

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-81-08

Druk nr 617
Warszawa, 9 czerwca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o prokuraturze oraz
niektórych innych ustaw** wraz z projektami
aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prokurator Generalny jest naczelnym organem prokuratury.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Prokuratura jest organem ochrony prawnej.”;

2) w art. 3 w ust. 1 pkt 5 i 5a otrzymują brzmienie:

„5) współpracę z Instytutem Wymiaru Sprawiedliwości w zakresie prowadzenia badań dotyczących problematyki przestępczości oraz jej zwalczania i zapobiegania;

5a) gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie w systemach informatycznych danych, w tym danych osobowych, pochodzących z prowadzonych lub nadzorowanych na podstawie ustawy postępowań oraz z udziału w postępowaniu sądowym, administracyjnym, w sprawach o wykroczenia lub innych postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy, przeka-

zywanie danych i wyników analiz właściwym organom, w tym organom innych państw, organizacjom międzynarodowym, w tym ponadnarodowym, oraz organom Unii Europejskiej, jeżeli przewiduje to ustawa lub umowa międzynarodowa ratyfikowana przez Rzeczpospolitą Polską lub jeżeli przekazywanie danych i wyników analiz tym organom i organizacjom wynika z odrębnych przepisów; administratorem tych danych, w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, gromadzonych i przetwarzanych w ogólnokrajowych systemach informatycznych prokuratury jest Prokurator Generalny;”;

3) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokuratorami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury są prokuratorzy Prokuratury Generalnej, prokuratorów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych.”;

4) w art. 8:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prokurator przy wykonywaniu czynności określonych w ustawach jest niezależny, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 oraz art. 8a i 8b.

2. Prokurator jest obowiązany wykonywać zarządzenia, wytyczne i polecenia przełożonego prokuratora. Polecenie nie może dotyczyć treści czynności procesowej.”,

b) uchyla się ust. 3-5;

5) w art. 8a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator bezpośrednio przełożony uprawniony jest do zmiany lub uchylecia decyzji prokuratora podległego. Zmiana lub uchycienie decyzji wymaga formy pisemnej.”;

6) po art. 10 dodaje się art. 10a-10f w brzmieniu:

- „Art. 10a. 1. Prokuratora Generalnego powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku przez Ministra Sprawiedliwości, spośród dwóch kandydatów przedstawionych w tym wniosku.
2. Kandydatów wskazuje Ministrowi Sprawiedliwości – po jednym – Krajowa Rada Sądownictwa i Krajowa Rada Prokuratorów nie później niż na cztery miesiące przed upływem kadencji Prokuratora Generalnego.
  3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, Minister Sprawiedliwości przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie po wskazaniu kandydatów na stanowisko Prokuratora Generalnego przez Krajową Radę Sądownictwa i Krajową Radę Prokuratorów.
  4. Na stanowisko Prokuratora Generalnego może być powołana osoba będąca prokuratorem w stanie czynnym powszechnej lub wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, o co najmniej dziesięcioletnim stażu na stanowisku prokuratora, sędzią Izby Karnej lub Izby Wojskowej Sądu Najwyższego w stanie czynnym, sędzią sądu powszechnego lub sędzią sądu wojskowego w stanie czynnym, o co najmniej dziesięcioletnim stażu sędziowskim w sprawach karnych.
  5. Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Prokurator Generalny składa przed Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej ślubowanie następującej treści:

„Obejmując stanowisko Prokuratora Generalnego, uroczyście ślubuję stać na straży Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i prawa, strzec praworządności, a powierzone mi obowiązki wypełniać sumiennie.”. Ślubowanie może być złożone z dodaniem zwrotu: „Tak mi dopomóż Bóg.”.

6. Kadencja Prokuratora Generalnego trwa sześć lat, licząc od dnia złożenia ślubowania. Po upływie kadencji Prokurator Generalny pełni obowiązki do czasu objęcia stanowiska przez nowo powołanego Prokuratora Generalnego.
7. Prokurator Generalny, po zakończeniu kadencji, nie może być ponownie powołany na to stanowisko.
8. Po zakończeniu kadencji Prokurator Generalny może przejść w stan spoczynku niezależnie od osiągniętego wieku.
9. Osiągnięcie przez Prokuratora Generalnego wieku uprawniającego do przejścia w stan spoczynku nie ma wpływu na zakończenie kadencji.

- Art. 10b.
1. Prokurator Generalny nie może zajmować innego stanowiska, z wyjątkiem stanowiska dydaktycznego, naukowo-dydaktycznego lub naukowego w szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej, ani wykonywać innych zajęć zawodowych.
  2. Prokurator Generalny nie może należeć do partii politycznej, związku zawodowego ani

prować działalności publicznej niedającej się pogodzić z godnością jego urzędu.

Art. 10c. 1. Prokurator Generalny nie może być bez uprzedniej zgody sądu dyscyplinarnego pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności. Prokurator Generalny nie może być zatrzymany lub aresztowany, z wyjątkiem ujęcia go na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa, jeżeli jego zatrzymanie jest niezbędne do zapewnienia prawidłowego toku postępowania. O zatrzymaniu niezwłocznie zawiadamia się Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, który może nakazać natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego.

2. Za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu obowiązków służbowych, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę, oraz za wykroczenie Prokurator Generalny odpowiada tylko dyscyplinarnie.

3. Z wnioskiem do sądu dyscyplinarnego o zezwolenie na pociągnięcie Prokuratora Generalnego do odpowiedzialności karnej albo do odpowiedzialności dyscyplinarnej może wystąpić Krajowa Rada Prokuratorów lub Minister Sprawiedliwości.

4. Przed sądem dyscyplinarnym, w toku postępowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, czynności rzecznika dyscyplinarnego wykonuje członek składającej wniosek Krajowej Rady Prokuratorów lub przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości.

Art. 10d. 1. Kadencja Prokuratora Generalnego wygasa w razie jego śmierci lub odwołania.

2. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej odwołuje Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji, jeżeli:
  - 1) zrzekł się stanowiska;
  - 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków Prokuratora Generalnego na skutek choroby lub utraty sił, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim;
  - 3) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo złożył niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu;
  - 4) został prawomocnie ukarany karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 2-5.
3. W przypadku wskazanym w ust. 2 pkt 2, odwołanie następuje na wniosek Prezesa Rady Ministrów lub Krajowej Rady Prokuratorów.
4. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes Rady Ministrów zasięga opinii Krajowej Rady Prokuratorów, która powinna być wydana w terminie dwóch miesięcy. Opinię załącza się do wniosku.
5. W przypadku odwołania Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji, a także w razie jego śmierci, obowiązki jego pełni pierwszy zastępca Prokuratora Generalnego, do czasu objęcia stanowiska przez nowo powołanego Prokuratora Generalnego.

- Art. 10e. 1. Prokurator Generalny przedstawia Prezesowi Rady Ministrów, nie później niż do końca pierwszego kwartału roku następnego, sprawozdanie z rocznej działalności prokuratury.
2. Do przedstawionego sprawozdania ustosunkowuje się na piśmie Minister Sprawiedliwości.
3. Prezes Rady Ministrów może w każdym czasie, niezależnie od sprawozdania rocznego, zażądać od Prokuratora Generalnego przedstawienia informacji na określony temat związany ze strzeżeniem praworządności oraz czuwaniem nad ściganiem przestępstw. Żądanie to nie może dotyczyć przedstawienia informacji o biegu postępowania w konkretnej sprawie. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
4. Prezes Rady Ministrów może zażądać od Prokuratora Generalnego uzupełnienia przedstawionej informacji w terminie trzech miesięcy.
5. Prezes Rady Ministrów przyjmuje albo odrzuca sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie realizację zadań przez Prokuratora Generalnego w zakresie strzeżenia praworządności oraz czuwania nad ściganiem przestępstw.
6. W przypadku odrzucenia sprawozdania Prokuratora Generalnego, Prezes Rady Ministrów może wystąpić do Sejmu z wnioskiem o odwołanie Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji. Sejm odwołuje Prokuratora Generalnego uchwałą podjętą większością

3/5 głosów, w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

7. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 6, Prezes Rady Ministrów zasięga opinii Krajowej Rady Prokuratorów, która powinna być wydana w terminie dwóch miesięcy. Opinię załącza się do wniosku.

Art. 10f. 1. W przypadku gdy Prokurator Generalny sprzeniewierzył się złożonemu ślubowaniu, Prezes Rady Ministrów może wystąpić do Sejmu z wnioskiem o odwołanie Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji. Sejm odwołuje Prokuratora Generalnego uchwałą podjętą większością 3/5 głosów, w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

2. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Rady Ministrów zasięga opinii Krajowej Rady Prokuratorów, która powinna być wydana w terminie dwóch miesięcy. Opinię załącza się do wniosku.”;

7) uchyla się art. 11a;

8) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Pierwszego zastępcę Prokuratora Generalnego oraz pozostałych zastępców Prokuratora Generalnego powołuje, spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, i odwołuje z tych stanowisk Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prokuratora Generalnego.

2. Zastępcą Prokuratora Generalnego jest Naczelny Prokurator Wojskowy, którego powołuje, spośród prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, i odwołuje z tego stanowiska

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prokuratora Generalnego zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej. Naczelnym Prokuratorem Wojskowym kieruje w zastępstwie Prokuratora Generalnego działalnością wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

3. Zastępcą Prokuratora Generalnego jest Dyrektor Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, którego powołuje, spośród prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, i odwołuje z tego stanowiska Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prokuratora Generalnego zgłoszony w porozumieniu z Prezesem Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Dyrektor Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu kieruje Główną Komisją Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
4. Liczbę pozostałych zastępców Prokuratora Generalnego określa Minister Sprawiedliwości, na wniosek Prokuratora Generalnego, w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 18 ust. 1, mając na uwadze konieczność zapewnienia właściwej realizacji zadań Prokuratora Generalnego.”;

9) art. 13 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 13.
1. Prokuratora apelacyjnego powołuje Prokurator Generalny spośród prokuratorów, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej.
  2. Kandydata na prokuratora apelacyjnego Prokurator Generalny przedstawia zgromadzeniu prokuratorów, w celu wydania opinii.
  3. W razie wydania negatywnej opinii o kandydacie, zgromadzenie prokuratorów może przedstawić Prokuratorowi Generalnemu własnego kandydata na prokuratora apelacyjnego.
  4. Po uzyskaniu opinii o kandydacie Prokurator Generalny podejmuje decyzję w przedmiocie powołania go do pełnienia funkcji prokuratora apelacyjnego bądź powołania do pełnienia tej funkcji kandydata przedstawionego przez zgromadzenie prokuratorów.
  5. W wypadku niepowołania do pełnienia funkcji prokuratora apelacyjnego żadnego z kandydatów, o których mowa w ust. 4, Prokurator Generalny przedstawia zgromadzeniu prokuratorów nowego kandydata na prokuratora apelacyjnego. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się.
  6. Zastępcę prokuratora apelacyjnego powołuje Prokurator Generalny spośród prokuratorów, na wniosek prokuratora apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii kolegium tej prokuratury.
  7. Prokurator apelacyjny i zastępca prokuratora apelacyjnego są powoływani na sześcioletnią kadencję i nie mogą być ponownie powołani

na bezpośrednio następującą kolejną kadencję do pełnienia tych samych funkcji.”;

10) po art. 13 dodaje się art. 13a-13d w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Prokuratora okręgowego powołuje Prokurator Generalny spośród prokuratorów, na wniosek właściwego prokuratora apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej.

2. Kandydata na prokuratora okręgowego Prokurator Generalny przedstawia zgromadzeniu prokuratorów, w celu wydania opinii.

3. W razie wydania negatywnej opinii o kandydacie, zgromadzenie prokuratorów może przedstawić Prokuratorowi Generalnemu własnego kandydata na prokuratora okręgowego.

4. Po uzyskaniu opinii o kandydacie Prokurator Generalny podejmuje decyzję w przedmiocie powołania go do pełnienia funkcji prokuratora okręgowego bądź powołania do pełnienia tej funkcji kandydata przedstawionego przez zgromadzenie prokuratorów.

5. W wypadku niepowołania do pełnienia funkcji prokuratora okręgowego żadnego z kandydatów, o których mowa w ust. 4, Prokurator Generalny przedstawia zgromadzeniu prokuratorów nowego kandydata na prokuratora okręgowego. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się.

6. Zastępcę prokuratora okręgowego powołuje Prokurator Generalny spośród prokuratorów, na wniosek prokuratora okręgowego, po zasięgnięciu opinii właściwego prokuratora ape-

lacyjnego oraz kolegium prokuratury apelacyjnej.

7. Prokurator okręgowy i zastępca prokuratora okręgowego są powoływani na sześcioletnią kadencję i nie mogą być ponownie powołani na bezpośrednio następującą kolejną kadencję do pełnienia tych samych funkcji.

Art. 13b. 1. Prokuratora rejonowego powołuje Prokurator Generalny spośród prokuratorów, na wniosek właściwego prokuratora apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej.

2. Kandydata na prokuratora rejonowego Prokurator Generalny przedstawia zgromadzeniu prokuratorów, w celu wydania opinii.
3. W razie wydania negatywnej opinii o kandydacie, zgromadzenie prokuratorów może przedstawić Prokuratorowi Generalnemu własnego kandydata na prokuratora rejonowego.
4. Po uzyskaniu opinii o kandydacie Prokurator Generalny podejmuje decyzję w przedmiocie powołania go do pełnienia funkcji prokuratora rejonowego bądź powołania do pełnienia tej funkcji kandydata przedstawionego przez zgromadzenie prokuratorów.
5. W przypadku niepowołania do pełnienia funkcji prokuratora rejonowego żadnego z kandydatów, o których mowa w ust. 4, Prokurator Generalny przedstawia zgromadzeniu prokuratorów nowego kandydata na prokuratora rejonowego. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się.

6. Zastępcę prokuratora rejonowego powołuje Prokurator Generalny spośród prokuratorów, na wniosek prokuratora rejonowego, po zasięgnięciu opinii właściwego prokuratora okręgowego oraz kolegium prokuratury okręgowej.
7. Kadencja prokuratora rejonowego i zastępcy prokuratora rejonowego trwa cztery lata.

Art. 13c. 1. Prokurator Generalny może odwołać prokuratora apelacyjnego lub zastępcę prokuratora apelacyjnego przed upływem kadencji, jeżeli:

- 1) zrzekł się pełnienia funkcji;
  - 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia funkcji na skutek choroby lub utraty sił, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim;
  - 3) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo złożył niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu;
  - 4) w sposób nienależyty wypełnia obowiązki służbowe.
2. Prokurator Generalny, z urzędu lub na wniosek właściwego prokuratora apelacyjnego, może odwołać prokuratora okręgowego, prokuratora rejonowego lub ich zastępców, z przyczyn określonych w ust. 1, przed upływem kadencji.
  3. Odwołanie prokuratora apelacyjnego, prokuratora okręgowego i prokuratora rejonowego oraz ich zastępców, w przypadku, o którym

mowa w ust. 1 pkt 4, następuje po podjęciu przez Krajową Radę Prokuratorów uchwały zezwalającej na odwołanie.

- Art. 13d. 1. Do pełnienia pozostałych funkcji w prokuraturze, z zastrzeżeniem ust. 2-4 oraz art. 111, powołuje spośród prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Prokurator Generalny.
2. Prokurator Generalny może, w drodze zarządzenia, określić funkcje w prokuraturach apelacyjnych, okręgowych i rejonowych, do pełnienia których powołuje prokuratorów i odwołuje z ich pełnienia prokurator apelacyjny.
  3. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej powołuje, spośród prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, zastępcę Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowego prokuratora okręgowego i wojskowego prokuratora garnizonowego oraz ich zastępców, a także pełniących pozostałe funkcje w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, oraz odwołuje ich z pełnienia tych funkcji.
  4. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może, w drodze zarządzenia, określić funkcje w wojskowych prokuraturach okręgowych i wojskowych prokuraturach garnizonowych, do pełnienia których powołuje prokuratorów i odwołuje z pełnienia tych funkcji Naczelną Prokurator Wojskowy.”;

11) art. 14a otrzymuje brzmienie:

„Art. 14a. 1. Na stanowisko prokuratora Prokuratury Generalnej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej, ma co najmniej dziesięcioletni staż na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym nie mniej niż sześcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej, prokuratury apelacyjnej lub okręgowej, Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu apelacyjnego lub okręgowego bądź wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres dwunastu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza.

2. Na stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej, ma co najmniej sześcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym co najmniej trzyletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu okręgowego lub wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres ośmiu lat przed powołaniem wykonywał za-

wód adwokata, radcy prawnego lub notariusza.

3. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołany ten, kto spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej, ma co najmniej czteroletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej, prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej, prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu powszechnego lub wojskowego albo co najmniej przez okres sześciu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza.
4. Wymagany staż, o którym mowa w ust. 1-3, nie dotyczy osób wskazanych w art. 14 ust. 3 pkt 1.”;

12) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prokurator Generalny może odwołać prokuratora jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli prokurator, mimo dwukrotnego ukarania przez sąd dyscyplinarny karą wymienioną w art. 67 ust. 1 pkt 2-4 lub art. 113 pkt 2-4, popełnił przewinienie służbowe, a w tym dopuścił się oczywistej obrazy przepisów prawa lub uchybił godności urzędu prokuratorskiego; przed podjęciem decyzji Prokurator Generalny wysłuchuje wyjaśnień prokuratora, chyba że nie jest to możliwe, oraz zasięga odpowiednio opinii zebrania prokuratorów Prokuratury Generalnej lub Naczelnej Prokuratury

Wojskowej albo opinii właściwego zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Prawomocne orzeczenie sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej oraz prawomocne orzeczenie sądu orzekające wobec prokuratora środek karny pozbawienia praw publicznych, zakazu zajmowania stanowiska prokuratora, degradacji lub wydalenia z zawodowej służby wojskowej pociąga za sobą z mocy prawa utratę stanowiska prokuratora; stosunek służbowy prokuratora wygasa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

4b. W wypadku uchylecia orzeczenia sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej przez Sąd Najwyższy w wyniku kasacji, o której mowa w art. 83 ust. 2, prokuratora przywraca się do służby na dotychczas zajmowanym stanowisku z zachowaniem ciągłości stosunku służbowego i z prawem do wynagrodzenia za okres faktycznego pozostawania poza służbą.”;

13) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są: Prokuratura Generalna oraz prokuratury apelacyjne, okręgowe i rejonowe. Prokuratura Generalna zapewnia obsługę Prokuratora Generalnego.

2. Prokuraturą Generalną kieruje Prokurator Generalny, który jest prokuratorem przełożonym prokuratorów powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej.

wej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

3. Prokuraturą apelacyjną kieruje prokurator apelacyjny. Prokurator apelacyjny jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych oraz prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej.
4. Prokuraturą okręgową kieruje prokurator okręgowy. Prokurator okręgowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury okręgowej oraz prokuratorów rejonowych i prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury okręgowej.
5. Prokuraturą rejonową kieruje prokurator rejonowy. Prokurator rejonowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów pełniących czynności w prokuraturze rejonowej.
6. Zastępca prokuratora apelacyjnego kieruje prokuraturą apelacyjną w zakresie ustalonym przez prokuratora apelacyjnego i w tym zakresie jest prokuratorem przełożonym prokuratorów prokuratury apelacyjnej, prokuratorów prokuratur okręgowych oraz prokuratorów prokuratur rejonowych na obszarze działania prokuratury apelacyjnej.
7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do zastępcy prokuratora okręgowego i zastępcy prokuratora rejonowego – na obszarze działania, odpowiednio, prokuratury okręgowej lub prokuratury rejonowej.

8. Prokuraturę apelacyjną tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur okręgowych. Prokuraturę okręgową tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur rejonowych. Prokuraturę rejonową tworzy się dla jednej lub większej liczby gmin; w uzasadnionych wypadkach może być utworzona więcej niż jedna prokuratura rejonowa w obrębie tej samej gminy.
9. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi prokuratury apelacyjne, okręgowe i rejonowe oraz ustala ich siedziby i obszary właściwości, mając na względzie zapewnienie właściwego funkcjonowania tych jednostek.
10. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa właściwość powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w sprawach o poszczególne rodzaje przestępstw niezależnie od miejsca ich popełnienia oraz w sprawach cywilnych, administracyjnych, w sprawach o wykroczenia, a także w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie ustaw, mając na względzie skuteczne zwalczanie przestępczości i zapewnienie sprawności postępowań – niezależnie od ogólnej właściwości powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.
11. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi ośrodki zamiejscowe prokuratur okręgowych lub rejonowych poza siedzibą prokuratury, mając na względzie za-

pewnienie właściwego funkcjonowania tych jednostek.

12. Pracownicy zniesionego ośrodka zamiejscowego przechodzą do prokuratury, której ośrodek zamiejscowy został zniesiony.
13. W Prokuraturze Generalnej tworzy się, w zależności od potrzeb, departamenty i biura. W ramach departamentów i biur mogą być tworzone wydziały lub inne komórki organizacyjne. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych mogą być tworzone wydziały oraz – samodzielne lub wchodzące w skład wydziałów – działy. W prokuraturach rejonowych mogą być tworzone działy lub sekcje.
14. Wydziały do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji tworzy się w prokuraturach apelacyjnych.
15. Departamentami i biurami Prokuratury Generalnej kierują dyrektorzy, wydziałami departamentów i biur Prokuratury Generalnej oraz wydziałami w prokuraturach apelacyjnych i okręgowych – naczelnicy, a działami w prokuraturach apelacyjnych, okręgowych i rejonowych, sekcjami w prokuraturach rejonowych oraz ośrodkami zamiejscowymi prokuratur okręgowych i rejonowych – kierownicy. W zależności od potrzeb, dyrektorzy departamentów i biur Prokuratury Generalnej mogą mieć zastępców. W prokuraturach rejonowych o obsadzie kadrowej nieprzekraczającej sześciu prokuratorów komórkami organizacyjnymi kierują bezpośrednio prokurator rejonowy lub jego zastępca.

16. Wojskowymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury są: Naczelna Prokuratura Wojskowa, wojskowe prokuratury okręgowe oraz wojskowe prokuratury garnizonowe. W miarę potrzeby mogą być tworzone inne rodzaje wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
17. Naczelną Prokuraturą Wojskową kieruje Naczelny Prokurator Wojskowy. Naczelny Prokurator Wojskowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej oraz pozostałych prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.
18. Wojskową prokuraturą okręgową kieruje wojskowy prokurator okręgowy. Wojskowy prokurator okręgowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów wojskowej prokuratury okręgowej oraz wojskowych prokuratorów garnizonowych i prokuratorów wojskowych prokuratur garnizonowych na obszarze działania wojskowej prokuratury okręgowej.
19. Wojskową prokuraturą garnizonową kieruje wojskowy prokurator garnizonowy. Wojskowy prokurator garnizonowy jest prokuratorem przełożonym prokuratorów wojskowej prokuratury garnizonowej.
20. Zastępca Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowego prokuratora okręgowego, wojskowego prokuratora garnizonowego i kierownika innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury kieruje daną jednostką w zakresie ustalonym przez jej kierownika

i w tym zakresie jest prokuratorem przełożonym prokuratorów danej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury oraz prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury niższego stopnia na obszarze działania danej jednostki.

21. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury oraz ustala ich siedziby i terytorialny zakres działania, mając na względzie zapewnienie właściwego funkcjonowania tych jednostek.”;

14) w art. 17a:

a) uchyla się ust. 1 i 2,

b) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Prokurator Generalny – w stosunku do swoich zastępców, prokuratorów pełniących czynności w Prokuraturze Generalnej oraz prokuratorów apelacyjnych;”,

– uchyla się pkt 2,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zastępcy Prokuratora Generalnego, z wyłączeniem Naczelnego Prokuratora Wojskowego i Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Instytutu Pamięci Narodowej, w zakresie zleconych czynności – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w Prokuraturze Generalnej oraz prokuratorów apelacyjnych;”;

15) w art. 18:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości ustala, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury określający:

- 1) wewnętrzną strukturę organizacyjną i zadania Prokuratury Generalnej, prokuratur apelacyjnych oraz pozostałych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także liczbę zastępców Prokuratora Generalnego, o których mowa w art. 12 ust. 4,
- 2) organizację pracy i sposób kierowania pracą,
- 3) dysponentów środków budżetowych,
- 4) formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego, w tym przez wizytacje i lustracje,
- 5) tryb załatwiania spraw osobowych,
- 6) organizację pracy organów kolegialnych,
- 7) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w sprawach karnych,
- 8) sposób realizacji zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy,
- 9) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w postępowaniu administracyjnym i przed sądami administracyjnymi,
- 10) tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa,

11) tryb postępowania w sprawach skarg i wniosków,

uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności, sprawności postępowania we wszystkich rodzajach spraw, prowadzonych przez prokuratora lub z jego udziałem, w tym szybkość i efektywność działania, z uwzględnieniem funkcjonalności i racjonalności działań prokuratora przy jednoczesnym poszanowaniu gwarantowanych ustawowo praw i wolności podmiotów objętych działaniami prokuratur, oraz potrzebę usytuowania w prokuraturach apelacyjnych wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji, komórek organizacyjnych koordynujących zadania z zakresu informatyzacji powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz analizy kryminalnej, a także potrzebę określenia trybu przeprowadzania przez prokuratury apelacyjne kontroli podległych prokuratur okręgowych i rejonowych.

2. Prokurator Generalny określa, w drodze zarządzenia, organizację i zakres działania sekretariatów oraz innych działów administracji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, biorąc pod uwagę specyfikę zadań jednostek różnego stopnia i konieczność zapewnienia racjonalności funkcjonowania prokuratury, a także potrzebę maksymalnego odciążenia prokuratorów i innych pracowników merytorycznych od prac biurowych oraz sprawnego przepływu informacji niezbędnych w pracy prokuratury.”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, organizację i zakres działania sekretariatów oraz innych działów administracji w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, biorąc pod uwagę specyfikę zadań jednostek różnego stopnia i konieczność zapewnienia racjonalności funkcjonowania prokuratury, a także potrzebę maksymalnego odciążenia prokuratorów i innych pracowników merytorycznych od prac biurowych oraz sprawnego przepływu informacji niezbędnych w pracy prokuratury.”;

16) art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W prokuraturze apelacyjnej działa zgromadzenie prokuratorów, które składa się z prokuratorów prokuratury apelacyjnej oraz delegatów prokuratorów prokuratur okręgowych i rejonowych działających na obszarze właściwości prokuratury apelacyjnej. Delegatów prokuratorów prokuratur okręgowych i rejonowych, w liczbie równej liczbie prokuratorów prokuratury apelacyjnej, wybierają na okres dwóch lat, po połowie, zebrania prokuratorów prokuratur okręgowych i zebrania prokuratorów prokuratur rejonowych; Prokurator Generalny ustala regulamin wyboru delegatów.”;

17) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Zgromadzenie prokuratorów:

- 1) wysłuchuje informacji prokuratora apelacyjnego o działalności prokuratur i pracy prokuratorów oraz wyraża opinię w tym zakresie;
- 2) ustala liczbę i wybiera dwie trzecie liczby członków kolegium prokuratury apelacyjnej;

- 3) wybiera przedstawiciela do Krajowej Rady Prokuratorów;
  - 4) wybiera członków sądów dyscyplinarnych;
  - 5) rozpatruje sprawozdania z działalności kolegium prokuratury apelacyjnej i coroczne sprawozdania z działalności rzecznika dyscyplinarnego prokuratora apelacyjnego;
  - 6) wyraża opinie o kandydatach na prokuratora apelacyjnego, prokuratorów okręgowych i rejonowych; w wypadku negatywnych opinii może przedstawić Prokuratorowi Generalnemu własnych kandydatów do pełnienia tych funkcji;
  - 7) wyraża opinie w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora apelacyjnego lub kolegium prokuratury apelacyjnej.”;
- 18) art. 22 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 22. Kolegium prokuratury apelacyjnej:
- 1) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji prokuratur;
  - 2) wyraża opinię o kandydatach na stanowiska prokuratora prokuratury apelacyjnej i prokuratora prokuratury okręgowej;
  - 3) wyraża opinię o kandydatach do pełnienia funkcji zastępcy prokuratora apelacyjnego, zastępcy prokuratora okręgowego i zastępcy prokuratora rejonowego;
  - 4) wyraża opinię o kandydacie do pełnienia funkcji rzecznika dyscyplinarnego prokuratora apelacyjnego;

- 5) wyraża opinię w przedmiocie odwołania ze stanowiska prokuratora prokuratury apelacyjnej i prokuratora prokuratury okręgowej;
- 6) wnosi do prokuratora apelacyjnego o zwołanie zgromadzenia prokuratorów;
- 7) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora apelacyjnego.”;

19) art. 22a-23 otrzymują brzmienie:

„Art. 22a. 1. Kolegium prokuratury okręgowej składa się z sześciu albo dziewięciu członków, wybieranych w dwóch trzecich przez zebranie prokuratorów prokuratury okręgowej i delegatów prokuratur rejonowych oraz z prokuratora okręgowego i powołanych przez niego prokuratorów. Przewodniczącym kolegium prokuratury okręgowej jest prokurator okręgowy.

2. Kadencja kolegium prokuratury okręgowej trwa dwa lata.

3. Posiedzenia kolegium prokuratury okręgowej zwołuje prokurator okręgowy z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.

Art. 22b. Kolegium prokuratury okręgowej:

1) wyraża opinię o kandydatach na asesorów prokuratorskich;

2) wyraża opinię o kandydatach na stanowiska prokuratorów prokuratur rejonowych;

3) wyraża opinię w przedmiocie odwołania ze stanowiska prokuratora prokuratury rejonowej;

4) wnosi do prokuratora apelacyjnego o zwołanie zgromadzenia prokuratorów;

5) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prokuratora okręgowego.

- Art. 23.
1. Krajowa Rada Prokuratorów składa się z 25 członków. W jej skład wchodzi: Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny, przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, czterech posłów, dwóch senatorów, prokurator wybrany przez zebranie prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokurator wybrany przez zebranie prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, trzech prokuratorów wybranych przez zebranie prokuratorów Prokuratury Generalnej, jedenastu prokuratorów wybranych przez zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych.
  2. Kadencja Krajowej Rady Prokuratorów trwa cztery lata.
  3. Krajowa Rada Prokuratorów działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.
  4. Osoba powołana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pełni swoją funkcję w Krajowej Radzie Prokuratorów bez oznaczania okresu kadencji i może być odwołana w każdym czasie. Mandat osoby powołanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wygasa najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po zakończeniu kadencji Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.
  5. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wybiera spośród posłów czterech członków Krajowej Rady Prokuratorów na okres swojej kadencji.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej wybiera spośród senatorów dwóch członków Krajowej Rady Prokuratorów na okres swojej kadencji.

6. Prokurator może pełnić funkcję wybranego członka Krajowej Rady Prokuratorów tylko dwie kadencje.”;

20) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Mandat wybranego członka Krajowej Rady Prokuratorów wygasa przed upływem kadencji w razie:

- 1) śmierci;
- 2) zrzeczenia się mandatu;
- 3) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 4) odwołania przez organ, który dokonał wyboru;
- 5) wygaśnięcia mandatu posła albo senatora;
- 6) wygaśnięcia albo rozwiązania stosunku służbowego prokuratora;
- 7) przeniesienia prokuratora w stan spoczynku.

2. Mandat członków Krajowej Rady Prokuratorów będących posłami albo senatorami, w razie upływu kadencji Sejmu i Senatu, wygasa wraz z wyborem członków Krajowej Rady Prokuratorów wybranych przez Sejm i Senat następnej kadencji.

3. Zrzeczenie się mandatu w Krajowej Radzie Prokuratorów jest skuteczne z chwilą powiadomienia o tym na piśmie Przewodniczącego Krajowej Rady Prokuratorów.”;

21) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Krajowa Rada Prokuratorów w szczególności:

- 1) stoi na straży niezależności prokuratorów;
- 2) opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących prokuratury;
- 3) wysłuchuje informacji Prokuratora Generalnego o działalności prokuratury i wyraża opinie w tym zakresie;
- 4) wybiera kandydata na stanowisko Prokuratora Generalnego, którego przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości;
- 5) występuje z wnioskiem do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o odwołanie ze stanowiska Prokuratora Generalnego w wypadku wskazanym w art. 10d ust. 2 pkt 2;
- 6) wyraża opinię w przedmiocie wniosku Prezesa Rady Ministrów o odwołanie Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji w wypadkach wskazanych w art. 10d ust. 2 pkt 2, w art. 10e ust. 7 oraz w art. 10f ust. 2;
- 7) występuje do sądu dyscyplinarnego o pociągnięcie Prokuratora Generalnego do odpowiedzialności dyscyplinarnej oraz wyznacza przedstawiciela do występowania przed sądem dyscyplinarnym;
- 8) rozpatruje coroczne sprawozdania z działalności Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego;
- 9) wyraża opinie o przedstawionych jej przez Prokuratora Generalnego kandydatach na stanowiska prokuratorów Prokuratury Generalnej;

- 10) zajmuje stanowisko w sprawie wyrażenia zgody na odwołanie w trakcie trwania kadencji z pełnienia funkcji prokuratora apelacyjnego, prokuratora okręgowego i prokuratora rejonowego oraz ich zastępców z powodów określonych w art. 13c ust. 1 pkt 4;
- 11) opiniuje wnioski o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska prokuratora po ukończeniu przez prokuratora 65 roku życia;
- 12) opiniuje wystąpienia prokuratorów w stanie spoczynku o powrót na stanowisko prokuratorские;
- 13) opiniuje zasady oceny pracy asesorów prokuratorских;
- 14) wyraża stanowisko w sprawach dotyczących prokuratur i prokuratorów, wniesionych pod obrady Krajowej Rady Prokuratorów przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz inne organy władzy publicznej i organy kolegialne prokuratury;
- 15) uchwała zbiór zasad etyki zawodowej prokuratorów i czuwa nad ich przestrzeganiem;
- 16) opiniuje projekty wytycznych i zarządzeń Prokuratora Generalnego;
- 17) wypowiada się o stanie i rozwoju kadry prokuratorской oraz kierunkach szkolenia prokuratorów, asesorów i aplikantów;
- 18) wyraża stanowisko co do okresowych ocen realizacji zadań prokuratury;
- 19) wypowiada się co do kierunków działań podejmowanych w celu doskonalenia kwalifikacji

zawodowych prokuratorów oraz poziomu ich pracy;

20) opiniuje prokuratorów – kandydatów na Dyrektora Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury;

21) wskazuje 2 członków Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury;

22) ustala ogólną liczbę członków sądów dyscyplinarnych oraz wskazuje liczbę członków sądów dyscyplinarnych wybieranych przez zebranie prokuratorów Prokuratury Generalnej i zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych.”;

22) po art. 24 dodaje się art. 24a i 24b w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Krajowa Rada Prokuratorów powołuje i odwołuje ze swego grona Przewodniczącego, dwóch wiceprzewodniczących i sekretarza. Przewodniczący i wiceprzewodniczący Krajowej Rady Prokuratorów nie mogą pełnić swoich funkcji dłużej niż przez 2 kadencje.

2. Krajowa Rada Prokuratorów obraduje na posiedzeniach. Posiedzenia Krajowej Rady Prokuratorów zwołuje Przewodniczący Krajowej Rady Prokuratorów z własnej inicjatywy co najmniej raz na dwa miesiące lub na wniosek jednej trzeciej jej członków albo na wniosek Prokuratora Generalnego.

Art. 24b. Obsługę finansowo-administracyjną i kancelaryjną Krajowej Rady Prokuratorów zapewnia Prokuratura Generalna.”;

23) w art. 49 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. O zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, a także o podjęciu innego zajęcia lub sposobu zarobkowania, prokurator prokuratury apelacyjnej oraz prokurator prokuratury okręgowej zawiadamia właściwego prokuratora apelacyjnego albo okręgowego, a prokuratorzy Prokuratury Generalnej, prokuratorzy apelacyjni i prokuratorzy okręgowi – Prokuratora Generalnego. Prokurator prokuratury rejonowej kieruje zawiadomienie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do właściwego prokuratora okręgowego.

5. Właściwy prokurator apelacyjny albo okręgowy w stosunku do podległego mu prokuratora, a Prokurator Generalny w stosunku do prokuratora Prokuratury Generalnej, prokuratora apelacyjnego i prokuratora okręgowego wydaje decyzję o sprzeciwie wobec zamiaru podjęcia zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym w szkole wyższej, jeżeli uzna, że będzie ono przeszkadzało w pełnieniu obowiązków prokuratora, oraz wobec podejmowania lub kontynuowania innego zajęcia, które przeszkadza w pełnieniu obowiązków prokuratora albo przynosi ujmę godności jego urzędu lub osłabia zaufanie do jego bezstronności.”;

24) w art. 49a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Naczelny Prokurator Wojskowy, Dyrektor Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Dyrektor Biura Lustracyjnego, prokuratorzy Prokuratury Generalnej, prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratorzy Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, prokuratorzy Biura Lustracyjnego, prokuratorzy apelacyjni, wojskowi prokuratorzy okręgowi oraz naczelnicy

oddziałowych komisji i naczelnicy oddziałowych biur lustracyjnych oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składają Prokuratorowi Generalnemu, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.”;

25) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator Generalny może delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości także do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może również delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury do wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury. Delegowanie na okres dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku może nastąpić tylko za zgodą prokuratora.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości, Prokuratury Generalnej albo Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury może być delegowany jedynie prokurator wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawniczej oraz

wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokurator delegowany do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, z wyjątkiem Prokuratury Generalnej, po sześciu miesiącach delegowania uzyskuje na pozostały okres delegacji prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidzianego dla prokuratora tej jednostki.”,

e) uchyla się ust. 4a,

f) ust. 6b otrzymuje brzmienie:

„6b. Prokurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości lub do Prokuratury Generalnej ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.”,

g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W okresie delegowania, o którym mowa w ust. 6b, ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań, prokuratorowi może być przyznany odpowiednio przez Ministra Sprawiedliwości lub Prokuratora Generalnego dodatek specjalny w kwocie nieprzekraczającej 40 % łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Dodatek przyznaje się na czas okre-

ślony, a w indywidualnych wypadkach – także na czas nieokreślony.”,

h) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Prokuraturze Generalnej lub Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe i czasowo przenoszonym oraz konieczność zapewnienia warunków do prawidłowego wykonywania obowiązków i powierzonej prokuratorowi funkcji.”;

26) w art. 51a w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Prokurator Generalny – z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora apelacyjnego, prokuratora Prokuratury Generalnej, Dyrektora Głównej Komisji, Dyrektora Biura Lustracyjnego, prokurato-

ra delegowanego do wykonywania czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości lub w Prokuraturze Generalnej oraz Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w sytuacji gdy wymieniony nie jest uprawniony do odpowiednich świadczeń odszkodowawczych z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej;”;

27) art. 54 i art. 54a otrzymują brzmienie:

„Art. 54. 1. Prokurator nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani tymczasowo aresztowany bez zezwolenia sądu dyscyplinarnego, a zatrzymany – bez zgody przełożonego dyscyplinarnego. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Do wydania zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej wolno przedsięwziąć tylko czynności niecierpiące zwłoki, zawiadamiając o tym niezwłocznie prokuratora przełożonego.

2. Do czasu rozstrzygnięcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub łącznego wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej i tymczasowe aresztowanie prokuratora, sąd dyscyplinarny może polecić niezwłoczne zwolnienie prokuratora zatrzymanego na gorącym uczynku.

3. Wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem.

4. Jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub

wniosek o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. Na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego w terminie siedmiu dni od daty jego doręczenia.

5. Uchwałę zezwalającą na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej oraz uchwałę zezwalającą na tymczasowe aresztowanie prokuratora wydaje się, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. Sąd dyscyplinarny rozpoznaje wniosek na posiedzeniu, w terminie czternastu dni od daty jego otrzymania.
6. Sąd dyscyplinarny orzeka wyłącznie na podstawie treści wniosku i dowodów załączonych przez wnioskodawcę. Sąd dyscyplinarny może wezwać prokuratora, którego wniosek dotyczy, do złożenia pisemnego oświadczenia lub do osobistego stawiennictwa celem odebrania od niego ustnego oświadczenia.
7. Prokurator, którego dotyczy postępowanie, ma prawo wglądu do dokumentów, które zostały załączone do wniosku. Jeżeli prokurator, kierując wniosek do sądu dyscyplinarnego zastrzegł, że dokumenty te lub ich część nie mogą być udostępnione z uwagi na dobro postępowania przygotowawczego, w przedmiocie zastrzeżenia rozstrzyga sąd dyscyplinar-

ny. Orzeczenie sądu dyscyplinarnego jest ostateczne.

8. Rozstrzygając w przedmiocie wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, wniosku o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora lub zastrzeżenia, o którym mowa w ust. 7 zdanie 2, sąd dyscyplinarny podejmuje uchwałę większością głosów. Uchwała zawiera rozstrzygnięcie wraz z uzasadnieniem.
9. Uchwałę doręcza się niezwłocznie wnioskodawcy, prokuratorowi, którego wniosek dotyczy, i rzecznikowi dyscyplinarnemu.
10. W terminie siedmiu dni od doręczenia uchwały odmawiającej zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania, wnioskodawcy oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego, a w sprawie prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury – do Sądu Dyscyplinarnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w drugiej instancji. W tym samym terminie prokuratorowi przysługuje zażalenie na uchwałę zezwalającą na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej lub zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania.
11. Przewodniczący Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego lub Sądu Dyscyplinarnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w drugiej instancji przesyła odpisy odwołań pozostałym podmiotom uczestniczącym w postępowaniu,

którym przysługuje prawo do pisemnego ustosunkowania się do odwołania w terminie siedmiu dni od daty ich doręczenia.

12. Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny lub Sąd Dyscyplinarny w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w drugiej instancji orzeka na rozprawie z udziałem wnioskodawcy, prokuratora, którego wniosek dotyczy, oraz rzecznika dyscyplinarnego. Niestawiennictwo stron nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy, chyba że Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny lub Sąd Dyscyplinarny w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w drugiej instancji postanowi inaczej.

13. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule, do postępowania przed sądem dyscyplinarnym i Odwoławczym Sądem Dyscyplinarnym lub Sądem Dyscyplinarnym w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w drugiej instancji w sprawach o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej oraz o zezwolenie na zastosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania lub orzeczenia w przedmiocie zastrzeżenia, o którym mowa w ust. 7, stosuje się przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym.

Art. 54a. Za wykroczenie prokurator odpowiada tylko dyscyplinarnie.”;

28) uchyla się art. 54b i art. 54c;

29) uchyla się art. 59;

30) w art. 62 w ust. 1 i ust. 11 wyrazy „Prokuratury Krajowej” zastępuje się wyrazami „Prokuratury Generalnej”;

31) w art. 62a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do prokuratorów stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2-5, przepisy art. 69-71, art. 73 i 74, art. 76, art. 85 § 4, art. 99-102 i art. 104 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾). Jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, przewidziane w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych uprawnienia Krajowej Rady Sądownictwa i Ministra Sprawiedliwości przysługują w stosunku do prokuratorów odpowiednio Krajowej Radzie Prokuratorów i Prokuratorowi Generalnemu, a uprawnienia kolegiów i prezesów właściwych sądów – właściwym prokuratorom przełożonym.”;

32) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymierzenie kary określonej w ust. 1 pkt 2-4 pociąga za sobą pozbawienie możliwości awansowania przez okres trzech lat oraz niemożność udziału w tym okresie w kolegium prokuratury okręgowej, w kolegium prokuratury apelacyjnej i w zgromadzeniu prokuratorów, w Krajowej Radzie Prokuratorów i w sądzie dyscyplinarnym.”;

33) w art. 70 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Sądy dyscyplinarne są ponadto właściwe do orzekania w sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 7a oraz w art. 54 i art. 54a.”;

34) w art. 99 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Postanowienia o zawieszeniu postępowania, postanowienia kończące postępowanie przygotowawcze, akty oskarżenia oraz środki odwoławcze sporządzone przez asesora podlegają aprobacie prokuratora bez-

pośrednio przełożonego. Aprobata polega na akceptacji projektu decyzji.”;

35) w art. 100a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Asystent prokuratora w Prokuraturze Generalnej wykonuje także inne czynności, zlecone przez przełożonego.”,

b) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Asystenci prokuratora w Prokuraturze Generalnej są zatrudniani na zasadach określonych w art. 47¹ ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.³).”;

36) po rozdziale 6a dodaje się rozdział 6b w brzmieniu:

„Rozdział 6b

Budżet powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Art. 101b.1. Dochody i wydatki powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stanowią w budżecie państwa odrębną część z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wydatki na szkolenie i doskonalenie zawodowe kadr powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury realizowane przez Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury pokrywane są z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Art. 101c. Dysponentem części budżetowej odpowiadającej prokuraturze jest Prokurator Generalny, z zastrzeżeniem art. 108 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 1 oraz art. 121 ust. 2 ustawy z dnia

30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych
(Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.⁴⁾).

37) w art. 116 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Prokuraturze Generalnej i Naczelnej Prokuraturze
Wojskowej;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.⁵⁾) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, ministra, Prokuratora Generalnego, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Prezesa Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Szefa Kancelarii Sejmu, Szefa Kancelarii Senatu, zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu, zastępcy Szefa Kancelarii Senatu, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Głównego Inspektora Pracy, zastępcy Głównego Inspektora Pracy, Kierownika Krajowego Biura Wyborczego, ”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, z późn. zm.⁶⁾) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Osoby, które wykonywały zawód sędziego lub prokuratora, nie mogą w ciągu dwóch lat od zaprzesta-

nia wykonywania tego zawodu wykonywać zawodu adwokata w okręgu tej izby adwokackiej, w której zajmowały powyższe stanowisko. Zakaz ten nie dotyczy sędziów Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu, Sądu Najwyższego, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz prokuratorów Prokuratury Generalnej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199, z późn. zm.⁷⁾) w art. 7b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła lub senatora do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁸⁾) w art. 45 uchyla się § 1c.

Art. 6. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 232) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1. Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego.”;
- 2) w art. 18 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
  - „5. Zażalenie w przedmiocie wydania dokumentów, przeprowadzenia zabiegu chirurgicznego lub opera-

cji plastycznej, o których mowa w art. 14, rozpoznaje Prokurator Generalny.”;

3) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienia Prokuratora Generalnego, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 18 ust. 5, przysługują odpowiednio Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W Zgromadzeniu Ogólnym mają prawo wziąć udział przewodniczący zainteresowanych komisji sejmowych, komisji senackich, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka.”;

2) w art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W sprawach rozpoznawanych przez Trybunał w pełnym składzie uczestniczy Prokurator Generalny lub jego zastępca. W sprawach rozpoznawanych w innych składach uczestniczy prokurator Prokuratury Generalnej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584) w art. 8 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałek Sejmu, Marszałek Senatu, Prezes Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezydenta, Szef Kancelarii Sejmu, Szef Kancelarii

Senatu, Prezes Trybunału Konstytucyjnego, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezes Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Główny Inspektor Pracy, Prezes Polskiej Akademii Nauk, Kierownik Krajowego Biura Wyborczego oraz Rzecznik Ubezpieczonych składają oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego składa oświadczenie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, wiceprezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, pierwszego zastępcy Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz wiceprezesa Narodowego Banku Polskiego – przepisu ust. 2 nie stosuje się.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes lub prokurator kierujący jednostką organizacyjną prokuratury, przed przyjęciem osoby na staż urzędniczy, zasięga informacji o niej z Krajowego Re-

jestru Karnego oraz zwraca się do właściwego organu Policji o nadesłanie informacji o tej osobie, zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieposzlakowanej opinii, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszaniu przez nią porządku prawnego,
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów,
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.”;

2) w art. 5 pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) Prokuraturze Generalnej – Prokurator Generalny,”;

3) art. 11a otrzymuje brzmienie:

„Art. 11a. 1. Minister Sprawiedliwości może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie, Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2. Minister Sprawiedliwości może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub Ministerstwie Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prezes sądu apelacyjnego może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie w obszarze danej apelacji, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
4. Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemawiają za tym potrzeby sądownictwa, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub Ministerstwie Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w sądzie stanowiska: dyrektora sądu, zastępcy dyrektora sądu, kierownika sądu rejonowego, głównego księgowego, audytora wewnętrznego.
6. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do sądu lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.

7. Urzędnik delegowany na podstawie ust. 1, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.
8. W okresie delegowania urzędnik ma prawo do wynagrodzenia przysługującego mu na dotychczas zajmowanym stanowisku i dodatku za wieloletnią pracę. W przypadku powierzenia pełnienia funkcji w okresie delegowania urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w stawce przewidzianej dla tej funkcji.
9. W okresie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości urzędnik otrzymuje także dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.
10. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą sądu, w której urzędnik jest zatrudniony, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pracy: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.
11. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika wypłaca odpowiednio sąd, do którego urzędnik został delegowany, albo Ministerstwo Sprawiedliwości.
12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obo-

wiązków służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

4) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. 1. Prokurator Generalny może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2. Prokurator Generalny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prokurator okręgowy może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków

służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury w obszarze danego okręgu, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

4. Prokurator Generalny, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prokuratury, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.
5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w prokuraturze stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego.
6. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do prokuratury lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.

7. Urzędnik delegowany na podstawie ust. 1, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzy-miesięcznym uprzedzeniem.
8. W okresie delegowania urzędnik ma prawo do wynagrodzenia przysługującego mu na dotychczas zajmowanym stanowisku i dodatku za wieloletnią pracę. W przypadku powierzenia pełnienia funkcji w okresie delegowania urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w stawce przewidzianej dla tej funkcji.
9. W okresie delegowania do Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości urzędnik otrzymuje także dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.
10. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą prokuratury, w której urzędnik jest zatrudniony, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pracy: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.
11. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika wypłaca odpowiednio jednostka organizacyjna prokuratury, do której urzędnik został delegowany, albo Ministerstwo Sprawiedliwości.

12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania do Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 47:
  - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Polecenia Prokuratora Generalnego, wykraczające poza zakres zadań Instytutu Pamięci, mogą być wydawane prokuratorom Głównej Komisji i oddziałowych komisji tylko za zgodą Prezesa Instytutu Pamięci.”,
  - b) uchyla się ust. 4a.

Art. 11. W ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.¹²⁾) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ministrowie właściwi do spraw: wewnętrznych, administracji publicznej, zagranicznych, finansów publicznych, budżetu i instytucji finansowych, Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny, Prezes Narodowego Banku Polskiego, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Szefowie Kancelarii: Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmu, Senatu oraz Prezesa Rady Ministrów, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Biura Ochrony Rządu, a także Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu określają, w drodze zarządzenia, każdy w zakresie swojego działania, szczególny sposób organizacji kancelarii tajnych, stosowania środków ochrony fizycznej oraz obiegu informacji niejawnych.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.¹³⁾) w art. 110 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kasację w sprawach o wykroczenia może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich, a w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także Naczelny Prokurator Wojskowy. Kasację można wnieść od każdego prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.¹⁴⁾) art. 265 otrzymuje brzmienie:

„Art. 265. W posiedzeniu całego składu Naczelnego Sądu Administracyjnego lub w posiedzeniu Izby udział

Prokuratora Generalnego lub jego zastępcy jest obowiązkowy. W posiedzeniu składu siedmiu sędziów bierze udział prokurator Prokuratury Generalnej.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 61 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. O posiedzeniu pełnego składu Sądu Najwyższego, składu izby (izb) zawiadamia się Prokuratora Generalnego. Udział Prokuratora Generalnego lub jego zastępcy w tym posiedzeniu jest obowiązkowy. W posiedzeniach pozostałych składów Sądu Najwyższego może brać udział prokurator Prokuratury Generalnej, natomiast w Izbie Wojskowej – prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 16 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Prokurator Generalny – w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki nieposiadającej osobowości prawnej;”.

Art. 16. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 22 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) Prokuratora Generalnego oraz prokuratorów Prokuratury Generalnej, Naczelnego Prokuratora Wojskowego oraz prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratora apelacyjnego oraz wojskowego prokuratora okręgowego, a także prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej;”.

Art. 17. 1. Znosi się Prokuraturę Krajową.

2. Tworzy się Prokuraturę Generalną.

3. Środki finansowe przewidziane w budżecie na potrzeby prokuratury i majątek niezbędny do jej funkcjonowania przejmuje Prokurator Generalny.

4. W zakresie planowania, uchwalania i wykonywania budżetu powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury na rok 2009 stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Dotychczasowe wydziały zamiejscowe Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wydziałami do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji właściwych miejscowo prokuratur apelacyjnych.

6. Okres przewidziany w art. 50 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, nie ma zastosowania wobec prokuratorów prokuratury rejonowej i prokuratorów prokuratury okręgowej, delegowanych do wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji właściwych miejscowo prokuratur apelacyjnych, którzy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy byli nieprzerwanie delegowani przez okres co najmniej 6 miesięcy do wydziałów zamiejscowych Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej.

Art. 18. 1. Pierwszego powołania Prokuratora Generalnego Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku przez Ministra Sprawiedliwości, spośród dwóch kandydatów przedstawionych w tym wniosku. Przepis art. 10a ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Kandydatów, o których mowa w ust. 1, wskazuje Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego artykułu Krajowa Rada Sądownictwa spośród osób wymienionych w art. 10a ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Do czasu powołania Prokuratora Generalnego i zastępców Prokuratora Generalnego, ich zadania wykonują dotychczasowy Prokurator Generalny i jego zastępcy.

4. Do czasu powołania prokuratorów apelacyjnych, prokuratorów okręgowych i prokuratorów rejonowych oraz ich zastępców, funkcje te pełnią dotychczasowi prokuratorzy apelacyjni, okręgowi i rejonowi oraz ich zastępcy.

Art. 19. 1. Prokurator Generalny, po zasięgnięciu opinii Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powoła prokuratorów Prokuratury Generalnej spośród dotychczasowych prokuratorów Prokuratury Krajowej oraz prokuratorów prokuratur apelacyjnych i prokuratorów prokuratur okręgowych. Przepis art. 14a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio. Prokuratorom Prokuratury Krajowej, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów Prokuratury Generalnej, okres pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce awansowej.

2. Prokuratorzy Prokuratury Krajowej, którzy nie zostaną powołani na stanowiska prokuratorów Prokuratury Generalnej, zostaną skierowani do wykonywania czynności w prokuraturach apelacyjnych.

3. Prokurator Prokuratury Krajowej, który nie został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Generalnej, na swój wniosek złożony w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przeniesiony

zostaje w stan spoczynku jeżeli ukończył 50 rok życia lub przepracował na stanowisku prokuratora nie mniej niż 20 lat, w tym przez okres ostatnich 3 lat na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej.

4. Do prokuratorów, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku na podstawie przepisu ust. 3, przepis art. 62a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w związku z art. 71 § 3 i art. 100 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) stosuje się zgodnie ze statusem służbowym prokuratora w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Prokuratorowi Prokuratury Krajowej po zmianie ustroju prokuratury przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce podstawowej i w stawce awansowej, jak sędziemu Sądu Najwyższego.

6. Uposażenie prokuratora Prokuratury Krajowej, który został przeniesiony w stan spoczynku w związku ze zmianą ustroju prokuratury, jest waloryzowane w terminach i wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia sędziego Sądu Najwyższego.

7. Urzędnicy i inni pracownicy Prokuratury Krajowej stają się pracownikami Prokuratury Generalnej.

Art. 20. Do czasu powołania Krajowej Rady Prokuratorów przewidziane dla niej obowiązki ustawowe realizuje Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, za wyjątkiem uprawnienia określonego w art. 24 ust. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 21. 1. Krajowa Rada Prokuratorów na pierwszym posiedzeniu określi termin wyborów członków sądów dyscyplinarnych.

2. Do czasu wyboru nowych członków sądów dyscyplinarnych na podstawie niniejszej ustawy, działają sądy dyscyplinarne utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Nie zakończone prawomocnie sprawy do dnia wyboru członków sądów dyscyplinarnych na podstawie niniejszej ustawy, toczące się

w dotychczasowych sądach dyscyplinarnych, przekazuje się sądom dyscyplinarnym utworzonym na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 22. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 5, 5a, 6, 9 i art. 50 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz art. 11a ust. 12 i art. 11b ust. 12 ustawy, o której mowa w art. 9, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie przepisów w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że występujące w tych przepisach regulacje dotyczące Prokuratury Krajowej stosuje się do Prokuratury Generalnej.

Art. 23. Minister Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy określi w drodze zarządzenia środki budżetowe i składniki majątkowe do dyspozycji prokuratury.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem art. 10a ust. 3-5, art. 14a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz art. 18, art. 19 ust. 1 i 4 i art. 23, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2009 r.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, ustawę z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, ustawę z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym, ustawę z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ustawę z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, ustawę z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych oraz ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838

- i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698 oraz z 2008 r. Nr 41, poz. 251.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1 poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552, z 2001 r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 214, poz. 1805 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 65, poz. 595, z 2004 r. Nr 33, poz. 285, Nr 116, poz. 1202, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2774 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417.
- ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 78, poz. 717, Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 34, poz. 303, Nr 62, poz. 577 i Nr 202, poz. 2067, z 2005 r. Nr 163, poz. 1361, Nr 169, poz. 1417 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 75, poz. 529 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 80, poz. 540, Nr 85, poz. 571 i Nr 99, poz. 664.
- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 116, poz. 1202, z 2005 r. Nr 48, poz. 446 i Nr 169, poz. 1414 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648 oraz z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664 i Nr 112, poz. 766.
- ⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959.
- ¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 432, Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571 i Nr 140, poz. 983.
- ¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600.
- ¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 109, poz. 1031, Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 128, poz. 1351, z 2005 r. Nr 132, poz. 1103 i Nr 143, poz. 1203, z 2006 r. Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589 i Nr 99, poz. 664.
- ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208,

poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650.

- ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 25, poz. 219 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.
- ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 116, poz. 1203 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.
- ¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571, Nr 115, poz. 789, Nr 165, poz. 1171 i Nr 176, poz. 1242.

UZASADNIENIE

Podstawowymi celami projektowanej ustawy są: rozdzielenie urzędu Ministra Sprawiedliwości i urzędu Prokuratora Generalnego oraz stworzenie warunków do wzmocnienia niezależności prokuratury przez wyeliminowanie pozaprocesowych możliwości kierowania biegiem konkretnych spraw dla doraźnych celów politycznych.

Przeprowadzenie projektowanych zmian jest pierwszym krokiem do dalszych reform prokuratury i funkcjonalnie rozumianego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, uwzględniających potrzebę unowocześnienia organów prokuratury i dostosowania ich do wymogów współczesnego państwa.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej nie określa ustrojowego modelu prokuratury ani sposobu powoływania prokuratorów, co daje ustawodawcy znaczną swobodę przy wyborze konkretnego modelu ustrojowego usytuowania prokuratury.

Polski ustawodawca dotychczas nie zdefiniował prokuratury jako organu w systemie władz państwa za pomocą definicji formalnej. Niezależnie od tego, czy prokuratura była wymieniana w Konstytucji, czy sytuowana ustrojowo ustawą zwykłą, ustawodawca określał ją poprzez wskazanie jej zadań i struktury. Podobnie Konstytucja RP nie definiuje ustrojowej pozycji Prokuratora Generalnego, przesądzając jedynie w art. 191 ust. 1 pkt 1, że posiada on kompetencję do występowania z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego w sprawach podlegających orzecznictwu tego Trybunału.

Przedstawiony sposób określenia prokuratury przyjmuje również obowiązująca ustawa z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39). Wedle art. 1 ust. 1, prokuraturę stanowią Prokurator Generalny oraz podlegli mu prokuratorzy powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu. Art. 3 wskazuje z kolei jako zadania prokuratury, strzeżenie praworządności oraz czuwanie nad ściganiem przestępstw.

W projekcie ustawy nie odchodzi się od sposobu określenia prokuratury przez wskazanie jej zadań i struktury. Niemniej projekt zawiera w tym zakresie novum normatywne, polegające na dodaniu przepisu, że prokuratura jest organem ochrony prawnej (art. 1 pkt 1 projektu, dot. art. 1 ust. 3 ustawy o prokuraturze).

Uwzględnienie aktualnych, a jednocześnie pilnych potrzeb odnoszących się do zreformowania prokuratury, jest możliwe obecnie w drodze nowelizacji ustawy o prokuraturze. Potrzebom tym wychodzi naprzeciw niniejszy projekt ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw.

Projekt koncentruje się przede wszystkim na:

- 1) rozdzieleniu urzędu Prokuratora Generalnego i Ministra Sprawiedliwości,
- 2) określeniu instrumentów kontroli i nadzoru organów władzy publicznej nad działalnością prokuratury,
- 3) wprowadzeniu kadencyjności stanowiska Prokuratora Generalnego, prokuratorów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych,
- 4) umocnieniu pozycji prokuratora jako organu procesowego,
- 5) określeniu trybu powoływania i odwoływania Prokuratora Generalnego oraz jego relacji wobec Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów,
- 6) określeniu trybu powoływania i odwoływania zastępców Prokuratora Generalnego, prokuratora apelacyjnego, prokuratora okręgowego i prokuratora rejonowego,
- 7) wprowadzeniu nowej struktury organizacyjnej powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury przez likwidację Prokuratury Krajowej i utworzenie Prokuratury Generalnej,
- 8) powołaniu Krajowej Rady Prokuratorów w miejsce dotychczasowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
- 9) określeniu zasad budżetu i gospodarki finansowej prokuratorów powszechnych.

Projekt przewiduje również dwie szczegółowe zmiany w art. 3 ustawy o prokuraturze, dotyczącym formy wykonywania zadań przez Prokuratora Generalnego i podległych mu prokuratorów.

Art. 3 ust. 1 pkt 5 w projektowanym brzmieniu będzie stanowił podstawę do współpracy prokuratury z Instytutem Wymiaru Sprawiedliwości w zakresie prowadzenia badań dotyczących problematyki przestępczości oraz jej zwalczania i zapobiegania, natomiast pkt 5a powołanego przepisu – podstawę działalności prokuratury we współpracy z organizacjami międzynarodowymi, ponadnarodowymi oraz organami Unii Europejskiej.

Proponowane nowe brzmienie przepisu art. 3 pkt 5a ustawy o prokuraturze, umożliwi wykonywanie przez Polskę zobowiązań wynikających z prawa wspólnotowego po wejściu do Unii Europejskiej, np.:

- decyzji Rady z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (2002/187/WSiSW) nakładającej obowiązek na przedstawicieli krajowych dostarczania wszelkich informacji, także danych, w zakresie wskazanym w decyzji,
- decyzji Rady z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wymiany informacji i współpracy dotyczącej przestępstw terrorystycznych, nakładającej na każde państwo członkowskie obowiązek przekazywania do Eurojust danych i informacji związanych z postępowaniami o przestępstwa terrorystyczne,

a ponadto współdziałania organów prokuratury z ONZ w zakresie wykonywania rezolucji w sprawach terroryzmu, obrotu narkotykami czy handlu ludźmi.

W przedstawionym zakresie brak jasnych regulacji w prawie krajowym, zwłaszcza jeżeli chodzi o współpracę z instytucjami UE (Eurojust). Niektóre państwa przyjęły w tym względzie nawet rozwiązania ustawowe (Republika Federalna Niemiec).

Art. 3 ust. 1 pkt 8b aktualnie obowiązującej ustawy (który pozostanie nie zmieniony) zawęża zagadnienie wyłącznie do współpracy i udziału w działaniach organizacji międzynarodowych i ponadnarodowych, nie regulując jednak kwestii przesyłania danych i wyników analiz.

Proponowane uregulowania, zmierzające do osiągnięcia wyżej wymienionych celów, przez przyjęcie odpowiednich rozwiązań ustrojowo-organizacyjnych, powinny uwolnić prokuraturę od podejrzeń o podatność na polityczne oddziaływanie władzy wykonawczej i wynikających stąd zarzutów, a prokuratorom zapew-

nić większą niż dotychczas niezależność w konkretnych sprawach i umocnić ich apolityczność.

W związku z tym proponuje się rozwiązanie o charakterze fundamentalnym – rozdzielenie urzędu Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego. Stanowisko Prokuratora Generalnego, jako naczelnego organu prokuratury, stałoby się stanowiskiem, którego powiązanie z Radą Ministrów i Ministrem Sprawiedliwości nie polega na unii personalnej ani hierarchicznym podporządkowaniu (art. 1 ust. 2 ustawy o prokuraturze). Konsekwencją takiego założenia jest potrzeba określenia istoty i zakresu zależności prokuratury od innych organów władzy publicznej.

Zaproponowane w projekcie rozwiązania o charakterze funkcjonalnym, określają pozycję Prokuratora Generalnego w systemie organów państwa przez określenie instytucji mających na celu zachowanie niezbędnego stopnia zależności Prokuratora Generalnego od organów władzy wykonawczej, jak też ustanowienie instrumentów zmierzających do skutecznego poddania go koniecznemu nadzorowi i kontroli, w sposób umożliwiający publiczne rozliczenie Prokuratora Generalnego za całokształt wywiązywania się ze swoich zadań. Osiągnięciu tego zamierzenia służy w szczególności zaprojektowany tryb powoływania i odwoływania Prokuratora Generalnego ze stanowiska oraz wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w stosunku do Prezesa Rady Ministrów (wraz z przewidzianymi w projekcie konsekwencjami). Projekt przewiduje również ściśle określone prerogatywy Ministra Sprawiedliwości w zakresie nadzoru nad działalnością Prokuratora Generalnego, wprowadzając m.in. instrumenty polegające na przyznaniu mu uprawnień do inicjowania postępowania dyscyplinarnego, jak również uprawnień do wydawania rozporządzeń i zarządzeń, przewidzianych w niniejszym projekcie.

Przedstawiony powyżej zespół instrumentów zapewnia niezbędne mechanizmy kontrolne i nadzorcze nad funkcjonowaniem prokuratury. Tym samym, daje gwarancję prawidłowego realizowania przez prokuraturę funkcji organu ochrony prawnej, przewidzianej w ogólniejszym przepisie – dodanym w niniejszym projekcie – dotyczącym pozycji ustrojowej prokuratury (art. 1 pkt 1b projektu, dot. art. 1 ustawy).

Jednocześnie bowiem niniejszy projekt ma na celu stworzenie ram prawnych, określających warunki umożliwiające realizację zadań prokuratury w sposób respektujący zasadę apolityczności i niezależności prokuratorów, zarówno w wymiarze zewnętrznym, jak i wewnętrznym. Niezależność prokuratora, przede wszystkim w aspekcie jego działalności procesowej, jest instrumentem o charakterze fundamentalnym, który stanowi gwarancję prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości.

W wyroku z dnia 6 marca 2007 r., sygn. SK 54/06 (OTK-A z 2007 r., Nr 3, poz. 23) Trybunał Konstytucyjny wyraził pogląd, że mimo, iż prokuratura nie jest organem władzy sądowniczej, to wchodzi w skład organów ochrony prawnej. W postępowaniu przygotowawczym w procesie karnym prokuratorzy pełnią rolę quasi-jurysdykcyjną i w związku z tym korzystać muszą z atrybutu niezależności. W kontekście odmienności tego atrybutu od konstytucyjnej zasady niezawisłości sędziów, w piśmiennictwie karnoprosesowym zwraca się uwagę na zbliżenie się statusu prokuratorów do statusu sędziów. W cytowanym orzeczeniu Trybunał Konstytucyjny stwierdził również, że dążenie do kształtowania pozytywnego obrazu organów ochrony prawnej w społeczeństwie prowadzi do wzmocnienia zaufania społecznego do tych organów oraz stwarza gwarancje utrzymywania pewnych standardów zachowań, istotnych z punktu widzenia obrazu sądów oraz prokuratury w społeczeństwie.

Wymagania dotyczące niezależności i bezstronności prokuratora są zawarte również w Zaleceniu Rec(2000)19, przyjętym przez Komisję Ministrów Rady Europy w dniu 6 października 2000 r., przygotowanym przez Komisję Ekspertów do Spraw Roli Prokuratury w Wymiarze Sprawiedliwości w Odniesieniu do Spraw Karnych (PC-PR), ustanowioną pod patronatem Komisji Europejskiej ds. problemów związanych z przestępczością (CDPC). Niniejszy projekt w pełni realizuje powołane wymogi.

Celowi wzmocnienia niezależności i bezstronności prokuratorów służy również nowelizacja art. 8 i art. 8a ustawy o prokuraturze.

W projektowanym art. 8 ust. 2 przewiduje się, że polecenie prokuratora przełożonego wydane prokuratorowi podległemu nie może dotyczyć treści czynności procesowej. Tym samym polecenia prokuratora przełożonego, podobnie jak obecnie zarządzenia, będą mogły mieć tylko charakter organizacyj-

no-porządkowy w sprawach nieuregulowanych w aktach normatywnych. Nie będą mogły natomiast ingerować w treść poszczególnych czynności procesowych, w tym dotyczyć sposobu zakończenia postępowania.

W efekcie projektowanej zmiany wszystkie decyzje w jednostkowych sprawach prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie będzie podejmował samodzielnie.

Prokurator przełożony będzie mógł natomiast wydawać, wiążące prokuratorów podległych, wytyczne dotyczące sposobu postępowania w poszczególnych rodzajach spraw lub w konkretnej sprawie. Wytyczne w konkretnej sprawie nie będą mogły jednak przybrać formy polecenia dotyczącego treści czynności procesowej.

Projektowane brzmienie art. 8a ust. 1 ustawy przewiduje, że do zmiany lub uchylecia decyzji prokuratora podległego jest uprawniony tylko prokurator bezpośrednio przełożony (obecnie uprawnienie takie ma prokurator przełożony). W nowym kształcie przepisów art. 8 i art. 8a ustawy o prokuraturze, prokurator bezpośrednio przełożony nie będzie mógł wydać prokuratorowi podległemu polecenia wydania lub zaniechania wydania określonego postanowienia albo zarządzenia w postępowaniu przygotowawczym, w tym polecenia zakończenia tego postępowania w określony sposób. Będzie mógł natomiast zmienić lub uchylić decyzję prokuratora podległego w tym zakresie. Zmianę lub uchylecie decyzji prokuratora podległego prokurator bezpośrednio przełożony musi wyrazić na piśmie. W razie zmiany lub uchylecia decyzji prokurator bezpośrednio przełożony może wydawać prokuratorowi podległemu polecenie przygotowania projektu nowej decyzji według swoich wytycznych. Tak przygotowany projekt decyzji, po podpisaniu przez prokuratora bezpośrednio przełożonego staje się decyzją tegoż prokuratora.

Polecenie przygotowania projektu decyzji, wydane prokuratorowi podległemu, nie jest poleceniem dotyczącym treści czynności procesowej, bo czynność ta staje się czynnością prokuratora faktycznie zarządzającego jej wykonanie lub zaniechanie.

Wymóg formy pisemnej dla zmiany lub uchylecia decyzji prokuratora podległego, o którym mowa w projektowanym art. 8a ust. 1 ma na celu udokumentowanie procesu decyzyjnego w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy.

Tak jak w obecnym stanie prawnym, zmiana lub uchylenie decyzji prokuratora podległego przez prokuratora bezpośrednio przełożonego nie będzie możliwa po doręczeniu decyzji stronom.

Doniosłą rolę, przybliżającą do osiągnięcia celów niniejszej nowelizacji, związanych z zagwarantowaniem niezależności prokuratury od czynników zewnętrznych, przy jednoczesnym zapewnieniu niezbędnych instrumentów kontroli i nadzoru ze strony organów władzy publicznej, ma do spełnienia wprowadzenie kadencyjności stanowiska Prokuratora Generalnego (kadencja 6-letnia), prokuratora apelacyjnego i prokuratora okręgowego (kadencje 6-letnie) oraz prokuratora rejonowego (powtarzalna kadencja 4-letnia), a także kadencyjności zastępców prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego.

Rozdzielenie urzędu Ministra Sprawiedliwości i urzędu Prokuratora Generalnego wymaga wprowadzenia do aktualnie obowiązującej ustawy o prokuraturze przepisów regulujących sposób i tryb powoływania i odwoływania Prokuratora Generalnego oraz jego status (art. 1 pkt 6 projektu ustawy).

Projekt ustawy przewiduje, że Prokuratora Generalnego będzie powoływał Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na 6-letnią kadencję, liczoną od dnia złożenia przez niego ślubowania.

Prokurator Generalny będzie powoływany spośród dwóch kandydatów wskazanych przez Krajową Radę Prokuratorów i Krajową Radę Sądownictwa, a przedstawionych Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej przez Ministra Sprawiedliwości.

Grono, z którego będą dobierani kandydaci na urząd Prokuratora Generalnego, a więc prokuratorzy w stanie czynnym powszechnej lub wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu o co najmniej dziesięcioletnim stażu na stanowisku prokuratora, sędziowie Izby Karnej lub Izby Wojskowej Sądu Najwyższego w stanie czynnym, sędziowie sądu powszechnego lub wojskowego sądu okręgowego w stanie czynnym, o co najmniej dziesięcioletnim stażu sędziowskim w sprawach karnych, ma w założeniu gwarantować, że Prokuratorem Generalnym może zostać wyłącznie osoba o najwyższych kwalifikacjach zawodowych, intelektualnych i moralnych.

Dodatkowym zabezpieczeniem niezależności Prokuratora Generalnego od czynników politycznych jest rozwiązanie zakładające brak możliwości powtórzenia kadencji (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10a ust. 7 ustawy o prokuraturze). Należy w tym kontekście zwrócić uwagę również na proponowany przepis, który zakazuje Prokuratorowi Generalnemu przynależności do partii politycznej, związku zawodowego, jak również prowadzenia działalności publicznej, niedającej się pogodzić z godnością piastowanego przez niego urzędu (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10b ust. 2 ustawy o prokuraturze).

Z tym wiąże się również przewidziany w projektowanym art. 10b ust. 1 ustawy o prokuraturze zakaz zajmowania przez Prokuratora Generalnego innego stanowiska, z wyjątkiem stanowiska dydaktycznego, naukowo-dydaktycznego lub naukowego w szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej.

Symbolicznym aktem, który ma uniezależnić Prokuratora Generalnego od czynników politycznych w trakcie zajmowania stanowiska, jest złożenie przez niego uroczystego ślubowania przed Prezydentem RP.

Szczególnym uprawnieniem Prokuratora Generalnego, różniącym go w tym zakresie od pozostałych sędziów i prokuratorów, z grona których jest wybierany, jest projektowana możliwość przejścia w stan spoczynku, bezpośrednio po zakończeniu kadencji, niezależnie od osiągniętego wieku i stażu na stanowisku prokuratora lub sędziego (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10a ust. 8 ustawy o prokuraturze). Przepis ten ma na celu uniknięcie sytuacji, że po zakończeniu kadencji Prokurator Generalny będzie prokuratorem podwładnym prokuratorów, w stosunku do których był najwyższym przełożonym.

Jednocześnie do projektu ustawy wprowadzono przepis jednoznacznie wskazujący, że osiągnięcie w toku kadencji przez Prokuratora Generalnego wieku uprawniającego do przejścia w stan spoczynku, nie skutkuje zakończeniem tej kadencji (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10a ust. 9 ustawy o prokuraturze).

Zgodnie z przedstawioną propozycją Prokurator Generalny ma, co do zasady, korzystać z immunitetu wedle ogólnych reguł dotyczących sędziów i prokuratorów. Odmienności w tym zakresie wynikają ze szczególnego usytuowania Prokuratora Generalnego w strukturze prokuratury jako jej naczelnego organu.

W przypadku ujęcia Prokuratora Generalnego na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa, istnieje konieczność powiadomienia Prezydenta RP o zatrzymaniu, a Prezydent może nakazać natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10c ust. 1 ustawy o prokuraturze). W odniesieniu do innych prokuratorów, wydanie zgody na zatrzymanie należy do przełożonego dyscyplinarnego, przy czym nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa.

Ponadto odmiennością w stosunku do ogólnych zasad postępowania dotyczącego sędziów i prokuratorów jest projektowany przepis art. 10c ust. 3 ustawy o prokuraturze, który wskazuje na właściwość Krajowej Rady Prokuratorów jako organu uprawnionego do wystąpienia do sądu dyscyplinarnego z wnioskiem o zezwolenie na pociągnięcie Prokuratora Generalnego do odpowiedzialności karnej albo odpowiedzialności dyscyplinarnej. Uprawnienie do złożenia wniosku o pociągnięcie Prokuratora Generalnego do odpowiedzialności karnej albo dyscyplinarnej, przewidziano również dla Ministra Sprawiedliwości. Stworzono w ten sposób dodatkowy element nadzoru nad działalnością Prokuratora Generalnego ze strony władzy wykonawczej.

Przepis ten ma na celu zlikwidowanie sytuacji kolizyjnej, w której prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie musiałby występować do sądu dyscyplinarnego o zgodę na ściganie prokuratora przełożonego najwyższego stopnia. Zgodnie z art. 13 Kodeksu postępowania karnego, obowiązek uzyskania zezwolenia władzy na ściganie, należy do oskarżyciela, a – co do zasady – oskarżycielem publicznym w sprawach karnych jest prokurator.

W myśl projektowanego przepisu art. 10c ust. 3 ustawy o prokuraturze, oskarżyciel będzie zobligowany do wyjednanie zezwolenia i na ściganie Prokuratora Generalnego zwracając się do Ministra Sprawiedliwości lub Krajowej Rady Prokuratorów. W przypadku podjęcia przez Krajową Radę Prokuratorów uchwały o wystąpieniu do sądu dyscyplinarnego o zgodę na ściganie Prokuratora Generalnego, jej przedstawiciel będzie popierał ten wniosek przed sądem dyscyplinarnym. Krajowa Rada Prokuratorów mogłaby też z własnej inicjatywy wystąpić z wnioskiem w tym przedmiocie. W przypadku złożenia wniosku o zezwolenia na pociągnięcie Prokuratora Generalnego do odpowiedzialności karnej albo do odpowiedzialności dyscyplinarnej przez Ministra Sprawiedliwości, jego przed-

stawiciel będzie wykonywał czynności rzecznika dyscyplinarnego w toku postępowania przed sądem dyscyplinarnym.

W projektowanym art. 10c ust. 2 ustawy przewiduje się immunitet materialny Prokuratora Generalnego. Tak jak każdy prokurator, Prokurator Generalny za wykroczenia będzie odpowiadał tylko dyscyplinarnie. Przewiduje się również wyłącznie dyscyplinarną odpowiedzialność Prokuratora Generalnego za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu obowiązków służbowych, stanowiące przestępstwo znieważenia, ścigane z oskarżenia prywatnego.

Zważyć bowiem należy, że w myśl projektowanego art. 10d ust. 2 pkt 3 ustawy, prawomocne skazanie za popełnienie przestępstwa, w tym również przestępstwa z winy nieumyślnej, lub przestępstwa skarbowego, stanowi przesłankę do odwołania Prokuratora Generalnego ze stanowiska. Zasadne jest więc, aby przestępstwo znieważenia nie przesądzało automatycznie, w razie skazania, o odwołaniu ze stanowiska Prokuratora Generalnego. W myśl projektowanych przepisów, zachowanie wyczerpujące znamiona tego przestępstwa będzie rozdziło wyłącznie odpowiedzialność dyscyplinarną, z tym, że prawomocne ukaranie Prokuratora Generalnego karą dyscyplinarną lub surowszą, skutkuje odwołaniem go przez Prezydenta RP przed upływem kadencji.

Projektowany przepis art. 10c ust. 4 ustawy wyklucza sytuację, w której w postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym, w którym obwinionym byłby Prokurator Generalny, oskarżycielem mógłby być prokurator pełniący funkcję rzecznika dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego.

Zgodnie z projektowanymi przepisami art. 10d ust. 2 oraz art. 10f ustawy, odwołanie ze stanowiska Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji będzie możliwe tylko wyjątkowo, w ściśle określonych przypadkach i przy zastosowaniu określonego trybu.

Prokuratora Generalnego odwołuje Prezydent RP na wniosek Krajowej Rady Prokuratorów lub Prezesa Rady Ministrów, w przypadku gdy Prokurator Generalny stał się trwale niezdolny do pełnienia swoich obowiązków na skutek choroby lub utraty sił.

Prezydent RP odwołuje Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji, bez konieczności złożenia w tej mierze stosownego wniosku przez Krajową Radę

Prokuratorów lub Prezesa Rady Ministrów, w przypadkach gdy Prokurator Generalny:

- zrzekł się stanowiska,
- został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego,
- złożył niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne, stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu,
- został prawomocnie ukarany karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 2-5 ustawy (nagana, usunięcie z zajmowanej funkcji, przeniesienie na inne miejsce służbowe lub wydalenie ze służby prokuratorskiej).

Projekt ustawy przewiduje również istotną formę sprawowania kontroli nad działalnością prokuratury, która także kształtuje pozycję ustrojową Prokuratora Generalnego w systemie organów państwa. Jest ona związana z projektowanym art. 10e ustawy o prokuraturze, przewidującym obowiązek składania przez Prokuratora Generalnego corocznych sprawozdań z działalności prokuratury. Sprawozdanie takie Prokurator Generalny przedstawia Prezesowi Rady Ministrów, nie później niż do końca pierwszego kwartału każdego roku. Do przedstawionego sprawozdania ustosunkowuje się na piśmie Minister Sprawiedliwości. Prezes Rady Ministrów przyjmuje albo odrzuca sprawozdanie, mając na względzie realizację zadań przez Prokuratora Generalnego w zakresie strzeżenia praworządności oraz czuwania nad ściganiem przestępstw.

Projektowana regulacja przewiduje szczególny tryb odwołania Prokuratora Generalnego ze stanowiska przed upływem kadencji, stanowiący z jednej strony gwarancję niezależności, z drugiej zaś – wprowadzający dodatkowy element kontroli organów władzy publicznej nad działalnością Prokuratora Generalnego. W przypadku bowiem odrzucenia przez Prezesa Rady Ministrów sprawozdania Prokuratora Generalnego z działalności prokuratury, Sejm – na jego wniosek – może odwołać Prokuratora Generalnego uchwałą podjętą większością 3/5 głosów, w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Dodatkowo projekt przewiduje, że Prezes Rady Ministrów może wystąpić do Sejmu z wnioskiem o odwołanie Prokuratora Generalnego przed upływem okresu, na jaki został on powołany, w przypadku gdy Prokurator Generalny

sprzeniewierzył się złożonemu ślubowaniu. W tym przypadku procedura postępowania w Sejmie jest analogiczna do opisanej powyżej.

Wniosek Prezesa Rady Ministrów o odwołanie Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji, będzie opiniowany przez Krajową Radę Prokuratorów, która została zobowiązana do wyrażenia swojego stanowiska w tym przedmiocie w terminie dwóch miesięcy. Opinia ta nie będzie miała charakteru wiążącego i nie będzie mogła zablokować procedury odwoławczej.

Projektowane regulacje przewidują więc określone uprawnienia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Sprawiedliwości wobec Prokuratora Generalnego i zapewniają funkcję kontrolną Rady Ministrów w stosunku do działalności prokuratury.

Wśród tych środków wymienić należy:

- uprawnienie Ministra Sprawiedliwości, jako członka Krajowej Rady Sądownictwa i Krajowej Rady Prokuratorów, do aktywnego udziału w procedurze wyłaniania kandydatów na Prokuratora Generalnego (zgłaszanie własnych kandydatów, zajmowanie stanowiska wobec innych kandydatów, udział w głosowaniu – art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10a ust. 2 ustawy o prokuraturze i art. 1 pkt 21 projektu, dot. art. 24 pkt 4 ustawy o prokuraturze),
- uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, jako członka Krajowej Rady Prokuratorów, przewidziane w procedurze odwoływania Prokuratora Generalnego (art. 1 pkt 21 projektu, dot. art. 24 pkt 6 ustawy oraz art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10d ust. 3 ustawy o prokuraturze),
- przedstawianie przez Ministra Sprawiedliwości Prezydentowi RP kandydatów na Prokuratora Generalnego (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10a ust. 1 ustawy o prokuraturze),
- kontrasygnatę Prezesa Rady Ministrów na akcie powołania i odwołania Prokuratora Generalnego (art. 144 ust. 2 Konstytucji RP),
- składanie przez Prokuratora Generalnego rocznego sprawozdania z działalności prokuratury Prezesowi Rady Ministrów oraz uprawnienie Prezesa Rady Ministrów do wystąpienia z wnioskiem o odwołanie Prokuratora Generalnego przed upływem kadencji, w przypadku odrzucenia rocznego sprawozdania (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10e ustawy 1, 6 i 7 ust. o prokuraturze),

- uprawnienie Ministra Sprawiedliwości do zajęcia pisemnego stanowiska wobec powyższego sprawozdania, co przesądza dalszy udział w debacie poświęconej temu sprawozdaniu (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10e ust. 2 ustawy o prokuraturze),
- uprawnienie Prezesa Rady Ministrów do wystąpienia do Sejmu z wnioskiem o odwołanie Prokuratora Generalnego, w przypadku gdy Prokurator Generalny sprzeniewierzył się złożonemu ślubowaniu (art. 1 pkt 6 projektu dot. art. 10f ustawy o prokuraturze),
- uprawnienie Prezesa Rady Ministrów do żądania w każdym czasie od Prokuratora Generalnego przedstawienia informacji na temat związanych ze strzeżeniem praworządności oraz czuwaniem nad ściganiem przestępstw (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10e ust. 3 ustawy o prokuraturze),
- uprawnienie Prezesa Rady Ministrów do wystąpienia do Prezydenta RP z wnioskiem o odwołanie Prokuratora Generalnego, w przypadku gdy Prokurator Generalny stał się trwale niezdolny do pełnienia swoich obowiązków (art. 1 pkt 6 projektu dot. art. 10d ust. 3 ustawy o prokuraturze),
- kompetencje Ministra Sprawiedliwości do wnioskowania o zezwolenie sądu dyscyplinarnego na pociągnięcie Prokuratora Generalnego do odpowiedzialności karnej lub o pociągnięcie go do odpowiedzialności dyscyplinarnej (art. 1 pkt 6 projektu, dot. art. 10c ust. 3 ust. o prokuraturze),
- uprawnienie Ministra Sprawiedliwości do wydawania aktów wykonawczych w zakresie działania prokuratury, w szczególności rozporządzenia w sprawie regulaminu urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (art. 1 pkt 15 projektu, dot. art. 18 ust. 1 ust. o prokuraturze),
- uprawnienia Rady Ministrów w zakresie tworzenia budżetu prokuratury.

Znowelizowane brzmienie art. 12 ustawy reguluje sposób i tryb powoływania i odwoływania zastępców Prokuratora Generalnego.

Nie przewiduje się kadencyjności dla stanowisk zastępców Prokuratora Generalnego.

Zakres i waga zadań Prokuratora Generalnego wymaga, aby Prokurator Generalny miał wpływ na dobór najbliższych współpracowników, tj. ustalanie liczby swoich zastępców, a także powoływanie ich i odwoływanie z pełnionych funkcji.

Prezydent RP będzie powoływał i odwoływał Zastępców Prokuratora Generalnego na wniosek Prokuratora Generalnego, z tym, że odnośnie do Naczelnego Prokuratora Wojskowego wniosek ten musi zostać zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, zaś w przypadku Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, wniosek Prokuratora Generalnego musi zostać zgłoszony w porozumieniu z Prezesem Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Z kolei znowelizowany przepis art. 13 oraz dodane przepisy art. 13a-13c ustawy o prokuraturze określają sposób i tryb powoływania i odwoływania szefów prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych oraz ich zastępców.

Projekt przewiduje zwiększenie uprawnień zgromadzeń prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej, które opiniują przedstawionych przez Prokuratora Generalnego kandydatów na prokuratorów apelacyjnych, prokuratorów okręgowych oraz prokuratorów rejonowych. W razie wydania negatywnej opinii o kandydacie, zgromadzenie prokuratorów będzie mogło przedstawić Prokuratorowi Generalnemu własnego kandydata.

Nowością jest wprowadzenie kadencyjności w sprawowaniu funkcji prokuratora apelacyjnego, prokuratora okręgowego i prokuratora rejonowego oraz kadencyjności funkcji ich zastępców.

Przewiduje się, że kadencja prokuratora apelacyjnego, prokuratora okręgowego i ich zastępców będzie trwała 6 lat bez możliwości powołania ich bezpośrednio po zakończeniu kadencji ponownie do pełnienia tych samych funkcji.

Z kolei prokurator rejonowy i jego zastępca powoływani będą na okres 4 lat, przy czym ich kadencja może zostać odnowiona przez ponowne powołanie w trybie przewidzianym w ustawie.

Odwołanie szefów prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych oraz ich zastępców może nastąpić tylko w ściśle określonych przypadkach, a w sytuacji, gdy podstawą odwołania ma być nienależyte wypełnianie przez nich obowiązków służbowych, do odwołania konieczna jest zgoda Krajowej Rady Prokuratorów wyrażona w formie uchwały.

Wprowadzenie w nowelizowanym art. 22a ustawy o prokuraturze sztywnej liczby członków kolegium prokuratury okręgowej (sześć albo dziewięć osób) jest

uzasadnione zaproponowanym trybem wyborów członków kolegium, którzy w dwóch trzecich są wybierani przez zebranie prokuratorów prokuratury okręgowej i delegatów prokuratur rejonowych. Liczba członków kolegium musi umożliwić zachowanie wymaganej ustawą proporcji w składzie kolegium.

Proponowane zmiany w zakresie art. 23 i art. 24 ustawy o prokuraturze, w tym dodanie nowych przepisów art. 23a i 23b oraz art. 24a i 24b polegają na powołaniu, w miejsce dotychczasowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Krajowej Rady Prokuratorów.

Utworzenie, zadania i kompetencje Krajowej Rady Prokuratorów będą istotnymi gwarancjami niezależności prokuratury od wpływów politycznych oraz wzmocnią rolę samorządu prokuratorowskiego w najistotniejszych dla prokuratury sprawach.

Działalność Krajowej Rady Prokuratorów będzie pozytywnie oddziaływać na przestrzeganie w prokuraturze przepisów prawa i standardów etycznych, a jej podstawowym zadaniem będzie strzeżenie niezależności prokuratorów. Realizację tego celu zapewnia zarówno określony zmienionymi przepisami skład Krajowej Rady Prokuratorów, jak i rozszerzony zakres jej kompetencji.

W skład 25-osobowej Krajowej Rady Prokuratorów, obok wybieranych przedstawicieli prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i pionu Instytutu Pamięci Narodowej, wchodzi również Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny, przedstawiciel Prezydenta RP oraz czterech posłów i dwóch senatorów.

Poza dotychczasowym zakresem zadań Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Krajowa Rada Prokuratorów uzyskała dodatkowe kompetencje pozwalające na realizację celu, w jakim została powołana. Do kompetencji tych należy zajmowanie wiążącego Prokuratora Generalnego stanowiska w sprawie wyrażenia zgody na odwołanie w trakcie trwania kadencji prokuratora apelacyjnego, prokuratora okręgowego i prokuratora rejonowego oraz ich zastępców z powodu nienależytego wypełniania obowiązków służbowych oraz wyrażanie opinii o przedstawionych jej przez Prokuratora Generalnego kandydatach na stanowiska prokuratorów Prokuratury Generalnej.

Jednym z uprawnień Krajowej Rady Prokuratorów będzie ponadto możliwość wysłuchania informacji Prokuratora Generalnego o działalności prokuratury oraz wyrażenie własnej opinii w tym zakresie.

Krajowa Rada Prokuratorów będzie ponadto opiniowała wniosek Prezesa Rady Ministrów o odwołanie Prokuratora Generalnego z zajmowanego stanowiska przed upływem kadencji, w przypadku gdy podstawą złożenia takiego wniosku będzie trwała niezdolność do pełnienia obowiązków Prokuratora Generalnego lub sprzeniewierzenie się złożonemu ślubowaniu oraz odrzucenie przez Prezesa Rady Ministrów rocznego sprawozdania Prokuratora Generalnego. Projekt przewiduje 2-miesięczny termin do złożenia opinii w tym przedmiocie przez Radę.

Krajowa Rada Prokuratorów będzie też sprawowała kontrolę nad działalnością rzecznika dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego, przez rozpatrywanie corocznych sprawozdań z jego działalności.

Konsekwencją ustrojowo-organizacyjną rozdziału urzędu Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego jest zniesienie Prokuratury Krajowej i utworzenie Prokuratury Generalnej. Powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury będą więc: Prokuratura Generalna oraz prokuratury apelacyjne, prokuratury okręgowe i rejonowe. Jednocześnie przewiduje się, że Prokuratura Generalna zapewnia obsługę Prokuratora Generalnego.

Względy racjonalne zdecydowały o zniesieniu możliwości tworzenia przez komórki organizacyjne przyszłej Prokuratury Generalnej wydziałów zamiejscowych (art. 17 ust.13 ustawy o prokuraturze).

Zniesiona zatem zostanie podstawa prawna do dalszego funkcjonowania obecnych struktur terenowych Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, tj. wydziałów zamiejscowych tego biura. W ocenie projektodawców, prowadzenie postępowań przygotowawczych na poziomie centralnym należy uznać za nieuzasadnione, wobec uniemożliwienia kontroli odwoławczej o charakterze dewolutywnym, a przez to stwarzające niebezpieczeństwo niewłaściwego postrzegania roli nowo tworzonej Prokuratury Generalnej w systemie organów wewnętrznych prokuratury.

Zgodnie z dyspozycją art. 17 pkt 5 projektu, dotychczasowe wydziały zamiejscowe Biura do Spraw Przeszpczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej zostaną przekształcone w wydziały do spraw przeszpczości zorganizowanej i korupcji prokuratur apelacyjnych.

Na poziomie prokuratur apelacyjnych będą prowadzone najpoważniejsze postępowania przygotowawcze dotyczące m.in. przeszpczości zorganizowanej i korupcji.

Na prokuraturach apelacyjnych będzie ponadto spoczywał obowiązek koordynowania zadań podległych prokuratur okręgowych z zakresu informatyzacji.

Ważnym segmentem zmian ustawy o prokuraturze jest wprowadzenie osobnego rozdziału zawierającego przepisy dotyczące budżetu i gospodarki finansowej powszechnych jednostek organizacyjnych. Projektowane w tym zakresie przepisy umożliwią prawidłowe funkcjonowanie prokuratury w aspekcie gospodarowania przyznanymi jej środkami finansowymi, przy zachowaniu prerogatyw władczych Rady Ministrów przy tworzeniu projektu ustawy budżetowej.

Projekt przewiduje uchylenie przepisu art. 50 ust. 1a ustawy o prokuraturze, zezwalającego Prokuratorowi Generalnemu delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, bez jego zgody, na okres 12 miesięcy w roku z możliwością ponownego delegowania po okresie dotychczasowej delegacji. Regulacja ta nie służy prawidłowej polityce kadrowej w prokuraturze, a ponadto może stanowić element pozaprocesowego wpływu na niezależność prokuratora. Gwarantem tej niezależności są bowiem między innymi przepisy art. 16a ustawy o prokuraturze stanowiące, że przeniesienie prokuratora na inne miejsce służbowe może nastąpić tylko za jego zgodą z wyjątkiem sytuacji, gdy do przeniesienia dochodzi w wyniku zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji prokuratury lub zniesienia danej jednostki organizacyjnej prokuratury albo ukarania karą dyscyplinarną.

Potrzeba wyeliminowania pozaprocesowego i politycznego oddziaływania na zadania i decyzje procesowe prokuratorów, zdecydowała o uchyleniu art. 59 ustawy o prokuraturze, który przewidywał system uzyskiwania nagród i wyróżnień.

Wobec uznania niekonstytucyjności przepisów wprowadzających „przyspieszony” tryb uchylania immunitetu sędziowskiego zaszła konieczność nowelizacji przepisów ustawy o prokuraturze w takim zakresie, aby zawarte w niej unormowania dotyczące uchylania immunitetu prokuratorów, były zgodne ze wskazaniami zawartymi w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 listopada 2007 r., sygn. K. 39/07 (Dz. U. Nr 230, poz. 1698), odnoszącego się wprawdzie do postanowień ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.), kształtującego jednak – w ocenie projektodawców – generalne zasady związane z postępowaniem dyscyplinarnym, które powinny obowiązywać zarówno w odniesieniu do sędziów, jak i prokuratorów.

Pozostałe zmiany dokonywane w ustawie stanowią konsekwencję zniesienia Prokuratury Krajowej i utworzenia Prokuratury Generalnej.

Art. 2-16 ustawy zmieniającej zawierają zmiany innych ustaw. Zmiany te polegają m.in. na wprowadzeniu do przepisów tych ustaw osobnego organu naczelnego – Prokuratora Generalnego (art. 2, 7, 8, 11) oraz zastąpieniu kompetencji Prokuratora Krajowego i prokuratorów Prokuratury Krajowej odpowiednio – kompetencjami Prokuratora Generalnego i prokuratorów Prokuratury Generalnej (art. 3, 6, 7, 13, 14, 15). Sposób usytuowania Prokuratora Generalnego w przepisach zmieniających, w odniesieniu do wprowadzenia do ich treści Prokuratora Generalnego jako organu naczelnego, nawiązuje do sposobu usytuowania Prokuratora Generalnego w art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji RP.

Art. 17-23 ustawy zmieniającej odnoszą się do problematyki związanej z likwidacją Prokuratury Krajowej i utworzeniem Prokuratury Generalnej.

Likwidacja Prokuratury Krajowej w niniejszym projekcie projektowana jest w taki sposób, aby Prokurator Generalny, w sposób pozytywny wskazywał prokuratorów do służby w nowo tworzonej Prokuraturze Generalnej, przez powołanie ich na stanowisko prokuratora tej jednostki.

Natomiast redukcja stanu zatrudnienia związana z projektowaną zmianą ustroju prokuratury może nastąpić przez przejście w stan spoczynku tych prokuratorów Prokuratury Krajowej, którzy nie zostaną powołani do Prokuratury Generalnej i nie przyjmą powierzonych im czynności w prokuraturach apelacyjnych.

W art. 19 ust. 3 projektowanej ustawy ustanawia się dodatkowe przesłanki przejścia w stan spoczynku prokuratora Prokuratury Krajowej oparte na kryterium wieku, stażu pracy na stanowisku prokuratora, w tym na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej.

W ten sposób kryteria postępowania wobec prokuratorów likwidowanej jednostki zostały określone wprost w ustawie, co zapobiegnie sytuacji pozostawiania prokuratora w nowej strukturze organizacyjnej na podstawie przesłanek innych niż dobro służby.

Likwidacja Prokuratury Krajowej, w założeniu projektodawcy, nie może spowodować obniżenia wynagrodzenia prokuratorów likwidowanej jednostki ani wpłynąć na ograniczenie możliwości awansu płacowego prokuratorów rejonowych, okręgowych i apelacyjnych w stosunku do możliwości awansu sędziów w takich samych jednostkach organizacyjnych sądów. Stąd odpowiednie zmiany w treści art. 62 ustawy o prokuraturze i w art. 19 projektu ustawy.

W art. 22 przyjęto rozwiązanie, w myśl którego do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie zmieniającej, pozostają w mocy wskazane w przepisie dotychczasowe przepisy wykonawcze, które nie są sprzeczne z ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Proponuje się, by ustawa zmieniająca weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem art. 10a ust. 3-5 oraz art. 14a ust. 1 ustawy o prokuraturze oraz art. 18, art. 19 ust. 1 i 4 oraz art. 23 projektowanej ustawy, które wejdą w życie z dniem 1 lipca 2009 r. Tego rodzaju rozwiązanie umożliwi podjęcie działań organizacyjnych, niezbędnych do funkcjonowania Prokuratury Generalnej, przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływała ustawa

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na strukturę organów władzy państwowej przez wyodrębnienie prokuratury ze struktury Ministerstwa Sprawiedliwości. Projektowane zmiany spowodują ponadto zmianę w strukturze prokuratury i sposobie jej funkcjonowania. Spowodują również zmianę statusu prokuratorów likwidowanych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

W zakresie, w jakim projektowane przepisy dopuszczają udział Krajowej Rady Sądownictwa w powoływaniu Prokuratora Generalnego ustawa będzie miała wpływ również na Krajową Radę Sądownictwa.

Projektowane zmiany będą miały wpływ na sędziów, w tym sędziów Sądu Najwyższego, którzy mogą, w myśl projektowanych przepisów, kandydować na stanowisko Prokuratora Generalnego lub zastępcy Prokuratora Generalnego. Zmiany w obrębie wymogów awansu prokuratora na wyższe stanowisko, będą dotyczyły również sędziów oraz adwokatów, radców prawnych i notariuszy.

Projektowane wzmocnienie niezależności Prokuratora Generalnego i pozostałych prokuratorów od innych organów władzy publicznej oraz wzmocnienie niezależności prokuratora w strukturze prokuratury, będzie pozytywnie oddziaływało na życie obywateli.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przedstawiony do konsultacji Sądowi Najwyższemu, Krajowej Radzie Sądownictwa, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radców Prawnych, Stowarzyszeniu Sędziów Polskich „Iustitia”, Krajowej Radzie Notarialnej, Stowarzyszeniu Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej, Związkowi Zawodowemu Pracowników Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej oraz sądom i prokuraturom.

Z uwagi na fakt, że w czasie prowadzenia konsultacji społecznych w przedmiocie projektowanej ustawy, nie ukonstytuowała się jeszcze Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, projekt ustawy przedstawiono do zaopiniowania poszczególnym członkom Rady.

Naczelna Rada Adwokacka, Krajowa Rada Radców Prawnych i Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia” nie wypowiedzieli się w przedmiocie projektowanej ustawy. Krajowa Rada Notarialna poinformowała, że nie wnosi uwag do projektu ustawy.

Krajowa Rada Sądownictwa wniosła uwagę poddającą w wątpliwość co do zgodności z Konstytucją RP przewidzianego w projekcie szczególnego trybu powoływania Prokuratora Generalnego przez Marszałka Sejmu. Uwaga ta została uwzględniona.

Uwzględniono uwagi Krajowej Rady Sądownictwa, dotyczące wskazania terminów przy powoływaniu Prokuratora Generalnego dla poszczególnych organów uczestniczących w tej procedurze oraz uwagi kwestionujące pozostawienie wydziałów zamiejscowych Biura do Spraw Przystępności Zorganizowanej w strukturze Prokuratury Generalnej.

Sąd Najwyższy pozytywnie ocenił projektowane rozdzielenie urzędów Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego wyrażając jednocześnie zastrzeżenia do niektórych rozwiązań szczegółowych. Wśród tych zastrzeżeń uwzględnione zostały uwagi dotyczące możliwości kandydowania na stanowisko Prokuratora Generalnego również sędziego wojskowego sądu garnizonowego. Nie uwzględniono uwagi kwestionującej zawężenie możliwości kandydowania na stanowisko Prokuratora Generalnego wyłącznie przez sędziów Sądu Najwyższego wyłącznie do sędziów Izby Karnej i Wojskowej, ponieważ projektowany przepis art. 10a ust. 4 ustawy o prokuraturze, co do zasady, wprowadza dla sędziego kandydującego na stanowisko Prokuratora Generalnego wymóg stażu sędziowskiego w sprawach karnych. Nie uwzględniono uwagi do projektowanego przepisu 10d ust. 2 pkt 4 ustawy o prokuraturze (aktualnie – art. 10f ustawy o prokuraturze), a dotyczącej przewidzianej tam przesłanki odwołania Prokuratora Generalnego – sprzeniewierzenia się ślubowaniu, a szerzej – dopuszczalności odpowiedzialności dyscyplinarnej Prokuratora Generalnego. Projektodawca stoi na stanowisku,

że kadencyjność urzędu Prokuratora Generalnego wymusza wprowadzenie mechanizmów odwołania przed upływem kadencji w sytuacjach tak istotnych jak sprzeniewierzenie się ślubowaniu. Nie uwzględniono uwagi dotyczącej art. 12 ust. 2 i 3 ustawy o prokuraturze. W odniesieniu do zastępców Prokuratora Generalnego będących Naczelnym Prokuratorem Wojskowym i Dyrektorem Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, podobnie jak innych, z wyjątkiem pierwszego, zastępców Prokuratora Generalnego, nie ma potrzeby wprowadzania szczególnego trybu powoływania.

Z aprobatą Sąd Najwyższy przyjął też uregulowania dotyczące niezależności prokuratorów, a zwłaszcza nadania poleceniom wydawanym przez prokuratora przełożonego charakteru organizacyjno-porządkowego. Uwzględniono uwagę Sądu Najwyższego o potrzebie skorelowania wymogów awansowych na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej z wymogami na stanowisko sędziego sądu okręgowego. Uwagi Sądu Najwyższego dotyczące „awansów poziomych” straciły aktualność wobec modyfikacji projektu i pozostawienia przewidzianych regulacji dotyczących trzeciej stawki awansowej wyłącznie w odrębnym projekcie ustawy.

Zarząd Główny Stowarzyszenia Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej pozytywnie zaopiniował projektowane rozdzielenie urzędu Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego i regulacje gwarantujące niezależność Prokuratora Generalnego. Podobnie pozytywną ocenę Zarząd Główny Stowarzyszenia Prokuratorów wyraził dla powołania Krajowej Rady Prokuratorów i proponowanego kształtu tego organu. Za pożądane zmiany uznano projektowane przepisy likwidujące możliwość wydawania przez prokuratorów przełożonych poleceń co do treści czynności procesowych.

Negatywnie Zarząd Główny Stowarzyszenia ocenił proponowaną w pierwotnej wersji projektu likwidację prokuratur apelacyjnych i związaną z tym możliwość przejścia w stan spoczynku dużej grupy doświadczonych prokuratorów. Wyraził pogląd, że do dyskusji nad bytem tego stopnia powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury można powrócić przy pracach nad nową ustawą o prokuraturze. Jako kontrowersyjne ocenił ponadto przyzna-

nie Krajowej Radzie Sądownictwa kompetencji w zakresie wskazywania kandydata na Prokuratora Generalnego.

Podobną ocenę projektowanych regulacji przedstawiła Rada Główna Związku Zawodowego Prokuratorów i Pracowników Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej. W nadesłanej opinii wypowiedziała się ponadto za utrzymaniem równych wynagrodzeń prokuratorów i sędziów na równorzędnych stanowiskach.

Zarówno Stowarzyszenie Prokuratorów RP, jak i Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP wskazali na potrzebę uregulowania statusu prokuratury w Konstytucji RP.

Uwagi do projektu ustawy nadesłał Dyrektor Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości. Uwagi te dotyczyły głównie wzajemnych relacji między wyodrębnioną prokuraturą a Instytutem Wymiaru Sprawiedliwości i Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

W wyniku analizy tych uwag, w projekcie ustawy zaproponowano nowe brzmienie art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o prokuraturze. Nie podzielono natomiast poglądu o potrzebie dalszej, niż przewidziana w projekcie, nowelizacji przepisów o delegowaniu prokuratorów oraz poglądu, że rozdzielenie funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego pozostaje w sprzeczności z koncepcją wspólnej aplikacji sądowo-prokuratorowskiej.

W przedmiocie projektowanej ustawy wypowiedziało się 8 członków Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym. Czterech członków Rady wypowiedziało się z aprobatą o zamierzonym rozdzieleniu urzędów Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego, przy czym w dwóch opiniach podnosi się wątpliwość co do prawidłowości rozwiązań w zakresie trybu powoływania Prokuratora Generalnego i konstytucyjnej poprawności regulacji dopuszczających wydawanie przez Ministra Sprawiedliwości rozporządzeń na wniosek Prokuratora Generalnego. Jeden członek Rady wyraził pogląd, że rozdzielenie tych funkcji bez określenia pozycji ustrojowej prokuratury jest przedwczesne.

Pięciu członków Rady opowiedziało się przeciwko likwidacji w strukturze prokuratury jednostek stopnia apelacyjnego podnosząc m.in. potrzebę usy-

tuowania na tym szczeblu wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej. Jeden członek Rady opowiedział się za potrzebą utrzymania komórek do spraw przestępczości zorganizowanej w strukturze jednostki prokuratury najwyższego stopnia.

W opiniach czterech członków Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wyrażono sprzeciw przeciwko uprawnieniom przyznawanym Krajowej Radzie Sądownictwa w zakresie wskazywania jednego z kandydatów na Prokuratora Generalnego oraz w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej i trybu uchylania immunitetu Prokuratora Generalnego. Jako argumentację takiego stanowiska podnosi się zarówno niedopuszczalność takiej regulacji, jak i brak równoważnej regulacji Krajowej Rady Prokuratorów w odniesieniu do np. Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

Niejednolite są stanowiska członków Rady w przedmiocie niezależności prokuratora ukształtowanej projektowanymi przepisami art. 8 i art. 8a ustawy o prokuraturze. O ile z aprobatą została przyjęta propozycja odejścia od możliwości wydania przez prokuratora przełożonego poleceń co do treści czynności, o tyle niektórzy członkowie Rady Prokuratorów krytycznie ocenili likwidację trybu odwołania się prokuratora od polecenia prokuratora przełożonego, przewidzianego obecnie w przepisach art. 8 ust. 2-4 ustawy o prokuraturze.

Postulaty pozostawienia w ustawie o prokuraturze przepisów o możliwości żądania przez prokuratora uzasadnienia polecenia na piśmie i żądania zmiany polecenia lub wyłączenia prokuratora od wykonania czynności nie zostały uwzględnione. W sytuacji, gdy polecenie prokuratora przełożonego wydawane prokuratorowi podległemu nie będzie mogło dotyczyć treści czynności procesowej, polecenie takie nie będzie ingerowało w niezależność prokuratora. Utrzymanie trybu sprzeciwiania się poleceniu, przewidzianego w art. 8 ust. 2-4 ustawy o prokuraturze, dla poleceń o charakterze organizacyjno-porządkowym nie jest uzasadnione. W sferę niezależności prokuratora nie ingeruje też polecenie przygotowania przez prokuratora podległego projektu decyzji.

Prokurator przełożony zmieniając decyzję prokuratora podległego sam wydaje (podpisuje) nową decyzję. Polecenie przygotowania projektu tej decyzji

nie powoduje sytuacji kolizyjnej dla niezależności prokuratora, który projekt takiej decyzji przygotowuje. Nie jest natomiast racjonalne postulowanie, aby w razie zmiany decyzji prokurator przełożony sam opracował nową decyzję, gdyż mogłoby to stanowić pokusę do obniżenia poziomu pracy prokuratorów i przeniesienia procesu decyzyjnego na prokuratorów przełożonych.

W opiniach dwóch członków Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym krytycznie odniesiono się do możliwości występowania przed Sądem Najwyższym, Trybunałem Konstytucyjnym i Naczelnym Sądem Administracyjnym prokuratorów prokuratury okręgowej.

W opiniach trzech członków Rady Prokuratorów wyraża się sprzeciw przeciwko różnicowaniu wynagrodzenia zasadniczego sędziów i prokuratorów na równorzędnych stanowiskach.

W opinii członka Rady Prokuratorów wybranego przez prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wskazuje się na usunięcie niespójności projektowanej ustawy z ustawą z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Uwagi w tym zakresie zostały w projekcie ustawy uwzględnione.

Z dużym odzewem spotkała się projektowana ustawa w środowiskach zawodowych sędziów i prokuratorów.

Opinie o projekcie nadeszły z 51 sądów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych. 27 sądów poinformowało, że sędziowie tych sądów nie wnoszą uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw. Z 11 sądów nadeszły opinie aprobujące rozdzielenie urzędu Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego. Nie było natomiast żadnej opinii odnoszącej się krytycznie do projektowanej regulacji w tym względzie.

Niektóre sądy wypowiedziały się też co do projektowanej w konsultowanym projekcie likwidacji prokuratur apelacyjnych. Aprobująco do tej propozycji odniósł się Sąd Okręgowy w Katowicach i Sąd Okręgowy w Toruniu. Opinię negatywną w przedmiocie likwidacji prokuratur apelacyjnych wyraził Sąd Okręgowy w Gliwicach i Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Sądy Okręgowe w Katowicach, Płocku, Poznaniu i Toruniu oraz Sąd Rejonowy w Przemyślu w swoich opiniach pozytywnie oceniły projektowane regulacje dotyczące niezależności prokuratora.

Sądy w kilku opiniach odniosły się również do kwestii wynagrodzeń sędziów i prokuratorów. Zdania w tym zakresie były podzielone. W części opinii opowiedziano się za równym statusem, w tym również wynagrodzenia, sędziów i prokuratorów. W innych opiniach podnoszono, że zawód sędziego powinien stanowić ukoronowanie zawodów prawniczych i być znacznie wyżej wynagradzany.

W kilku opiniach sądów podnoszono również uwagi krytyczne co do zasadności utrzymywania karencji przy przejściu sędziego do wykonywania zawodu adwokata w okręgu izby adwokackiej, w którym zajmował stanowisko sędziego.

Z powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury wpłynęło łącznie 46 opinii.

Obszerne opinie nadesłały wszystkie prokuratury apelacyjne. Prokuratury okręgowe nadesłały własne opinie a niejednokrotnie też opinie prokuratorów rejonowych i prokuratorów z okręgu swojego działania.

Opinie koncentrują się wokół kluczowej regulacji projektu, a mianowicie rozdzielenia urzędu Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego, oraz dotyczą likwidacji prokuratorów apelacyjnych, niezależności prokuratora przy wykonywaniu czynności określonych w ustawach. Stosunkowo liczne są również wypowiedzi w przedmiocie wysokości wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w relacji do wynagrodzenia zasadniczego sędziego na równorzędnym stanowisku.

Z ogólną aprobatą prokuratorów spotkała się propozycja rozdzielenia funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego. W żadnej z nadesłanych opinii nie wnosi się sprzeciwu przeciwko tej propozycji, jednak podnoszone są uwagi, że rozdzielenie tych funkcji powinno spowodować umocowanie prokuratury w Konstytucji RP. Podnosi się mianowicie, że organ Prokuratora Generalnego, w świetle projektowanej ustawy, nie został określony w strukturze władz państwowych.

W kilkunastu opiniach wyrażono krytyczne uwagi co do przyznania Krajowej Radzie Sądownictwa kompetencji w zakresie zgłaszania kandydata na stanowisko Prokuratora Generalnego oraz w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej Prokuratora Generalnego.

Zdecydowany sprzeciw prokuratorzy wyrazili dla propozycji likwidacji prokuratur apelacyjnych w strukturze powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Przeciwno likwidacji prokuratur apelacyjnych wypowiedziały się wszystkie prokuratury apelacyjne i 16 prokuratur okręgowych. W żadnej z nadesłanych opinii nie opowiedziano się za likwidacją tych jednostek.

Potrzebę utrzymania prokuratur apelacyjnych prokuratorzy uzasadniają potrzebą i zasadnością usytuowania na tym szczeblu prokuratury Wydziałów do Spraw Przestępczości Zorganizowanej oraz zadań z zakresu wizytacji i lustracji.

Podnoszą ponadto konieczność utrzymania paralelności struktury organizacyjnej sądów i prokuratury.

W opiniach stosunkowo często podnoszona była kwestia wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów. Prokuratorzy jednoznacznie opowiedzieli się za utrzymaniem równego wynagrodzenia zasadniczego sędziów i prokuratorów w takich samych jednostkach organizacyjnych.

Po analizie wyników konsultacji projekt ustawy uległ modyfikacji.

Zrezygnowano mianowicie z likwidowania prokuratur apelacyjnych. Uznano bowiem, że w obecnej strukturze powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury spowodowałoby nadmierne rozbudowanie kadrowe Prokuratury Generalnej. W konsekwencji stwierdzić należy, że ewentualna likwidacja powszechnych jednostek prokuratury tego stopnia może nastąpić w nowej ustawie o prokuraturze, określającej w sposób całościowy ustrój, zadania i strukturę prokuratury.

Nie podzielono natomiast tych uwag, które postulowały, aby kompetencje przy powoływaniu Prokuratora Generalnego przysługiwały Krajowej Radzie Prokuratorów z wyłączeniem uprawnień w tym zakresie Krajowej Rady Sądownictwa. Nie przewiduje się udziału Krajowej Rady Sądownictwa w pro-

cedurze odwoływania i w postępowaniu dyscyplinarnym Prokuratora Generalnego.

Przepisy projektowanej ustawy w zakresie wynagrodzeń prokuratorów zachowują zasadę równości wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów i sędziów na równorzędnych stanowiskach.

3. Wpływ ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Z przeprowadzonych szacunków wynika, że uprawnienia do przejścia w stan spoczynku na podstawie przepisów projektowanej ustawy uzyska maksymalnie 49 prokuratorów Prokuratury Krajowej, przy założeniu, że żaden z prokuratorów likwidowanej jednostki nie uzyska powołania na stanowisko prokuratora Prokuratury Generalnej.

Urzednicy Prokuratury Krajowej zatrudnieni zostaną w Prokuraturze Generalnej.

Zważyć należy jednak, że zwiększenie zakresu zadań Prokuratury Generalnej, w porównaniu z kompetencjami Prokuratury Krajowej, spowodowane przejściem szeregu zadań wykonywanych w Departamentach Ministerstwa Sprawiedliwości, również na rzecz Prokuratury Krajowej (Departamentu Centrum Ogólnopolskich Rejestrów Sądowych i Informatyzacji Resortu, Departamentu Organizacyjnego, Departamentu Legislacyjno-Prawnego, Departamentu Kadr i Departamentu Budżetu i Majątku Skarbu Państwa, a także Biura Dyrektora Generalnego), skutkuje koniecznością zwiększenia obsady kadrowej Prokuratury Generalnej i to zarówno zwiększenia etatów prokuratorów, jak i etatów urzędniczych oraz etatów innych pracowników prokuratury.

Przewiduje się, że w Prokuraturze Generalnej wykonywać będzie czynności 130 prokuratorów.

W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Prokuratury Generalnej, co najmniej 70 prokuratorów powinno zajmować stanowiska prokuratorów Prokuratury Generalnej.

Jednocześnie przewiduje się utworzenie 4 kierowniczych stanowisk prokuratorskich:

- Prokuratora Generalnego,
- 3 Zastępców Prokuratora Generalnego

oraz następujących funkcji prokuratorskich:

- 1) 6 dyrektorów departamentu,
- 2) 9 wicedyrektorów departamentu,
- 3) 7 naczelników wydziałów,
- 4) rzecznika dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego,
- 5) rzecznika prasowego,
- 6) 3 wizytatorów.

W związku z koniecznością zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Prokuratury Generalnej, zwiększenia wymaga również liczba urzędników Prokuratury Generalnej do 143 oraz zatrudnienia łącznie 18 osób na etatach innych pracowników sądów i prokuratury (kierowcy, maszynistki, pracownicy administracyjni i inni).

Po uwzględnieniu etatów prokuratorskich, urzędniczych i innych pracowników prokuratury, przejętych z Prokuratury Krajowej i Ministerstwa Sprawiedliwości, utworzenie Prokuratury Generalnej skutkować będzie zwiększeniem ilości etatów:

- prokuratorów Prokuratury Generalnej o 11,
- prokuratorów innych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanych do Prokuratury Generalnej o 29,
- urzędników prokuratury o 87,
- innych pracowników prokuratury o 14.

Zwiększenie liczby etatów w Prokuraturze Generalnej spowoduje zwiększenie wydatków na wynagrodzenia o kwotę 8 282 tys. zł:

- związane z utworzeniem od dnia 1 stycznia 2009 r. 11 etatów Prokuratury Generalnej (w tym Prokuratora Generalnego) – 2 040 tys. zł,
- związane z utworzeniem od dnia 1 stycznia 2009 r. 87 etatów urzędników prokuratury – 4 638 tys. zł,

- związane z utworzeniem od dnia 1 stycznia 2009 r. 14 etatów innych pracowników – 504 tys. zł,
- związane z wypłatą dodatków specjalnych dla 29 prokuratorów delegowanych do Prokuratury Generalnej z prokuratur apelacyjnych – 1 100 tys. zł.

Jednocześnie zmniejszeniu ulegną wydatki na wynagrodzenia w związku z przeniesieniem Wydziałów zamiejscowych Biura do spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej do prokuratur apelacyjnych w wysokości 15 541 tys. zł.

Wydatki na utworzenie nowych stanowisk pracy – 1 410 tys. zł.

Pozostałe wydatki bieżące związane z funkcjonowaniem Prokuratury Generalnej (wzrost wydatków netto, tj. po uwzględnieniu wydatków bieżących w wysokości 17 550 tys. zł, o które zostanie zmniejszony budżet w części 37) – 16 500 tys. zł.

Przeciętne wynagrodzenia urzędników i pracowników Prokuratury Generalnej zostały ustalone na poziomie wyższym niż przeciętne wynagrodzenia urzędników i pracowników prokuratury uwzględnione w ustawie budżetowej na 2008 r. z uwagi na konieczność – przy utworzeniu nowego urzędu, czyli Prokuratury Generalnej – obsadzenia urzędniczych stanowisk funkcyjnych, co w dużym stopniu wpłynęło na zwiększenie wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

Ponadto, mając na uwadze informację Najwyższej Izby Kontroli na temat wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia na 1 pełnozatrudnionego członka korpusu służby cywilnej w rozdziale 75001 w 2006 r., określenie wysokości wynagrodzeń urzędników i pracowników Prokuratury Generalnej w przyjętej w projekcie wysokości wydaje się być w pełni uzasadnione. Jednocześnie stwierdzić należy, że poziom wynagrodzeń prokuratorów pełniących czynności w Prokuraturze Generalnej został określony na takim samym poziomie, jaki obecnie obowiązuje wobec sędziów i prokuratorów delegowanych do pełnienia czynności w Prokuraturze Krajowej i w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Natomiast wydatki na wynagrodzenia w związku z przeniesieniem wydziałów zamiejscowych Biura do Spraw Przesłępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej do prokuratur apelacyjnych zostały zmniejszone do poziomu wynagrodzeń w prokuraturze apelacyjnej, co przyczyni się do powstania oszczędności dla budżetu państwa.

Łączne skutki finansowe dla budżetu państwa w 2009 r. – 10 651 tys. zł.

Skutki finansowe mogą wzrosnąć o kwotę świadczeń dla prokuratorów Prokuratury Krajowej, którzy odejdą w stan spoczynku – ok. 6 560 tys. zł (przyjęto założenie, że z uprawnienia do przejścia w stan spoczynku skorzysta 49 Prokuratorów Prokuratury Krajowej).

Należy podkreślić, że wejście w życie niniejszego projektu oraz konieczność zaspokojenia potrzeb lokalowych nowo tworzonej Prokuratury Generalnej nie powoduje w sposób bezpośredni powstania dodatkowych skutków finansowych. Ograniczone i niewystarczające od lat zasoby lokalowe Ministerstwa Sprawiedliwości, stwarzają potrzebę stałego niemal pozyskiwania pomieszczeń na potrzeby funkcjonowania urzędu.

Szacuje się, że do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Prokuratury Generalnej, konieczne jest pozyskanie powierzchni użytkowej o powierzchni około 6 000 m² (w tym – powierzchnia biurowa ok. 4 400 m²).

Łączny koszt wynajęcia powierzchni biurowej ok. 6 000 m² w ścisłym centrum Warszawy waha się od ok. 5 mln zł rocznie (okolice ul. Barskiej) do ok. 8 750 mln zł rocznie (okolice ul. Złotej).

W wyniku planowanych przeprowadzek zwolniona zostanie powierzchnia 370,18 m² użyczana Ministerstwu przy ul. Tynieckiej 15/17 i powierzchnia 337,88 m² wynajmowana przy ul. Mokotowskiej 14. Oszczędności z tytułu zwolnienia tych powierzchni to ok. 370 tys. zł rocznie.

4. Wpływ ustawy na konkurencyjność gospodarki, sytuację na rynku pracy i rozwój regionalny.

Projektowana ustawa, nie spowoduje skutków w sferze konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki oraz pozostanie bez wpływu na sytuację na rynku pracy i rozwój regionalny.

5. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy

Projekt niniejszej ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych. Nie zostały wniesione zgłoszenia zainteresowania tym projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ**

**KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/M23/08/DP/alr

3)

Warszawa, dnia 26 maja 2008 r.

**Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-81-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiotowy projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

*Zm. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej*

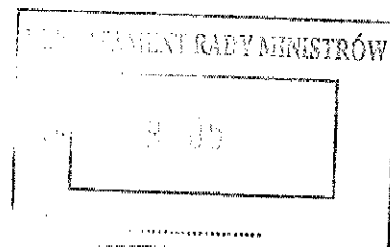
**PODSEKRETARZ STANU
*Sidonia Jędrzejewska***

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Zbigniew Wrona

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

2008-05-28

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2008 r.

Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury

(Dz. U. z dnia 2008 r.)

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 i Nr..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Dział I

Przepisy wstępne

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wewnętrzną strukturę i zadania Prokuratury Generalnej, prokuratur apelacyjnych oraz pozostałych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury;
- 2) organizację pracy i sposób kierowania pracą;
- 3) dysponentów środków budżetowych;
- 4) formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego, w tym poprzez wizytacje i lustracje;
- 5) tryb załatwiania spraw osobowych;
- 6) organizację pracy organów kolegialnych;
- 7) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w sprawach karnych;
- 8) sposób realizacji zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy;
- 9) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w postępowaniu administracyjnym i przed sądami administracyjnymi;
- 10) tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa;
- 11) tryb postępowania w sprawach skarg i wniosków.

§ 2. Właściwość prokuratora bez bliższego określenia oznacza zakres jego czynności w jednostce organizacyjnej prokuratury, do której został powołany.

§ 3. Zadania związane ze współpracą powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury ze środkami masowego przekazu wykonują:

- 1) w Prokuraturze Generalnej - rzecznik prasowy Prokuratora Generalnego;
- 2) w prokuraturach apelacyjnych i okręgowych - kierownicy tych prokuratur i rzecznicy prasowi;
- 3) w prokuraturach rejonowych - prokurator rejonowy lub jego zastępca.

§ 4. Odpowiedzi na krytykę prasową oraz sprostowania publikowanych wiadomości nieprawdziwych lub nieścisłych kierują do prasy rzecznicy prasowi.

§ 5. Informację publiczną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁾), udostępnia się przez ogłoszenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, przez zainstalowanie w miejscu ogólnie dostępnym urządzenia umożliwiającego zapoznanie się z jej treścią oraz na wniosek.

Rozdział 2

Nazwy, tablice i pieczęcie urzędowe prokuratur

§ 6. Nazwę prokuratury apelacyjnej, okręgowej i rejonowej ustala się zgodnie z nazwą miejscowości stanowiącej jej siedzibę.

§ 7. 1. Na zewnątrz budynku prokuratury umieszcza się w widocznym miejscu tablicę z nazwą prokuratury oraz godłem państwowym.

2. Wewnątrz budynku umieszcza się tablicę informacyjną, wskazującą pełne nazwy komórek organizacyjnych prokuratury, ich rozmieszczenie oraz dni i godziny przyjęć interesantów, a także godziny przyjęć kierowników jednostek organizacyjnych prokuratury wyższego stopnia w sprawach skarg i wniosków.

§ 8. 1. Prokuratura Generalna, prokuratury apelacyjne, okręgowe i rejonowe używają pieczęci urzędowych z nazwą prokuratury i wizerunkiem orła określonym w ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 235, poz. 2000 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600).

2. Odpowiedzialność za prawidłowość posługiwania się pieczęciami i ich przechowywania spoczywa na kierownikach sekretariatów.

Dział II

Organizacja prokuratury

Rozdział 1

Wewnętrzna organizacja powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury

Oddział 1

Przepisy ogólne

§ 9. 1. Wewnętrzną strukturę organizacyjną powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, zwanej dalej "jednostką", ustala kierownik tej jednostki według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Kierownik jednostki ustalając wewnętrzną strukturę organizacyjną jednostki określa, ze wskazaniem zakresu i rodzaju wykonywanych zadań, komórki organizacyjne oraz zakres sprawowanego nad nimi nadzoru przez przełożonego i zwierzchników.

3. Wewnętrzną strukturę organizacyjną jednostki ustala się w uzgodnieniu:

- 1) prokurator apelacyjny z prokuratorem generalnym;
- 2) prokurator okręgowy z właściwym prokuratorem apelacyjnym;
- 3) prokurator rejonowy za pośrednictwem prokuratora okręgowego - z właściwym prokuratorem apelacyjnym.

§ 10. 1. Prokuratorzy wykonują samodzielnie zlecone im czynności na stanowiskach pracy lub samodzielnych stanowiskach pracy, których zakres ustala się rzeczowo lub terytorialnie.

2. Łączenie stanowisk pracy w komórki organizacyjne jest wskazane wtedy, gdy liczba wpływających spraw przekracza możliwości sprawowania bezpośredniego nadzoru nad poszczególnymi stanowiskami pracy przez kierownika jednostki i jego zastępcę.

3. W jednostce organizacyjnej prokuratury tworzy się komórki organizacyjne wtedy, gdy liczba spraw przewidywanych do załatwienia uzasadnia zatrudnienie w niej:

- 1) w dziale prokuratury apelacyjnej i okręgowej - co najmniej trzech prokuratorów, a w dziale prokuratury rejonowej - co najmniej czterech prokuratorów;
- 2) w wydziale prokuratury apelacyjnej i okręgowej - co najmniej czterech prokuratorów;
- 3) w funkcjonalnych komórkach organizacyjnych - odpowiednio trzech lub czterech

prokuratorów bądź urzędników lub innych pracowników prokuratury.

4. W Prokuraturze Generalnej tworzy się komórki organizacyjne, gdy liczba spraw przewidywanych do załatwienia uzasadnia w niej:

- 1) w departamencie - co najmniej 15 prokuratorów;
- 2) w biurze - co najmniej 10 urzędników i innych pracowników prokuratury.
- 3) w wydziale – co najmniej 5 prokuratorów lub urzędników i innych pracowników prokuratury.

5. W departamentach i biurach Prokuratury Generalnej mogą być tworzone, w zależności od potrzeb, wydziały lub zespoły; wydziały tworzy się dla co najmniej pięciu prokuratorów bądź urzędników lub innych pracowników prokuratury.

§ 11. Odpis zarządzenia określającego wewnętrzną strukturę organizacyjną jednostki przesyła do wiadomości:

- 1) prokurator apelacyjny zarządzenia o strukturze organizacyjnej prokuratury apelacyjnej i podległych prokuratur okręgowych - Prokuraturze Generalnej;
- 2) prokurator okręgowy - prokuratorowi apelacyjnemu;
- 3) prokurator rejonowy - prokuratorowi apelacyjnemu za pośrednictwem prokuratora okręgowego.

Oddział 2

Struktura organizacyjna Prokuratury Generalnej

§ 12. W skład Prokuratury Generalnej wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Departament Organizacyjny;
- 2) Departament Spraw Konstytucyjnych;
- 3) Departament Postępowania Przygotowawczego;
- 4) Departament do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji;
- 5) Departament Postępowania Sądowego;
- 6) Biuro Obrotu Prawnego z Zagranicą.
- 7) Biuro Kadr
- 7) Biuro Budżetu
- 8) Biuro Dyrektora Generalnego
- 10) Biuro Ochrony Informacji Niejawnych i Spraw Obronnych

§ 13. 1. Do podstawowych zadań Departamentu Organizacyjnego należy:

- 1) opracowywanie programów dotyczących podstawowych kierunków działania prokuratury oraz sprawozdań i informacji z ich wykonania;
- 2) przygotowywanie informacji o charakterze ogólnym dla Sejmu, Senatu, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Rady Ministrów i innych organów w zakresie działania prokuratury, przy uwzględnieniu materiałów przedstawionych przez inne biura;
- 3) współdziałanie z organami państwowymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi i organizacjami społecznymi w zapobieganiu przestępczości oraz innym naruszeniom prawa;
- 4) koordynowanie działalności w zakresie realizacji zadań wspólnych dla Departamentów i Biur Prokuratury Generalnej oraz wynikających z informatyzacji prokuratury;
- 5) opracowywanie materiałów analitycznych i uogólniających dotyczących stanu przestępczości i praktyki jednostek;
- 6) opracowywanie rozwiązań organizacyjnych określających funkcjonowanie powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury
- 7) podejmowanie działań w zakresie usprawniania i doskonalenia organizacji i metod pracy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury
- 8) prowadzenie działalności wizytacyjno-lustracyjnej w jednostkach;
- 9) organizowanie posiedzeń Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym;
- 10) współdziałanie z Departamentem Centrum Ogólnopolskich Rejestrów Sądowych i Informatyzacji Resortu w zakresie:
  - a) inicjowania i wdrażania nowych technik informatycznych w prokuraturach,

- b) wdrażania systemu informatycznego prokuratury,
  - c) projektowania aktów normatywnych związanych z funkcjonowaniem ogólnopolskich systemów informatycznych w prokuraturach, a także współpracy z instytucjami zewnętrznymi w zakresie dostępu prokuratur do prowadzonych i projektowanych baz danych;
- 9) wykonywanie zadań związanych z administrowaniem przez Prokuratora Generalnego danymi przetwarzanymi w ogólnopolskich systemach informatycznych prokuratur, w tym określanie zasad użytkowania systemów oraz prowadzenie odpowiednich rejestrów i dokonywanie analiz;
  - 11) wykonywanie zadań określonych w przepisach o odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratorów;
  - 12) wykonywanie czynności związanych z realizacją zadań Prokuratora Generalnego;
  - 13) wykonywanie zadań związanych z przygotowaniem i opiniowaniem projektów aktów prawnych oraz rozstrzyganie kwestii prawnych;
  - 14) rozpoznawanie skarg i wniosków;
  - 15) współpraca ze środkami masowego przekazu;
  - 16) udostępnianie informacji publicznej w zakresie właściwości Departamentu Organizacyjnego, opracowywanie projektów decyzji w tym przedmiocie oraz projektów decyzji odwoławczych;
  - 17) dokonywanie analiz obciążenia pracą prokuratorów oraz równomierności ich rozmieszczenia i wykorzystania w poszczególnych jednostkach, opracowywanie propozycji limitów zatrudnienia prokuratorów oraz wielkości zatrudnienia w innych grupach zawodowych pracowników jednostek w powiązaniu z planowanymi zadaniami rzeczowymi do projektu budżetu resortu sprawiedliwości na dany rok;
  - 18) nadzór nad biurowością i pracą sekretariatu Prokuratury Generalnej.
2. W skład Departamentu Organizacyjnego wchodzi:

- 1) Wydział Organizacji Pracy Prokuratur, Wizytacji i Lustracji;
- 2) Wydział do Spraw Informatyzacji i Analiz;
- 3) Zespół Legislacyjno – Prawny;
- 4) Zespół Skarg i Wniosków;
- 5) Zespół do Spraw Sprawozdawczości i Statystyki;
- 6) Rzecznik Dyscyplinarnej Prokuratury Generalnej;
- 7) Rzecznik Prasowy Prokuratury Generalnej.

§ 14. Do podstawowych zadań Departamentu Spraw Konstytucyjnych należy:

- 1) prowadzenie spraw związanych z wykonywaniem przez Prokuratora Generalnego jego konstytucyjnych uprawnień do inicjowania kontroli konstytucyjności aktów normatywnych, w tym:
  - a) rozpatrywanie i załatwianie próśb obywateli oraz instytucji o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zbadania konstytucyjności danego aktu normatywnego albo konkretnego przepisu,
  - b) przygotowywanie projektów wniosków Prokuratury Generalnej do Trybunału Konstytucyjnego w przedmiocie konstytucyjności aktów normatywnych w sprawach zgłaszanych przez obywateli lub inne podmioty zewnętrzne albo z własnej inicjatywy (na podstawie analizy obowiązujących aktów normatywnych);
- 2) podejmowanie działań związanych z wykonywaniem wynikających z ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.²⁾) obowiązków i uprawnień procesowych Prokuratury Generalnej jako uczestnika postępowania we wszystkich sprawach rozpoznawanych przez Trybunał Konstytucyjny, w tym:
  - a) przygotowywanie projektów stanowisk Prokuratury Generalnej do Trybunału Konstytucyjnego w sprawach konstytucyjności aktów normatywnych wszczętych na wniosek lub w związku z pytaniem prawnym innego podmiotu oraz w sprawach skarg konstytucyjnych,
  - b) przygotowywanie projektów stanowisk Prokuratury Generalnej w sprawach sporów kompetencyjnych pomiędzy centralnymi konstytucyjnymi organami państwa;
- 3) zapewnienie udziału prokuratorów Prokuratury Generalnej w rozprawach przed Trybunałem Konstytucyjnym, w których, z mocy odrębnych przepisów nie jest wymagany osobisty udział Prokuratury Generalnej lub jego zastępcy;
- 4) analiza wydawanych przez Trybunał Konstytucyjny orzeczeń oraz przedstawianie Prokuratorowi Generalnemu informacji w tym zakresie i wniosków wpływających z orzecznictwa Trybunału dla pracy resortu sprawiedliwości;

- 5) przygotowywanie dla potrzeb członków kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości opinii oraz innych opracowań dotyczących problematyki konstytucyjności aktów normatywnych innych aktów prawnych, a także problematyki funkcjonowania Trybunału Konstytucyjnego i konstytucyjnych aspektów funkcjonowania resortu sprawiedliwości;
- 6) przygotowywanie opinii dotyczących konstytucyjności projektowanych aktów normatywnych, skierowanych do Prokuratury Generalnej w razie zgłoszenia wątpliwości lub sformułowania zastrzeżeń przez inne komórki organizacyjne Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 15. Do podstawowych zadań Departamentu Postępowania Przygotowawczego, z wyłączeniem spraw dotyczących zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji, należy:

- 1) sprawowanie nadzoru procesowego związanego z realizacją uprawnień Prokuratora Generalnego w postępowaniu przygotowawczym;
- 2) koordynowanie nadzoru służbowego nad postępowaniem przygotowawczym, sprawowanego przez prokuratury apelacyjne i okręgowe oraz sprawowanie zwierzchniego nadzoru służbowego nad wybranymi postępowaniami przygotowawczymi prowadzonymi przez jednostki;
- 3) koordynowanie działalności w zakresie ścigania przestępstw, prowadzonej przez inne organy państwowe;
- 4) kształtowanie praktyki w zakresie zwalczania przestępczości na podstawie badań akt, analiz informacji przekazywanych przez prokuratury apelacyjne i okręgowe oraz innych ustaleń Departamentu Postępowania Przygotowawczego;
- 5) administrowanie lokalnymi systemami informatycznymi Departamentu Postępowania Przygotowawczego wspomagającymi zwalczanie przestępczości oraz prowadzenie analiz z wykorzystaniem danych zawartych w systemach ogólnopolskich w zakresie posiadanych uprawnień.

§ 16. 1. Do podstawowych zadań Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji należy:

- 1) nadzorowanie postępowań przygotowawczych w sprawach o przestępstwa:
  - a) o charakterze terrorystycznym,
  - b) noszące cechy zorganizowanej przestępczości,
  - c) łapownictwa w organach władzy ustawodawczej, organach administracji rządowej, samorządowej, wymiaru sprawiedliwości, ścigania i kontroli,
  - d) inne, które ze względu na wagę sprawy, na podstawie polecenia Prokuratora Generalnego, zostały przekazane do prowadzenia w Wydziałach do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji prokuratur apelacyjnych;
- 2) zbieranie i analizowanie informacji oraz materiałów dotyczących przestępczości zorganizowanej, a także opracowywanie na ich podstawie ocen dotyczących kierunków i dynamiki tej przestępczości;
- 3) koordynowanie działalności prokuratury i innych organów państwowych w zakresie ścigania przestępczości zorganizowanej i zwalczania terroryzmu, ścigania przestępczości zorganizowanej, korupcji, prania pieniędzy, handlu ludźmi, produkcji oraz obrotu środkami odurzającymi i psychotropowymi;
- 4) współpraca międzynarodowa w zakresie opracowywania strategii zwalczania międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz ścigania jej sprawców, współdziałanie z polskim przedstawicielem w Eurojust w zakresie działań prokuratury oraz z przedstawicielami innych organizacji międzynarodowych i ponadnarodowych działających na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu;
- 5) sprawowanie zwierzchniego nadzoru służbowego w sprawach wskazanych przez Prokuratora Generalnego;
- 6) administrowanie lokalnymi systemami informatycznymi prokuratury wspomagającymi zwalczanie terroryzmu, przestępczości zorganizowanej, korupcji, prania pieniędzy, handlu ludźmi, produkcji oraz obrotu środkami odurzającymi i psychotropowymi;
- 7) analiza kryminalna w sprawach należących do zakresu działania Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji;
- 8) kształtowanie praktyki ścigania na podstawie prowadzonych analiz i badań w zakresie właściwości Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji;

- 9) opiniowanie wniosków kierowanych do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na wystąpienie do sądu o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego;
- 10) wykonywanie zadań na podstawie odrębnych przepisów dotyczących realizacji kompetencji Prokuratora Generalnego w zakresie kontroli operacyjnej i innych czynności operacyjno-rozpoznawczych dokonywanych przez uprawnione organy;
- 11) obrót prawny z zagranicą w zakresie spraw prowadzonych w Wydziałach do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratur Apelacyjnych
  2. W skład Departamentu do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji wchodzi:
    - 1) Zespół Koordynacji Postępowań Przygotowawczych, Analiz i Informatyki;
    - 2) Zespół Współpracy Międzynarodowej
    - 3) Zespół Kontroli Działań Operacyjnych Organów Ścigania

§ 17. 1. Do podstawowych zadań Departamentu Postępowania Sądowego należy:

- 1) oddziaływanie na praktykę oskarżycielską jednostek w szczególności przez opracowywanie wyników badań problematyki kasacyjnej i kierowanie pism instrukcyjnych do prokuratur apelacyjnych;
- 2) opracowywanie opinii prawnych w zakresie postępowania sądowego;
- 3) udział w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, udział w posiedzeniu składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, udział w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie, w której skargę kasacyjną wniósł prokurator Prokuratury Generalnej lub strona, jeżeli w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji brał udział prokurator oraz udział w postępowaniu przed wojewódzkim sądem administracyjnym w sprawie, w której skargę wniósł prokurator Prokuratury Generalnej oraz w sprawie dotyczącej decyzji wydanej w postępowaniu administracyjnym, w którym udział zgłosił prokurator Prokuratury Generalnej;
- 4) opracowywanie projektów wniosków Prokuratora Generalnego do Sądu Najwyższego i do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podejmowanie uchwał mających na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie oraz opracowywanie wniosków zawierających propozycje rozstrzygnięć zagadnień prawnych w sprawach nadesłanych przez Sąd Najwyższy i Naczelną Sąd Administracyjny;
- 5) opracowywanie projektów stanowisk w sprawach cywilnych, w których Sąd Najwyższy zobowiązał Prokuratora Generalnego do zajęcia na piśmie stanowiska co do skargi kasacyjnej wniesionej przez stronę i odpowiedzi na skargę;
- 6) rozpoznawanie wniosków prokuratorów o wniesienie kasacji w sprawach karnych i opracowywanie w tych sprawach projektów kasacji Prokuratora Generalnego lub pism uzasadniających decyzje o odmowie wniesienia kasacji;
- 7) udział w posiedzeniach Sądu Najwyższego w składach zwykłych i powiększonych dotyczących zagadnień prawnych w sprawach karnych i cywilnych oraz w posiedzeniach Naczelnego Sądu Administracyjnego rozpoznającego zagadnienia prawne;
- 8) opracowywanie projektów sprzeciwów od decyzji wydanych przez ministrów, skarg do wojewódzkiego sądu administracyjnego na decyzje nieuwzględniające sprzeciwu Prokuratora Generalnego, skarg kasacyjnych do Naczelnego Sądu Administracyjnego od orzeczeń wojewódzkiego sądu administracyjnego w tej kategorii spraw oraz innych środków prawnych zastrzeżonych do kompetencji Prokuratora Generalnego;
- 9) rozpatrywanie skarg kwestionujących stanowisko prokuratur apelacyjnych zajmowane w sprawach przed sądami administracyjnymi i związanych z udziałem prokuratora w postępowaniu administracyjnym;
- 10) udzielanie pomocy instruktażowej prokuratorom apelacyjnym;
- 11) prowadzenie spraw związanych z postępowaniem o ulaskawienie;
- 12) opracowywanie projektów kasacji od orzeczeń sądów powszechnych w sprawach karnych i nieletnich rozpoznawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej "kpk";
- 13) koordynowanie spraw związanych z udziałem prokuratora w postępowaniu wykonawczym;
- 14) współdziałanie z Centralnym Zarządem Służby Więziennej i innymi właściwymi organami w zakresie udziału prokuratora w postępowaniu wykonawczym;
- 15) rozpatrywanie skarg i wniosków związanych z postępowaniem sądowym w zakresie kompetencji Departamentu Postępowania Sądowego;

- 16) administrowanie lokalnymi systemami informatycznymi biura oraz prowadzenie analiz z wykorzystaniem danych zawartych w systemach ogólnopolskich w zakresie posiadanych uprawnień.
2. W skład Biura Postępowania Sądowego wchodzi:
- 1) Wydział do Spraw Ułaskawień;
  - 2) Wydział Postępowania Sądowego w Sprawach Karnych;
  - 3) Wydział Kasacji;
  - 4) Wydział do Spraw Cywilnych i Administracyjnych.

§ 18. 1. Do podstawowych zadań Biura Obrotu Prawnego z Zagranicą należy:

- 1) analiza formalna, ekspedycja i nadzorowanie realizacji kierowanych za granicę wniosków o pomoc prawną w sprawach karnych prowadzonych w jednostkach i w innych uprawnionych organach;
- 2) nadzorowanie i koordynacja realizacji wniosków o pomoc prawną kierowanych bezpośrednio do organów państw obcych i nadzór nad realizacją wniosków o pomoc prawną nadsyłanych do Rzeczypospolitej Polskiej z zagranicy;
- 3) nadzorowanie i koordynacja działań podejmowanych przez jednostki w zakresie realizacji i wdrażania procedur związanych z europejskimi nakazami aresztowania;
- 4) nadzorowanie postępowań ekstradycyjnych realizowanych w Rzeczypospolitej Polskiej, przygotowywanie projektów decyzji ekstradycyjnych Ministra Sprawiedliwości oraz ekspediowanie wniosków ekstradycyjnych i monitorowanie postępowań wszczynanych w tych sprawach za granicą;
- 5) współpraca z organami Rady Europy i Unii Europejskiej w zakresie zwalczania przestępczości, w tym sporządzanie opinii, sprawozdań i innych opracowań w związku z inicjatywą legislacyjną tych organów;
- 6) koordynacja i nadzór formalnoprawny czynności związanych z tworzeniem i funkcjonowaniem międzynarodowych zespołów śledczych;
- 7) współpraca z Europejskim Urzędem do Zwalczania Przestępstw Finansowych na szkodę Unii Europejskiej (OLAF), z wyłączeniem zwalczania przestępczości zorganizowanej.

2. W skład Biura Obrotu Prawnego z Zagranicą wchodzi:

- 1) Zespół Koordynacji Obrotu Prawnego z Zagranicą;
- 2) Zespół Koordynacji Obrotu Prawnego z Zagranicą w Sprawach Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji;
- 3) Samodzielne Stanowisko do Spraw Protokolarnych;
- 4) Samodzielne Stanowisko do Spraw Kontaktów z Organami Rady Europy i Unii Europejskiej.

§ 19. Do podstawowych zadań należy:

- 1) Realizacja zadań związanych z problematyką zatrudnienia prokuratorów oraz stanu spoczynku prokuratorów – ich uposażeń i uposażeń rodzinnych,
- 2) Prowadzenie spraw osobowych prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i prokuratorów w stanie spoczynku oraz członków ich rodzin, pobierających uposażenie rodzinne i asesorów, w tym prowadzenie dokumentacji osobowej
- 3) Przygotowywanie decyzji Prokuratora Generalnego związanych z powoływaniem i odwoływaniem z funkcji kierowniczych w jednostkach prokuratury,
- 4) Obsługa nominacji prokuratorów
- 5) Wykonywanie czynności związanych z wykonywaniem uprawnień Prokuratora Generalnego wynikających z przepisów o odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratorów,
- 6) Wykonywanie zadań zleconych z realizacją ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (DZ. U. Nr. 69, poz. 425 z późn. zm.),
- 7) Gromadzenie i ocena pod względem formalnym wniosków o przyznanie środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów,
- 8) Przygotowywanie projektów decyzji Prokuratora Generalnego dotyczących delegowania pracownika prokuratury do wykonywania czynności w innej jednostce prokuratury,

§ 20. Do zadań Biura Budżetu należy:

- 1) Opracowywanie materiałów obejmujących plany rzeczowe zadań prokuratury do projektu budżetu,
- 2) Wykonywanie zadań Prokuratora Generalnego jako dysponenta głównego środków budżetowych Prokuratury Generalnej,

- 3) Sprawowanie nadzoru i kontroli nad całością gospodarki finansowej podległych jednostek organizacyjnych, realizacji zadań finansowych, oraz sporządzanie kwartalnych ocen dotyczących wykonywania zadań oraz dochodów i wydatków przez podległe jednostki organizacyjne i podejmowanie w razie potrzeby działań zmierzających do prawidłowego wykonania budżetu,
- 4) Wykonywanie nadzoru nad gospodarką finansową podległych jednostek organizacyjnych i sygnalizowanie potrzeb w zakresie przeprowadzania kontroli ich działalności oraz audytu wewnętrznego przez właściwe komórki.

§ 21. Do podstawowych zadań Biura Dyrektora Generalnego należy:

- 1) Opracowywanie projektu planu finansowego oraz planu finansowego, jego realizacja oraz prowadzenie w tym zakresie rachunkowości i sprawozdawczości,
- 2) Finansowanie zadań budżetowych, prowadzenie obsługi finansowo - księgowej i pełnienie funkcji dysponenta III stopnia środków budżetowych Prokuratury Generalnej,
- 3) Opracowywanie planu zamówień publicznych, prowadzenie pod względem proceduralno - dokumentacyjnym postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, w tym udział w pracach komisji przetargowych przy współpracy z komórkami organizacyjnymi zgłaszającymi potrzebę dokonania zamówienia,
- 4) Realizacji wniosków prokuratorów o przyznanie środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych,
- 5) Prowadzenie ewidencji oraz gospodarki rzeczowymi składnikami majątkowymi pozostającymi w zarządzie Prokuratury Generalnej,
- 6) Zaopatrywanie Prokuratury Generalnej w sprzęt i materiały biurowe,
- 7) Obsługa transportowa Prokuratury Generalnej,
- 8) Prowadzenie spraw związanych z tworzeniem i obsługą funduszu świadczeń socjalnych w Prokuraturze Generalnej,
- 9) Prowadzenie spraw związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy w Prokuraturze Generalnej,
- 10) Prowadzenie spraw z związanych z zapewnieniem ochrony przeciwpożarowej w Prokuraturze Generalnej,
- 11) Prowadzenie centrali telefonicznej, hali maszyn i magazynów.

§ 22. Do podstawowych zadań Biura do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych i Spraw Obronnych należy:

- 1) Zapewnienie ochrony informacji niejawnych wytwarzanych, przetwarzanych, przekazywanych lub przechowywanych w Prokuraturze Generalnej,
- 2) Zapewnienie ochrony systemów i sieci teleinformatycznych, w których są wytwarzane, przetwarzane, przechowywane lub przekazywane informacje niejawne,
- 3) Przeprowadzanie postępowań sprawdzających,
- 4) Szkolenie pracowników w zakresie ochrony informacji niejawnych,
- 5) Zapewnienie ochrony fizycznej obiektów Prokuratury Generalnej, w tym kontrola ruchu osobowego w tych obiektach,
- 6) Prowadzenie kancelarii tajnej Prokuratury Generalnej
- 7) Kontrola ochrony informacji niejawnych oraz przestrzegania przepisów o ochronie tych informacji,
- 8) Realizowanie zadań Prokuratora Generalnego w zakresie obronności państwa zgodnie z przepisami ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej i innych ustaw oraz wydanymi na ich podstawie aktami wykonawczymi.

Oddział 3

Struktura organizacyjna prokuratury apelacyjnej i prokuratury okręgowej

§ 23. W skład prokuratury apelacyjnej mogą wchodzić następujące komórki organizacyjne:

- 1) Wydział I Organizacyjny;
- 2) Wydział II Nadzoru nad Postępowaniem Przygotowawczym;
- 3) Wydział III Postępowania Sądowego;
- 4) Wydział IV Budżetowo-Administracyjny;
- 5) Wydział V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji;

- 6) Wydział VI lub Samodzielny Dział do Spraw Informatyzacji i Analiz;
- 7) Samodzielny Dział do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych.

§ 24. 1. Do podstawowych zadań Wydziału I Organizacyjnego należą sprawy:

- 1) organizacyjne i kadrowe;
- 2) przygotowywania posiedzeń zgromadzenia prokuratorów i kolegium prokuratury apelacyjnej;
- 3) wizytacji i lustracji prokuratur okręgowych i rejonowych oraz koordynacji działań w tym zakresie, a także innych o charakterze kontrolnym i analitycznym w sferze postępowania karnego i działalności pozakarnej w okręgu prokuratury apelacyjnej;
- 4) szkoleń prokuratorów, aplikantów i urzędników;
- 5) działalności rzecznika dyscyplinarnego;
- 6) udostępniania informacji publicznej;
- 7) skarg i wniosków;
- 8) kontaktów z prasą;
- 9) sprawozdawczości i statystyki;
- 10) nadzoru nad biurowością i pracą sekretariatu.

§ 25. Do podstawowych zadań Wydział II Nadzoru nad Postępowaniem Przygotowawczym należy:

- 1) kształtowania praktyki prokuratorskiej w zakresie postępowania przygotowawczego;
- 2) sprawowanie zwierzchniego nadzoru służbowego zleconego przez prokuratora apelacyjnego nad śledztwami i dochodzeniami prowadzonymi w prokuraturach okręgowych;
- 3) sprawowanie, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, zwierzchniego nadzoru służbowego nad śledztwami i dochodzeniami prowadzonymi w prokuraturach rejonowych;
- 4) sprawowanie nadzoru instancyjnego w zakresie środków odwoławczych rozpoznawanych przez prokuratora nadrzędnego;
- 5) rozstrzyganie sporów kompetencyjnych;
- 6) obrót prawny z zagranicą.

§ 26. Do podstawowych zadań Wydziału III Postępowania Sądowego należą sprawy:

- 1) udziału prokuratorów w postępowaniu odwoławczym przed sądem apelacyjnym w sprawach karnych;
- 2) udziału prokuratorów w postępowaniu odwoławczym przed sądem apelacyjnym w sprawach cywilnych, ze stosunku pracy, ubezpieczeń społecznych i gospodarczych;
- 3) udziału prokuratorów w postępowaniu przed sądami administracyjnymi;
- 4) nadzoru nad udziałem prokuratorów prokuratur okręgowych i rejonowych w postępowaniu przed sądem i innymi organami;
- 5) kształtowania praktyki prokuratorskiej w zakresie postępowania sądowego.

§ 27. 1. Do zadań Wydziału IV Budżetowo-Administracyjnego należą sprawy związane w szczególności z wykonywaniem budżetu prokuratury apelacyjnej i podległych jej w tym zakresie jednostek, w tym:

- 1) finansowo-księgowo;
- 2) zamówień publicznych;
- 3) administracyjno-gospodarcze;
- 4) socjalno-bytowe.

2. Wydziałem kieruje dyrektor finansowo-administracyjny. Funkcji dyrektora finansowo-administracyjnego nie może pełnić, pozostający w strukturze tego wydziału, główny księgowy.

§ 28. Do podstawowych zadań Wydziału V do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji należy:

- 1) prowadzenie i nadzorowanie postępowań przygotowawczych w sprawach o przestępstwa:
  - a) o charakterze terrorystycznym,
  - b) noszące cechy zorganizowanej przestępczości,
  - c) korupcji, a w szczególności łapownictwa w organach władzy ustawodawczej, organach administracji rządowej, samorządowej, wymiaru sprawiedliwości, ścigania i kontroli,
  - d) inne, które ze względu na wagę sprawy, zostały przekazane przez prokuratora apelacyjnego do prowadzenia w wydziale;

- 2) udział prokuratorów w postępowaniu sądowym w sprawach wymienionych w pkt 1, rozstrzyganych w pierwszej i drugiej instancji oraz w toku czynności sądowych w postępowaniu przygotowawczym.

§ 29. Do podstawowych zadań Wydziału VI lub Samodzielnego Działu do Spraw Informatyzacji i Analiz należy:

- 1) wykonywanie zadań związanych z administrowaniem przez prokuratora apelacyjnego danymi w systemach informatycznych;
- 2) koordynowanie wprowadzania do praktyki w prokuraturach okręgowych ogólnopolskich oraz lokalnych systemów informatycznych;
- 3) prowadzenie stanowiska dostępowego do Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych;
- 4) zapewnienie technicznej obsługi czynności związanych z zastosowaniem w postępowaniu karnym technik informatycznych;
- 5) kontrolowanie przestrzegania zasad bezpieczeństwa systemów informatycznych oraz ochrony danych osobowych w prokuraturze apelacyjnej i prokuraturach okręgowych;
- 6) wykonywanie analizy kryminalnej;
- 7) prowadzenie strony internetowej prokuratury apelacyjnej;
- 8) obsługa Biuletynu Informacji Publicznej.

§ 30. W skład prokuratury okręgowej mogą wchodzić następujące komórki organizacyjne:

- 1) Wydział I Organizacyjny;
- 2) Wydział II Postępowania Przygotowawczego;
- 3) Wydział III Postępowania Sądowego;
- 4) Wydział IV Budżetowo-Administracyjny;
- 5) Wydział V Śledczy;
- 6) Wydział VI do Spraw Przeszłości Gospodarczej;
- 7) Wydział VII lub Samodzielny Dział do Spraw Informatyzacji i Analiz;
- 8) Samodzielny Dział do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych.

§31. 1. Do podstawowych zadań Wydziału I Organizacyjnego należą sprawy:

- 1) organizacyjne i kadrowe;
- 2) szkoleń prokuratorów i urzędników oraz aplikantów w prokuraturach okręgowych, którym powierzono prowadzenie zajęć seminaryjnych dla aplikantów prokuratorskich;
- 3) przeprowadzanie, w uzgodnieniu z jednostką nadrzędną, wizytacji, lustracji i analiz w sferze postępowania karnego i działalności pozakarnej prokuratur rejonowych;
- 4) skarg i wniosków;
- 5) udostępniania informacji publicznej;
- 6) kontaktów z prasą;
- 7) sprawozdawczości i statystyki;
- 8) nadzoru nad biurowością i pracą sekretariatu.

§ 32. Do podstawowych zadań Wydziału II Postępowania Przygotowawczego należy:

- 1) sprawowanie zwierzchniego nadzoru służbowego zleconego przez prokuratora okręgowego nad śledztwami i dochodzeniami prowadzonymi w prokuraturach rejonowych;
- 2) sprawowanie nadzoru instancyjnego w zakresie środków odwoławczych rozpoznawanych przez prokuratora nadrzędnego;
- 3) rozstrzyganie sporów kompetencyjnych;
- 4) obrót prawny z zagranicą.

§ 33. Do podstawowych zadań Wydziału III Postępowania Sądowego należy:

- 1) udział prokuratorów w postępowaniu przed sądem okręgowym w sprawach karnych, cywilnych, ze stosunku pracy, ubezpieczeń społecznych, gospodarczych oraz w sprawach o wykroczenia;
- 2) nadzór nad udziałem prokuratorów prokuratur rejonowych w postępowaniu przed sądem;
- 3) udział prokuratorów w postępowaniu administracyjnym, przed sądami administracyjnymi oraz w innych postępowaniach;
- 4) udział prokuratorów przed sądem w postępowaniu wykonawczym i w postępowaniu o ulaskawienie.

§ 34. 1. Do zadań Wydziału IV Budżetowo-Administracyjnego należą sprawy związane z wykonywaniem budżetu prokuratury okręgowej i podległych jej jednostek, w tym:

- 1) finansowo-księgowo;
- 2) zamówień publicznych;
- 3) administracyjno-gospodarcze;
- 4) socjalno-bytowe.

2. W ewidencji księgowej prokuratury okręgowej wyodrębnia się w ewidencji szczegółowej, na kontach pomocniczych, operacje (zdarzenia) dotyczące zrealizowanych dochodów i wydatków oraz kosztów podległych prokuratur rejonowych.

3. Wydziałem kieruje dyrektor finansowo-administracyjny. Funkcji dyrektora finansowo-administracyjnego nie może pełnić, pozostający w strukturze tego wydziału, główny księgowy.

§ 35. Do zadań Wydziału V Śledczego należy:

- 1) prowadzenie śledztw własnych i nadzorowanie śledztw powierzonych innym organom w sprawach o poważne przestępstwa o charakterze kryminalnym;
- 2) udział prokuratorów w postępowaniu sądowym w tych sprawach rozstrzyganych w pierwszej instancji oraz w toku czynności sądowych w postępowaniu przygotowawczym.

§ 36. 1. Do zadań Wydziału VI do Spraw Przystępności Gospodarczej należy:

- 1) prowadzenie śledztw własnych i nadzorowanie śledztw powierzonych innym organom w sprawach o poważne przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwa skarbowe i inne przestępstwa o charakterze gospodarczym;
- 2) udział prokuratorów w postępowaniu sądowym w tych sprawach rozstrzyganych w pierwszej instancji oraz w toku czynności sądowych w postępowaniu przygotowawczym.

2. W prokuraturze okręgowej, w której utworzono Wydział Śledczy lub Wydział do Spraw Przystępności Gospodarczej, odpowiedniej zmianie ulega zakres działania Wydziału I Organizacyjnego.

§ 37. W prokuraturach okręgowych, w których nie utworzono Wydziału V Śledczego lub Wydziału VI do Spraw Przystępności Gospodarczej, zadania w zakresie prowadzenia śledztw i występowania w tych sprawach przed sądem I instancji, realizuje się w Wydziale II Postępowania Preparacyjnego.

§ 38. Do zadań Wydziału VII lub Samodzielnego Działu do Spraw Informatyzacji i Analiz należy:

- 1) wykonywanie zadań związanych z administrowaniem przez prokuratora okręgowego danymi w systemach informatycznych;
- 2) koordynowanie wprowadzania do praktyki w prokuraturach okręgowych ogólnopolskich oraz lokalnych systemów informatycznych;
- 3) prowadzenie stanowiska dostępowego do Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych oraz Punktu Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego;
- 4) zapewnienia technicznej obsługi czynności związanych z zastosowaniem w postępowaniu karnym technik informatycznych;
- 5) kontrolowanie przestrzegania zasad bezpieczeństwa systemów informatycznych oraz ochrony danych osobowych w prokuraturze okręgowej i prokuraturach rejonowych;
- 6) wykonywanie analizy kryminalnej;
- 7) prowadzenie strony internetowej prokuratury okręgowej;
- 8) obsługa Biuletynu Informacji Publicznej.

§ 39. 1. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych mogą być utworzone Samodzielne Działy do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych obejmujące zakresem swego działania ochronę wytwarzanych, przetwarzanych, przekazywanych lub przechowywanych informacji niejawnych.

2. W skład samodzielnego działu, o którym mowa w ust. 1, wchodzi kancelaria tajna. W razie potrzeby w prokuraturze rejonowej można utworzyć oddział kancelarii tajnej prokuratury okręgowej.

3. Samodzielnym działem, o którym mowa w ust. 1, kieruje pełnomocnik do spraw ochrony informacji niejawnych, podlegający bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej prokuratury.

4. Pełnomocnik do spraw ochrony informacji niejawnych prokuratury okręgowej obejmuje zakresem swego działania prokuratury rejonowe pozostające w obszarze właściwości miejscowej prokuratury okręgowej.

§ 40. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych wykonywanie zadań w zakresie obronności państwa, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.⁴⁾) i innych ustaw oraz wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych, należy do starszego inspektora do spraw obronnych, który podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki.

§ 41. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych wykonywanie zadań w zakresie audytu wewnętrznego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.⁵⁾) należy do audytora wewnętrznego, który podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki.

§ 42. 1. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych, w których nie utworzono wydziałów lub utworzono niektóre z nich, zadania przewidziane dla wydziałów wykonywane są w działach samodzielnych albo wchodzących w skład wydziałów lub przez prokuratorów (pracowników) zatrudnionych na samodzielnych stanowiskach pracy.

2. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych do zakresu działania komórek wykonujących zadania z zakresu organizacji pracy należą także zadania, które nie są objęte właściwością innych komórek organizacyjnych tych jednostek.

§ 43. W prokuraturze okręgowej, w której utworzono ośrodek zamiejscowy, funkcję kierownika ośrodka pełni zastępca prokuratora okręgowego.

Oddział 4

Struktura organizacyjna prokuratury rejonowej

§ 44. Jeżeli terytorialny zakres działania prokuratury rejonowej obejmuje obszar właściwości należący do dwóch lub więcej sądów rejonowych, działy terytorialne lub stanowiska pracy tworzy się dla spraw karnych oddzielnie z obszaru właściwości każdego z tych sądów.

§ 45. W działach o obsadzie kadrowej przekraczającej 12 prokuratorów mogą być tworzone sekcje do prowadzenia określonego rodzaju spraw lub dla spraw w obrębie obszaru właściwej gminy.

§ 46. 1. W prokuraturze rejonowej o obsadzie kadrowej przekraczającej 10 prokuratorów wydziela się stanowisko pracy albo tworzy sekcję lub dział do prowadzenia śledztw.

2. W prokuraturze rejonowej o mniejszej obsadzie kadrowej, niż określona w ust. 1, wydzielenie stanowiska pracy do prowadzenia śledztw jest uzależnione od liczby wpływających spraw karnych wymagających prowadzenia ich w formie śledztwa.

§ 47. Wydzielenie stanowiska pracy lub utworzenie działu do spraw cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych oraz administracyjnych może nastąpić, gdy uzasadnia to liczba wpływających wniosków w tych sprawach, wymagających podjęcia czynności przez prokuratora.

§ 48. Kierownik ośrodka zamiejscowego prokuratury rejonowej pełni jednocześnie funkcję zastępcy prokuratora rejonowego.

Rozdział 2

Organizacja pracy i sposób kierowania pracą

Oddział 1

Organizacja pracy

§ 49. 1. Prokurator, wykonując samodzielnie czynności określone w ustawach, jest odpowiedzialny za prawidłowość i terminowość tych czynności, a zwłaszcza za treść i formę postanowień, zarządzeń i innych pism procesowych oraz rzetelność ustnych sprawozdań i ścisłość informacji.

2. Prokurator podpisuje sporządzone przez siebie pisma w ramach prowadzonych spraw, jeżeli przepisy regulaminu lub wewnętrznego podziału czynności nie stanowią inaczej. Każde pismo i adnotacja sporządzone przez prokuratora powinny zawierać jego imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz datę.

§ 50. W razie zmiany lub uchylecia przez prokuratora bezpośrednio przełożonego decyzji prokuratora podległego, prokurator podległy przygotowuje projekt nowej decyzji zgodnie z pisemnymi wytycznymi prokuratora bezpośrednio przełożonego.

§ 51. 1. Prokurator przełożony, wydając polecenie, powinien zachować drogę służbową. Zachowanie takiej drogi obowiązuje również w korespondencji z prokuratorem przełożonym.

2. Jeżeli polecenie zostało wydane z pominięciem drogi służbowej, prokurator wykonujący je zawiadamia o tym swojego zwierzchnika służbowego.

§ 52. Jeżeli po wydaniu polecenia, a przed jego wykonaniem lub podczas wykonywania nastąpi istotna zmiana ustaleń faktycznych, uzasadniająca potrzebę wydania odmiennego polecenia, prokurator wykonujący polecenie niezwłocznie zawiadamia o tym prokuratora bezpośrednio przełożonego lub zwierzchnika służbowego, a gdy nie jest to możliwe wykonuje polecenie z uwzględnieniem powstałej zmiany lub odstępuje od wykonania, zawiadamiając o tym niezwłocznie wydającego polecenie.

§ 53. 1. Kierownik jednostki określa podział czynności podległych prokuratorów oraz zasady organizacji czasu pracy i zastępowania się prokuratorów przy ich realizacji.

2. Odstąpienie od ustalonych przez kierownika jednostki zasad wymienionych w ust. 1 wymaga zgody zwierzchnika służbowego, a w przypadkach niecierpiących zwłoki niezwłocznego zawiadomienia zwierzchnika służbowego, po wykonaniu czynności.

§ 54. W przypadku przekazania sprawy według właściwości innej jednostce, jednostka, która sprawę przekazuje podejmuje czynności niecierpiące zwłoki.

§ 55. 1. W razie potrzeby dokonania czynności w okręgu działania innego prokuratora, prokurator prowadzący postępowanie może zwrócić się do niego o udzielenie pomocy prawnej.

2. W pisemnym wniosku o udzielenie pomocy prawnej należy wskazać okoliczności wymagające wyjaśnienia oraz określić czynności, jakie mają być dokonane. Do wniosku powinny być dołączone niezbędne odpisy akt sprawy. Akta lub odpowiednią ich część przesyła się tylko w razie istotnej potrzeby, mając na uwadze, aby nie hamowało to toku postępowania.

3. Prokurator wezwany do udzielenia pomocy prawnej powinien niezwłocznie dokonać wnioskowanych czynności, tak aby nie zachodziła konieczność ich powtarzania lub uzupełniania.

4. W uzasadnionych przypadkach prokurator wezwany do udzielenia pomocy prawnej jest uprawniony do powierzenia dokonania wnioskowanych czynności organom Policji lub innym organom uprawnionym do prowadzenia postępowań.

5. Jeżeli w toku realizacji wniosku o pomoc prawną wyłoni się potrzeba dokonania innych czynności, prokurator wezwany powinien niezwłocznie je wykonać oraz poinformować o tym prokuratora wnioskującego.

6. Jeżeli wykonanie czynności w ramach pomocy prawnej w terminie 14 dni jest niemożliwe, należy prokuratora wnioskującego o pomoc prawną niezwłocznie zawiadomić o przyczynie zwłoki, z podaniem terminu wykonania czynności.

§ 56. 1. Zawiadomienie o odmowie lub częściowej odmowie uwzględnienia pisma lub wniosku należy wysłać zainteresowanemu bezzwłocznie, wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o przysługujących mu uprawnieniach.

2. Jeżeli pismo lub wniosek pochodzi od osoby niebędącej w stanie dochodzić swych praw, prokurator, gdy nie jest obowiązany do podjęcia działania z urzędu, powinien rozważyć możliwość

udzielenia tej osobie pomocy prawnej lub zainteresować właściwą instytucję potrzebą udzielenia takiej pomocy.

§ 57. 1. Korespondencję między jednostkami organizacyjnymi prokuratury podpisują:

- 1) prokurator apelacyjny - pisma kierowane do Prokuratora Generalnego, do dyrektora departamentu Prokuratury Generalnej lub dyrektora biura Prokuratury Generalnej; inne pisma kierowane do Prokuratury Generalnej może podpisywać naczelnik wydziału prokuratury apelacyjnej;
- 2) prokurator okręgowy - pisma kierowane do prokuratora apelacyjnego oraz naczelnika wydziału prokuratury apelacyjnej; inne pisma do prokuratury apelacyjnej może podpisywać naczelnik wydziału prokuratury okręgowej;
- 3) prokurator rejonowy - pisma kierowane do prokuratora okręgowego oraz naczelnika wydziału prokuratury okręgowej; inne pisma do prokuratury okręgowej może podpisywać kierownik działu lub sekcji prokuratury rejonowej, jeżeli prokurator rejonowy go do tego upoważni;
- 4) prokurator apelacyjny lub prokurator nadrzędny działający w zakresie zleconych mu czynności - pisma kierowane z prokuratury apelacyjnej do prokuratora okręgowego.

2. Przepis ust. 1 pkt 4 stosuje się odpowiednio do korespondencji prokuratury apelacyjnej i okręgowej z prokuratorem rejonowym.

3. Prokurator okręgowy może na żądanie dyrektora departamentu Prokuratury Generalnej lub dyrektora biura Prokuratury Generalnej przekazać korespondencję bez pośrednictwa prokuratora apelacyjnego. Przepis § 43 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do korespondencji prokuratury rejonowej z prokuratorem apelacyjnym i Prokuratorem Generalnym.

§ 58. 1. Pisma do organów administracji państwowej oraz do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych przesyła się za pośrednictwem odpowiednich departamentów lub biur Prokuratury Generalnej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przesyłania pism procesowych.

§ 59. 1. Prokurator apelacyjny ustala rozkład czasu pracy w prokuraturze apelacyjnej uwzględniając rozkład czasu pracy urzędów administracji rządowej, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.⁶⁾), oraz w art. 1 ust. 1 pkt 12 i 14 oraz ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁷⁾).

2. Rozkład czasu pracy w prokuraturze okręgowej i podległych jej prokuraturach rejonowych określa prokurator okręgowy z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 1.

§ 60. 1. Prokurator przełożony może zarządzić pełnienie przez prokuratorów dyżurów po godzinach pracy lub w dni wolne od pracy.

2. W razie niepełnienia dyżurów, o których mowa w ust. 1, należy zapewnić możliwość kontaktu służbowego z wyznaczonym prokuratorem po godzinach pracy w celu załatwienia pilnych spraw.

3. W związku z rozpoznawaniem spraw w postępowaniu przyspieszonym prokurator przełożony zarządza pełnienie dyżurów przez prokuratorów w godzinach pełnienia dyżurów we właściwych sądach rejonowych.

4. Prokurator przełożony w przypadku, o którym mowa w ust. 3, ustala z właściwym prezesem sądu rejonowego sposób nawiązania kontaktu z wyznaczonym prokuratorem.

5. Dla zapewnienia dostępu do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym, w związku z rozpoznawaniem spraw w postępowaniu przyspieszonym, prokurator przełożony w prokuraturze, przy której działa Punkt Informacyjny Krajowego Rejestru Karnego, może zarządzić dłuższe godziny urzędowania Punktu.

6. O wydaniu zarządzeń, o których mowa w ust. 5, prokurator przełożony informuje niezwłocznie Dyrektora Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego.

7. Prokurator przełożony może zarządzić przebywanie wyznaczonego prokuratora i pracownika prokuratury w soboty i dni wolne od pracy oraz w określonych godzinach w dni robocze, poza siedzibą prokuratury, w warunkach stałego kontaktu telefonicznego.

§ 61. 1. Prokurator rejonowy zapewnia odpowiednie warunki kadrowe, techniczne i organizacyjne niezbędne do udziału prokuratora w dyżurze w postępowaniu przyspieszonym.

2. Informację o warunkach pełnienia dyżuru prokurator rejonowy przekazuje właściwemu komendantowi Policji, wskazując sposób bezpośredniego kontaktowania się z prokuratorem pełniącym dyżur.

3. Prokurator rejonowy ustala wykaz prokuratorów wyznaczonych do pełnienia dyżurów, zarządzonych w związku z rozpoznawaniem spraw w postępowaniu przyspieszonym; wykaz przekazuje się niezwłocznie prezesowi właściwego sądu rejonowego oraz właściwemu komendantowi Policji.

§ 62. 1. W jednostkach prokuratury interesantów przyjmują prokurator apelacyjny, okręgowy i rejonowy, ich zastępcy, inni wyznaczeni prokuratorzy i pracownicy sekretariatów.

2. Godziny przyjęć interesantów ustalają kierownicy jednostek, przy czym przynajmniej raz w tygodniu przyjęcia powinny się odbywać w ustalonym dniu po godzinach pracy.

3. Czas przyjęć interesantów przez pracowników sekretariatów nie może być krótszy niż połowa czasu urzędowania jednostki.

Oddział 2

Kierowanie pracą prokuratur

§ 63. Prokuratorzy pełniący funkcje kierownicze zapewniają prawidłową i sprawną realizację zadań służbowych w powierzonych im jednostkach i komórkach organizacyjnych prokuratury oraz właściwą organizację pracy, a w szczególności:

- 1) dobór odpowiednich kadr;
- 2) usprawnianie organizacji i techniki pracy prokuratury;
- 3) dbałość o sprawność postępowania i należytą kulturę pracy w podległej jednostce;
- 4) bieżącą współpracę z podmiotami uprawnionymi do prowadzenia postępowań przygotowawczych;
- 5) sprawują nadzór nad szkoleniem prokuratorów i innych pracowników prokuratury;
- 6) kierują wykonaniem budżetu;
- 7) wykonują zarząd i zapewniają oszczędne gospodarowanie mieniem prokuratury;
- 8) czuwają nad przestrzeganiem zasad ochrony i bezpieczeństwa obiektów prokuratury stosownie do przepisów aktualnego ramowego wewnętrznego regulaminu w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w jednostkach;
- 9) rzetelną i terminową sprawozdawczość statystyczną;
- 10) ochronę informacji niejawnych;
- 11) ochronę danych osobowych.

§ 64. W celu realizacji zadań służbowych kierownicy jednostek mogą wydawać zarządzenia, wytyczne i polecenia służbowe.

§ 65. Kierownicy jednostek reprezentują prokuraturę wobec organów państwowych i samorządowych działających na obszarze ich właściwości oraz współdziałają z nimi w zakresie przewidzianym w ustawach.

§ 66. Współdziałanie, o którym mowa w § 65, nie może powodować naruszenia niezależności prokuratora, a zwłaszcza pozaprawnego wpływania na jego decyzje i czynności.

§ 67. 1. Kierownicy jednostek dokonują podziału czynności podległych im prokuratorów, określając zakres i rodzaj wykonywanych przez nich zadań, z jednoczesnym wskazaniem czynności zastrzeżonych dla siebie oraz form i zakresu wewnętrznego nadzoru służbowego, sporządzają plany pracy obejmujące ważniejsze działania, w razie potrzeby zwołują narady i konferencje oraz podejmują inne niezbędne czynności dla prawidłowego i sprawnego kierowania jednostką.

2. Przy podziale czynności należy w miarę możliwości uwzględnić kwalifikacje, uzdolnienia i doświadczenie zawodowe poszczególnych pracowników, a także przestrzegać zasady równomiernego obciążenia ich pracą.

3. Podziału czynności dokonuje się w formie zarządzenia, którego treść podaje się do wiadomości wszystkich pracowników, czyniąc o tym adnotację z datą i podpisem zainteresowanych.

§ 68. Prokurator jest obowiązany:

- 1) na polecenie przełożonego wykonywać również czynności, które nie należą do jego obowiązków określonych podziałem czynności;
- 2) z ważnych względów służbowych, zwłaszcza w przypadkach niecierpiących zwłoki albo na polecenie przełożonego, wykonywać swe obowiązki także poza ustalonym czasem urzędowania;
- 3) powiadomić niezwłocznie przełożonego o przeszkodzie uniemożliwiającej pełnienie obowiązków.

§ 69. 1. Przełożeni i zwierzchnicy służbowi, niezależnie od sprawowania funkcji kierowniczych, powinni także wykonywać czynności bezpośrednio związane z realizacją zadań ustawowych prokuratury.

2. Prokuratorzy powołani do pełnienia funkcji wizytatora, rzecznika prasowego, rzecznika dyscyplinarnego, kierownika szkolenia wykonują także inne zlecone im zadania, niewchodzące w zakres pełnionej funkcji.

Oddział 3

Formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego

§ 70. 1. Prokurator przełożony i zwierzchnik służbowy sprawują nadzór służbowy nad czynnościami podległych prokuratorów.

2. Nadzór służbowy jest realizowany jako wewnętrzny nadzór służbowy w ramach tej samej jednostki lub jako zwierzchni nadzór służbowy realizowany przez jednostkę wyższego stopnia.

§ 71. 1. Wewnętrzny nadzór służbowy prokurator przełożony sprawuje przez:

- 1) kontrolę obciążenia i wydajności pracy podległych prokuratorów;
- 2) żądanie relacji o przebiegu czynności w poszczególnych sprawach i w razie potrzeby wydawanie poleceń co do kierunków postępowania;
- 3) zapoznawanie się z aktami prowadzonych postępowań;
- 4) sprawdzanie przygotowania i poziomu wystąpień prokuratorskich przed sądem;
- 5) kontrolę poziomu pracy podległych prokuratorów;
- 6) przeprowadzanie analiz prawidłowości realizacji zadań służbowych.

2. Wewnętrzny nadzór służbowy jest sprawowany również przez aprobatę.

§ 72. Aprobacie podlegają postanowienia o zawieszeniu postępowania, postanowienia kończące postępowanie przygotowawcze, akty oskarżenia oraz środki odwoławcze sporządzone przez asesora.

§ 73. 1. Udzielenie aprobaty lub odmowa jej udzielenia następuje przez zamieszczenie na rękopisie albo odpisie pisma procesowego odpowiedniej adnotacji, daty i podpisu oraz odcisnięcie pieczęci służbowej.

2. W razie odmowy aprobaty, informuje się pisemnie asesora o powodach tej decyzji i udziela mu wskazówek co do sposobu załatwienia sprawy lub usunięcia stwierdzonych uchybień.

§ 74. Jeżeli uzyskanie aprobaty przed podjęciem określonej decyzji jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione, a okoliczności sprawy wymagają niezwłocznego działania, asesor decyduje samodzielnie, zawiadamiając bezzwłocznie przełożonego lub zwierzchnika o zajęтым stanowisku.

§ 75. O wszczęciu śledztwa oraz istotnych dla biegu postępowania czynnościach i zdarzeniach w toku śledztwa, w sprawach szczególnej wagi, ze względu na ich rodzaj, charakter, skutki lub społeczne oddziaływanie, prokurator jest obowiązany bezzwłocznie informować prokuratora nadrzędnego. Z własnej inicjatywy prokurator powinien informować prokuratora nadrzędnego w sprawach zawiłych, zwłaszcza gdy sprawa wymaga konsultacji.

§ 76. 1. Wykonywanie zwierzchniego nadzoru służbowego polega w szczególności na udzielaniu bezpośrednich konsultacji prokuratorowi prowadzącemu lub nadzorującemu postępowanie

przygotowawcze, w szczególności w zakresie kierunków prowadzonego postępowania i efektywnego wykonywania czynności procesowych. Przepis § 198 stosuje się odpowiednio.

2. Zwierzchni nadzór służbowy jest sprawowany z poszanowaniem zasady niezależności prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze.

3. Prokurator przełożony może, z własnej inicjatywy albo na wniosek prokuratora nadrzędnego, prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (przekazany drogą służbową) albo na wniosek prokuratora bezpośrednio przełożonego w stosunku do prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze objąć sprawę zwierzchnim nadzorem służbowym.

4. Prokurator apelacyjny może, z własnej inicjatywy lub na wniosek podległego prokuratora okręgowego, objąć zwierzchnim nadzorem służbowym postępowanie przygotowawcze prowadzone lub nadzorowane przez prokuratora podległej prokuratury rejonowej.

5. Do sprawowania zwierzchniego nadzoru służbowego prokurator podejmujący decyzję o objęciu sprawy tym nadzorem wyznacza prokuratora kierowanej przez siebie jednostki oraz zawiadamia o tym kierownika jednostki, w której jest prowadzone lub nadzorowane postępowanie przygotowawcze objęte zwierzchnim nadzorem służbowym.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na wagę lub zawłość sprawy, Prokurator Generalny może powierzyć sprawowanie zwierzchniego nadzoru służbowego prokuratorowi wykonującemu czynności służbowe w departamencie lub biurze Prokuratury Generalnej.

7. Prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze jest obowiązany przedstawić prokuratorowi sprawującemu zwierzchni nadzór służbowy, na żądanie sprawującego nadzór akta sprawy w oryginale lub w kserokopiach albo w formie zapisów na nośnikach elektronicznych. Przedstawienie akt nie może tamować postępowania przygotowawczego.

8. Prokurator sprawujący zwierzchni nadzór służbowy nie ma prawa wydawania prokuratorowi prowadzącemu lub nadzorującemu postępowanie przygotowawcze poleceń dotyczących prowadzenia postępowania. Jeżeli prokurator sprawujący zwierzchni nadzór służbowy stwierdzi potrzebę wydania takiego polecenia, występuje z pisemnym wnioskiem o jego wydanie do prokuratora bezpośrednio przełożonego nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym postępowanie przygotowawcze, a w razie potrzeby - do prokuratora nadrzędnego nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym postępowanie przygotowawcze.

9. Prokurator sprawujący zwierzchni nadzór służbowy może, w formie pisemnej, wystąpić o przejęcie nadzorowanej sprawy do prowadzenia przez innego prokuratora albo prokuratora nadrzędnego nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym postępowanie przygotowawcze.

10. Prokurator sprawujący zwierzchni nadzór służbowy nad postępowaniem prowadzonym w prokuraturze niższego stopnia, nie może rozstrzygać zażeń na powzięte w toku tego postępowania, na jego polecenie lub za jego zgodą, postanowienia i inne decyzje podlegające zaskarżeniu. Do rozstrzygnięcia takiego zażalenia wyznacza się innego prokuratora.

§ 77. O stwierdzonych w toku zwierzchniego nadzoru służbowego przypadkach oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa przez prokuratora zawiadamia się przełożonego dyscyplinarnego tego prokuratora.

§ 78. Funkcje nadzorcze są realizowane także poprzez wizytacje i lustracje.

Oddział 4

Wizytacja i lustracja

§ 79. 1. Wizytację i lustrację przeprowadza się stosownie do potrzeb, w szczególności gdy pojawiają się sygnały o istotnych nieprawidłowościach w działalności danej prokuratury. Wizytację należy przeprowadzać nie rzadziej niż co 5 lat. Lustrację przeprowadza się w celu kontroli prawidłowości praktyki na wybranych odcinkach pracy lub gdy zachodzi potrzeba zbadania przyczyn uchybień w pracy albo nieprawidłowości w działaniu jednostki.

2. Wizytacja i lustracja we wszystkich komórkach organizacyjnych kontrolowanej jednostki obejmuje:

- 1) ocenę realizacji ustawowych zadań przez jednostki, a zwłaszcza badanie prawidłowości i poziomu pracy;

- 2) ocenę wypełniania obowiązków służbowych przez prokuratorów, urzędników i innych pracowników prokuratury oraz ich kwalifikacji zawodowych i kultury pracy;
- 3) ocenę sposobu kierowania jednostką, organizacji pracy i podziału czynności.
  3. W toku wizytacji i lustracji udziela się instruktażu niezbędnego dla usprawnienia działania kontrolowanych jednostek i pomocy w rozwiązywaniu bieżących problemów.
  4. Wizytacja nie powinna trwać dłużej niż 14 kolejnych dni roboczych.

§ 80. Zarządzenie o przeprowadzeniu wizytacji lub lustracji prokuratury apelacyjnej wydaje Prokurator Generalny, prokuratury okręgowej i rejonowej - prokurator apelacyjny.

§ 81. 1. W zarządzeniu określa się zadania, zakres, termin oraz skład zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, ze wskazaniem prokuratora - przewodniczącego zespołu.

2. O zamierzonej wizytacji zawiadamia się kierownika prokuratury w terminie umożliwiającym przygotowanie żądanych materiałów i akt. Termin ten nie może być krótszy niż 14 dni.

§ 82. 1. Wizytacje i lustracje prokuratur apelacyjnych przeprowadzają wizytatorzy Prokuratury Generalnej i inni prokuratorzy Prokuratury Generalnej oraz prokuratur apelacyjnych; zespołowi wizytacyjnemu przewodniczy wizytator Prokuratury Generalnej.

2. Wizytacje i lustracje prokuratur okręgowych przeprowadzają wizytatorzy prokuratury apelacyjnej i inni prokuratorzy prokuratury apelacyjnej lub podległych prokuratur okręgowych; zespołowi wizytacyjnemu przewodniczy wizytator prokuratury apelacyjnej.

3. Wizytacje i lustracje prokuratur rejonowych przeprowadzają wizytatorzy prokuratury apelacyjnej lub okręgowej i inni prokuratorzy jednostek nadrzędnych; zespołowi wizytacyjnemu przewodniczy wizytator prokuratury apelacyjnej lub prokuratury okręgowej.

4. W skład zespołu przeprowadzającego wizytacje lub lustracje, o którym mowa w ust. 3, prokurator apelacyjny może w uzasadnionych przypadkach powołać odpowiednio prokuratorów równorzędnych jednostek.

5. W wizytacjach i lustracjach udział biorą również inspektorzy do spraw biurowości lub pracownicy sekretariatu jednostki nadrzędnej nad jednostką wymienioną w ust. 2 i 3.

6. W skład zespołu przeprowadzającego wizytację lub lustrację prokuratury okręgowej albo rejonowej prokurator apelacyjny może powołać inspektorów do spraw biurowości z innych podległych mu prokuratur okręgowych.

§ 83. Poczynione w toku wizytacji (lustracji) ustalenia omawia się z zainteresowanymi prokuratorami i innymi pracownikami, wysłuchując ich wyjaśnień. O istotniejszych spostrzeżeniach, wskazujących na potrzebę bezwzględnego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, informuje się kierownika jednostki.

§ 84. 1. Z przebiegu wizytacji i lustracji sporządza się sprawozdanie.

2. Sprawozdanie z wizytacji powinno zawierać:

- 1) określenie zakresu wizytacji;
- 2) poczynione ustalenia oraz, w razie potrzeby, zalecany sposób usunięcia przyczyn stwierdzonych nieprawidłowości;
- 3) oceny badanych działów pracy i ogólną ocenę kontrolowanej jednostki oraz określenie poziomu pracy prokuratorów i pracowników administracyjnych, a także osobną ocenę pracy kierownika jednostki;
- 4) wnioski końcowe.

3. Sprawozdanie z lustracji powinno zawierać dane dotyczące zakresu poczynionych ustaleń, ujawnionych uchybień i ich przyczyn oraz wskazanie podjętych w toku lustracji środków i wynikające z niej wnioski.

4. W sprawozdaniu z wizytacji i lustracji należy wskazać zakres badań dokonywanych przez poszczególnych członków zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, a w załączniku do sprawozdania - wykaz zbadanych spraw.

§ 85. 1. Przy formułowaniu ocen bierze się pod uwagę ustalenia dotyczące zwłaszcza:

- 1) prawidłowości czynności procesowych;
- 2) sprawności i poziomu prowadzonych albo nadzorowanych postępowań;
- 3) wszechstronności oraz dokładności w zakresie ustaleń faktycznych;

- 4) przestrzegania terminów procesowych;
  - 5) trafności podejmowanych decyzji oraz poziomu sporządzanych orzeczeń i innych pism procesowych;
  - 6) aktywności i poziomu wystąpień prokuratorskich w postępowaniu sądowym;
  - 7) prawidłowości oceny orzeczeń sądowych i praktyki odwoławczej.
2. Za oczywiście rażące uchybienia w pracy uważa się zwłaszcza:
- 1) znaczną i zawinioną przewlekłość postępowania;
  - 2) bezpodstawny wniosek o zastosowanie przez sąd tymczasowego aresztowania lub podjęcie przez prokuratora innej bezpodstawnej decyzji w przedmiocie tymczasowego aresztowania;
  - 3) bezpodstawne postanowienie kończące postępowanie przygotowawcze;
  - 4) nieuzasadniony akt oskarżenia;
  - 5) oczywiście niesłuszny wniosek w zakresie wymiaru kary;
  - 6) niezaskarżenie oczywiście niesłusznego orzeczenia sądowego;
  - 7) zawinione niewykonanie polecenia przełożonego co do treści czynności lub niezachowanie terminu zawitego.

3. Przy formułowaniu ogólnej oceny kontrolowanej jednostki uwzględnia się ponadto:

- 1) stan kadrowy i warunki pracy prokuratury objętej kontrolą;
- 2) stopień obciążenia sprawami jednego pracownika;
- 3) odsetek skomplikowanych spraw;
- 4) liczbę oraz zasadność skarg na prokuratorów i pracowników sekretariatu prokuratury.

4. Przy ustalaniu wyników wizytacji ocenia się poszczególne działy pracy oraz całokształt funkcjonowania kontrolowanej prokuratury, określając, czy i w jakim stopniu wywiązuje się ona z ustawowych zadań, z uwzględnieniem wyników poprzedniej kontroli.

§ 86. 1. Sprawozdanie z wizytacji w terminie 30 dni od dnia jej zakończenia przesyła się kierownikowi kontrolowanej jednostki, który ma prawo zgłosić uwagi do sprawozdania w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania. W razie potrzeby do uwag tych ustosunkowuje się zespół wizytacyjny.

2. Przedstawioną przez zespół wizytacyjny ocenę pracy prokuratury zatwierdza, po rozpatrzeniu ewentualnych uwag kierownika kontrolowanej jednostki, prokurator przełożony zarządzający wizytację, który podpisuje również zalecenia powizytacyjne.

§ 87. 1. Wyniki wizytacji omawia się na naradzie prokuratorów kontrolowanej jednostki w terminie 30 dni od dnia przekazania uwag do sprawozdania z wizytacji.

2. Omówienie wyników wizytacji w prokuraturze apelacyjnej odbywa się z udziałem Prokuratora Generalnego, w prokuraturze okręgowej - prokuratora apelacyjnego, a w prokuraturze rejonowej – prokuratora apelacyjnego i prokuratora okręgowego.

3. Ustalenia dokonane w toku wizytacji przedstawia przewodniczący zespołu wizytacyjnego.

§ 88. W wypadku stwierdzenia oczywiście rażących uchybień, a także uzyskania niezadowolającej oceny pracy jednostki przeprowadza się, po upływie wyznaczonego terminu, sprawdzenie prawidłowości wykonania zaleceń powizytacyjnych.

§ 89. 1. Sprawozdanie z lustracji, w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia, przesyła się kierownikowi kontrolowanej jednostki, który w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania może zgłosić uwagi.

2. Po rozpatrzeniu zgłoszonych uwag zarządzający lustrację bez zbędnej zwłoki zatwierdza zalecenia polustracyjne, które przekazuje się kierownikowi kontrolowanej jednostki, a w wypadku prokuratury rejonowej również właściwemu prokuratorowi okręgowemu, zakreślając termin ich wykonania.

§ 90. Przepisy niniejszego oddziału nie mają zastosowania do doraźnych lustracji toczących się lub zakończonych postępowań przygotowawczych i sprawdzających, dokonywanych na polecenie Prokuratora Generalnego lub jego zastępców. Z dokonanych w toku tych lustracji ustaleń sporządza się sprawozdanie, które przedstawia się organowi zlecającemu badanie w terminie zakreślonym przez ten organ.

Oddział 5

Sprawy osobowe

§ 91. Prokurator rejonowy przedstawia prokuratorowi okręgowemu pisemne wnioski w sprawach ze stosunku pracy podległych pracowników.

§ 92. 1. Prokurator okręgowy:

- 1) dokonuje podziału etatów prokuratorskich, urzędniczych i innych pracowników prokuratury na prokuratury rejonowe i komórki organizacyjne prokuratury okręgowej;
- 2) występuje z wnioskami o powołanie i odwołanie prokuratorów oraz mianowanie i zwolnienie asesorów prokuratury, powołanie do pełnienia funkcji i odwołanie z pełnienia funkcji prokuratora rejonowego, naczelnika wydziału, kierownika samodzielnego działu w prokuraturze okręgowej oraz kierownika ośrodka zamiejscowego prokuratury okręgowej, a także w innych sprawach zastrzeżonych do decyzji Prokuratora Generalnego;
- 3) wyznacza patronów aplikantów po rozpatrzeniu wniosków prokuratorów rejonowych;
- 4) w granicach posiadanego funduszu, z zachowaniem przepisów o wynagrodzeniu, przyznaje podległym urzędnikom i innym pracownikom prokuratury kolejne wyższe stawki wynagrodzenia zasadniczego i dodatków;
- 5) ze względów służbowych deleguje podległych pracowników do innej jednostki w tej samej lub innej miejscowości;
- 6) wyraża zgodę na zamieszkanie prokuratora poza miejscowością będącą siedzibą prokuratury, w której pełni służbę;
- 7) na podstawie przepisów szczególnych udziela urlopów wychowawczych oraz urlopów bezpłatnych aplikantom, urzędnikom i innym pracownikom;
- 8) podejmuje decyzje we wszystkich innych sprawach dotyczących pracowników, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Uprawnienie do podejmowania decyzji w prokuraturach rejonowych w sprawach ze stosunku pracy innych pracowników prokuratury prokurator okręgowy może przekazać prokuratorom rejonowym.

§ 93. 1. W stosunku do prokuratorów, urzędników oraz innych pracowników prokuratury apelacyjnej uprawnienia przewidziane w § 92 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 przysługują prokuratorowi apelacyjnemu.

2. Prokurator apelacyjny powołuje prokuratorów do pełnienia funkcji w prokuraturach apelacyjnych, okręgowych i rejonowych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 94. Prokurator apelacyjny i okręgowy wydaje decyzje i składa wnioski w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 1) prokuratorów - w ramach ustawowych uprawnień przełożonego dyscyplinarnego;
- 2) mianowanych pracowników administracyjnych i aplikantów - w ramach określonych przepisami prawa uprawnień kierownika urzędu.

§ 95. 1. Kierownik jednostki ustala roczny plan urlopów prokuratorów i pozostałych pracowników.

2. Prokurator apelacyjny ustala także plan urlopów prokuratorów okręgowych, a prokurator okręgowy - plan urlopów prokuratorów rejonowych.

3. Kierownicy jednostek, zgodnie z ustalonym planem, udzielają urlopów wypoczynkowych oraz decydują o konieczności odwołania z urlopu wypoczynkowego podległych im prokuratorów i pozostałych pracowników.

§ 96. 1. Opinia o prokuratorach i pozostałych pracownikach jednostek w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy może być wydana wyłącznie na ich prośbę.

2. Opinie o prokuratorach i pozostałych pracownikach prokuratur okręgowych i rejonowych wydaje prokurator okręgowy, opinie o prokuratorach i pozostałych pracownikach prokuratur apelacyjnych - prokurator apelacyjny, a o prokuratorach Prokuratury Generalnej oraz prokuratorach delegowanych do Prokuratury Generalnej - Prokurator Generalny.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą opinii wydawanych o aplikantach i asesorach oraz innych opiniach służbowych sporządzonych w czasie trwania stosunku służbowego (stosunku pracy) prokuratorów i pracowników prokuratury.

§ 97. Opinia może być udostępniona do wglądu tylko pracownikowi, którego dotyczy, jego zwierzchnikom i przełożonym, oraz osobom prowadzącym postępowanie służbowe lub dyscyplinarne wobec danego pracownika.

Rozdział 3

Organizacja pracy organów kolegialnych

§ 98. 1. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, zwana dalej "Krajową Radą Prokuratorów", działa na posiedzeniach plenarnych, którym przewodniczy Przewodniczący Rady.

2. W razie potrzeby wyrażenia przez Krajową Radę Prokuratorów opinii w trybie pilnym można zarządzić rozpatrzenie projektów dokumentów w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk przez członków Krajowej Rady Prokuratorów (tryb obiegowy).

3. W posiedzeniach Krajowej Rady Prokuratorów mogą uczestniczyć, bez prawa udziału w podejmowaniu rozstrzygnięć, osoby zaproszone przez Przewodniczącego Rady, jeżeli uzna on ich udział w posiedzeniach za niezbędny do wykonywania powierzonych jej zadań.

4. Obsługę kancelaryjno-biurową Krajowej Rady Prokuratorów zapewnia Biuro Rady.

§ 99. Prokurator apelacyjny ustala projekt porządku dziennego posiedzenia zgromadzenia prokuratorów oraz kolegium prokuratury apelacyjnej, a prokurator okręgowy projekt porządku dziennego posiedzenia kolegium prokuratury okręgowej.

§ 100. Na posiedzenie zgromadzenia prokuratorów oraz kolegium prokuratury apelacyjnej i kolegium prokuratury okręgowej mogą być zaproszeni prokuratorzy okręgowi i rejonowi, kierownicy komórek organizacyjnych prokuratury apelacyjnej i okręgowej oraz przedstawiciele związku zawodowego działającego w prokuraturze. W razie potrzeby udział w całym posiedzeniu lub jego części mogą brać inni zaproszeni pracownicy prokuratury lub zaproszone osoby spoza prokuratury.

§ 101. 1. Krajowa Rada Prokuratorów, zgromadzenie prokuratorów oraz kolegium prokuratury apelacyjnej i kolegium prokuratury okręgowej wyrażają opinię lub zajmują inne stanowisko w formie uchwały, której treść zamieszcza się w protokole posiedzenia.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów członków Krajowej Rady Prokuratorów, zgromadzenia prokuratorów oraz kolegium prokuratury apelacyjnej i kolegium prokuratury okręgowej obecnych na posiedzeniu.

3. Z przebiegu posiedzenia Krajowej Rady Prokuratorów, zgromadzenia prokuratorów oraz kolegium prokuratury apelacyjnej i kolegium prokuratury okręgowej sporządza się protokół, który powinien zawierać streszczenie dyskusji oraz treść powziętych uchwał.

§ 102. Szczegółowy tryb pracy Krajowej Rady Prokuratorów i zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej określają wydane przez te organy regulaminy.

Dział III

Postępowanie przygotowawcze

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 103. Śledztwo lub dochodzenie wszczęte w sprawie prowadzi się w stosunku do wszystkich czynów ujawnionych w jego toku.

§ 104. Jednym postępowaniem przygotowawczym obejmuje się wszystkie czyny pozostające w związku podmiotowym lub przedmiotowym z czynem stanowiącym podstawę jego wszczęcia, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 34 § 3 kpk.

§ 105. 1. W przypadku łączenia spraw w jedno postępowanie przygotowawcze, postępowanie wszczęte później włącza się do postępowania wcześniej wszczętego.

2. Niezależnie od dnia wszczęcia równocześnie prowadzonych postępowań dołącza się materiały dochodzenia do akt śledztwa, materiały innych postępowań do akt śledztwa, akta innych spraw do sprawy, w której zastosowano tymczasowe aresztowanie.

3. W przypadku połączenia spraw, czas trwania postępowania przygotowawczego liczy się od dnia postępowania najwcześniejszej wszczętego.

§ 106. 1. W przypadku wyłączenia do odrębnego postępowania przygotowawczego materiałów dotyczących niektórych osób lub czynów będących przedmiotem postępowania wydaje się postanowienie o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania, w którym wskazuje się materiały podlegające wyłączeniu przez określenie numerów kart akt i oznaczenia dowodów.

2. Czas trwania wyłączonego postępowania przygotowawczego liczy się od dnia wszczęcia postępowania pierwotnego tylko wtedy, gdy w zakresie wyłączonych materiałów dotyczących niektórych osób lub czynów będących przedmiotem postępowania były dokonywane czynności procesowe. W takim przypadku włącza się do odrębnego postępowania przygotowawczego odpis postanowienia o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia. W pozostałych przypadkach wydaje się postanowienie o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia, na podstawie wyłączonych materiałów dotyczących niektórych osób lub czynów będących przedmiotem postępowania.

§ 107. 1. Jeżeli zachodzi potrzeba pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności karnej, prokurator prowadzący śledztwo, po dokonaniu niezbędnych czynności dowodowych, występuje do prokuratora przełożonego o skierowanie do sądu dyscyplinarnego wniosku o zezwolenie na ściganie.

2. W razie przekazania sprawy innej jednostce na podstawie § 109 ust. 4, z wnioskiem o zezwolenie na ściganie występuje prokurator przełożony prokuratora prowadzącego śledztwo, właściwy ze względu na miejsce prowadzenia postępowania; o skierowaniu wniosku o zezwolenie na ściganie należy poinformować przełożonego dyscyplinarnego prokuratora, którego dotyczy ten wniosek.

§ 108. 1. W razie stwierdzenia w toku postępowania, że przestępstwo jest ścigane na wniosek, należy uzyskać oświadczenie pokrzywdzonego, czy żąda ścigania.

2. Prokurator wyraża zgodę na cofnięcie wniosku o ściganie lub odmawia jej w drodze zarządzenia.

§ 109. Prokurator, który wszczął lub nadzoruje postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwo popełnione na obszarze właściwości kilku prokuratur, prowadzi je lub nadzoruje do zakończenia, także po wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania, chyba że przekazanie sprawy innemu prokuratorowi, właściwemu miejscowo, będzie miało istotny wpływ na przebieg i wyniki postępowania.

§ 110. 1. W sprawach o przestępstwo określone w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej "kk", postępowanie przygotowawcze prowadzi się w okręgu, w którym zamieszkuje pokrzywdzony.

2. W sprawach o przestępstwa popełnione za pośrednictwem sieci teleinformatycznej i telekomunikacyjnej postępowanie przygotowawcze prowadzi się w okręgu, w którym sprawca działał.

§ 111. 1. Prokurator, który został zawiadomiony o dokonany przestępstwie, co do którego nie jest właściwy miejscowo, jest obowiązany zapewnić niezwłoczne dokonanie czynności niezbędnych dla zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa, a następnie przekazać sprawę według właściwości.

2. W sprawach o kradzieże w transporcie lądowym, wodnym i powietrznym oraz o przestępstwa dokonane na szkodę pasażerów korzystających z tego transportu, w razie niemożności ustalenia miejsca popełnienia przestępstwa, właściwy do prowadzenia albo nadzorowania postępowania przygotowawczego jest prokurator, w którego okręgu działania przestępstwo zostało ujawnione.

3. W razie niemożności określenia miejsca ujawnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 2, właściwy jest prokurator, który przyjął lub w którego okręgu działania przyjęto zawiadomienie o przestępstwie.

§ 112. 1. Właściwość miejscową prokuratur określają:

- 1) przepisy wydane na podstawie art. 17 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze;
- 2) przepisy § 109-111 regulaminu.
  2. Decyzja o przekazaniu sprawy według właściwości miejscowej innej prokuraturze nie wymaga formy postanowienia i nie podlega zaskarżeniu.
  3. Spór o właściwość miejscową między jednostkami równorzędnymi rozstrzyga kierownik prokuratury nadrzędnej nad prokuratūrą, która decyzję o przekazaniu jej sprawy uznała za nietrafną i wystąpiła o rozstrzygnięcie sporu.
  4. Kierownik prokuratury nadrzędnej może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, przekazać podległej jednostce do prowadzenia lub nadzorowania sprawę z wyłączeniem zasad wynikających z przepisów, o których mowa w ust. 1.

§ 113. 1. Właściwość rzeczową prokuratur określają także przepisy wydane na podstawie art. 17 ust. 10 ustawy o prokuraturze. Przepis § 108 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 114. W razie stwierdzenia, że sprawca przestępstwa podlegającego orzecznictwu sądów powszechnych popełnił także przestępstwo podlegające orzecznictwu sądów wojskowych lub wspólnie z osobą podlegającą orzecznictwu tych sądów, prokurator, po dokonaniu czynności niezbędnych dla zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa, wydaje postanowienie o przekazaniu sprawy właściwemu prokuratorowi wojskowemu.

§ 115. Zarządzenie prokuratora w prowadzonym lub nadzorowanym przez niego postępowaniu przygotowawczym może być wydane ustnie, jeżeli nie przysługuje na nie zażalenie. O wydaniu takiego zarządzenia prokurator sporządza w aktach podręcznych adnotację.

Rozdział 2

Wszczęcie śledztwa i dochodzenia

§ 116. 1. Prokurator w każdym przypadku przyjmuje zgłoszone ustnie zawiadomienie o przestępstwie i sporządza protokół z uwzględnieniem art. 304a kpk.

2. Jeżeli okoliczności przytoczone w zawiadomieniu o przestępstwie nie wymagają bezzwłocznego podjęcia czynności, prokurator jest obowiązany nadać bieg sprawie najpóźniej w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu lub otrzymania pisemnego zawiadomienia o przestępstwie.

§ 117. Czynności, o których mowa w art. 307 § 1 kpk, mogą polegać w szczególności na:

- 1) zażądaniu przedstawienia dodatkowych dokumentów niezbędnych dla prawidłowej oceny zdarzenia, którego dotyczy zawiadomienie;
- 2) żądaniu przeprowadzenia kontroli w określonym zakresie;
- 3) przyjęciu uzupełniających informacji od przedstawiciela pokrzywdzonej instytucji lub organu kontroli;
- 4) żądaniu nadesłania dokumentacji lekarskiej dotyczącej osoby pokrzywdzonej.

§ 118. Wszczęcie śledztwa albo dochodzenia na skutek anonimowego zawiadomienia może nastąpić po uprzednim sprawdzeniu przytoczonych w nim okoliczności. Zawiadomienie takie prokurator może przekazać Policji lub organom kontroli w celu sprawdzenia przytoczonych w zawiadomieniu okoliczności albo pozostawia je bez biegu.

§ 119. Zatwierdzenie postanowienia Policji o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia wymaga zbadania przez prokuratora, czy istotnie jest brak podstaw do wszczęcia postępowania i czy rozważono wszystkie okoliczności podniesione w zawiadomieniu o przestępstwie.

§ 120. Prokurator powinien zapewnić niezwłoczne uzyskiwanie bieżących informacji od Policji o najpoważniejszych zdarzeniach, z którymi jest związane uzasadnione podejrzenie zaistnienia przestępstwa, z uwagi na ich rodzaj, charakter, skutki i społeczne oddziaływanie.

§ 121. 1. Jeżeli zachodzi potrzeba dokonania czynności procesowych, o których mowa w art. 308 § 1 i 2 kpk, prokurator, jeżeli jest obecny na miejscu zdarzenia, dokonuje tych czynności osobiście lub kieruje ich przebiegiem.

2. Prokurator, który był obecny przy dokonywaniu czynności procesowych przez Policję lub dokonywał ich osobiście, podejmuje decyzję w przedmiocie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia, przekazując jednocześnie funkcjonariuszowi Policji dokonującemu czynności lub uczestniczącemu w ich dokonaniu ustne polecenia i wytyczne. Na wniosek funkcjonariusza Policji, polecenia i wytyczne prokurator potwierdza w odrębnej notatce urzędowej.

3. Jeżeli zachodzi konieczność kontynuowania postępowania przygotowawczego w formie śledztwa, prokurator po otrzymaniu akt sprawy z Policji lub innego organu uprawnionego do prowadzenia postępowania przygotowawczego niezwłocznie wydaje postanowienie o jego wszczęciu.

4. W przypadku zaistnienia podstaw do umorzenia postępowania przygotowawczego, wydaje się postanowienie o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia bez uprzedniego wydania postanowienia o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia.

§ 122. 1. W postanowieniu o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia określa się czyn przez związłe wskazanie okoliczności faktycznych należących do znamion przestępstwa, czasu i miejsca jego popełnienia oraz osoby pokrzywdzonej.

2. Wskazanie sprawcy w opisie czynu określonego w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić, gdy jest to niezbędne dla jego poprawnego określenia, a jednocześnie zachodzą warunki do bezzwłocznego sporządzenia postanowienia o przedstawieniu zarzutów.

Rozdział 3

Przebieg śledztwa

§ 123. 1. Niezwłocznie po wszczęciu śledztwa sporządza się, w miarę potrzeby, plan śledztwa (czynności śledczych), zwłaszcza w sprawach zawiłych i o poważne przestępstwa. Plan śledztwa (czynności śledczych) należy aktualizować stosownie do ujawnionych nowych okoliczności.

2. Plany śledztw (czynności śledczych) przechowuje się w aktach podręcznych sprawy.

§ 124. 1. Powierzenie Policji lub innemu organowi przeprowadzenia śledztwa w całości może nastąpić w szczególności wtedy, gdy zachodzi konieczność korzystania w szerokim zakresie ze znajdujących się w ich dyspozycji środków operacyjno-technicznych.

2. Powierzenie Policji lub innemu organowi przeprowadzenia śledztwa w całości lub w określonym zakresie albo dokonania poszczególnych czynności śledztwa następuje w formie zarządzenia.

§ 125. 1. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa powinien wyjaśniać powody, dla których nie można go zakończyć i wskazywać kierunki dalszego postępowania.

2. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa na czas powyżej 3 miesięcy do roku składa się prokuratorowi nadzorującemu śledztwo lub prokuratorowi bezpośrednio przełożonemu wobec prokuratora, który prowadzi śledztwo nie później niż na 7 dni przed upływem terminu zakończenia śledztwa.

3. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa na czas powyżej roku składa się właściwemu prokuratorowi bezpośrednio przełożonemu wobec prokuratora, który prowadzi śledztwo nie później niż na 14 dni przed upływem terminu zakończenia śledztwa.

4. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, występuje prokurator, który prowadzi lub nadzoruje śledztwo.

Rozdział 4

Przedstawienie zarzutów

§ 126. 1. Potwierdzenie ogłoszenia postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz pouczenia podejrzanego o prawie żądania podania ustnie podstaw zarzutów, a także o prawie żądania sporządzenia uzasadnienia tego postanowienia, stanowi podpis podejrzanego. O odmowie złożenia podpisu lub przeszkodzie w jego złożeniu należy sporządzić adnotację.

2. Na postanowieniu o przedstawieniu zarzutów zamieszcza się wzmiankę o zgłoszeniu przez podejrzanego lub jego obrońcę żądań, o których mowa w ust. 1.

3. Fakt podania ustnie podstaw zarzutów należy udokumentować w protokole przesłuchania podejrzanego.

4. W uzasadnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów przytacza się w sposób zwięzły okoliczności faktyczne stanowiące podstawę przedstawienia zarzutów.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do postanowienia o uzupełnieniu lub o zmianie przedstawionych zarzutów.

§ 127. Mimo niemożności ogłoszenia postanowienia o przedstawieniu zarzutów należy je sporządzić, jeżeli zachodzi konieczność zawieszenia postępowania przygotowawczego z przyczyn leżących po stronie osoby podejrzaney.

Rozdział 5

Postępowanie dowodowe

Oddział 1

Przesłuchanie

§ 128. 1. Przed przesłuchaniem sprawdza się dane osobowe przesłuchiwanego na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, czyniąc o tym stosowną wzmiankę w protokole przesłuchania. Brak dowodu tożsamości należy notować w protokole.

2. W przypadku zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa osoby, której tożsamość budzi wątpliwości, należy podjąć czynności zmierzające do jej ustalenia. W razie niemożności ustalenia tożsamości osoby, należy, w chwili dokonywania czynności procesowej posłużyć się danymi uzyskanymi od podejrzanego, a następnie zastosować tryb ustalenia tożsamości określony w ustawie z dnia 29 września 1986 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1688 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125) oraz w ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 i Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125).

§ 129. 1. Pouczenie, przed pierwszym przesłuchaniem, pokrzywdzonego o przysługujących mu uprawnieniach oraz ciążyących na nim obowiązkach i konsekwencjach ich niedopełnienia doręcza się na piśmie. Kopię podpisanego przez pokrzywdzonego pouczenia włącza się do akt sprawy.

2. Jeżeli pokrzywdzonym jest osoba niewładająca w wystarczającym stopniu językiem polskim, należy do wszystkich czynności procesowych z jego udziałem wezwać tłumacza.

§ 130. W sprawach, o których mowa w art. 185a § 1 k.p.k., z wnioskiem do sądu o przesłuchanie pokrzywdzonego, który w chwili przesłuchania nie ukończył 15 lat, występuje prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie i bierze udział w tej czynności. W razie potrzeby ponownego przesłuchania pokrzywdzonego stosuje się tryb określony w art. 185a k.p.k.

§ 131. 1. Pouczenie podejrzanego o przysługujących mu uprawnieniach oraz ciążyących na nim obowiązkach i konsekwencjach ich niedopełnienia doręcza się na piśmie. Kopię podpisanego przez podejrzanego pouczenia włącza się do akt sprawy.

2. Podejrzanego w miarę potrzeby poucza się także o uprawnieniach i obowiązkach innych niż wymienione w art. 300 kpk, w szczególności o możliwości złożenia wyjaśnień na piśmie. O zakresie udzielonych pouczeń zamieszcza się stosowną wzmiankę w początkowej części protokołu przesłuchania podejrzanego.

3. Odmowę zgody na złożenie przez podejrzanego wyjaśnień na piśmie przesłuchujący odnotowuje, wraz z podaniem powodów odmowy, w protokole przesłuchania podejrzanego.

§ 132. W protokole przesłuchania należy przyjąć jako formę gramatyczną relacji przesłuchiwanego osobę pierwszą czasu przeszłego i zamieszczać możliwie dokładnie charakterystyczne określenia lub

zwroty użyte przez osobę przesłuchiwaną oraz wzmianki dotyczące szczególnego zachowania się tej osoby. Każdą stronę protokołu przesłuchania podpisują wszystkie osoby biorące udział w czynności.

§ 133. Przebieg czynności utwalony za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, jak również przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie przesłuchania świadka na odległość, na żądanie osoby w niej uczestniczącej należy odtworzyć bezpośrednio po jej dokonaniu i fakt ten odnotować w protokole czynności.

Oddział 2

Biegli

§ 134. Biegłego należy powoływać bezzwłocznie po zebraniu materiału dowodowego potrzebnego do wydania opinii.

§ 135. 1. Prokurator kieruje tokiem prac biegłego, zaznajamia go z wynikami prowadzonego przez siebie śledztwa lub dochodzenia, niezbędnymi do wydania opinii, a w razie potrzeby, stosownie do wyników badań, może zmienić zakres opinii lub postawionych pytań.

2. Po otrzymaniu opinii prokurator bezzwłocznie zapoznaje się z jej treścią i w miarę potrzeby zleca jej uzupełnienie.

Oddział 3

Zatrzymanie rzeczy. Przeszukanie. Dowody rzeczowe

§ 136. Zatrzymaniu w drodze dobrowolnego wydania lub odebrania albo po uprzednim przeszukaniu podlegają rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie, które:

- 1) służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa;
- 2) zachowały na sobie ślady przestępstwa;
- 3) pochodzą bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa;
- 4) mogą służyć jako środek dowodowy do wykrycia sprawcy czynu lub ustalenia przyczyn okoliczności przestępstwa albo których posiadanie bez zezwolenia jest zabronione.

§ 137. Podejmując decyzję w przedmiocie zatwierdzenia zatrzymania rzeczy lub przeszukania, prokurator ustala, czy dokonanie przeszukania i zatrzymania rzeczy na podstawie nakazu kierownika właściwej jednostki Policji lub legitymacji służbowej jej funkcjonariusza było uzasadnione oraz czy postanowienie prokuratora o zarządzeniu przeszukania nie mogło być uprzednio wydane, a także czy czynności te zostały przeprowadzone i udokumentowane zgodnie z przepisami kpk.

§ 138. W postanowieniu o przeszukaniu lub zatrzymaniu rzeczy należy podać cel tych czynności, ze wskazaniem osób, które mają być wykryte lub ujęte, albo przedmiotów, które mają być znalezione lub zatrzymane, jak również imię, nazwisko i adres osoby (nazwę i adres instytucji), u której czynności te mają być przeprowadzone, oraz organ wykonujący czynność.

§ 139. Prokurator kontroluje prawidłowość postępowania z dowodami rzeczowymi, nie dopuszczając zwłaszcza do:

- 1) przechowywania ich w prokuraturze bez uprzedniego zarejestrowania;
- 2) przechowywania w aktach sprawy dowodów rzeczowych w postaci pieniędzy polskich i zagranicznych, książeczek oszczędnościowych i czekowych, kart płatniczych oraz papierów wartościowych;
- 3) przechowywania wartościowych dowodów rzeczowych (pieniędzy polskich i zagranicznych, kruszców, biżuterii i innych) przez organy dochodzeniowe;
- 4) zwrotu osobie uprawnionej dowodu rzeczowego bez należytego udokumentowania;
- 5) przekazania sądowi aktu oskarżenia bez dowodów rzeczowych.

§ 140. Prokurator w toku prowadzonego przez siebie postępowania przygotowawczego, uznając określone przedmioty zatrzymane w trybie, o którym mowa w § 136, za dowody rzeczowe, niezwłocznie wydaje w tym przedmiocie postanowienie, w którym wskazuje także miejsce i sposób ich przechowywania.

§ 141. W sprawie, w której dokonano pobrania lub utrwalenia materiału, o którym mowa w art. 192a § 1 kpk, prokurator po wykorzystaniu go wydaje niezwłocznie zarządzenie o usunięciu z akt sprawy i zniszczeniu pobranego lub utrwalonego materiału, zbędnego dla postępowania. Z czynności tych sporządza się protokół, który załącza się do akt sprawy.

Oddział 4

Zebranie danych o osobie podejrzanego

§ 142. 1. Dane o osobie podejrzanego, o których mowa w art. 213 § 1 i 2 kpk, należy uzyskać niezwłocznie po sporządzeniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów. W przypadku rozstrzygnięcia kwestii zastosowania środka zapobiegawczego uzyskanie danych, o których mowa w art. 213 § 1 kpk, powinno nastąpić przed podjęciem decyzji w tym przedmiocie.

2. Dane o karalności podejrzanego pochodzących sprzed 6 miesięcy należy zażądać ponownie.

§ 143. Jeżeli podejrzanym jest nieletni albo jeżeli karalność czynu zależy od wieku pokrzywdzonego, do akt sprawy załącza się wyciąg z aktu urodzenia podejrzanego lub pokrzywdzonego.

Oddział 5

Udział stron, ich obrońców i pełnomocników

§ 144. 1. Prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze niezwłocznie rozpatruje wnioski stron, ich obrońców i pełnomocników o przeprowadzenie określonych dowodów, dopuszczenie ich do udziału w czynnościach procesowych oraz udzielenie zezwolenia na przeglądanie akt i powiadamia o podjętej decyzji.

2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w art. 316 § 3 kpk, został złożony w prokuraturze lub w siedzibie innego organu prowadzącego postępowanie, prokurator przekazuje go sądowi wraz z własnym stanowiskiem.

§ 145. 1. Jeżeli w żądaniu dopuszczenia do udziału w czynnościach określonych w art. 317 § 1 kpk nie sprecyzowano, o jakie czynności chodzi, prokurator wzywa składającego żądanie do wskazania w jakich czynnościach postępowania przygotowawczego chce uczestniczyć.

2. O treści postanowienia o odmowie dopuszczenia do udziału w czynnościach postępowania przygotowawczego zawiadamia się składającego żądanie.

§ 146. 1. Jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że podejrzany nie jest w stanie ponieść kosztów obrony, prokurator powinien pouczyć go o prawie wystąpienia z żądaniem wyznaczenia obrońcy z urzędu.

2. Po stwierdzeniu okoliczności uzasadniających wyznaczenie obrońcy z urzędu w myśl art. 79 § 1 kpk lub art. 49 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 109, z późn. zm.⁹⁾), prokurator niezwłocznie występuje z odpowiednim wnioskiem do prezesa właściwego sądu.

3. Jeżeli biegli lekarze psychiatry stwierdzą, że poczytalność podejrzanego, o której mowa w art. 79 § 4 kpk, nie budzi wątpliwości, prokurator występuje do prezesa sądu z wnioskiem o cofnięcie wyznaczenia obrońcy z urzędu.

§ 147. W postępowaniu przygotowawczym odmowa udostępnienia akt następuje w formie zarządzenia i wymaga uzasadnienia.

Oddział 6

Udział prokuratora w czynnościach dowodowych

§ 148. W poważniejszych sprawach prokurator osobiście kieruje oględzinami miejsca zdarzenia oraz w razie potrzeby dokonuje odtworzenia jego przebiegu. Dotyczy to zwłaszcza spraw o zabójstwo, katastrofę komunikacyjną i budowlaną oraz wypadek przy pracy ze skutkiem śmiertelnym.

§ 149. W miarę potrzeby prokurator, poza czynnościami zastrzeżonymi dla niego, osobiście przeprowadza w śledztwie najistotniejsze dla sprawy czynności, a zwłaszcza przesłuchuje:

- 1) jedyne go bezpośredniego świadka zdarzenia;
- 2) świadków, o których mowa w art. 192 § 2 kpk, oraz małoletnich;
- 3) pokrzywdzonych, przede wszystkim w sprawach o przestępstwa określone w art. 156 § 1, art. 197 i art. 280-282 kk;
- 4) biegłych;
- 5) podejrzanego, który odmówił złożenia wyjaśnień w postępowaniu prowadzonym przez Policję, jeżeli zachodzą warunki do skierowania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania przez sąd.

§ 150. Prokurator powinien osobiście dokonywać czynności zmierzających do usunięcia niejasności w opinii biegłych oraz sprzeczności w zeznaniach lub wyjaśnieniach osób przesłuchiowanych w śledztwie powierzonym.

§ 151. W razie złożenia w postępowaniu przygotowawczym wniosku o wydanie postanowienia o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka, w tym danych osobowych, prokurator niezwłocznie przesłuchuje świadka na okoliczności sprawy, dążąc również do ustalenia, czy zachodzą przesłanki uzasadniające wydanie postanowienia w tym zakresie.

§ 152. 1. Po przyjęciu od podejrzanego do protokołu zobowiązania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 232), prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze niezwłocznie przesłuchuje podejrzanego co do okoliczności warunkujących wydanie przez sąd postanowienia w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego oraz wykonuje inne niezbędne czynności.

2. Prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze przed skierowaniem do Prokuratora Generalnego wniosku o wyrażenie zgody na wystąpienie do sądu o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego, przedstawia podejrzanemu zarzuty popełnienia wszystkich przestępstw, których ten podejrzany dopuścił się i które ujawnił składając wyjaśnienie w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym, a następnie w miarę potrzeby uzupełniająco go przesłuchuje.

3. W celu uzyskania zgody Prokuratora Generalnego na wystąpienie do sądu o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego, prokurator apelacyjny przesyła akta sprawy wraz z uzasadnionym wnioskiem Dyrektorowi Departamentu do Spraw Przemoczości Zorganizowanej Prokuratury Generalnej, za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego, który dołącza swoją opinię w kwestii zasadności dopuszczenia dowodu. Prokurator okręgowy uzasadniony wniosek w tym przedmiocie wraz z aktami sprawy przesyła za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego, który dołącza swoją opinię w kwestii zasadności dopuszczenia dowodu.

4. Po uprawomocnieniu się postanowienia sądu o dopuszczalności dowodu z zeznań świadka koronnego i wyłączeniu wobec podejrzanego materiałów do odrębnego postępowania, w sprawie przeciwko pozostałym sprawcom prokurator niezwłocznie przesłuchuje osobę wskazaną w postanowieniu sądu w charakterze świadka, z uwzględnieniem treści art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym.

5. O przesłuchaniu podejrzanego, od którego przyjęto zobowiązanie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym i o wydaniu postanowienia o odmowie wystąpienia z wnioskiem o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego oraz o dopuszczeniu lub odmowie dopuszczenia przez sąd dowodu z zeznań świadka koronnego prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze zawiadamia drogą służbową, z uwzględnieniem przepisów o

ochronie tajemnicy państwowej, Dyrektora Departamentu do Spraw Przeszycpczości Zorganizowanej Prokuratury Generalnej.

6. Wszystkie czynności dowodowe z udziałem podejrzanego, od którego przyjęto zobowiązanie określone w ust. 1 oraz świadka koronnego, wykonuje osobiście prokurator.

§ 153. 1. Przesłuchanie dokonywane osobiście przez prokuratora powinno, w miarę możliwości, odbywać się w siedzibie prokuratury. Przy przesłuchaniu tym nie może być obecny funkcjonariusz organu, który prowadzi postępowanie przygotowawcze, chyba że zachodzi niebezpieczeństwo autoagresji lub ucieczki podejrzanego, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa prokuratorowi.

2. Obecność przy przesłuchaniu funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, jest dopuszczalna również wtedy gdy przemawia za tym względ na dobro postępowania przygotowawczego chyba, że mogłoby to spowodować ograniczenie lub wyłączenie swobody wypowiedzi osoby przesłuchiwanej lub sprzeciwia się temu inny ważny interes prawny osoby przesłuchiwanej.

Rozdział 6

Środki zapobiegawcze

§ 154. Wniosek Policji lub innego organu o zastosowanie środka zapobiegawczego powinien mieć formę pisemną i zawierać uzasadnienie niezbydności tego środka.

§ 155. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do podstawy faktycznej zastosowania środka zapobiegawczego, określonej w art. 249 § 1 kpk, prokurator zleca Policji dokonanie niezbydnych czynności dowodowych bądź dokonuje ich sam.

§ 156. 1. Wniosek prokuratora do sądu o zastosowanie tymczasowego aresztowania powinien mieć formę pisemną i zawierać uzasadnienie.

2. Z chwilą skierowania wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz zarządzenia doprowadzenia podejrzanego do sądu, podejrzany przechodzi do dyspozycji sądu i pozostaje w niej do czasu rozpoznania wniosku.

§ 157. 1. Jeżeli podejrzany powołuje się na zły stan zdrowia lub doznane obrażenia ciała, prokurator zarządza zbadanie go przez lekarza, a wyniki badania dołącza do wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania.

2. Jeżeli sąd stosując tymczasowe aresztowanie umieścił podejrzanego w odpowiednim zakładzie leczniczym, prokurator po otrzymaniu świadectwa lekarskiego ocenia zasadność utrzymania tymczasowego aresztowania i przekazania tymczasowo aresztowanego do aresztu śledczego lub wykonywania tymczasowego aresztowania poza aresztem śledczym we wskazanym zakładzie leczniczym określając jednocześnie warunki umieszczenia w nim tymczasowo aresztowanego.

3. W przypadku otrzymania w toku śledztwa informacji o złym stanie zdrowia tymczasowo aresztowanego prokurator zarządza zbadanie go przez lekarza w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

4. Po wydaniu przez sąd postanowienia o tymczasowym aresztowaniu prokurator przesyła do aresztu śledczego, jeżeli wynika to z akt śledztwa lub dochodzenia, informacje o podejrzanym mające na celu zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania karnego lub zapewnienie bezpieczeństwa w areszcie. W przypadku gdy zachodzi konieczność izolowania podejrzanego od innych tymczasowo aresztowanych, informacja powinna zawierać w szczególności ich dane osobowe. Prokurator powiadamia również areszt śledczy o odstąpieniu od dalszego izolowania podejrzanego od innych tymczasowo aresztowanych.

§ 158. Decyzję co do uchylenia tymczasowego aresztowania ze względów wskazanych w art. 259 kpk podejmuje się niezwłocznie po ich sprawdzeniu.

§ 159. Jeżeli istnieją podstawy, o których mowa w art. 258 § 1 kpk, wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania można skierować do sądu także wtedy, gdy podejrzany jest pozbawiony wolności w innej sprawie.

§ 160. 1. W przypadku stosowania tymczasowego aresztowania z powodu obawy ukrywania się podejrzanego lub obawy matactwa, prokurator we wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania powinien wskazać dane, na których opiera swoje stanowisko.

2. Jeżeli istnieje kilka podstaw tymczasowego aresztowania, należy je wymienić we wniosku.

§ 161. O uchyleniu tymczasowego aresztowania prokurator niezwłocznie zawiadamia sąd, który wydał postanowienie o tymczasowym aresztowaniu; odpis postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania wraz z nakazem zwolnienia niezwłocznie przekazuje do administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym tymczasowo aresztowany przebywa.

§ 162. 1. Tymczasowo aresztowany w postępowaniu przygotowawczym pozostaje do dyspozycji prokuratora, na którego wniosek środek ten został zastosowany.

2. Jeżeli sąd lub inny uprawniony organ zwraca się o wydanie z aresztu śledczego tymczasowo aresztowanego w celu uczestniczenia w czynnościach procesowych w innej sprawie lub o udzielenie zgody na przeprowadzenie czynności procesowych z udziałem podejrzanego na terenie aresztu śledczego, a dobro postępowania nie stoi temu na przeszkodzie, prokurator udziela zgody na doprowadzenie lub na udział w czynnościach na terenie aresztu śledczego.

3. O udzieleniu zgody zawiadamia się pisemnie na 7 dni przed mającym nastąpić wydaniem lub przeprowadzeniem czynności, administrację aresztu śledczego w którym podejrzany przebywa. W przypadku nieudzielenia zgody powiadamia się o tym organ żądający, ze wskazaniem, kiedy doprowadzenie lub przeprowadzenie czynności będzie mogło nastąpić.

§ 163. 1. W przypadku konieczności przetransportowania tymczasowo aresztowanego do zakładu karnego lub aresztu śledczego właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności, prokurator wydaje zarządzenie o:

- 1) wysłaniu do właściwej jednostki Policji nakazu doprowadzenia wraz z pisemnym poleceniem przetransportowania tymczasowo aresztowanego do zakładu karnego lub aresztu śledczego;
- 2) wysłaniu nakazu wydania do administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego, z którego podejrzany będzie doprowadzony do miejsca przeprowadzenia czynności, z podaniem informacji o mającym nastąpić przetransportowaniu.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, prokurator wydaje również wtedy gdy zachodzi konieczność dokonania czynności poza zakładem karnym z udziałem odbywającego prawomocnie orzeczoną karę pozbawienia wolności. O wyznaczonym terminie wykonania czynności z udziałem skazanego na terenie zakładu karnego prokurator pisemnie zawiadamia administrację zakładu karnego, w którym skazany odbywa karę.

3. O zakończeniu czynności z udziałem podejrzanego należy niezwłocznie zawiadomić administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego, a następnie wydać polecenie przetransportowania tymczasowo aresztowanego do aresztu śledczego, w którym poprzednio przebywał, chyba że prokurator przeprowadzający czynności postanowi inaczej.

4. W przypadku konieczności wykonania czynności procesowych z tymczasowo aresztowanym pozostającym do dyspozycji innego organu, prokurator pisemnie zwraca się do tego organu o udzielenie zgody na dokonanie czynności w określonym czasie na terenie zakładu karnego lub aresztu śledczego, a w przypadku konieczności przeprowadzenia czynności poza jednostką penitencjarną, w której tymczasowo aresztowany przebywa, występuje również o udzielenie zgody na przetransportowanie go do wskazanego aresztu śledczego lub innego miejsca przeprowadzania czynności. Jeżeli tymczasowo aresztowany pozostaje w dyspozycji innego prokuratora, zarządzenie o którym mowa w ust. 1, wydaje ten prokurator.

5. Jeżeli tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji kilku organów uprawnionych, przetransportowanie uzgadnia się ze wszystkimi uprawnionymi organami.

6. Jeżeli nie sprzeciwia się temu dobro postępowania przygotowawczego, niektóre czynności procesowe z udziałem osób pozbawionych wolności, w tym zwłaszcza końcowe zaznajomienie z materiałami postępowania, należy, w miarę możliwości, dokonywać na terenie aresztu śledczego (zakładu karnego).

§ 164. 1. Prokurator udziela zgody na widzenie z tymczasowo aresztowanym w drodze zarządzenia. O odmowie udzielenia zezwolenia na widzenie zawiadamia się osobę ubiegającą się o widzenie.

2. Zarządzenie o zgodzie na widzenie, poza danymi określonymi w art. 94 kpk, powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres osoby odwiedzającej;
- 2) numer dokumentu tożsamości;
- 3) termin jego ważności;
- 4) wskazanie stopnia pokrewieństwa z tymczasowo aresztowanym;
- 5) określenie sposobu kontaktu z tymczasowo aresztowanym w trakcie widzenia;
- 6) podpis prokuratora.

3. Oryginał zarządzenia o zgodzie na widzenie doręcza się osobie odwiedzającej natomiast jego kopię pozostawia w aktach podręcznych.

4. Cenzurowania korespondencji podejrzanych tymczasowo aresztowanych innej niż wymieniona w art. 8 § 3, art. 102 pkt 11 i art. 103 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁰⁾) dokonuje prokurator, który prowadzi bądź nadzoruje postępowanie. Ocenzuowana korespondencja podlega oznakowaniu pieczęcią o treści: "Ocenzuowano, data ... podpis ...". Pieczęć przystawia się na korespondencji.

5. Jeżeli korespondencja aresztowanego zawiera wiadomości mogące utrudnić postępowanie przygotowawcze, prokurator zarządza załączenie jej do akt sprawy, o czym zawiadamia nadawcę; nie dotyczy to korespondencji, którą można doręczyć adresatowi po usunięciu z niej takich wiadomości.

6. Korespondencję tymczasowo aresztowanych z organami powołanymi na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących ochrony praw człowieka, Rzecznikiem Praw Obywatelskich, organami państwowymi i samorządowymi, obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem lub radcą prawnym przesyła się niezwłocznie do adresata bez jej cenzurowania, umieszczając na kopercie adnotację "Bez cenzury" opatrzoną datą i podpisem.

§ 165. 1. W przypadku istnienia przesłanek do poszukiwania podejrzanego listem gończym, prokurator występuje do sądu o zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 14 dni od dnia zatrzymania podejrzanego.

2. Do listu gończego dołącza się odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu oraz nakaz przyjęcia podejrzanego do najbliższego, według miejsca jego zatrzymania, aresztu śledczego.

3. Po doprowadzeniu podejrzanego prokurator przesłuchuje go i w razie potrzeby występuje do sądu z wnioskiem o przedłużenie tymczasowego aresztowania. Jeżeli prokurator z takim wnioskiem nie wystąpi, to niezwłocznie uchyla uprzednio wydane postanowienie o tymczasowym aresztowaniu oraz odwołuje list gończy.

4. Odpisy postanowień, o których mowa w ust. 1 i 3, przesyła się Komendzie Głównej Straży Granicznej.(Komendzie Głównej Policji)

§ 166. 1. W przypadku zwrotu sprawy przez sąd do uzupełnienia postępowania przygotowawczego przeciwko osobie uprzednio tymczasowo aresztowanej, czas trwania tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym liczy się od daty wpływu akt do prokuratury po uprawomocnieniu się postanowienia o zwrocie sprawy, przy czym okresy tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym sumuje się.

2. Jeżeli sprawę przeciwko osobie tymczasowo aresztowanej przekazano do dalszego prowadzenia innej jednostce, o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji tej jednostki powiadamia się administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym podejrzanym przebywa.

§ 167. Z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym wobec podejrzanego pozostającego na wolności, który w tej samej sprawie był przedtem aresztowany, prokurator występuje do sądu właściwego do dalszego stosowania lub przedłużenia tego środka.

§ 168. 1. Jeżeli sąd wyda postanowienie o zwrocie sprawy prokuratorowi na podstawie art. 345 § 1 kpk, a w sprawie tej nadal istnieją podstawy do utrzymania tymczasowego aresztowania, właściwy prokurator niezwłocznie po uprawomocnieniu się tego postanowienia, a jeszcze przed zwrotem sprawy do prokuratury, występuje do sądu, przed którym toczy się postępowanie, z wnioskiem o przedłużenie stosowania tego środka nieprzekraczającego okresu, o którym mowa w art. 263 § 3 kpk.

2. Jeżeli oczekiwanie na uprawomocnienie się postanowienia o zwrocie sprawy powodowałoby zagrożenie upływu oznaczonego terminu tymczasowego aresztowania bądź niezachowanie terminu określonego w art. 263 § 6 kpk, prokurator uczestniczący w rozprawie lub posiedzeniu, na którym zapadła

decyzja o zwrocie sprawy, wnosi o przedłużenie tymczasowego aresztowania przez sąd, przed którym toczy się postępowanie, bądź też o wystąpienie przez ten sąd z wnioskiem o jego przedłużenie na podstawie art. 263 § 4 kpk.

§ 169. O każdym przypadku tymczasowego aresztowania, którego czas trwania przekroczył 9 miesięcy, prokurator okręgowy zawiadamia prokuratora apelacyjnego, podając jednocześnie przewidywany termin zakończenia postępowania przygotowawczego.

§ 170. O każdym przypadku przedłużenia tymczasowego aresztowania na okres powyżej roku prokurator apelacyjny zawiadamia Prokuratora Generalnego.

§ 171. 1. Odpis postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania wraz z nakazem zwolnienia przesyła się do zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany, odpowiednio wcześniej, tak aby jednostka ta otrzymała go najpóźniej na 3 dni przed upływem terminu, do którego aresztowanie miało trwać. W razie stwierdzenia, że administracja zakładu karnego lub aresztu śledczego nie otrzymała dokumentu w tym terminie prokurator powoduje niezwłoczne doręczenie odpisu postanowienia i innych niezbędnych dokumentów administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zawiadomienia o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji innego organu.

3. Administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego należy również zawiadomić najpóźniej na 3 dni przed upływem terminu, do którego aresztowanie ma trwać, że prokurator nie będzie występował o jego przedłużenie. Zawiadomienie powinno mieć formę pisemną.

4. O uchyleniu tymczasowego aresztowania wobec osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej powiadamia się odpowiednio właściwą wojskową komendę uzupełnień bądź wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

§ 172. 1. Jeżeli zakaz opuszczania przez oskarżonego kraju jest połączony z zatrzymaniem paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy albo z zakazem wydania takiego dokumentu, odpis postanowienia w tym przedmiocie przesyła się organowi, który wydał paszport lub inny dokument, bądź jest uprawniony do ich wydania.

2. Zatrzymany paszport lub inny dokument przekazuje się organowi, który wydał ten dokument.

3. Odpis postanowienia dotyczącego cudzoziemców przesyła się wraz z zatrzymanym dokumentem urzędowi konsularnemu państwa obcego, którego obywatelem jest cudzoziemiec.

4. Odpisy postanowień, o których mowa w ust. 1 i 3, przesyła się Komendzie Głównej Straży Granicznej. (Komendzie Głównej Policji)

5. Odpisy postanowień o uchyleniu środka zapobiegawczego, o którym mowa w ust. 1, bądź jego zmianie przesyła się organom wymienionym w ust. 1, 3 i 4.

§ 173. W przypadku zastosowania środka zapobiegawczego określonego w art. 276 kpk, odpis postanowienia o zawieszeniu podejrzanego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo zawierającego nakaz powstrzymania się od określonej działalności doręcza się pracodawcy lub właściwemu organowi samorządu zawodowego albo instytucji, a odpis postanowienia o nakazaniu powstrzymania się od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów Komendzie Głównej Policji.

Rozdział 7

Zabezpieczenie majątkowe

§ 174. W sprawach, o których mowa w art. 291 kpk, należy już w początkowym stadium postępowania przygotowawczego zbierać informacje o stanie majątkowym osoby podejrzananej oraz o rzeczach i prawach majątkowych podlegających zabezpieczeniu, a będących we władaniu innych osób.

§ 175. W razie potrzeby, przed wydaniem postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, prokurator przesłuchuje podejrzanego i inne osoby na okoliczności dotyczące zajętego mienia.

§ 176. 1. W postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym wymienia się wszystkie tytuły zabezpieczenia mające zastosowanie w sprawie.

2. Zakres zabezpieczenia na poczet grożącej grzywny powinien odpowiadać przewidywanemu wymiarowi tej kary.

§ 177. 1. Prokurator po wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym występuje z wnioskiem do właściwego sądu o nadanie postanowieniu klauzuli wykonalności, o ile przepis szczególny tak stanowi.

2. Odpis postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym doręcza się podejrzanemu za zwrotnym pokwitowaniem odbioru, które załącza się do akt postępowania przygotowawczego. Podejrzanemu, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie, odpis postanowienia doręcza się podczas przesłuchania lub za pośrednictwem administracji aresztu śledczego, natomiast podejrzanemu przebywającemu na wolności za pośrednictwem organu egzekucyjnego.

3. Przesyłając organowi egzekucyjnemu postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym do wykonania, prokurator w piśmie przewodnim wskazuje mienie podejrzanego ujawnione w toku postępowania przygotowawczego i miejsce, w którym ono znajduje się.

4. W sprawach, w których Policja dokonała tymczasowego zajęcia, jeden egzemplarz protokołu zajęcia dołącza się do akt postępowania przygotowawczego, a drugi przesyła wraz z postanowieniem o zabezpieczeniu organowi egzekucyjnemu, czyniąc o tym w piśmie przewodnim wzmiankę.

§ 178. Zajęte ruchomości, z wyjątkiem kosztowności, książeczek oszczędnościowych, kart płatniczych, pieniędzy i innych papierów wartościowych, można pozostawić u podejrzanego lub jego rodziny albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania. Dotyczy to zwłaszcza pojazdów samochodowych, maszyn i urządzeń technicznych wymagających niezbędnej konserwacji.

§ 179. 1. O wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu w sprawie, w której dokonano tymczasowego zajęcia, zawiadamia się za zwrotnym poświadczeniem odbioru osobę, której oddano pod dozór zajęte ruchomości.

2. Jeżeli w sprawie, o której mowa w ust. 1, prokurator odstąpił od wydania postanowienia o zabezpieczeniu, o upadku tymczasowego zajęcia należy zawiadomić podejrzanego i osobę, której oddano pod dozór zajęte ruchomości.

§ 180. O uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu zawiadamia się podejrzanego i organ egzekucyjny, któremu postanowienie przesłano do wykonania.

§ 181. Nadesłany przez organ egzekucyjny protokół dokonanego zajęcia mienia składa się do akt postępowania przygotowawczego, a w odpisie - do akt podręcznych. Jeżeli akta sprawy znajdują się już w sądzie, jeden egzemplarz protokołu należy przesłać sądowi w celu dołączenia do właściwych akt.

Rozdział 8

Zawieszenie postępowania

§ 182. 1. Jeżeli do czasu zakończenia śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przeciwko kilku podejrzanym wobec jednego z nich zachodzi przeszkoda, o której mowa w art. 22 § 1 kpk, przed sporządzeniem aktu oskarżenia należy wyłączyć sprawę tego podejrzanego do odrębnego postępowania.

2. W przypadku gdy wobec podejrzanych działających wspólnie odrębne postępowanie ograniczyłoby w sposób znaczny możliwość wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, przeszkoda po stronie jednego z podejrzanych, może być podstawą zawieszenia postępowania w całości.

§ 183. 1. Przed zatwierdzeniem postanowienia o zawieszeniu postępowania prokurator bada, czy zostały zebrane i zabezpieczone w sprawie wszystkie dostępne materiały dowodowe i czy podjęto niezbędne czynności w celu wykrycia i ujęcia podejrzanego.

2. Jeżeli prokurator uzna zawieszenie postępowania za przedwczesne, poleca uzupełnienie postępowania we wskazanym przez siebie kierunku.

§ 184. Zawieszając postępowanie z powodu nieujęcia podejrzanego, prokurator, w celu ustalenia miejsca jego pobytu, zarządza poszukiwania za pośrednictwem Policji.

§ 185. Jeżeli poszukiwany popełnił przestępstwo większej wagi, a poszukiwania podejrzanego przez Policję okazały się bezskuteczne, prokurator występuje do sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania oraz wydaje postanowienie o poszukiwaniu listem gończym.

§ 186. Pismo zarządzające poszukiwania lub postanowienie o poszukiwaniu listem gończym przesyła się do jednostki organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce ostatniego zamieszkania podejrzanego.

§ 187. W czasie zawieszenia postępowania przygotowawczego należy okresowo, nie rzadziej niż raz w ciągu 6 miesięcy, sprawdzać, czy przyczyny zawieszenia trwają nadal.

§ 188. 1. Po ustaniu przyczyn zawieszenia postępowania prokurator wydaje postanowienie o jego podjęciu.

2. Jeżeli ustaly przyczyny, które spowodowały zarządzenie poszukiwania lub wydanie postanowienia o poszukiwaniu listem gończym, należy niezwłocznie odwołać poszukiwanie i zawiadomić o tym właściwą jednostkę organizacyjną Policji, podając powód odwołania.

3. W przypadku uchylecia postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, należy także uchylić w stosunku do tej samej osoby postanowienie o poszukiwaniu listem gończym oraz odwołać list gończy.

Rozdział 9

Zakończenie postępowania przygotowawczego

§ 189. Umarzając śledztwo lub dochodzenie na podstawie art. 322 kpk jako przyczynę umorzenia można dodatkowo wskazać:

- 1) niewykrycie sprawcy przestępstwa;
- 2) okoliczność, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa.

§ 190. 1. Śledztwo lub dochodzenie może być umorzony w całości lub w części. Umorzenie w części może dotyczyć osób, zarzuconych czynów lub zdarzeń objętych tym postępowaniem.

2. Jeżeli stwierdzono, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, a jednocześnie nie wykryto sprawcy, w postanowieniu wymienia się obie przyczyny umorzenia postępowania.

§ 191. W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia należy wymienić osoby, przeciwko którym toczyło się postępowanie, oraz zarzuty albo zdarzenia będące jego przedmiotem, zwięźle przedstawić czynności, jakich dokonano i poczynione ustalenia, ocenić zebrane dowody oraz wskazać powody faktyczne i prawne, które zadecydowały o umorzeniu i przyjętej podstawie tego umorzenia.

§ 192. Jeżeli w wyniku śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przeciwko kilku podejrzanym zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania w stosunku do jednego lub niektórych z nich, a co do innych należy sporządzić akt oskarżenia, prokurator wyłącza postanowieniem sprawę w odpowiedniej części do odrębnego prowadzenia.

Rozdział 10

Terminy i zażalenia

§ 193. Do okresu postępowania przygotowawczego nie wlicza się czasu, jaki upływa:

- 1) od dnia wydania postanowienia o zamknięciu śledztwa, a w dochodzeniu - od wniesienia aktu oskarżenia, w przypadkach określonych w art. 325g § 1 kpk - od dnia wydania postanowienia o

zamknięciu dochodzenia do dnia wpływu akt sprawy z sądu na skutek zwrotu sprawy na podstawie art. 345 § 1 kpk;

- 2) od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania do dnia jego podjęcia;
- 3) od dnia skierowania sprawy do postępowania mediacyjnego do dnia wpływu sprawy po zakończeniu tego postępowania;
- 4) od dnia wydania postanowienia o umorzeniu postępowania do dnia wpływu akt sprawy z sądu po uchyleniu postanowienia o umorzeniu na skutek uwzględnienia zażalenia albo na podstawie art. 328 kpk, a także do dnia wydania postanowienia o podjęciu na nowo lub wznowieniu umorzonego postępowania na podstawie art. 327 kpk.

§ 194. W postanowieniu o skierowaniu sprawy do postępowania mediacyjnego prokurator określa termin zakończenia tego postępowania.

§ 195. Jeżeli z treści zażalenia nie wynika, jakiego postanowienia lub zarządzenia ono dotyczy, prokurator wzywa wnoszącego do uzupełnienia zażalenia.

§ 196. Po otrzymaniu zażalenia na postanowienie w przedmiocie środka zapobiegawczego oraz w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego prokurator, nie dostrzegając możliwości uchylenia lub zmiany tych postanowień, niezwłocznie przesyła zażalenie wraz z aktami sądowi, który wydał zaskarżone orzeczenie bądź jest właściwy do rozpoznania zażalenia i przedstawia uzasadniony wniosek o podjęcie stosownego rozstrzygnięcia.

§ 197. 1. Po otrzymaniu zażalenia o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw prokurator, nie dostrzegając możliwości przychylenia się do tego zażalenia, niezwłocznie przesyła je wraz z aktami sądowi właściwemu do rozpoznania sprawy.

2. W wypadku przychylenia się do zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, prokurator wszczyna lub wydaje polecenie wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego.

3. Po otrzymaniu zażalenia na zarządzenie o nieprzyjęciu środka odwoławczego złożonego na postanowienie o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw, prokurator nie dostrzegając możliwości przychylenia się do tego zażalenia, przesyła je wraz z aktami sądowi właściwemu do rozpoznania sprawy.

§ 198. 1. Uznając, że nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia na postanowienie kończące postępowanie, prokurator jest obowiązany przedstawić je niezwłocznie właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy i wnioskiem zawierającym jego stanowisko co do zasadności zażalenia.

2. Przed dokonaniem czynności, o których mowa w ust. 1, prokurator może osobiście przedsięwziąć lub zlecić Policji sprawdzenie nowych istotnych faktów i dowodów, na które powołuje się wnoszący zażalenie.

Rozdział 11

Podjęcie na nowo i wznowienie umorzonego postępowania; podjęcie postępowania sprawdzającego

§ 199. Postanowienie o podjęciu na nowo umorzonego śledztwa, dochodzenia lub postępowania sprawdzającego należy wydać niezwłocznie po ujawnieniu okoliczności wskazującej, że umorzenie postępowania było niezasadne albo że postępowanie sprawdzające wymaga uzupełnienia.

§ 200. 1. W uzasadnieniu postanowienia o podjęciu na nowo lub wznowieniu umorzonego postępowania należy wskazać okoliczności stanowiące podstawę jego wydania.

2. O podjęciu na nowo i o wznowieniu umorzonego postępowania oraz podjęciu postępowania sprawdzającego zawiadamia się pokrzywdzonego oraz instytucję państwową, samorządową lub społeczną, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, a o wznowieniu również podejrzanego.

§ 201. Po podjęciu na nowo umorzonego postępowania albo jego wznowieniu bądź uchyleniu prawomocnego postanowienia o umorzeniu dochodzenia wydaje się postanowienie o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia, jeżeli nie było uprzednio wydane.

§ 202. 1. Pismo zawierające żądanie wszczęcia lub kontynuacji postępowania przygotowawczego w sprawie, w której uprawomocniło się postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia albo o jego umorzeniu, o ile nie uzasadnia wszczęcia lub podjęcia na nowo postępowania, pozostawia się w aktach sprawy. Odpowiedzi składającemu pismo udziela kierownik jednostki, w której wydano lub zatwierdzono postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia albo o jego umorzeniu. Odpowiedź powinna zawierać informację o możliwości pozostawienia bez biegu następnych pism w tej samej sprawie, jeżeli nie zostaną przedstawione nowe okoliczności uzasadniające wszczęcie lub kontynuację prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego.

2. Pismo kwestionujące zasadność prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko osobie, będące co do istoty wnioskiem o wznowienie postępowania, przekazuje się do rozpoznania prokuratorowi nadzrędnemu nad prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia w trybie art. 327 § 2 kpk powinno zawierać także informację o możliwości pozostawienia bez biegu następnych pism w tej sprawie, jeżeli nie zostaną przedstawione w nich nowe okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania.

3. Jeżeli pismo zawiera wniosek o wydanie postanowienia przewidzianego w art. 328 kpk lub potrzeba taka wyłoni się w toku badania sprawy, pismo wraz z aktami i stosownym wnioskiem prokuratora apelacyjnego przekazuje się Prokuraturze Generalnej. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia na podstawie art. 328 kpk podpisuje dyrektor (zastępca) departamentu Prokuratury Generalnej.

Rozdział 12

Nadzór prokuratora nad postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez inne uprawnione organy

§ 203. 1. Obowiązkiem prokuratora sprawującego nadzór nad postępowaniem przygotowawczym jest zapewnienie sprawnego i zgodnego z przepisami procedury karnej oraz niniejszego regulaminu przebiegu tego postępowania.

2. Ze szczególną starannością prokurator nadzoruje postępowanie przygotowawcze przeciwko osobie tymczasowo aresztowanej.

§ 204. 1. Powierając Policji lub innym organom przeprowadzenie śledztwa w całości lub określonym zakresie, prokurator udziela wytycznych oraz określa termin do przedstawienia planu śledztwa, jeżeli zachodzi potrzeba jego sporządzenia, albo planu czynności śledczych. Plan ten podlega kontroli prokuratora, który w razie potrzeby dokonuje w nim zmian i uzupełnień oraz wskazuje czynności procesowe, których dokona sam lub w których chce uczestniczyć.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach gdy nie zachodzą przesłanki z art. 315 § 2 kpk, prokurator może zastrzec, że dopuszczenie stron do udziału w czynnościach śledczych wymaga jego zgody.

§ 205. Prokurator sprawując nadzór w sprawach, w których organ dochodzeniowy wszczął dochodzenie z własnej inicjatywy, ocenia prawidłowość przebiegu postępowania przy rozpoznawaniu wniosków o przedłużenie czasu trwania dochodzenia.

§ 206. 1. Jeżeli zachodzi potrzeba przedłużenia czasu trwania dochodzenia, prokurator powinien spowodować przedłożenie mu wniosku o przedłużenie czasu trwania dochodzenia, wraz z aktami sprawy, nie później niż na 7 dni przed upływem terminu dochodzenia.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba przedłużenia tymczasowego aresztowania, wniosek organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze wraz z aktami sprawy powinien wpłynąć do prokuratora nie później niż na 14 dni przed upływem terminu tymczasowego aresztowania.

§ 207. Zapoznając się z aktami sprawy i oceniając przebieg postępowania, prokurator zwraca uwagę na realizację celów i zadań postępowania przygotowawczego, w szczególności na:

- 1) prawidłową realizację kierunku postępowania;
- 2) prawidłowość przeprowadzenia i udokumentowania dowodów;
- 3) szybkość postępowania, a zwłaszcza koncentrację czynności;
- 4) prawidłowość przeprowadzenia czynności związanych z przedstawieniem zarzutów;
- 5) procesową potrzebę stosowania środków zapobiegawczych i zabezpieczenia majątkowego;
- 6) zakres przedmiotowy i podmiotowy postępowania;
- 7) należyte wyjaśnienie okoliczności sprawy;
- 8) realizację uprawnień procesowych uczestników postępowania;
- 9) sprawdzenie wyjaśnień podejrzanych;
- 10) ujawnienie okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstwa;
- 11) dostosowanie do potrzeb konkretnej sprawy ilościowego zgromadzenia dowodów, przeprowadzenie ich w odpowiednim momencie i w odpowiedniej kolejności;
- 12) techniczną stronę akt sprawy, a w szczególności przejrzystość ułożenia materiałów, numerację kart i szatę graficzną.

§ 208. 1. W razie potrzeby prokurator nadzorujący zastrzega swój udział w czynnościach procesowych, osobiste ich przeprowadzenie bądź przejęcie sprawy do swego prowadzenia.

2. Jeżeli dobro śledztwa lub dochodzenia wymaga zmiany prowadzącego postępowanie przygotowawcze, prokurator zwraca się o to do jego przełożonego służbowego.

3. W przypadku uznania, że dany organ nie daje gwarancji prawidłowego przeprowadzenia postępowania, prokurator przejmuje śledztwo lub dochodzenie do swego prowadzenia.

§ 209. W razie potrzeby uzupełnienia zamkniętego śledztwa lub dochodzenia, prokurator wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o zamknięciu śledztwa lub dochodzenia i określa czynności wymagające dokonania.

§ 210. Zatwierdzenie postanowienia o odmowie wszczęcia oraz o zawieszeniu śledztwa lub dochodzenia bądź o jego umorzeniu, a także aktu oskarżenia sporządzonego przez Policję w dochodzeniu następuje na oryginale i odpisie dokumentu, ze wskazaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego prokuratora oraz daty. Odpis zatwierdzonego dokumentu załącza się do akt podręcznych.

§ 211. Jeżeli postanowienie o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia wymaga zmian i poprawek, prokurator zwraca je organowi prowadzącemu postępowanie w celu ich dokonania lub sam sporządza postanowienie.

§ 212. Jeżeli akt oskarżenia sporządzony przez Policję w dochodzeniu nie odpowiada wymaganiom ustawowym, prokurator poleca poprawić go lub sam go sporządza albo wydaje postanowienie, o którym mowa w art. 331 § 1 kpk.

§ 213. W ramach nadzoru, o którym mowa w art. 326 § 1 kpk, prokurator sprawdza w szczególności:

- 1) szybkość i trafność podejmowania pierwszych czynności po otrzymaniu zawiadomienia o przestępstwie;
- 2) sposób dokumentowania ustnych zawiadomień o przestępstwie oraz zasadność wszczynania dochodzeń;
- 3) prawidłowość decyzji o zatrzymaniu osób podejrzanych oraz zawiadomienia prokuratora o tych decyzjach;
- 4) przestrzeganie terminów śledztw i dochodzeń oraz postępowań sprawdzających.

§ 214. Spostrzeżenia i uwagi dotyczące pracy dochodzeniowo-śledczej, wynikające z nadzoru, prokurator przekazuje kierownikowi właściwej jednostki organizacyjnej Policji, a w rażących przypadkach niewykonania polecenia prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, występuje do przełożonego funkcjonariusza z żądaniem wszczęcia przeciwko niemu postępowania służbowego lub dyscyplinarnego.

§ 215. Zasady sprawowania nadzoru nad pracą dochodzeniową Policji mają odpowiednie zastosowanie do nadzoru prokuratora nad pracą innych organów uprawnionych do prowadzenia dochodzeń.

§ 216. Prokurator rejonowy lub prokurator przez niego wyznaczony co najmniej raz w roku dokonuje kontroli dochodzeń prowadzonych przez organy państwowe posiadające uprawnienia oskarżycieli publicznych i w razie potrzeby udziela tym organom niezbędnego instruktażu w zakresie czynności w postępowaniu przygotowawczym.

Rozdział 13

Akt oskarżenia

§ 217. W akcie oskarżenia, oprócz tytułu i daty pisma oraz danych wymienionych w art. 119 § 1 i art. 332 § 1 i 2 kpk, należy:

- 1) w nagłówku podać imię i nazwisko osoby objętej oskarżeniem, ze wskazaniem kwalifikacji prawnej zarzucanego jej czynu, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 11 kk;
- 2) podać dane dotyczące zatrzymania, zastosowania tymczasowego aresztowania albo innego środka zapobiegawczego;
- 3) w przypadku objęcia oskarżeniem kilku osób, wymienić w kolejności sprawców, podżegaczy, pomocników i inne osoby, których przestępstwo pozostaje w ścisłym związku z przestępstwem sprawcy, zamieszczając po danych o osobie każdego z nich stawiane im zarzuty w zasadzie w porządku chronologicznym, z tym jednak aby czyny zagrożone oczywiście surowszymi karami poprzedzały inne zarzuty;
- 4) w przypadku sporządzenia osobnych konkluzji w odniesieniu do poszczególnych oskarżonych wymienić w każdej z nich imiona i nazwiska wszystkich współsprawców objętych aktem oskarżenia; jeżeli jednak przeciwko współsprawcy toczy się odrębne postępowanie, jego nazwiska nie zamieszcza się w konkluzji, podając je tylko w uzasadnieniu.

§ 218. 1. Wskazanie sądu właściwego do rozpoznania sprawy następuje przez wymienienie nazwy sądu i jego siedziby oraz powołanie przepisów uzasadniających właściwość rzeczową i miejscową.

2. W sprawach o przestępstwa skarbowe w akcie oskarżenia należy wskazać organ finansowy uprawniony do działania, obok prokuratora, w charakterze oskarżyciela publicznego.

§ 219. 1. W uzasadnieniu aktu oskarżenia należy wskazać, co do których oskarżonych wydano postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym oraz w jakiej części wyłączono materiały do odrębnego postępowania lub postępowanie umorzono.

2. Na marginesie uzasadnienia, a także listy, wykazu i wniosku, wymienionych w art. 333 kpk, należy podać właściwe numery kart akt sprawy dotyczące powołanego dowodu lub osoby.

§ 220. 1. Akt oskarżenia przesyła do sądu prokurator apelacyjny, prokurator okręgowy lub rejonowy.

2. W piśmie do sądu należy zamieścić:

- 1) wzmiankę o wysłaniu zawiadomień, o których mowa w art. 334 § 2 kpk, z podaniem ich daty;
- 2) wzmiankę o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu;
- 3) informację o miejscu przechowywania i o przekazaniu do dyspozycji sądu dowodów rzeczowych, których nie dołączono do akt sprawy, oraz o dokonanej zabezpieczeniu majątkowym;
- 4) wniosek o rozpoznanie wytoczonego równocześnie powództwa cywilnego lub wzmiankę o zgłoszeniu powództwa w toku postępowania przygotowawczego albo wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w art. 49a kpk.

3. Do akt sprawy należy dołączyć po jednym odpisie aktu oskarżenia dla każdego z oskarżonych, a jeżeli oskarżony pozbawiony wolności ma obrońcę, również dla obrońcy.

4. Zwrotne pokwitowanie odbioru zawiadomień, o których mowa w art. 334 § 2 kpk, przesyła się niezwłocznie po ich otrzymaniu do sądu w ślad za aktem oskarżenia.

5. W przypadku umieszczenia w akcie oskarżenia wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, dokonane uprzednio przez prokuratora z oskarżonym uzgodnienie co do orzeczenia kary lub środka karnego powinno być zawarte w protokole jego wyjaśnień bądź wyrażone w odrębnym dokumencie.

§ 221. Z aktem oskarżenia przesyła się do wiadomości sądu, oprócz listy ujawnionych pokrzywdzonych z podaniem ich adresów, wykaz adresów innych osób wzywanych do sądu; nie dotyczy to adresu oskarżonego.

§ 222. 1. Przekazanie tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu następuje równocześnie z przesłaniem aktu oskarżenia. O przesłaniu aktu oskarżenia i przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu powiadamia się dyrektora zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym tymczasowo aresztowany przebywa.

2. W przypadku zastosowania w postępowaniu przygotowawczym poręczenia lub dozoru Policji, o przesłaniu do sądu aktu oskarżenia należy zawiadomić poręczającego lub jednostkę organizacyjną Policji sprawującą dozór nad podejrzanym.

§ 223. 1. Prokurator może jednocześnie z wniesieniem aktu oskarżenia wytoczyć powództwo cywilne, jeżeli według jego oceny wymaga tego interes społeczny, a dowody zebrane w postępowaniu przygotowawczym są wystarczające do uwzględnienia powództwa; w przypadku wytoczenia powództwa, do akt sprawy należy dołączyć wymaganą liczbę odpisów pozwu.

2. Na wniosek pokrzywdzonej osoby fizycznej lub po uzyskaniu jej zgody prokurator powinien wytoczyć powództwo cywilne, zwłaszcza jeżeli pokrzywdzony na skutek ułomności, niezaradności lub z innej przyczyny ma ograniczoną możliwość samodzielnego dochodzenia przysługujących mu roszczeń lub przemawia za tym wzgląd na zasady współżycia społecznego i wychowawczą rolę postępowania karnego.

Rozdział 14

Postępowanie przyspieszone

§ 224. W postępowaniu przyspieszonym prokurator przesłuchuje podejrzanego lub osobę podejrzaną w charakterze podejrzanego i zatwierdza wniosek o rozpoznanie sprawy w postępowaniu przyspieszonym, kierując go wraz z materiałami sprawy i dowodami rzeczowymi do sądu lub odmawia jego zatwierdzenia.

§ 225. Prokurator podejmując decyzję o zatwierdzeniu wniosku o rozpoznanie sprawy w postępowaniu przyspieszonym, rozstrzyga o dowodach rzeczowych, w razie konieczności wydaje postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego, oraz wykonuje inne czynności niezbędne do skierowania do sądu wniosku o rozpoznanie sprawy w tym postępowaniu.

§ 226. Jeżeli brak jest podstaw do zatwierdzenia wniosku o rozpoznanie sprawy w postępowaniu przyspieszonym lub w przypadku przekazania sprawy przez sąd celem przeprowadzenia postępowania przygotowawczego, prokurator podejmuje decyzję co do dalszego biegu sprawy.

Rozdział 15

Postępowanie w sprawach z oskarżenia prywatnego

§ 227. 1. Jeżeli zawiadomienie o przestępstwie ściganym z oskarżenia prywatnego nie daje podstaw do wszczęcia postępowania z urzędu, prokurator przekazuje doniesienie właściwemu sądowi, powiadamiając o tym pokrzywdzonego.

2. W sprawie, w której dokonywano czynności przewidziane w art. 307 kpk, prokurator, nie znajdując podstaw do wszczęcia postępowania z urzędu, wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. Pokrzywdzonego poucza się o prawie do złożenia aktu oskarżenia, ze wzmianką, że w przypadku wniesienia przez niego prywatnego aktu oskarżenia materiały sprawy zostaną na jego żądanie przesłane sądowi.

§ 228. Jeżeli dowody zebrane w toku postępowania przygotowawczego nie potwierdzają oceny, o której mowa w art. 60 § 1 kpk, prokurator wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania z uwagi na brak interesu społecznego w kontynuowaniu ścigania z urzędu. Przepis § 218 ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

§ 229. Jeżeli w toku postępowania przygotowawczego wszczętego o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego okaże się, że czyn będący przedmiotem postępowania jest przestępstwem ściganym z oskarżenia prywatnego, a interes społeczny nie wymaga objęcia oskarżenia, prokurator wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. W uzasadnieniu postanowienia należy wykazać brak w czynie znamion przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego oraz brak interesu społecznego w kontynuowaniu ścigania z urzędu. Przepis § 218 ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Dział IV

Postępowanie karne w stosunkach międzynarodowych

Rozdział 1

Pomoc prawna

§ 230. Wniosek o udzielenie pomocy w sprawie karnej sporządza się wtedy, gdy zachodzi konieczność dokonania za granicą czynności procesowych lub uzyskania niezbędnego materiału dowodowego.

§ 231. 1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej w sprawie karnej powinien być sporządzony w języku polskim, podpisany przez prokuratora apelacyjnego lub prokuratora okręgowego oraz opatrzony pieczęcią urzędową prokuratury.

2. We wniosku należy przytoczyć w miarę możliwości dane personalne oraz adresy osoby podejrzanej i świadków, określić zwięźle stan faktyczny sprawy, ze wskazaniem kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego podejrzanemu, wskazać czynności, które mają być przeprowadzone, a w miarę potrzeby dołączyć materiały pozwalające na zidentyfikowanie osób, których czynności mają dotyczyć.

§ 232. 1. Jeżeli umowa o obrocie prawnym nie przewiduje bezpośredniej wymiany wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi prokuratorami, wnioski te przesyła się w dwóch egzemplarzach bez wskazania adresata do Prokuratury Generalnej, która przesyła je do właściwego organu obcego państwa.

2. Wniosek kierowany za granicę bezpośrednio przez właściwego prokuratora powinien powoływać się na postanowienia umowy o obrocie prawnym.

§ 233. Wniosek o przesłuchanie obywatela polskiego przebywającego za granicą przez urząd konsularny Rzeczypospolitej Polskiej prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy przesyła bezpośrednio do właściwego urzędu konsularnego.

§ 234. Wyjazd prokuratora w celu wzięcia udziału w czynnościach przeprowadzanych za granicą wymaga zgody Prokuratury Generalnej.

§ 235. Czynności w ramach pomocy prawnej powinny być dokonane przez prokuratora właściwej prokuratury apelacyjnej, prokuratora właściwej prokuratury okręgowej albo prokuratora właściwej prokuratury rejonowej pod nadzorem służbowym prokuratury apelacyjnej lub okręgowej. Protokoły i inne dokumenty opatruje się pieczęcią urzędową, a ich odpisy pozostawia się w aktach podręcznych.

§ 236. 1. Obywateli państw obcych, występujących w postępowaniu karnym w charakterze stron, poucza się o obowiązku wynikającym z art. 138 kpk.

2. Poza przypadkami określonymi w art. 586 § 1 i art. 613 § 1 kpk oraz gdy nie nastąpiło pouczenie o treści art. 138 kpk, doręczenie pisma stronie i osobie składającej poręczenie majątkowe, a przebywającej w kraju, z którym Rzeczypospolita Polska zawarła umowę o obrocie prawnym, odbywa się w trybie przewidzianym w tej umowie; osobie przebywającej w innym kraju doręcza się pismo wraz z tłumaczeniem drogą pocztową za zwrotnym pokwitowaniem odbioru.

§ 237. 1. Wniosek o powołanie zespołu polskiego, o którym mowa w art. 589c kpk, prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy kieruje, drogą służbową, do Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać przesłanki uzasadniające powołanie zespołu polskiego, przewidziane w art. 589c § 1 kpk, a także okoliczności, które powinno zawierać porozumienie o powołaniu takiego zespołu, zawarte w art. 589b § 3 kpk, wraz z ich uzasadnieniem.

§ 238. 1. Tryb określony w § 228 ust. 1 stosuje się także w przypadku delegowania prokuratora do zespołu, o którym mowa w art. 589d § 1 kpk, chyba że wniosek o delegowanie właściwy organ państwa współpracującego skieruje bezpośrednio do Prokuratora Generalnego.

2. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 589e § 1 kpk, prokurator uczestniczący w pracach zespołu przedstawia niezwłocznie prokuratorowi przełożonemu informację na piśmie.

Rozdział 2

Wydawanie osób ściganych (ekstradycja)

§ 239. Do wniosku o wydanie przez państwo obce osoby ściganej, kierowanego do Prokuratury Generalnej, należy załączyć akta sprawy wraz z odpisami podstawowych materiałów dowodowych oraz w miarę możliwości rysopisy i inne materiały identyfikacyjne.

§ 240. 1. Czynności zastrzeżone dla prokuratora powinny być wykonywane przez prokuratora właściwej prokuratury apelacyjnej lub prokuratora właściwej prokuratury okręgowej. W toku tych czynności należy przede wszystkim ustalić, czy zarzucony czyn jest przestępstwem ekstradycyjnym oraz czy sprawca jest osobą podlegającą wydaniu, w myśl ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z późn. zm.¹¹⁾).

2. O wyjaśnienie wątpliwości w przedmiocie obywatelstwa osoby objętej wnioskiem państwa obcego o ekstradycję należy zwracać się do właściwego urzędu, a w przypadku stwierdzenia, że uzyskanie dowodów obywatelstwa polskiego nastąpiło z naruszeniem prawa, należy wystąpić o unieważnienie odnośnych dokumentów.

3. Jeżeli w toku czynności zajdzie potrzeba uzyskania dodatkowych danych od organu występującego o ekstradycję, należy zebrane materiały wraz z odpowiednim wnioskiem przedstawić Prokuraturze Krajowej.

§ 241. Po ustaleniu, że osoba wskazana we wniosku państwa obcego podlega ekstradycji, prokurator przesłuchuje tę osobę w charakterze podejrzanego, przesłuchuje świadków i w miarę potrzeby dokonuje innych czynności, po czym wnosi sprawę do właściwego miejscowo sądu okręgowego.

§ 242. Prokurator bierze udział w posiedzeniu sądu, dotyczącym wydania opinii w przedmiocie ekstradycji.

§ 243. 1. Przy występowaniu do sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania na wniosek organu państwa obcego obowiązują ogólne przepisy o dopuszczalności stosowania środków zapobiegawczych.

2. Zawiadamiając bezpośrednio organ ścigający państwa obcego i Prokuraturę Generalną o zastosowaniu przez sąd tymczasowego aresztowania cudzoziemca, należy podać datę zatrzymania.

Rozdział 3

Przekazywanie osób ściganych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania

§ 244. 1. Wniosek o wydanie europejskiego nakazu aresztowania, zwanego dalej "nakazem", kieruje do sądu okręgowego właściwy miejscowo prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy.

2. Na podstawie informacji otrzymanej z właściwego sądu właściwy prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy występuje do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu także w sprawach zawiśłych w postępowaniu jurysdykcyjnym i wykonawczym.

3. Jeżeli miejsce pobytu osoby ściganej jest znane, prokurator jednocześnie wnosi do sądu okręgowego o przekazanie nakazu właściwemu organowi sądowemu państwa wykonania nakazu. Jeżeli

miejsce pobytu osoby ściganej nie jest znane, odpis nakazu przekazuje się Prokuraturze Generalnej z wnioskiem o wdrożenie poszukiwań międzynarodowych.

4. Przejęcia osoby ściganej, przekazywanej do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie nakazu, dokonuje właściwa prokuratura apelacyjna lub prokuratura okręgowa po bezpośrednich uzgodnieniach z organem sądowym państwa wykonania nakazu albo za pośrednictwem punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowniczej lub Prokuratury Generalnej. W celu wydania tymczasowo aresztowanego z aresztu śledczego, należy przesłać administracji aresztu śledczego nakaz wydania wraz z odpisem postanowienia sądu okręgowego o przekazaniu osoby ściganej.

§ 245. 1. Organami uprawnionymi do przyjmowania europejskich nakazów aresztowania, zwanych dalej "nakazami europejskimi", wydanych przez organy innych państw członkowskich Unii Europejskiej (bezpośrednio od tych organów, Interpolu lub Prokuratury Generalnej) są właściwe miejscowo prokuratury apelacyjne lub prokuratury okręgowe.

2. Po dokonaniu czynności, o których mowa w art. 607k § 2-4 kpk, prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy kieruje sprawę do właściwego miejscowo sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie postanowienia o przekazaniu osoby ściganej lub wydanie postanowienia o odmowie przekazania osoby ściganej. Kierując wniosek o wydanie postanowienia o przekazaniu osoby ściganej, prokurator wnosi jednocześnie o zastosowanie wobec tej osoby tymczasowego aresztowania lub, jeżeli szczególne względy przemawiają za odstąpieniem od stosowania tego środka, innego środka zapobiegawczego.

§ 246. Udział prokuratora w czynnościach sądu okręgowego związanych z wydaniem i wykonaniem europejskiego nakazu aresztowania jest obowiązkowy.

§ 247. O każdym przypadku wystąpienia do sądu okręgowego o wydanie nakazu oraz o przyjęciu nakazu europejskiego od organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a także o decyzji sądu w tym zakresie prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy niezwłocznie informuje Prokuraturę Generalną. Prokuraturę Generalną należy również informować o niedotrzymaniu terminów wydania postanowienia w przedmiocie przekazania osoby ściganej, określonych w art. 607m § 1 i 2 kpk, oraz o wystąpieniu przeszkód w jej przekazaniu, o których mowa w art. 607n § 2 kpk.

Rozdział 4

Przejęcie i przekazanie ścigania karnego

§ 248. 1. W sprawie, w której przejęte postępowanie karne zawiera wniosek pokrzywdzonego o naprawienie szkody, należy, kierując do sądu akt oskarżenia, wnosić i popierać powództwo cywilne.

2. Do akt sprawy przekazywanego postępowania karnego należy dołączyć udokumentowany wniosek pokrzywdzonego o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem.

§ 249. 1. Do bezpośredniego porozumiewania się w sprawach karnych z urzędami konsularnymi państw obcych w Rzeczypospolitej Polskiej uprawnieni są prokuratorzy apelacyjni i prokuratorzy okręgowi lub upoważnieni przez nich prokuratorzy.

2. Do urzędów, o których mowa w ust. 1, należą:

- 1) konsulaty generalne, konsulaty, wicekonsulaty i agencje konsularne działające w ramach swej właściwości terytorialnej;
- 2) wydziały konsularne przedstawicielstw dyplomatycznych obejmujące zakresem swej działalności całe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli dane państwo nie ma w Rzeczypospolitej Polskiej konsulatów, lub obejmujące terytorium niewchodzące w zakres właściwości konsulatów.

§ 250. W przypadku wątpliwości, czy pracownik przedstawicielstwa dyplomatycznego albo urzędu konsularnego korzysta z immunitetu jurysdykcyjnego przewidzianego w art. 578 i 579 kpk lub na mocy postanowień Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232) bądź poszczególnych umów konsularnych - należy się zwracać z odpowiednim zapytaniem do Protokołu Dyplomatycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych za pośrednictwem Prokuratury Generalnej.

§ 251. 1. Doręczenie odpisu decyzji merytorycznej w sprawie przeciwko pracownikowi przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego dokonuje Protokół Dyplomatyczny Ministerstwa Spraw Zagranicznych na wniosek Prokuratury Generalnej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w sprawie, w której pokrzywdzonym jest pracownik lub jednostka organizacyjna przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego.

3. O wszczęciu i zakończeniu postępowania w sprawach dotyczących osób wymienionych w ust. 1 i 2 zawiadamia się Prokuraturę Generalną.

Rozdział 5

Stosowanie środków zapobiegawczych wobec cudzoziemców

§ 252. 1. O zastosowaniu przez sąd i uchyleniu tymczasowego aresztowania wobec obywatela państwa obcego prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy bezzwłocznie powiadamia Prokuratora Generalnego oraz wysyła pisemne zawiadomienie bezpośrednio do właściwego terytorialnie urzędu konsularnego lub do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego. W odniesieniu do obywateli państw obcych, z którymi Rzeczpospolita Polska nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych, oraz osób korzystających z prawa azylu zawiadomienie kieruje się do Departamentu Konsularnego i Polonii Ministerstwa Spraw Zagranicznych, a jego kopię przesyła się do Prokuratury Generalnej.

2. Zawiadomienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać, poza danymi osobowymi, określeniem obywatelstwa i miejsca zamieszkania, oznaczenie dokumentu tożsamości, treść przedstawionego zarzutu wraz z kwalifikacją prawną czynu i podstawą prawną tymczasowego aresztowania, datę tymczasowego aresztowania i miejsca osadzenia.

3. Dokument tożsamości cudzoziemca, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie, deponuje się w areszcie śledczym.

4. O udzieleniu zezwolenia właściwemu przedstawicielowi dyplomatycznemu lub konsularnemu na widzenie z tymczasowo aresztowanym cudzoziemcem decyduje prokurator apelacyjny, prokurator okręgowy lub wyznaczony przez niego prokurator, mając na uwadze zasady i terminy określone w konwencji konsularnej, jeżeli zawarta została z państwem, którego obywatelem jest tymczasowo aresztowany.

§ 253. Dokumenty przeznaczone do wysłania za granicę powinny być sporządzone pismem maszynowym na odpowiednim papierze (nie na formularzach używanych w postępowaniu, z wyjątkiem protokołów przesłuchania) oraz opatrzone pieczęcią urzędową prokuratury; w treści nie używa się skrótów.

Dział V

Udział prokuratora w postępowaniu sądowym w sprawach karnych

Rozdział 1

Przepisy wstępne

§ 254. W postępowaniu przed sądem prokurator podejmuje czynności zmierzające do prawidłowego i jednolitego stosowania prawa. W tym celu:

- 1) bierze udział w rozprawach i posiedzeniach;
- 2) składa wnioski co do wymiaru kary i innych rozstrzygnięć;
- 3) zaskarża orzeczenia, które uznaje za niesłuszne.

§ 255. Prokurator w toku postępowania sądowego dąży do wyjaśnienia okoliczności sprawy mogących mieć wpływ na treść orzeczenia. Działania podejmowane przez prokuratora powinny uwzględniać wychowawczą rolę procesu karnego oraz przyczyniać się do umacniania autorytetu sądu i powagi jego orzeczeń.

Rozdział 2

Udział prokuratora w postępowaniu przed sądem I instancji

§ 256. 1. Prokurator uczestniczy w posiedzeniach sądu, gdy ustawa tak stanowi, oraz gdy sąd rozpoznaje wniosek prokuratora albo rozstrzyga zażalenie na jego decyzję.

2. W posiedzeniu sądu rozpoznającego zażalenie na zatrzymanie udział prokuratora jest obowiązkowy, gdy zatrzymanie nastąpiło na jego zarządzenie lub gdy w trybie nadzoru prokurator stwierdził uchybienia.

3. Prokurator powinien uczestniczyć także w innych posiedzeniach, gdy wymaga tego interes postępowania.

§ 257. 1. Do udziału w rozprawie (posiedzeniu) powinien być wyznaczony prokurator, który w danej sprawie prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze albo sporządził akt oskarżenia.

2. Odstępstwa od zasady, określonej w ust. 1, są dopuszczalne w uzasadnionych przypadkach, a w postępowaniu przed sądem okręgowym tylko w przypadkach szczególnie uzasadnionych.

§ 258. Na rozprawie (posiedzeniu) prokurator składa wnioski we wszystkich kwestiach wymagających rozstrzygnięcia przez sąd i wypowiada się co do wniosków zgłaszanych przez uczestników postępowania. Wypowiedzi prokuratora powinny zawierać należyście sprecyzowane stanowisko.

§ 259. Prokurator w przemówieniu końcowym, po przedstawieniu istotnych okoliczności sprawy, omówieniu i ocenie dowodów, wskazuje na prawne i społeczne aspekty sprawy, uzasadniając kwalifikację prawną czynu, rodzaj i wymiar wnioskowanej kary i środków karnych oraz innych rozstrzygnięć.

§ 260. W sprawach, w których funkcje oskarżycielskie przed sądami rejonowymi wykonują przedstawiciele innych organów, prokurator zapoznaje się z treścią orzeczeń i w miarę potrzeby zaskarża je. Organom tym prokurator udziela wskazówek i zaleceń w wypełnianiu funkcji oskarżycielskiej.

§ 261. 1. Z przebiegu i wyników rozprawy (posiedzenia) prokurator składa niezwłocznie sprawozdanie wraz z własną oceną orzeczenia (zarządzenia) przełożonemu, który swoim podpisem pod adnotacją w aktach podręcznych stwierdza przyjęcie sprawozdania. W szczególności prokurator informuje przełożonego o zastosowaniu przez sąd przepisu art. 387 i 397 kpk, czyniąc o tym adnotację w aktach podręcznych. W sprawach rozpoznawanych bez udziału prokuratora zasadność orzeczenia bada i składa sprawozdanie wyznaczony prokurator.

2. Przełożony, niezależnie od oceny prokuratora, może polecić złożenie wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia orzeczenia. Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia orzeczenia, które wydano w sprawie obejmującej więcej niż jednego oskarżonego, powinien wskazywać, którego z oskarżonych dotyczy.

Rozdział 3

Środki odwoławcze

§ 262. 1. Środek odwoławczy od orzeczenia sądu I instancji przesyła do sądu prokurator, który skierował akt oskarżenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia środka odwoławczego.

§ 263. 1. Przy powoływaniu się na dowód należy w uzasadnieniu środka odwoławczego wskazać numer karty akt sprawy, a także postanowienia o ujawnieniu dowodu.

2. Jeżeli w środku odwoławczym powołuje się dowody objęte wnioskiem o sprostowanie protokołu rozprawy, a w kwestii tej nie nastąpiło jeszcze rozstrzygnięcie, treść dowodów można także podać w brzmieniu określonym we wniosku o sprostowanie protokołu rozprawy.

§ 264. 1. Równocześnie z przesłaniem do sądu środka odwoławczego należy przekazać prokuratorowi, który będzie występował przed sądem II instancji, akta podręczne wraz z odpisem zaskarżonego orzeczenia i dodatkowym odpisem środka odwoławczego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio po otrzymaniu z sądu zawiadomienia o przyjęciu środka odwoławczego wniesionego przez oskarżonego, z tym że z aktami podręcznymi przesyła się w miarę możliwości odpis wyroku i tego środka.

Rozdział 4

Udział prokuratora w postępowaniu przed sądem odwoławczym

§ 265. Do udziału w rozprawach i posiedzeniach sądu odwoławczego wyznacza prokuratora naczelnik właściwego wydziału, który decyduje także o potrzebie złożenia pisemnego wniosku. Przepis § 257 stosuje się odpowiednio.

§ 266. O cofnięciu środka odwoławczego należy zawiadomić prokuratora, który zaskarżył orzeczenie, podając mu motywy tej decyzji.

§ 267. 1. W postępowaniu przed sądem odwoławczym przepis § 258 stosuje się odpowiednio.

2. W razie potrzeby, wynikającej z charakteru sprawy lub wagi rozstrzyganych problemów, sporządza się wniosek na piśmie.

3. We wniosku należy omówić uchybienia postępowania sądowego wymagające zwrócenia na nie uwagi sądowi niższej instancji.

§ 268. Akta podręczne zwraca się właściwej prokuraturze, podając w miarę potrzeby główne motywy stanowiska sądu odwoławczego oraz ocenę tego stanowiska.

§ 269. Zwracając akta podręczne prokuratorowi okręgowemu (rejonowemu), powiadamia się go o dostrzeżonych w postępowaniu odwoławczym uchybieniach postępowania przygotowawczego lub sądowego, a w miarę potrzeby podejmuje się odpowiednie środki oddziaływania służbowego.

Rozdział 5

Zaskarżanie prawomocnych orzeczeń

§ 270. 1. W razie stwierdzenia w orzeczeniu sądu odwoławczego uchybień wymienionych w art. 439 kpk lub innego rażącego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 523 kpk, wniosek o doręczenie orzeczenia kieruje do sądu odwoławczego odpowiednio naczelnik właściwego wydziału prokuratury apelacyjnej lub okręgowej. W przypadku, o którym mowa w art. 457 § 2 kpk, przy kierowaniu wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem, stosuje się odpowiednio § 252 ust. 2 zdanie drugie.

2. Kasację od orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, wnosi do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu odwoławczego odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy.

3. Pisemną odpowiedź na kasację składa odpowiednio prokurator prokuratury apelacyjnej lub okręgowej w terminie 14 dni od dnia otrzymania kasacji innej strony. Uznając kasację za oczywiście bezzasadną, prokurator zarządza przesłanie odpowiedzi podmiotom wymienionym w art. 530 § 5 kpk, o czym informuje sąd, a po nadejściu zwrotnych poświadczeń jej odbioru przesyła je do sądu w ślad za odpowiedzią na kasację.

4. W przypadku niesporządzenia przez sąd odwoławczy uzasadnienia orzeczenia w czasie powodującym zagrożenie upływu terminu, o którym mowa w art. 524 § 3 kpk, prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy, na miesiąc przed upływem tego terminu, powinien zawiadomić o tym prezesa sądu odwoławczego.

§ 271. 1. Uznając potrzebę wznowienia postępowania sądowego z urzędu lub na skutek podania uprawnionej osoby, prokurator rejonowy przedstawia prokuratorowi okręgowemu stosowny wniosek wraz z aktami sprawy.

2. W razie uznania podania za niezasadne, pozostawia się je bez biegu i powiadamia o tym zainteresowanego, podając motywy odmowy.

3. W sprawie, w której akt oskarżenia wniósł prokurator okręgowy, wniosek o skierowanie do sądu wniosku o wznowienie postępowania z urzędu lub zasługujące na uwzględnienie podanie uprawnionej osoby o wznowienie postępowania przesyła się prokuratorowi apelacyjnemu.

4. W sprawie, w której akt oskarżenia wniósł prokurator apelacyjny, zasługujące na uwzględnienie podanie osoby uprawnionej o wznowienie postępowania przesyła się Dyrektorowi Departamentu do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Generalnej.

5. Wniosek o wznowienie postępowania przesyła do właściwego sądu odpowiednio Dyrektor Departamentu do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Generalnej, prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy.

Dział VI

Udział prokuratora w postępowaniu wykonawczym

§ 272. 1. W przypadku ujawnienia okoliczności dających podstawę do odwołania odroczenia, przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności lub warunkowego przedterminowego zwolnienia albo do podjęcia zawieszono postępowania wykonawczego, prokurator bezzwłocznie występuje do sądu ze stosownym wnioskiem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i warunkowego umorzenia postępowania.

§ 273. Prokurator powinien brać udział w posiedzeniach sądu, gdy sąd I lub II instancji rozstrzyga:

- 1) prośbę o ułaskawienie;
- 2) wątpliwości co do wykonania orzeczenia lub zarzuty co do obliczenia kary;
- 3) o zamianie kary pozbawienia wolności na grzywnę wobec cudzoziemca;
- 4) w przedmiocie umorzenia lub zawieszenia postępowania;
- 5) o zamianie kary grzywny lub kary ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności;
- 6) w przedmiocie wykonania kary pozbawienia wolności po zwolnieniu skazanego ze szpitala psychiatrycznego lub z zakładu leczenia odwykowego;
- 7) w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszonoj oraz odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia.

§ 274. Prokurator powinien rozważyć potrzebę wzięcia udziału w posiedzeniu sądu również w innych sprawach, zwłaszcza zawiłych lub poruszających opinię społeczną, a także w sprawach, o których mowa w art. 92 § 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich.

§ 275. Biorąc udział w posiedzeniu sądu, prokurator powinien ustosunkować się do rozpatrywanych wniosków i kwestii z nimi związanych, a następnie do oceny zasadności orzeczenia sądu oraz, w razie potrzeby, do jego zaskarżenia, jeżeli uzna je za wadliwe lub niesłuszne.

Dział VII

Postępowanie o ułaskawienie

§ 276. 1. Jeżeli z treści otrzymanego pisma wynika, że zawiera ono prośbę o ułaskawienie, prokurator przesyła je do właściwego sądu pierwszej instancji.

2. Biorąc udział w posiedzeniu sądu rozpoznającego prośbę o ułaskawienie, prokurator powinien zwracać uwagę na to, czy okoliczności, o których mowa w art. 563 kpk, są należycie wyjaśnione i poparte dowodami. Prokurator zwraca w szczególności uwagę, czy:

- 1) wskazane w prośbie, a powstałe po wydaniu wyroku, zdarzenia są należycie udokumentowane;
- 2) zebrano dokumenty dotyczące zachowania się skazanego po wydaniu wyroku, a zwłaszcza:
  - a) aktualny wywiad środowiskowy,
  - b) opinie z miejsca pracy,
  - c) aktualne dane o karalności,
  - d) opinie o zachowaniu się w zakładzie karnym w okresie odbywania kary pozbawienia wolności,
  - e) dowody dotyczące zapłaty orzeczonej grzywny, nawiązki, opłat i kosztów sądowych,

f) dane o naprawieniu szkody lub zadośćuczynieniu.

3. Przychyłając się do prośby na posiedzeniu sądu, prokurator zajmuje równocześnie stanowisko co do udzielenia przerwy w wykonaniu kary lub wstrzymaniu jej wykonania.

4. Niedopuszczalne jest składanie przez prokuratora na posiedzeniu wniosku o pozostawienie sprawy bez dalszego biegu, jeżeli o wydanie opinii zwrócił się Prokurator Generalny na podstawie art. 567 § 1 i 2 kpk.

§ 277. 1. Uznając potrzebę wszczęcia postępowania o ułaskawienie z urzędu, prokurator przedstawia prokuratorowi nadrzędnemu umotywowany wniosek wraz z aktami sprawy i odpowiednimi dokumentami.

2. W przypadku przewidzianym w art. 568 kpk prokurator występuje równocześnie z wnioskiem o wstrzymanie przez Prokuratora Generalnego wykonania kary lub zarządzenia przerwy w jej wykonaniu.

Dział VIII

Sposób realizacji zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy

§ 278. 1. Prokurator, podejmując czynności w granicach zakreślonych przepisami ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.¹²⁾), zwanego dalej "kpc" i innych ustaw, nie może naruszać zasady swobody kształtowania stosunku cywilnoprawnego, jeżeli treść lub cel tego stosunku nie sprzeciwia się jego istocie, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

2. Prokurator ocenia samodzielnie przesłanki określone w art. 7 kpc uzasadniające inicjowanie przez niego postępowania cywilnego lub zgłoszenie w nim udziału. Jeżeli w postępowaniu przed sądem strony mają zapewnioną ochronę prawną, udział prokuratora w postępowaniu mogą uzasadniać wyjątkowe okoliczności.

§ 279. 1. Sprawy cywilne należą do zakresu działania prokuratury, która jest miejscowo właściwa ze względu na siedzibę sądu właściwego do rozpoznania sprawy cywilnej.

2. Prokurator rejonowy jest uprawniony do podjęcia czynności przed sądem okręgowym jako sądem I instancji, jeżeli wyniki postępowania prowadzonego w podległej mu prokuraturze uzasadniają podjęcie takich czynności, chyba że udział przed sądem okręgowym prokuratora prokuratury okręgowej przyczyni się do usprawnienia postępowania. W takim przypadku przekazuje się akta sprawy lub inne materiały prokuratorowi okręgowemu, z wnioskiem o podjęcie czynności.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy zachodzi potrzeba udziału prokuratora w postępowaniu odwoławczym w sprawie, w której prokurator rejonowy lub okręgowy uczestniczył przed sądem I instancji.

§ 280. Przed wytoczeniem powództwa na rzecz oznaczonej osoby, złożeniem żądania zabezpieczenia powództwa lub wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego prokurator porozumiewa się z osobą zainteresowaną, pouczając ją o przysługujących jej prawach. Jeżeli osoba ta nie zamierza dochodzić przysługujących jej roszczeń, podjęcie przez prokuratora czynności mogą uzasadniać tylko szczególne okoliczności.

§ 281. Powództwo na rzecz Skarbu Państwa o orzeczenie na podstawie art. 412 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹³⁾), zwanego dalej "kc", przedmiotu świadczenia lub jego wartości prokurator wytacza w każdej sprawie, w której zebrany w postępowaniu karnym materiał dowodowy to uzasadnia. Wytoczenie takiego powództwa przez reprezentanta Skarbu Państwa prokurator może inicjować tylko w wyjątkowych przypadkach.

§ 282. W sprawach o roszczenia majątkowe prokurator przed wytoczeniem powództwa powinien zwrócić się na piśmie do osoby obowiązanej o dobrowolne spełnienie świadczenia w określonym terminie.

§ 283. Powództwo określone w art. 57 kpc powinno być wytoczone zwłaszcza wtedy, gdy zachodzi potrzeba ustalenia na podstawie art. 58 kc nieważności umów sprzecznych z prawem albo zawartych w celu obejścia prawa.

§ 284. Składając wniosek o wszczęcie postępowania nieprocesowego, prokurator wskazuje osoby zainteresowane w sprawie w rozumieniu art. 510 § 1 kpc w celu umożliwienia im uczestnictwa w postępowaniu.

§ 285. Złożenie przez prokuratora wniosku o ubezwłasnowolnienie może nastąpić po stwierdzeniu, że brak jest innych osób uprawnionych do jego zgłoszenia z mocy art. 545 § 1 kpc albo że osoby uprawnione od tego się uchylają, są nieporadne, upośledzone umyślowo lub z innych przyczyn nie można uzyskać ich stanowiska w sprawie złożenia wniosku.

§ 286. 1. Zgłoszenie udziału prokuratora w toczącym się postępowaniu jest wskazane w szczególności w sprawach:

- 1) jeżeli okoliczności sprawy wskazują na to, że przedmiot postępowania sądowego ma charakter fikcyjny lub strony dążą do obejścia prawa;
- 2) przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej przez funkcjonariusza państwowego przy wykonywaniu powierzonych mu czynności;
- 3) o stwierdzenie nieważności czynności prawnej zbycia nieruchomości (art. 58 kc w związku z art. 189 kpc);
- 4) związanych z ochroną dóbr kultury i ochroną praw autorskich;
- 5) o zwolnienie od egzekucji przedmiotów majątkowych zajętych w postępowaniu karnym, o ile prokurator nie jest jednym z pozwanych;
- 6) związanych z ochroną rodziny;
- 7) przeciwko sprawcom szkód na osobie lub mieniu, wywołanych szczególnie drastycznym działaniem sprawców;
- 8) o roszczenia związane z ochroną środowiska naturalnego.

2. Prokurator zgłasza także udział w sprawie, w której sąd zawiadomił go, w trybie art. 59 kpc, o uznaniu jego udziału za potrzebny; niezgłoszenie udziału w takiej sprawie może nastąpić tylko w wyjątkowych przypadkach.

3. W sprawach, w których postępowanie sądowe toczy się z inicjatywy prokuratora oraz w których wstąpił on do toczącego się już postępowania jego udział w rozprawach sądowych jest obowiązkowy.

§ 287. O niewstąpieniu do sprawy, w której prokurator otrzymał zawiadomienie z sądu, należy sąd zawiadomić. Prokurator niezwłocznie zawiadamia sąd również o odstąpieniu od udziału w sprawie.

§ 288. 1. Prokurator może w każdym stadium postępowania zmienić uprzednie stanowisko, cofnąć lub zmienić zgłoszone wnioski procesowe, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy.

2. Prokurator może cofnąć pozew bez zgody osoby, na której rzecz wytoczył powództwo, chyba że osoba ta wstąpiła do sprawy w charakterze powoda.

3. Prokurator nie jest uprawniony do samodzielnego rozporządzania przedmiotem sporu, a w szczególności nie może zrzec się roszczenia, jak również zawrzeć ugody sądowej zawierającej rozporządzenie przedmiotem sporu.

§ 289. W sprawach z zakresu prawa rodzinnego prokurator wytacza powództwo zwłaszcza wtedy, gdy osoba uprawniona na skutek nieporadności lub z innych ważnych względów nie jest w stanie dochodzić swoich roszczeń bądź też uchyla się od ich dochodzenia ze szkodą dla interesu społecznego.

§ 290. Udział prokuratora w postępowaniu z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego jest wskazany w szczególności w sprawach:

- 1) o unieważnienie albo o ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa;
- 2) o zaprzeczenie ojcostwa i macierzyństwa, o unieważnienie uznania dziecka i ustalenie nieważności uznania dziecka;
- 3) o orzeczenie przysposobienia przez cudzoziemców lub obywateli polskich zamieszkałych za granicą;
- 4) o rozwiązanie przysposobienia;

5) o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką.

§ 291. W sprawach o roszczenia pracownika ze stosunku pracy lub z zakresu ubezpieczenia społecznego wystąpienie prokuratora z wnioskiem do sądu pracy lub przystąpienie do toczącego się postępowania jest wskazane w szczególności, gdy:

- 1) wskutek rażącego naruszenia prawa został narażony interes pracownika lub grupy pracowników albo sprawa wywołała poruszenie opinii publicznej lub ma charakter precedensowy;
- 2) pracownik na skutek bezradności lub wyjątkowej sytuacji życiowej nie jest w stanie dochodzić swoich praw;
- 3) rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w związku z ujawnieniem przez pracownika przestępstwa w zakładzie pracy albo z powodu wyrażonej przez niego społecznie uzasadnionej krytyki zakładu pracy lub osób pełniących w zakładzie funkcje kierownicze lub związkowe;
- 4) wskutek rażących zaniedbań zakładu pracy pracownik poniósł szkodę z powodu nieotrzymania świadczenia należnego z ubezpieczenia społecznego lub nie otrzymał świadczeń pieniężnych przysługujących mu z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

§ 292. W postępowaniu odwoławczym prokurator bierze udział w sprawach, które toczyły się przed sądem I instancji z jego udziałem, chyba że udział ten jest niecelowy.

§ 293. Kasację od orzeczenia sądu drugiej instancji sporządza i wnosi właściwy prokurator okręgowy lub apelacyjny, przedstawiając bezzwłocznie akta sprawy Prokuraturze Generalnej.

Dział IX

Udział prokuratora w postępowaniu administracyjnym i w postępowaniu przed sądami administracyjnymi

§ 294. 1. Prokurator bierze udział w postępowaniu administracyjnym lub w innych postępowaniach, w których ustawa przewiduje jego udział, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności, w szczególności gdy naruszenie prawa lub bezczynność organu narusza interes Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Prokurator może odmówić stronie postępowania administracyjnego podjęcia czynności, jeżeli służą jej środki odwoławcze lub skarga do sądu administracyjnego albo wnioski o wznowienie postępowania bądź o stwierdzenie nieważności decyzji.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy właściwy organ nadzoru podjął z urzędu czynności w celu przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

4. W przypadku gdy w sprawie można skierować zarówno skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, jak i sprzeciw, prokurator dokonuje wyboru środka prawnego na podstawie oceny całokształtu sprawy, mając zwłaszcza na uwadze szybkie i skuteczne jej załatwienie.

§ 295. Sprawy, o których mowa w § 285 ust. 1, należą do właściwości prokuratora rejonowego lub okręgowego, w którego okręgu działania wszczęto lub powinno być wszczęte postępowanie, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 296. 1. Prokurator kieruje drogą służbową do Prokuratora Generalnego wnioski z uzasadnieniem wraz z aktami sprawy, gdy zachodzi potrzeba:

- 1) wniesienia przez Prokuratora Generalnego sprzeciwu od decyzji naczelnego organu administracji publicznej;
- 2) wystąpienia Prokuratora Generalnego do Prezesa Rady Ministrów o uchylenie rozporządzenia wojewody;
- 3) wystąpienia Prokuratora Generalnego do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych.

2. Prokurator kieruje drogą służbową, za pośrednictwem Prokuratury Generalnej sprzeciw do ministra jako organu wyższego stopnia w stosunku do organu, który wydał zaskarżoną sprzeciwem decyzję, oraz skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego na decyzję ministra, a ponadto przedstawia tą drogą Prokuraturze Generalnej kopię skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego od orzeczenia

wojewódzkiego sądu administracyjnego w sprawie ze skargi na decyzję naczelnego organu administracji publicznej.

§ 297. 1. Prokurator apelacyjny lub okręgowy w mieście stanowiącym siedzibę wojewódzkiego sądu administracyjnego zapewnia udział prokuratora w posiedzeniach tego sądu w sprawach, w których prokurator brał udział w postępowaniu administracyjnym, wniósł skargę albo zgłosił udział w postępowaniu przed tym sądem.

2. Prokurator, który wniósł skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego lub zgłosił udział w postępowaniu przed tym sądem, przekazuje niezwłocznie drogą służbową akta podręczne prokuratorowi apelacyjnemu lub okręgowemu właściwemu do zapewnienia udziału prokuratora w posiedzeniu sądu, chyba że zamierza sam wziąć udział w tym posiedzeniu.

§ 298. 1. Udział prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego, z zastrzeżeniem ust. 3 i art. 265 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.¹⁴⁾), zapewnia prokurator apelacyjny właściwy ze względu na siedzibę wojewódzkiego sądu administracyjnego, który wydał zaskarżone orzeczenie, jeżeli prokurator brał udział w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji lub wniósł skargę kasacyjną albo uznał swój udział za potrzebny. W uzasadnionych przypadkach prokurator apelacyjny może zwrócić się do Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie o zapewnienie udziału prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w konkretnej sprawie.

2. Departament Postępowania Sądowego Prokuratury Generalnej zapewnia udział prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie siedmiu sędziów, a także w sprawie, w której skargę kasacyjną wniósł prokurator wykonujący czynności służbowe w Prokuraturze Generalnej.

3. Prokurator apelacyjny może wystąpić do Prokuratury Generalnej z wnioskiem o zapewnienie udziału prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w konkretnej sprawie, ze względu na jej szczególną zawziętość.

§ 299. Czynności dowodowe, o których mowa w art. 43 ust. 1 ustawy, prokurator przeprowadza tylko wtedy, gdy dowody zebrane w toku postępowania administracyjnego lub zawarte w aktach postępowania karnego są niewystarczające do oceny naruszenia prawa przez organ administracji.

§ 300. Przewidzianą w ustawach szczególnych zgodę na dokonanie czynności kontrolnych prokurator wydaje w formie postanowienia. Przepis § 130 (134) stosuje się odpowiednio.

Dział X

Tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa

§ 301. Środki zapobiegające popełnianiu przestępstw prokurator podejmuje bezpośrednio po ustaleniu okoliczności uzasadniających ich stosowanie, niezależnie od stopnia zaawansowania postępowania przygotowawczego.

§ 302. 1. Przekazanie na podstawie art. 18 § 2 kpk właściwemu organowi sprawy, w której odmówiono wszczęcia śledztwa lub dochodzenia albo postępowanie umorzono, powinno nastąpić w szczególności, gdy zachodzi potrzeba podjęcia przez obowiązane organy przewidzianych prawem środków zmierzających między innymi do:

- 1) ochrony środowiska naturalnego;
- 2) wyciągnięcia konsekwencji w stosunku do pracownika naruszającego obowiązki służbowe;
- 3) pociągnięcia pracownika winnego powstania szkody do odpowiedzialności materialnej;
- 4) przeciwdziałania demoralizacji nieletniego;
- 5) zobowiązania osoby uzależnionej do poddania się leczeniu odwykowemu.

2. Jeżeli ustawa uzależnia wszczęcie przez właściwy organ postępowania, o którym mowa w ust. 1, od złożenia wniosku, prokurator przekazując sprawę składa wniosek lub zwraca się do uprawnionego organu o jego złożenie, wnosząc jednocześnie o poinformowanie go o sposobie załatwienia sprawy.

§ 303. W ramach współdziałania w zapobieganiu przestępczości i innym naruszeniom prawa z organami państwowymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi, organami samorządu terytorialnego i organizacjami społecznymi, prokurator:

- 1) z własnej inicjatywy składa organom samorządowym informację o stanie przestępczości i stanie przestrzegania prawa, a w razie potrzeby przedstawia wnioski o wydanie przepisów porządkowych: na podstawie art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.¹⁵⁾);
- 2) uczestniczy w pracach komisji bezpieczeństwa i porządku na podstawie art. 38a ust. 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z późn. zm.¹⁶⁾);
- 3) kieruje z własnej inicjatywy do innych organów państwowych i organizacji społecznych informacje o stanie zagrożenia przestępczością i innymi naruszeniami prawa wraz z odpowiednimi wnioskami;
- 4) podejmuje inne działania zmierzające do tworzenia prawnych i organizacyjnych warunków przeciwdziałania naruszeniom prawa.

Dział XI

Skargi i wnioski

§ 304. Wpływające do prokuratury skargi i wnioski, o których mowa w art. 227 i 241 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹⁷⁾) podlegają załatwieniu zgodnie z przepisami działu VIII tego kodeksu oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46).

§ 305. Skargę na czynności lub zachowanie prokuratora lub innego pracownika prokuratury rozpatruje jego przełożony.

§ 306. Pisma o charakterze procesowym dotyczące zakresu działania prokuratora w postępowaniu karnym w konkretnej sprawie załatwia się w trybie przewidzianym w odpowiednich przepisach tego postępowania; pism tych nie należy traktować jako skarg.

§ 307. Jeżeli pismo lub zgłoszenie ustne, podlegające rozpoznaniu w trybie określonego postępowania, zawiera także zarzuty dotyczące niedopełnienia obowiązków, przekroczenia uprawnień lub uchybienia godności urzędu przez prokuratora lub innego pracownika prokuratury, w tej części należy traktować je jako skargę, do której załatwienia jest właściwy prokurator przełożony.

§ 308. Skargę na działalność prokuratury, zawierającą także zarzuty odnoszące się do działalności innych organów, prokurator rozpoznaje w zakresie swojej właściwości i niezwłocznie przekazuje odpis skargi właściwemu organowi.

§ 309. Złożoną ustnie skargę na działalność prokuratury przyjmuje się do protokołu. Skargę na inne organy przyjmuje się do protokołu tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy uzasadniają podjęcie przez prokuratora czynności w określonym trybie. W pozostałych przypadkach informuje się skarżącego, jaki organ jest właściwy do rozpatrzenia skargi lub o przysługujących mu środkach prawnych.

§ 310. Wielokrotnie ponawiane skargi w sprawach już wyjaśnionych w całości, niezawierające nowych okoliczności, mogą być pozostawione bez biegu; należy o tym powiadomić skarżącego informując, że podtrzymuje się zajęte uprzednio stanowisko i że niewykazanie w kolejnych skargach nowych okoliczności spowoduje pozostawienie ich bez biegu.

Dział XII

Przepisy końcowe

§ 311. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 2007 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 169, poz. 1189).

§ 312. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

- 1) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.
- 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417.
- 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648 oraz z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.
- 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 218, poz. 1592 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 123, poz. 847 i Nr 176, poz. 1242.
- 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.
- 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850 i Nr 124, poz. 859.
- 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 58, poz. 542, z 2003 r. Nr 137, poz. 1304 i Nr 223, poz. 2217, z 2005 r. Nr 169, poz. 1413, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 766.
- 10) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 123, poz. 849.
- 11) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 42, poz. 475, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818.

- ¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831 i Nr 123, poz. 849.
- ¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 538 i Nr 82, poz. 557.
- ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650.
- ¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337 oraz z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218.
- ¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 167, poz. 1759 i Nr 173, poz. 1218.
- ¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39).

Projekt rozporządzenia ma na celu dostosowanie treści Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, zwanego dalej „Regulaminem”, do zmian wprowadzanych w ustawie o prokuraturze oraz w Kodeksie postępowania karnego.

Regulamin z dnia 27 sierpnia 2007 r. (Dz. U. Nr 169, poz. 1189) nie spełnia założeń wynikających z dokonania modelowych zmian w ustroju prokuratury. Przewodnim motywem tych zmian oraz najważniejszym celem tegoż projektu jest rozdzielenie funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego (zmiana art. 1 ust. 2 ustawy o prokuraturze) oraz wprowadzenie zmian ustrojowych w prokuraturze.

Odnosząc się generalnie do zakresu projektowanego rozporządzenia wskazać należy, że dokonane zmiany, zwłaszcza te o charakterze ustrojowym, wymagały zamieszczenia w Regulaminie przepisów dotyczących struktury i zakresu kompetencji poszczególnych departamentów Prokuratury Generalnej, a także zmian dotyczących struktury i zakresu zadań podległych jej jednostek organizacyjnych szczebla apelacyjnego, okręgowego i rejonowego.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia ma charakter adaptacyjny i określa na nowo m. in.:

- wewnętrzną strukturę i zadania Prokuratury Generalnej, prokuratur apelacyjnych oraz pozostałych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- organizację pracy i sposób kierowania pracą,
- formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego, w tym poprzez wizytacje i lustracje,
- tryb załatwiania spraw osobowych,
- organizację pracy organów kolegialnych,
- szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratora czynności w sprawach karnych.

Nowela do ustawy o prokuraturze dostosowuje bowiem upoważnienia zawarte w art. 18 tej ustawy, do wymagań ustawy zasadniczej.

Przepisy rozdziału 1 „Wewnętrzna organizacja powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury”, zamieszczone w Dziale II „Organizacja prokuratury”, określają wewnętrzną strukturę powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury wszystkich szczebli.

Przyjęta dotychczas struktura Biura do Spraw Przepięczności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej (11 wydziałów zamiejscowych i 3 zespoły w Prokuraturze Krajowej) rzutuująca na strukturę prokuratury apelacyjnej (i zniesienie Wydziału do Spraw Przepięczności Zorganizowanej i Wydziału Nadzoru nad Postępowaniem Przygotowawczym) oraz prokuratury okręgowej (zniesienie Wydziału do Spraw Przepięczności Zorganizowanej i Wydziału Postępowania Przygotowawczego oraz możliwość utworzenia Wydziału do Spraw Przepięczności Gospodarczej) musiała ulec modyfikacji.

Stąd też projekt zakłada zmianę organizacji funkcjonowania struktur do spraw przepięczności zorganizowanej. W myśl § 23 pkt 5 Regulaminu w prokuraturach apelacyjnych tworzy się Wydziały do Spraw Przepięczności Zorganizowanej i Korupcji. Dla wzmocnienia i podkreślenia roli szczebla apelacji przywraca się także Wydziały Nadzoru nad Postępowaniem Przygotowawczym. Ponadto do struktury prokuratury okręgowej powraca Wydział Postępowania Przygotowawczego (projektowany § 30). Podstawowe zadania wymienionych wydziałów określają przepisy § 25, § 28, § 32 projektu. Między innymi do takich zadań w prokuraturze apelacyjnej będzie ponownie należało kształtowania praktyki prokuratorskiej w zakresie postępowania przygotowawczego i sądowego.

Istotna, z punktu widzenia prawidłowej organizacji pracy, jest regulacja projektowana w § 37. Mianowicie, w prokuraturach okręgowych, w których nie utworzono Wydziału V Śledczego lub Wydziału VI do Spraw Przepięczności Gospodarczej, zadania w zakresie prowadzenia śledztw i występowania w tych sprawach przed sądem I instancji, realizuje się w Wydziale II Postępowania Przygotowawczego.

Równocześnie, zachowując zasadę samodzielności prokuratora przy wykonywaniu czynności służbowych, w rozdziale 2 „Organizacja pracy i sposób kierowania pracą” w § 50 Regulaminu normuje się sposób postępowania w razie zmiany lub uchylecia przez prokuratora bezpośrednio przełożonego decyzji prokuratora podległego w tym kierunku, że wówczas prokurator podległy przygotowuje projekt nowej decyzji zgodnie z pisemnymi wytycznymi prokuratora bezpośrednio przełożonego.

Natomiast w § 64 Regulaminu podkreśla się, iż w celu realizacji zadań służbowych kierownicy jednostek mogą wydawać zarządzenia, wytyczne i polecenia służbowe.

Formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego ulega modyfikacji w celu zapewnienia zwłaszcza należytego nadzoru nad czynnościami asesora. Aprobacie

podlegać będą postanowienia o zawieszeniu postępowania, postanowienia kończące postępowanie przygotowawcze, akty oskarżenia oraz środki odwoławcze sporządzone przez asesora (projektowany § 72).

Między innymi wzmocnieniu pozycji szczebla apelacji służą korekty wprowadzone w oddziale 4 „Wizytacja i lustracja”. Mają one jednak na celu dokładne określenie sposobu przeprowadzania kontroli wraz ze wskazaniem zadań osób przeprowadzających czynności kontrolne i uporządkowanie sytuacji zespołów wizytacyjnych (projektowany § 82).

Powyższemu założeniu towarzyszy zmiana dokonana w § 84 Regulaminu, która polega na tym, że w wypadku stwierdzenia oczywiście rażących uchybień, a także uzyskania niezadowolającej oceny pracy jednostki przeprowadza się, po upływie wyznaczonego terminu, sprawdzenie prawidłowości wykonania zaleceń powizytacyjnych.

Sens zmian w oddziale 5 „Sprawy osobowe” sprowadza się do nowego ujęcia § 93 ust. 2 Regulaminu polegającego na tym, że to prokurator apelacyjny powołuje prokuratorów do pełnienia funkcji w prokuraturach apelacyjnych, okręgowych i rejonowych na podstawie odrębnych przepisów.

Zmiany w rozdziale 3 „Organizacja pracy organów kolegialnych” podyktowane są koniecznością dostosowania istniejących rozwiązań w tym zakresie do ustawy o prokuraturze

Projekt Regulaminu w Dziale III „Postępowanie przygotowawcze” - w stosunku do obowiązującego - skorelowany jest również z wymogami obecnego Kodeksu postępowania karnego.

Pewną istotę tych zmian oddaje zmieniony § 120 Regulaminu, zgodnie z którym prokurator powinien zapewnić niezwłoczne uzyskiwanie bieżących informacji od Policji o najpoważniejszych zdarzeniach, z którymi jest związane uzasadnione podejrzenie zaistnienia przestępstwa, z uwagi na ich rodzaj, charakter, skutki i społeczne oddziaływanie.

W ten sposób przepis ten bezpośrednio nawiązuje do treści § 75 stanowiącego, że o wszczęciu śledztwa oraz istotnych dla biegu postępowania czynnościach i zdarzeniach w toku śledztwa, w sprawach szczególnej wagi, ze względu na ich rodzaj, charakter, skutki lub społeczne oddziaływanie, prokurator jest obowiązany bezzwłocznie informować prokuratora nadrzędnego. Natomiast z własnej inicjatywy prokurator powinien informować prokuratora nadrzędnego w sprawach zawyłych, zwłaszcza gdy sprawa wymaga konsultacji.

Z kolei w § 197 Regulaminu reguluje się precyzyjnie problematykę związaną z tzw. umorzeniem rejestrowym. Mianowicie, po otrzymaniu zażalenia o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw prokurator, nie dostrzegając możliwości przychylenia się do tego zażalenia, niezwłocznie przesyła je wraz z aktami sądowi właściwemu do rozpoznania sprawy. W wypadku

przychylenia się do zażalenia na przedmiotowe postanowienie prokurator wszczyna lub wydaje polecenie wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego. Natomiast po otrzymaniu zażalenia na zarządzenie o nieprzyjęciu środka odwoławczego złożonego na postanowienie o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw, prokurator nie dostrzegając możliwości przychylenia się do tego zażalenia, przesyła je wraz z aktami sądowi właściwemu do rozpoznania sprawy.

Korekty dokonano także w § 270, poprzez uchylenie dotychczasowego ust. 3. Obowiązujący § 261 ust. 3 zdanie pierwsze jest bowiem sprzeczny z art. 530 § 2 i 3 k.p.k. oraz art. 93 § 2 k.p.k., albowiem o dopuszczalności kasacji decyduje prezes sądu, a nie sąd.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływało na jednostki prokuratury, które będą musiały dostosować swoje funkcjonowanie do wymogów zmienionych regulacji w ustawie o prokuraturze i w Kodeksie postępowania karnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje negatywnych skutków dla budżetu Państwa oraz nie wpłynie na budżet samorządów terytorialnych, na rynek pracy, na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

Materia projektowanego rozporządzenia leży poza zakresem spraw regulowanych przez prawo Unii Europejskiej.

**ZARZĄDZENIE MINISTRA
SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia.....

**w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów oraz innych działów administracji
wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury**

Na podstawie art. 18 ust. 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poy. 39 i Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

CZĘŚĆ I

ORGANIZACJA I ZAKRES DZIAŁANIA SEKRETARIATÓW

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1. 1. W każdej wojskowej jednostce organizacyjnej prokuratury działa sekretariat do wykonywania prac kancelaryjno-biurowych i pomocniczych w sprawach załatwianych przez prokuratorów w ramach ich ustawowych kompetencji.

2. Sekretariat w zakresie zleconym przez prokuratora wykonuje czynności formalno-prawne i czynności administracyjne przewidziane w ustawach, jeżeli do ich wykonania nie jest uprawniony wyłącznie prokurator.

§ 2. Czynności przewidziane w § 1 wykonują wyznaczeni pracownicy sekretariatu, bądź zajmujący samodzielne stanowiska pracy zwani dalej pracownikami.

§ 3. Kontrolę biurowości w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej, w wojskowych prokuraturach okręgowych i wojskowych prokuraturach garnizonowych wykonują kierownicy sekretariatów tych prokuratur.

§ 4. Organizację ochrony informacji niejawnych oraz organizację i funkcjonowanie kancelarii tajnych regulują przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (tekst jednolity z 2005 r. Nr 196, poz. 1631 z późn. zm.), a także wydane na jej podstawie akty wykonawcze.

Rozdział 2

Organizacja sekretariatów

§ 5. W Naczelnej Prokuraturze Wojskowej, wojskowych prokuraturach okręgowych i w wojskowych prokuraturach garnizonowych mogą być tworzone sekretariaty w oddziałach, wydziałach lub w działach, jeżeli do wykonywania w nich czynności kancelaryjno-biurowych i pomocniczych uzasadnione jest zatrudnienie nie mniej niż dwóch pracowników sekretariatu.

§ 6. W skład sekretariatów, o jakich mowa w § 1 wchodzi: archiwum zakładowe oraz biblioteka, a ponadto mogą wchodzić: biuro podawcze, hala maszyn.

§ 7. 1. Kierownik sekretariatu Naczelnej Prokuratury Wojskowej oraz pozostali pracownicy sekretariatu w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej podlegają Szefowi Oddziału Prezydialnego, a w wojskowej prokuraturze okręgowej i wojskowej prokuraturze garnizonowej kierownicy sekretariatów i pozostali pracownicy podlegają odpowiednio wojskowemu prokuratorowi okręgowemu i wojskowemu prokuratorowi garnizonowemu.

2. Jeżeli utworzono sekretariaty w oddziałach, wydziałach lub samodzielnych działach, podlegają one - w zakresie obsługi administracyjnej spraw prowadzonych w wydziale lub dziale - naczelnikom wydziałów lub kierownikom działów, a w pozostałym zakresie podlegają osobom określonym w ust. 1.

§8. 1. Kierownik sekretariatu odpowiada przed swoim przełożonym za sprawną organizację pracy podległych mu pracowników.

2. Kierownik sekretariatu kieruje całością prac sekretariatu prokuratury, sprawuje nadzór nad prawidłowością i terminowością ich wykonywania, jest zwierzchnikiem zatrudnionych w nim pracowników i zgodnie z zarządzeniem o podziale czynności przysługują mu uprawnienia przełożonego.

Rozdział 3

Zakres działania

sekretariatów

§ 9. 1. Zadaniem sekretariatu jest wykonywanie czynności biurowych i pomocniczych zgodnie z przepisami ustaw oraz innymi przepisami prawa, a także zarządzeniami i poleceniami Prokuratora Generalnego oraz Naczelnego Prokuratora Wojskowego i prokuratorów przełożonych.

2. Pracownicy sekretariatu zobowiązani są do wykonywania powierzonych im zadań terminowo, sumiennie i starannie, wykazywania życzliwości i bezstronności wobec obywateli, przestrzegania tajemnicy państwowej i służbowej, a także dbałości o kulturę urzędowania.

§ 10. W szczególności do zadań sekretariatu należy:

- 1) zapewnienie sprawnego obiegu wpływających i sporządzanych w prokuraturze dokumentów procesowych i innych pism oraz ich ewidencjonowanie i rejestrowanie,
- 2) prowadzenie repertoriów, rejestrów, wykazów kontrolnych i innych niezbędnych urządzeń ewidencyjnych oraz wpisywanie w nich aktualnych danych dotyczących biegu spraw i sposobu ich merytorycznego zakończenia,
- 3) prowadzenie korespondencji, sporządzanie projektów pism i dokumentów z zakresu administracji kierownika jednostki,
- 4) prowadzenie terminarzy zapewniających podejmowanie przez prokuratorów decyzji procesowych lub innych czynności w terminach przewidzianych prawem lub wskazanych przez prokuratorów,
- 5) informowanie stron procesowych i ich pełnomocników o biegu spraw zawisłych w prokuraturze w zakresie przewidzianym przepisami prawa lub wskazanym przez prokuratorów,
- 6) protokołowanie czynności procesowych wykonywanych przez prokuratorów,
- 7) wykonywanie czynności biurowych i technicznych w toku opracowywania dokumentów,
- 8) udostępnianie akt spraw, umożliwianie sporządzenia z nich odpisów i kserokopii oraz sporządzanie i wydawanie - za zgodą prokuratora prowadzącego postępowanie przygotowawcze - odpłatnie uwierzytelnionych odpisów dokumentów lub kserokopii,

- 9) porządkowanie materiału aktowego, zszywanie akt głównych i nadzoru zakończonych postępowań, z uwzględnieniem wymogów w zakresie załączania materiałów do właściwych akt, ich numerowanie i umieszczanie odpowiednich adnotacji na aktach,
- 10) prowadzenie ewidencji dowodów rzeczowych, przyjmowanie ich i przechowywanie w prokuraturze oraz przekazywanie, zgodnie z decyzją prokuratora, do dyspozycji właściwych organów i uprawnionych osób,
- 11) wykonywanie czynności związanych z zadaniami wynikającymi z ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym (Dz.U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1585 z późn. zm.),
- 12) wykonywanie zadań związanych z przekazywaniem i uzyskiwaniem informacji z Krajowego Rejestru Karnego, w tym informacji o osobie i o podmiocie zbiorowym,
- 13) wykonywanie czynności związanych z wdrożeniem i obsługą systemu informatycznego Naczelnej Prokuratury Wojskowej ProkStat.,
- 14) przygotowywanie okresowych sprawozdań statystycznych oraz w oparciu o wynikające z nich dane - projektów innych informacji o wynikach działalności prokuratury,
- 15) wypełnianie formularzy sprawozdawczych dla potrzeb statystyki oraz innych formularzy przeznaczonych do przekazywania informacji źródłowych dla systemów informatycznych w formie elektronicznej,
- 16) wykonywanie czynności związanych z archiwizowaniem akt, prowadzenie archiwum zakładowego, sporządzanie dokumentacji związanej z przekazywaniem akt do archiwum wojskowego oraz przygotowywanie wniosków o zezwolenie na zniszczenie akt i materiałów niearchiwalnych po upływie okresu ich przechowywania w prokuraturze,
- 17) wykonywanie czynności związanych z zapewnieniem niezbędnych w pracy prokuratury materiałów piśmiennych, druków, repertoriów, rejestrów i formularzy urzędowych oraz sprawdzanie, czy są one zgodne z obowiązującymi wykazami i wzorami,
- 18) wykonywanie innych czynności na polecenie kierownika jednostki lub uprawnionego prokuratora.

§ 11. 1. Pracownicy wykonują zadania zgodnie z podziałem czynności, określonym w rozkazy organizacyjnym kierownika jednostki. Projekt tego rozkazu sporządza kierownik sekretariatu prokuratury i przedstawia kierownikowi jednostki.

2. W rozkazy organizacyjnym wymienia się uprawnienia poszczególnych pracowników sekretariatu do podpisywania korespondencji wychodzącej z prokuratury oraz zakres udzielania przez nich informacji stronom procesowym o sprawach zawisłych w prokuraturze.

3. Na pracownikach spoczywa obowiązek niezwłocznego wykonywania zarządzeń i poleceń prokuratora wydanych na piśmie oraz umieszczania pod tekstem takiej decyzji zapisu "wykonano", opatrzonego imienną pieczęcią lub czytelnym podpisem pracownika i datą.

Rozdział 4

Czynności sekretariatu w sprawach karnych i o wykroczenia

§12. 1. Przeglądanie akt sprawy w toku postępowania przygotowawczego, sporządzanie z nich odpisów i kserokopii przez osoby uprawnione (art. 156 § 5 Kodeksu postępowania karnego zwanego dalej k.p.k.) odbywa się w sekretariatach, za zgodą prokuratora, pod kontrolą wyznaczonego pracownika, przy czym informację o skorzystaniu z wymienionych w tym przepisie uprawnień, w określonym czasie i przez wskazane osoby, pracownik ten odnotowuje w aktach nadzoru.

2. Przed udostępnieniem akt sprawy do wglądu należy sprawdzić tożsamość osoby uprawnionej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do przeglądania akt spraw o wykroczenia.

§ 13. 1. Po wydaniu przez prokuratora postanowienia o przedstawieniu zarzutów lub przesłuchaniu podejrzanego sekretariat - wykonując zarządzenie prokuratora - zwraca się niezwłocznie z zapytaniem do Krajowego Rejestru Karnego o udzielenie informacji o podejrzanym.

2. Zapytanie, o którym mowa w ust. 1, sekretariat kieruje również wówczas, gdy w zakończonym śledztwie lub dochodzeniu oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, prowadzonych przez Żandarmerię Wojskową Policję lub inny organ uprawniony do prowadzenia postępowania, brak jest danych dotyczących karalności podejrzanego, a z przekazanych prokuratorowi akt sprawy nie wynika, że takich danych zażądano.

§14. 1. Przed skierowaniem sprawy do sądu z aktem oskarżenia, z wnioskiem o warunkowe umorzenie postępowania karnego lub umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego, bądź przed skierowaniem wniosku o ukaranie w sprawach o wykroczenia lub wniosku o wymierzenie kary w postępowaniu dyscyplinarnym, sporządza się zestawienie opłat i innych wydatków poniesionych w postępowaniu, którego oryginał załącza się do akt głównych, a jego kserokopię do akt nadzoru, sprawdzając przy tym, czy do akt głównych dołączone zostały wszystkie dokumenty dotyczące kosztów.

2. Dokumenty dotyczące opłat i wydatków otrzymane po skierowaniu akt sprawy do sądu przesyła się sądowi w ślad za sprawą po zatwierdzeniu wynikających z nich należności przez prokuratora i po uregulowaniu tych należności.

§ 15. Wysyłając do sądu akta sprawy, w wypadkach określonych w § 14 ust. 1, sekretariat wykonuje czynności polegające na ustaleniu, czy:

- 1) sporządzono odpowiednią liczbę odpisów aktu oskarżenia wraz ze składanymi z nim wnioskami, odpisów wniosku o warunkowe umorzenie postępowania karnego oraz wniosku o umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego, wniosku o ukaranie w sprawach o wykroczenia i wniosku o wymierzenie kary w postępowaniu dyscyplinarnym,
- 2) wysłano zawiadomienie o skierowaniu aktu oskarżenia i o treści art. 335 i art. 387 k.p.k. oraz wniosków wymienionych w pkt 1 do oskarżonego (obwinionego) i jego obrońcy oraz ujawnionego w toku postępowania pokrzywdzonego i jego pełnomocnika wraz z pouczeniem, o którym mowa w art. 334 § 2 k.p.k. a także w art. 26 § 1 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia zwanego dalej k.p.s.w., a nadto do osoby lub instytucji, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, a także do osoby, której mowa w art. 54 § 2 k.p.s.w. oraz w sytuacji określonej w art.56a k.p.s.w.
- 3) prokurator wydał postanowienie w odniesieniu do wszystkich dowodów rzeczowych w sprawie,
- 4) zawiadomiono o ukończeniu postępowania przygotowawczego toczącego się z urzędu przeciwko osobom, o których mowa w art. 21 § 1 k.p.k. - przełożonych tych osób.

§ 16. W sprawach, w których prokurator kieruje sprawę do instytucji lub osoby godnej zaufania w celu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego, sekretariat:

- 1) wpisuje sprawę do wykazu kontrolnego "Pm" - dla spraw skierowanych do instytucji lub osoby godnej zaufania w celu przeprowadzenia takiego postępowania,
- 2) odnotowuje datę wydania przez prokuratora postanowienia o skierowaniu sprawy do instytucji lub osoby, o których mowa w pkt 1, oraz termin zakreślony przez prokuratora,
- 3) przekazuje - zgodnie z zarządzeniem prokuratora - akta sprawy lub materiały tej instytucji lub osobie godnej zaufania - za pokwitowaniem,
- 4) po zakończeniu postępowania mediacyjnego odnotowuje datę zwrotu akt sprawy lub materiałów wraz ze sprawozdaniem i załącza do akt zestawienie wydatków związanych z jego przeprowadzeniem oraz doręczeniem wezwań i pism w tym postępowaniu.

§17. 1. W sprawach, w których śledztwo lub dochodzenie zawieszono z uwagi na długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą jego prowadzenie (art. 22 § 1 k.p.k.), sekretariat sprawdza, nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy, czy przyczyny zawieszenia nadal trwają w szczególności - wykonując zarządzenie prokuratora - kieruje zapytanie do Krajowego Rejestru Karnego i pismo do Centralnego Biura Adresowego, a jeżeli zarządzono poszukiwania podejrzanego, ustala, jaki jest stan tych poszukiwań. W sprawach tego wymagających zapytanie kieruje również do Straży Granicznej i innych odpowiednich organów.

2. W sprawach, w których postępowanie zawieszono na podstawie art. 11 § 2 k.p.k., sekretariat - wykonując zarządzenie prokuratora - ustala datę wydania orzeczenia i jego uprawomocnienia się w sprawie o inne przestępstwo, o którym mowa w art. 11 § 1 k.p.k., a następnie przedkłada akta zawieszono postępowania prokuratorowi w czasie umożliwiającym podjęcie decyzji przed upływem 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się wymienionego orzeczenia.

3. W sprawach, w których postępowanie umorzono na podstawie art. 11 § 1 k.p.k., sekretariat - wykonując zarządzenie prokuratora - ustala datę uchylenia lub zmiany treści prawomocnego wyroku, orzeczonego w sprawie o inne przestępstwo, o którym mowa w tym przepisie, a następnie przedkłada akta umorzonego postępowania prokuratorowi celem podjęcia przez niego decyzji o nadaniu biegu sprawie zgodnie z brzmieniem art. 11 § 3 k.p.k.

4. W postępowaniach, które zawieszono na podstawie art. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz.U. z 2007 r. Nr 36, poz. 323), sekretariat - wykonując zarządzenie prokuratora - ustala datę uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie przeciwko pozostałym sprawcom i niezwłocznie przedkłada akta zawieszono postępowania prokuratorowi.

5. W przypadku zawieszenia postępowania na podstawie art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485), sekretariat ustala datę zakończenia leczenia, wykonując następnie czynności wskazane w ust. 4.

Rozdział 5

Czynności sekretariatu w związku ze stosowaniem środków zapobiegawczych

§ 18. W przypadku zastosowania lub uchylecia przez prokuratora środka zapobiegawczego innego niż tymczasowe aresztowanie sekretariat - wykonując jego zarządzenie - zawiadamia o tym osoby wskazane w postanowieniu, a także właściwy organ uprawniony do wykonywania tego środka lub zobowiązany do podejmowania działań w związku z jego stosowaniem.

§19. 1. W przypadku uchylecia przez prokuratora tymczasowego aresztowania lub zmiany tego środka zapobiegawczego na inny sekretariat zawiadamia podmioty wskazane w art. 253 § 3 k.p.k., chyba że pokrzywdzony zrezygnował z takiego uprawnienia.

2. O uchyleciu tymczasowego aresztowania sekretariat zawiadamia ponadto Krajowy Rejestr Karny.
3. Czynności określone w ust. 1 i 2 sekretariat realizuje zgodnie z zarządzeniem prokuratora.

§20. 1. Po sporządzeniu aktu oskarżenia sekretariat przesyła niezwłocznie dyrektorowi aresztu śledczego (zakładu karnego) zawiadomienie o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu.

2. W przypadku gdy stosowano inny środek zapobiegawczy, po sporządzeniu aktu oskarżenia sekretariat przesyła niezwłocznie zawiadomienia właściwym organom określonym w § 18.

§21. Kopie zawiadomień wymienionych w niniejszym rozdziale załącza się do akt głównych i akt nadzoru sprawy.

§ 22. Czynności w sprawach, w których sąd zastosował tymczasowe aresztowanie, należy wykonywać w pierwszej kolejności i niezwłocznie.

CZĘŚĆ II

BIUROWOŚĆ W SPRAWACH

PROKURATORSKICH Rozdział 1

Zasady ogólne

§ 23. Na pismach wpływających, sporządzanych w prokuraturze oraz wysyłanych do innych organów i osób umieszcza się sygnaturę akt sprawy, której one dotyczą.

§ 24. Przekazywanie korespondencji między komórkami organizacyjnymi tej samej prokuratury odbywa się na podstawie dekretacji przekazującego, bez pism przewodnich.

§ 25. W pismach kierowanych do jednostek wojskowych należy oznaczyć adresata przez podanie numeru jednostki wojskowej, albo jej jawnej nazwy i miejsca jej postoju.

§26. 1. Pisma w sprawach osób tymczasowo aresztowanych kierowane do sądów, organów prowadzących postępowanie przygotowawcze i Krajowego Rejestru Karnego oznacza się napisem "Areszt".

2. Pisma w sprawach nie cierpiących zwłoki oznacza się napisem "Pilne", a w sprawach terminowych - "Terminowe".

§ 27. 1. W piśmie wysyłanym przez prokuraturę podaje się nazwę prokuratury, sygnaturę akt sprawy, datę podpisania pisma, stanowisko służbowe stopień oraz imię i nazwisko podpisującego, jeżeli stanowi tak ustawa lub inny akt normatywny.

2. W nagłówku pisma podaje się - w miarę potrzeby - określenie przedmiotu sprawy.

3. W odpowiedzi na otrzymane pismo powołuje się datę i sygnaturę pisma, którego odpowiedź dotyczy.

4. Jeżeli sprawa, której dotyczy pismo, pozostaje w ewidencji innego organu uprawnionego do prowadzenia postępowań należy również wskazać numer sprawy w tej ewidencji.

5. Pod tekstem pisma, z lewej strony należy podać liczbę załączników, jeżeli się je załącza. Na oryginale i na kopii pisma należy ponadto umieścić inicjały autora pisma oraz osoby sporządzającej maszynopis.

§ 28. 1. Pieczęć urzędową - okrągłą - odciska się między innymi:

- 1) na postanowieniach prokuratora: o zastosowaniu środka zapobiegawczego, o uchyleniu tymczasowego aresztowania i innych środków zapobiegawczych, o poszukiwaniu podejrzanego listem gończym i odwołaniu listu gończego, o zabezpieczeniu majątkowym, zatrzymaniu rzeczy i o przeszukaniu, przyznaniu należności świadkowi, biegłym itp.
- 2) na zarządzeniach prokuratora o wyrażeniu zgody na jednorazowe widzenie z osobą tymczasowo aresztowaną nakazach doprowadzenia, wydania i zwolnienia osoby tymczasowo aresztowanej oraz piśmie dotyczącym przekazania tymczasowo aresztowanych do dyspozycji sądu, przekazania ścigania za granicę i na wniosku o zagraniczną pomoc prawną oraz na uwierzytelnionym dokumencie wydawanym stronom procesowym i na pełnomocnictwie udzielanym do występowania przed sądami w sprawach w postępowaniu cywilnym i administracyjnym,
- 3) w sprawach osobowych - na legitymacji służbowej, świadectwie pracy oraz innym dokumencie dotyczącym stosunku pracy.

2. O potrzebie odcisnięcia pieczęci urzędowej okrągłej na innych dokumentach decyduje kierownik jednostki.

3. W przypadku wydawania uwierzytelnionego odpisu dokumentu pieczęć urzędową okrągłą odciskać należy na każdej stronie uwierzytelnianego odpisu i poświadczać zgodność tej strony z oryginałem.

4. Odcisk pieczęci urzędowej okrągłej umieszcza się na piśmie uprzednio podpisanym przez osobę upoważnioną po lewej stronie podpisu.

§ 29. Pisma o często powtarzającej się treści mogą być sporządzane na formularzach w jednym egzemplarzu. O wysłaniu takiego pisma czyni się wzmiankę w aktach sprawy lub w pamięci urzędnika ewidencyjnego, w którym zarejestrowano sprawę.

Rozdział 2

Przyjmowanie i wysyłanie korespondencji

§30. 1. Pracownicy otwierają wpływające do prokuratury przesyłki urzędowe, z wyjątkiem przesyłek oznaczonych klauzulą: "Ścisłe tajne", "Tajne", "Poufne" i "Zastrzeżone", a także przesyłek adresowanych imiennie oraz z napisem "do rąk własnych".

2. O otwarciu przesyłki urzędowej adresowanej imiennie lub "do rąk własnych", przeznaczonej dla osoby nieobecnej w pracy, decyduje kierownik jednostki.

3. Zasady postępowania z przesyłkami urzędowymi oznaczonymi klauzulą: "Ścisłe tajne", "Tajne", "Poufne" i "Zastrzeżone" regulują przepisy określone w § 4.

§31.1. Na każdym piśmie wpływającym do prokuratury umieszcza się adnotację (prezentatę) zawierającą nazwę prokuratury, datę otrzymania pisma i liczbę załączników.

2. Jeżeli otwarcie przesyłki jest wyłączone z kompetencji sekretariatu, adnotację, o której mowa w ust. 1, umieszcza się na adresowanej stronie opakowania, nie naruszając stempla pocztowego.

3. W przypadku korespondencji oznaczonej klauzulą tajności adnotację (prezentatę) umieszcza się na zewnętrznej kopercie.

4. Na żądanie osoby składającej pismo pracownik sekretariatu wydaje pokwitowanie lub potwierdza na kopii odbiór pisma, podając datę przyjęcia oraz odciska stempel z nazwą prokuratury i składa czytelny podpis.

§ 32. 1. Akta główne i nadzoru spraw zarejestrowanych w repertoriach oraz akta sądowe wpisuje się do książki podręcznej i doręcza za pokwitowaniem w tym wykazie właściwym pracownikom.

2. Pisma i przesyłki powinny być doręczone adresatowi w dniu ich wpływu, a najpóźniej w godzinach rannych dnia następnego.

§33. 1. Przy pismach wpływających za pośrednictwem poczty koperty pozostawia się tylko dla udokumentowania zachowania terminu. Jeżeli w kopercie przesłano kilka pism (akt), kopertę dołącza się do jednego z tych pism zaznaczając na pozostałych pismach, gdzie znajduje się ta koperta.

2. Prokurator prowadzący sprawę decyduje, czy koperta stanowi dowód mający znaczenie dla toczącego się postępowania przygotowawczego i podlega włączeniu do akt sprawy.

§ 34. 1. Akta spraw, akty oskarżenia, wnioski o warunkowe umorzenie postępowania karnego lub o umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego, wnioski o ukaranie w sprawach o wykroczenia i wnioski o ukaranie w postępowaniu dyscyplinarnym oraz zarządzenia, wytyczne, polecenia

o charakterze ogólnym, kasacje, apelacje, zażalenia, sprzeciwy, skargi do sądu administracyjnego, wystąpienia, dokumenty osobiste i inne pisma wskazane przez ich autora jako ważne, jeżeli nie są doręczane przez pracownika prokuratury przesyła się listami poleconymi, a postanowienia podlegające zaskarżeniu i odpisy postanowień o uchyleniu tymczasowego aresztowania - listami poleconymi za zwrotnym pokwitowaniem odbioru.

2. Nakazy zwolnienia doręcza się aresztowi śledczemu w dniu ich wydania przez uprawnionego pracownika. W sytuacji, w której areszt śledczy znajduje się poza miejscowością będącą siedzibą prokuratury, o nakazie zwolnienia zawiadamia się dyrektora aresztu w stosownym czasie i w ustalonej z nim formie, a następnie niezwłocznie przesyła się mu nakaz zwolnienia tymczasowo aresztowanego.

3. Akta spraw kierowanych z aktami oskarżenia lub wnioskami, o których mowa w ust. 1, do miejscowego sądu doręcza się za pokwitowaniem na odpisach pism przewodnich.

4. Dowody rzeczowe wartościowe oraz przedmioty, substancje i materiały wymienione w art. 232a § 1 k.p.k., a także przedmioty stanowiące poręczenie majątkowe, przekazuje się przez uprawnionego pracownika i przy zapewnieniu niezbędnych środków ostrożności. Inne dowody rzeczowe przekazuje się przez pracownika lub przesyła za pośrednictwem poczty, przesyłką poleconą za zwrotnym pokwitowaniem odbioru.

5. Wezwania, zawiadomienia i odpisy postanowień innych niż wymienione w ust. 1 przesyła się jako przesyłki polecone za zwrotnym pokwitowaniem odbioru, a pozostałe pisma doręczane przez pocztę - jako przesyłki listowe polecone, na zasadach określonych przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu doręczania pism sądowych w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 108, poz. 1022).

6. Wnioski prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania wraz z aktami sprawy przesyła się do sądu za pośrednictwem pracownika prokuratury.

7. W sposób wskazany w ust. 6 należy przekazywać do sądu wnioski prokuratora o wydanie europejskich nakazów aresztowania na podstawie art. 607a k.p.k. oraz europejskie nakazy aresztowania wystawione przez organy innych państw członkowskich Unii Europejskiej wraz ze stosownymi materiałami w tych sprawach.

§ 35. Przekazywanie akt i dokumentów pomiędzy oddziałami, wydziałami i samodzielnymi działami mającymi odrębne sekretariaty oraz innymi wydzielonymi komórkami organizacyjnymi - odpowiednio w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej, wojskowych prokuraturach okręgowych i wojskowych prokuraturach garnizonowych odbywa się za pokwitowaniem w książce podręcznej.

Rozdział 3

Zakładanie i prowadzenie akt

§36. Pisma dotyczące tej samej sprawy łączy się w akta w porządku chronologicznym, chyba że skomplikowany charakter sprawy, w tym wielość zdarzeń objętych jednym postępowaniem przygotowawczym i liczba podejrzanych, uzasadniają inny niż chronologiczny układ akt. Decyzję w tym przedmiocie podejmuje prokurator.

§37. 1. Akta główne oraz akta nadzoru śledztw, dochodzeń, wykroczeń, postępowania dyscyplinarnego, apelacji, nadzoru, odszkodowawcze i unieważnieniowe zarejestrowane w odpowiednich repertoriach, a także akta nadzoru i materiały spraw przekazanych według właściwości umieszcza się w oddzielnej okładce (obwolucie) oznaczonej sygnaturą.

2. Materiały dotyczące europejskich nakazów aresztowania, wydawanych na podstawie art. 607a k.p.k., gromadzone są w aktach głównych i aktach nadzoru spraw rejestrowanych w repertoriach, z adnotacją "ENA-P" na okładkach akt nadzoru tych spraw. Natomiast materiały dotyczące europejskich nakazów aresztowania, wystawionych przez organy innych państw członkowskich Unii Europejskiej, gromadzone są w aktach założonych w tym celu w sprawach zarejestrowanych w rejestrze "Oz", z adnotacją "ENA-UE" na okładkach tych akt.

3. Na okładce akt (obwolucie) umieszcza się stempel z nazwą prokuratury.

4. Materiały w sprawach wpisanych do rejestrów "Oz" i "ENA-UE" po załatwieniu umieszcza się w teczkach zbiorczych dla każdego z tych rejestrów, zakładanych oddzielnie na każdy rok kalendarzowy chyba, że liczba zgromadzonych dokumentów uzasadnia przechowywanie w oddzielnych obwolutach oznaczonych sygnaturą

§ 38. Sygnatura akt prokuratora (akta główne i akta nadzoru) składa się z oznaczenia literowego repertorium lub rejestru, do którego sprawa została wpisana, oznaczenia kolejnego numeru sprawy oraz dwóch ostatnich cyfr roku, w którym akta zostały założone (np. Po. Śl. 5/07, Pg. D. 4/07).

§ 39. 1, Na okładkach akt głównych i nadzoru, poza oznaczeniem sprawy, umieszcza się w sposób trwały, tuszem koloru czerwonego, napisy:

- 1) "Areszt" - jeżeli chociaż jeden z podejrzanych w sprawie jest tymczasowo aresztowany, wskazując liczbę osób tymczasowo aresztowanych w sprawie,
- 2) "ENA-P" - jeżeli wobec podejrzanego w sprawie został wydany na podstawie art. 607a k.p.k. europejski nakaz aresztowania,
- 3) dotyczące innych środków zapobiegawczych zastosowanych w sprawie, np. "Dozór Policji", „Dozór przelężonego wojskowego", "Poręczenie majątkowe", "Poręczenie osobiste",
- 4) "Zabezpieczenie majątkowe" - gdy wydano w sprawie postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym,
- 5) "Postępowanie zawieszono (art. 22 § 1 k.p.k.)" - gdy wydano postanowienie o zawieszeniu postępowania przygotowawczego z uwagi na długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą jego prowadzenie,
- 6) "Postępowanie zawieszono (art. 11 § 2 k.p.k.)" - gdy wydano postanowienie o zawieszeniu postępowania przygotowawczego do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w innej sprawie,
- 7) "Postępowanie zawieszono (art. 7 ustawy o świadku koronnym)" - gdy wydano postanowienie o zawieszeniu postępowania przygotowawczego na tej podstawie,
- 8) "Postępowanie zawieszono (art. 72 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii)" - gdy postępowanie zawieszono na mocy przepisów tej ustawy,
- 9) "Postępowanie mediacyjne" - gdy sprawę skierowano do instytucji lub osoby godnej zaufania w celu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego,
- 10) "Materiały wyłączono" - gdy z akt wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia postępowania przygotowawczego,
- 11) "Drz" - gdy zabezpieczone w sprawie przedmioty wpisano do rejestru dowodów rzeczowych,
- 12) "Drz/p" - gdy zabezpieczono przedmioty stanowiące poręczenie majątkowe oraz dokumenty uprawniające do prowadzenia pojazdów mechanicznych, zatrzymano paszporty lub inne dokumenty uprawniające do przekroczenia granicy,
- 13) "Kks" - gdy postępowanie toczy się w sprawie karnej skarbowej,
- 14) ewentualnie inne, jeżeli przyczynią się do sprawniejszego obiegu akt.

2. Napisy na okładkach akt sprawy należy uaktualniać w miarę zachodzących zmian w toczącym się postępowaniu.

§40. Karty w aktach sprawy powinny być ponumerowane, wpisane do karty przeglądowej i zszyte, zwłaszcza po zakończeniu postępowania w sprawie lub, gdy wysyła się akta z prokuratury. Pod ostatnim wpisem, na karcie przeglądowej, pracownik sekretariatu odnotowuje liczbę kart w aktach, składając swój czytelny podpis i wskazując datę dokonania czynności.

§41. Dokumenty, pisma lub przedmioty, o których wiadomo, że po zakończeniu postępowania nie pozostaną w aktach sprawy - umieszcza się w kopercie wszytej do akt, jeżeli ich wartość lub znaczenie nie przemawiają za przechowywaniem w inny sposób. Na kopercie oznacza się dokładnie jej zawartość. W razie potrzeby kopertę tę zabezpiecza się poprzez opieczętowanie miejsca sklejenia pieczęcią „do pakietów” i nałożenie taśmy samoklejącej, albo - poprzez przesytycie i nałożenie pieczęci lakowych, lub w inny sposób uniemożliwiający otwarcie koperty.

§ 42. 1.0 wydaniu z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów dokumentów, wypisów, zaświadczeń i innych pism pracownik sekretariatu sporządza wzmiankę w odrębnych notatkach urzędowych, załączonych do akt nadzoru, podając imię i nazwisko oraz serię i numer dowodu tożsamości osoby odbierającej lub nazwę i numer innego dokumentu okazanego przez taką osobę, a także datę ich odbioru.

2. Osoba otrzymująca uwierzytelniony odpis dokumentu lub innego pisma potwierdza ich odbiór swoim czytelnym podpisem umieszczonym w notatce urzędowej pod adnotacją pracownika sekretariatu o ich wydaniu.

§ 43. Jeżeli akta główne zawierają 200 kart i przewiduje się, że objętość dalszych materiałów postępowania przekroczy 50 kart - zakłada się drugi tom. Odnosi się to do każdego kolejnego tomu akt. Tomy akt numeruje się cyframi rzymskimi na pierwszych stronach okładek, na których zamieszcza się jednakowe sygnatury i napisy. Zachowuje się ciągłość numeracji kart w kolejnych tomach. Jeden z nich może być przeznaczony wyłącznie na dowody rzeczowe, co również oznacza się na okładce.

§44. 1. Dla spraw zarejestrowanych w repertoriach Śl., D., WR. pracownik zakłada akta główne i akta nadzoru.

2. W aktach głównych spraw zarejestrowanych w repertoriach Śl., D., WR. pracownik zakłada kartę przeglądową zawierającą spis zawartych w nich dokumentów. Jeżeli akta zawierają więcej tomów, kartę przeglądową zakłada się dla każdego z nich.

3. W aktach nadzoru spraw, o których mowa w ust. 2, zamieszcza się wykaz stron procesowych i innych uczestników postępowania, z podaniem ich imion i nazwisk oraz adresów i adresata dla doręczeń w kraju, a także ze wskazaniem tomu i numerów kart w aktach głównych sprawy, na których znajdują się te dane.

4. W aktach nadzoru pracownik zamieszcza wykaz podejrzanych, wobec których zastosowano środki zapobiegawcze, z podaniem rodzaju zastosowanego środka i okresu, na jaki został zastosowany.

5. Akta nadzoru wykorzystywane są przez prokuratora w toku nadzoru nad śledztwem lub dochodzeniem i wykroczeniem oraz w postępowaniu sądowym, a także dla celów kontrolnych.

§45. 1. Do akt głównych spraw zarejestrowanych w repertoriach Śl., D. i WR. poza dokumentami sporządzonymi w toku postępowania, bądź przed ich wszczęciem, pracownik załącza odpisy skierowanych zawiadomień, adnotacje urzędowe, zwrotne pokwitowania odbioru pism, stanowiące dowód przestrzegania przepisów procesowych przewidzianych w odpowiednich regulacjach proceduralnych dotyczących tych postępowań, a także - w zależności od decyzji prokuratora - pisma nadsyłane w sprawie przez strony procesowe i innych uczestników postępowania.

2. Do akt głównych wskazanych w ust. 1 załącza pracownik zestawienie opłat i innych wydatków poniesionych w postępowaniu, a także kopie rachunków oraz pozostałe dokumenty dotyczące opłat i wydatków poniesionych w tym postępowaniu.

§46. 1. Akta nadzoru spraw zarejestrowanych w repertoriach Śl. D. powinny zawierać odpisy: postanowień wydanych w toku śledztwa lub dochodzenia, bądź przed ich wszczęciem, protokołów zajęcia mienia na poczet roszczeń odszkodowawczych i kar majątkowych, pism o charakterze profilaktycznym, aktu oskarżenia oraz dołączonych do niego wniosków, a także wniosków o warunkowe umorzenie postępowania karnego oraz o umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego, środków odwoławczych, dokumentów dotyczących dowodów rzeczowych i pism skierowanych do sądu.

2. Do akt nadzoru załącza się również pisma Żandarmerii Wojskowej zwanej dalej ŻW, Policji i innych organów uprawnionych do prowadzenia postępowania, kierowane do prokuratora, a probowane przez przełożonego rękopisy oraz kopie pism procesowych, kopie decyzji instancyjnych podejmowanych przez sąd i prokuratora nadrzędnego, a także pisma prokuratora nadzorującego.

3. Akta nadzoru winny także zawierać kserokopię zestawienia opłat i innych wydatków w postępowaniu.

4. Przepisy ust. 1 - 3 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do akt nadzoru spraw zarejestrowanych w repertorium WR. z uwzględnieniem terminologii zawartej w przepisach proceduralnych dotyczących postępowania w sprawach o wykroczenia.

§ 47. 1. Akta główne spraw, w których prokurator umorzył wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa wszczęte przez siebie bądź przejęte do prowadzenia śledztwo lub dochodzenie, przechowuje się w jednostce prokuratury, po uprzednim zakwalifikowaniu ich do odpowiedniej kategorii archiwalnej oraz wskazaniu okresu ich przechowywania w archiwum zakładowym.

2. Akta główne spraw, w których prokurator zatwierdził postanowienie o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przez ŻW, Policję bądź inny organ uprawniony do jego prowadzenia z powodu niewykrycia sprawcy, przechowuje się w jednostce prokuratury, po ich zakwalifikowaniu, o którym mowa w ust. 1, chyba że w następstwie uzgodnień z jednostką prowadzącą wymienione postępowanie zachodzi potrzeba przekazania ich tej jednostce w celu wykonywania dalszych czynności dowodowych lub wykrywczych.

3. Akta główne spraw, w których prokurator zatwierdził postanowienie o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw (art. 325f k.p.k.), pozostają w prokuraturze, zgodnie z treścią określoną w ust. 2. Akta te - po uprawomocnieniu się postanowienia - przekazuje się do właściwej jednostki ŻW albo Policji lub inny organ uprawniony do jego prowadzenia, jeżeli taka potrzeba wyłoni się w konkretnej sprawie.

4. W sytuacjach wskazanych w ust. 2 i 3 w archiwum zakładowym przechowuje się - zgodnie z przyjętą kwalifikacją archiwalną - akta nadzoru, do których dołącza się akta główne po ich zwrocie z wymienionej jednostki.

5. Dalszy sposób ewidencjonowania spraw, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, oraz zakwalifikowanie ich do odpowiedniej kategorii archiwalnej i ustalenie okresu ich przechowywania w archiwum zakładowym uzależnione są od wyników czynności przeprowadzonych po prawomocnym umorzeniu postępowania i podjętej w związku z nimi decyzji prokuratora.

§ 48. 1. Prowadzenie akt spraw obejmujących materiały zawierające informacje niejawne, gromadzenie w nich dokumentów, miejsce przechowywania tych akt bądź ich części lub poszczególnych dokumentów zawierających takie informacje, a także sposób udostępniania ich osobom do tego uprawnionym określają odrębne przepisy, o których mowa w § 4.

2. Informacje o pozycji wpisu i miejscu przechowywania materiałów zawierających informacje niejawne uwidacznia się w repertoriach, a także w aktach nadzoru.

§49. 1. Akta znajdujące się w prokuraturze powinny być posegregowane przez pracownika według rodzaju spraw, stadiów postępowania i ułożone kolejno według numerów ich sygnatur.

2. Wokandy rozpraw i posiedzeń sądowych gromadzi się w teczkach zakładanych na każdy rok kalendarzowy.

3. W miarę potrzeby mogą być zakładane i prowadzone teuczki dla innych dokumentów dotyczących tego samego przedmiotu.

§ 50. 1. W sekretariacie przechowuje się zbiór aktualnie obowiązujących w prokuraturze zarządzeń, wytycznych, poleceń, decyzji, instrukcji itp.

2. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust.1 zostały całkowicie lub częściowo uchylone albo zmienione, pracownik dokonuje w tych dokumentach odpowiednich adnotacji, podając datę i numer decyzji wprowadzającej zmianę oraz czytelnie podpisuje się pod adnotacją.

Rozdział 4

Prowadzenie urządzeń ewidencyjnych

§51. 1. W prokuraturach prowadzi się:

- 1) repertorium śledztw - dochodzeń (ŚI - D),
- 2) repertorium wykroczeń (WR),
- 3) repertorium pomocy prawnej (Cp),
- 4) wykaz aresztowanych,
- 5) wykaz listów gończych,
- 6) książkę przechowywanych przedmiotów,
- 7) księgę depozytów rzeczowych,
- 8) księgę ewidencji czynności z zakresu kontroli przestrzegania prawa i profilaktyki, skarg, próśb, wniosków i zażaleń (PK),
- 9) księgę ewidencji wizytacji i lustracji przeprowadzonych przez prokuratury nadrzędne,
- 10) rejestr niejawnych akt spraw karnych,
- 11) skorowidze,
- 12) książki podręczne,
- 13) książkę uwag i zażaleń na czynności ŻW, Policji i innych organów prowadzących postępowanie,
- 14) dziennik korespondencji ogólnej(Og.),
- 15) rejestr dokumentacji,

2. W wojskowej prokuraturze okręgowej prowadzi się również:

- 1) repertorium spraw nadzorowanych (Nadz.),
- 2) repertorium apelacyjne (Apl.),
- 3) repertorium spraw o odszkodowanie i unieważnienie orzeczeń (Żo./Un.).

3. W Naczelnej Prokuraturze Wojskowej prowadzi się również:

- 1) repertorium spraw nadzorowanych (Nadz.),
- 2) repertorium apelacyjne (Apl.),
- 3) repertorium spraw prowadzonych przez Oddział ds. Przystępczości Zorganizowanej zwany dalej PZ,
- 4) repertorium kasacyjne (Kas.),
- 5) repertorium spraw o ulaskawienie (U),
- 6) repertorium spraw o odszkodowanie i unieważnienie orzeczeń (Żo./Un.),
- 7) repertorium badania prawomocnych wyroków (BW),
- 8) rejestr wniosków o wyjaśnienie zagadnień prawnych (ZP),

4. W wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury można ponadto prowadzić również - w zależności od potrzeb - następujące książki i wykazy:

- Oz - dla korespondencji z zakresu obrotu prawnego z zagranicą,
- A - dla osób tymczasowo aresztowanych w toku śledztwa lub dochodzenia
- ENA-P - dla osób, wobec których skierowano do sądu wniosek na podstawie art. 607a k.p.k. o wydanie europejskiego nakazu aresztowania,
- ENA-UE - dla osób, wobec których europejskie nakazy aresztowania wystawiły i skierowały do Polski właściwe organy innych państw członkowskich UE.

5. W odpowiednich komórkach organizacyjnych prokuratury prowadzi się wykazy kontrolne:

- Pm - dla spraw skierowanych do instytucji lub osoby godnej zaufania w celu przeprowadzenia,
- Wz - dla spraw, w których postępowanie zawieszono.

6. Ponadto w prokuraturach prowadzi się:

- ewidencję formularzy związanych z obsługą Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych,
- wykaz kart rejestracyjnych i zapytań do Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych,
- ewidencję wniosków o zajęcie przez prokuratora stanowiska co do zamiaru pobrania komórek, tkanek, narządów ze zwłok osób, których zgon mógł być następstwem czynu zabronionego,
- wykaz biegłych, tłumaczy i specjalistów,
- ewidencję wystawionych legitymacji służbowych,
- wykaz postępowań dyscyplinarnych,
- wykaz postępowań powypadkowych,
- wykaz zastosowanych innych środków zapobiegawczych a także zastosowanych przez sąd środków zabezpieczających,
- terminarz zastosowanych środków zapobiegawczych w postaci tymczasowego aresztowania.

7. Niezależnie od wykazów i ewidencji wskazanych w ust. 4, w prokuraturach mogą być prowadzone ewidencje aresztów ekstradycyjnych i wniosków o wydanie europejskich nakazów aresztowania.

8. Kierownicy jednostek mogą zarządzić stałe lub okresowe prowadzenie innych wykazów i ewidencji niż wymienione w ust. 4, 5 i 6, jeżeli przyczyni się to do usprawnienia kierowania prokuraturą.

9. Dla ułatwienia opracowania sprawozdań statystycznych sekretariaty prowadzą pomocnicze wykazy statystyczne.

§ 52. Dla spraw rejestrowanych w repertoriach wskazanych w § 51 prowadzi się skorowidze. Dla spraw rejestrowanych w innych repertoriach i rejestrach może być prowadzony skorowidz.

§ 53. 1. Repertoria i rejestry zakłada się dla każdego roku kalendarzowego, zachowując w ciągu roku kolejność wpisów. Niewykorzystane karty repertoriów i rejestrów należy wykorzystywać w roku następnym.

2. Karty repertoriów i rejestrów powinny być przed rozpoczęciem wpisów ponumerowane, a liczba kart odnotowana na ostatniej stronie urządzenia ewidencyjnego, z podaniem daty tej czynności i czytelnym podpisem osoby ją wykonującej.

3. Na pierwszej stronie urządzenia ewidencyjnego zakładanego na rok następny wypisuje się numery spraw niezakończonych w latach ubiegłych.

4. Sprawy wpisuje się do odpowiedniego repertorium lub rejestru z datą i w kolejności, w jakiej wpływają pisma stanowiące podstawę wpisu.

5. Z uwagi na wymogi określone w części III zarządzenia dotyczące materiałów archiwalnych zaliczanych do kategorii "A", repertoria i rejestry prowadzi się do zakreślenia ostatniego wpisu.

6. Zamknięcie repertorium lub rejestru następuje poprzez podkreślenie ostatniej pozycji wpisu i odnotowanie danych dotyczących liczby pozycji w wymienionym urządzeniu ewidencyjnym oraz opatrzenie tej adnotacji datą i czytelnym podpisem sporządzającego ją pracownika.

7. W sytuacjach tego wymagających, np. zmiany zakresu i sposobu zapisów w repertoriach i rejestrach, prowadzi się je tylko do końca roku kalendarzowego, niezależnie od liczby zarejestrowanych w nich spraw.

8. Księgi należy ponumerować, przesnuować i opieczętować. Adnotacje o ilości kart w księdze podpisuje kierownik sekretariatu. Obok podpisu umieszcza się odcisk pieczęci urzędowej.

9. Księgi ewidencjonowane są w „Rejestrze dokumentacji”.

§ 54. 1. Sprawy merytorycznie zakończone należy zakreślić w repertorium lub rejestrze obok numeru sprawy znakiem "L".

2. Wpis omyłkowy należy przekreślić tuszem koloru czerwonego, zachowując tekst zakreślony, z adnotacją o dacie tej czynności oraz podpisem osoby dokonującej skreślenia.

§ 55. 1. Wpisu spraw do repertorium śledztw - dochodzeń (ŚI-D) dokonuje się na pisemne polecenie prokuratora w formie dekretacji umieszczonej na dokumencie stanowiącym podstawę wpisu. Dokumentem tym może być w szczególności:

- 1) zawiadomienie o przestępstwie ściganym z urzędu,
- 2) wniosek lub skarga pokrzywdzonego o ściganie sprawcy przestępstwa,
- 3) wniosek dowódcy jednostki wojskowej o wszczęcie postępowania karnego w sprawie o przestępstwa z art. 338 § 2, art. 341 § 2, art. 343 § 1 i 3, art. 347 § 1, art. 350 § 1, art. 356 § 1, art. 357 § 1 oraz art. 363 § 1 kk,
- 4) postanowienie o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia,
- 5) postanowienie innego prokuratora o przekazaniu sprawy według właściwości.

2. Sprawy, w których zwrócono się o uzupełnienie danych zawartych w zawiadomieniu o przestępstwie lub zlecono organom przeprowadzenie dochodzenia - rejestruje się niezwłocznie w repertorium, o ile nie uczyniono tego wcześniej, zgodnie z ust. 1.

3. Zawiadomienia, skargi i wnioski, co do których przewiduje się wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia, należy rejestrować również w repertorium śledztw-dochodzeń.

§ 56. Do repertorium śledztw-dochodzeń wpisuje się w szczególności:

- 1) dane podejrzanego po wydaniu postanowienia o przedstawieniu zarzutu,
- 2) informacje o pokrzywdzonym, poprzedzone podkreślonym wyrazem „Pokrzywdzony” (dane te zamieszcza się pod danymi o podejrzanym, w pobliżu poziomej linii oddzielającej dalsze wpisy); jeżeli w sprawie występuje kilku podejrzanych, dane o pokrzywdzonym podaje się pod wpisem dotyczącym

- pierwszego z podejrzanych. Wpisy dotyczące kilku pokrzywdzonych oznacza się kolejnymi małymi literami alfabety,
- 3) kwalifikację prawną czynu(ów) przyjętą w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów, numerując kolejno poszczególne czyny (w sprawach bezosobowych zamieszcza się krótkie słowne określenie zdarzenia),
  - 4) datę przedstawienia zarzutu(ów) (np.: zarzut 15/5),
  - 5) datę rzeczywistego pozbawienia wolności (zatrzymania), również w sprawach przekaza nych według właściwości przez inne prokuratury,
  - 6) datę zwolnienia tymczasowo aresztowanego w toku postępowania przygotowawczego lub w związku z umorzeniem tego postępowania,

§ 57. 1. Jeżeli postępowanie przygotowawcze o kilka czynów popełnionych przez jedną osobę zakończono w różny sposób, w repertorium wykazuje się zakończenie postępowania tylko jeden raz (o najpoważniejszy czyn), a o pozostałych decyzjach czyni się wzmiankę w rubryce „uwagi”.

2. Pod datą wniesienia aktu oskarżenia lub skierowania wniosku o warunkowe umorzenie podaje się w skrócie nazwę sądu (np. WSG Szczecin), a niżej kwalifikację prawną czynu(ów).

§ 58. 1. Sprawę zwróconą przez sąd do uzupełnienia postępowania prowadzi się pod tą samą liczbą porządkową, a sposób ponownego jej załatwienia wykazuje się po przekreśleniu poprzednich wpisów o załatwieniu.

2. Kwalifikację prawną przyjętą w akcie oskarżenia wpisuje się tylko wówczas, jeżeli jest ona inna niż poprzednio.

§ 59. 1. Kwalifikację prawną czynów przyjętą w orzeczeniu sądu I instancji wpisuje się, gdy jest inna niż w akcie oskarżenia.

2. Poza datą i określeniem wnoszącego środek odwoławczy - podaje się rodzaj tego środka oraz wpisuje się wszystkie istotne dane z sentencji orzeczenia sądu II instancji, wydanego również w następstwie kasacji; dane o kwalifikacji prawnej czynów zamieszcza się tylko wtedy, gdy jest ona inna od przyjętej w orzeczeniu sądu I instancji.

4. Informacje o treści orzeczeń zapadłych w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy wpisuje się pod przekreślonymi pierwotnymi wpisami.

§ 60. 1. Wpisu spraw do repertorium wykroczeń (WR) dokonuje się na pisemne polecenie prokuratora w formie dekretacji umieszczonej na dokumencie stanowiącym podstawę wpisu.

2. Zasady określone w § 56-59 stosuje się odpowiednio z uwzględnieniem terminologii zawartej w przepisach proceduralnych postępowania w sprawach o wykroczeniach

§ 61. 1. Do repertorium pomocy prawnej (Cp) wpisuje się sprawy, w których prokurator dokonuje w drodze pomocy prawnej czynności postępowania karnego.

2. Jeżeli w sprawie określonej w ust. 1 sąd zastosował tymczasowe aresztowanie, należy to uwidocznić w „uwagach”.

§ 62. 1. W wykazie aresztowanych ewidencjonuje się wszystkich tymczasowo aresztowanych, pozostających do dyspozycji prokuratury w sprawach zarejestrowanych w repertoriach śledztwo-dochodzeń i pomocy prawnej. Dotyczy to również tymczasowo aresztowanych w sprawach przejętych do prowadzenia z innej prokuratury oraz w sprawach zwróconych przez sąd do uzupełnienia lub rozszerzenia postępowania (ponowny wpis).

2. W rubryce, „uwagi” wpisuje się datę upływu podanego w postanowieniu okresu tymczasowego aresztowania. Na 15 dni przed tą datą pracownik informuje prokuratora, który prowadzi lub nadzoruje postępowanie przygotowawcze.

3. Wpis przekreśla się w razie zwolnienia, ucieczki lub śmierci tymczasowo aresztowanego, albo przekazania go do dyspozycji innego prokuratora lub sądu.

4. Na początku każdego roku do wykazu przenosi się wpisy nie wykreślone w wykazie za poprzedni rok.

§ 63. 1. Do wykazu listów gończych wpisuje się dane dotyczące wszystkich wysłanych przez prokuraturę listów gończych oraz aktualnych listów gończych w sprawach przekazanych przez inną prokuraturę lub sąd.

2. Na początku wykazu zamieszcza się wpisy nie wykreślone w poprzednim roku.

3. Wpis przekreśla się w razie odwołania listu gończego lub przekazania sprawy innemu prokuratorowi do dalszego prowadzenia. Odpowiednią adnotację zamieszcza się w „uwagach”.

§ 64. 1. Do książki przechowywanych przedmiotów - na zarządzenie prokuratora - wpisuje się będące w dyspozycji prokuratury:

- 1) dowody rzeczowe - niezależnie od ich rodzaju, wartości i miejsca przechowywania,
- 2) krajowe i zagraniczne środki płatnicze oraz przedmioty ruchome (papiery wartościowe) stanowiące poręczenie majątkowe,
- 3) inne przedmioty (np. należące do podejrzanego) - do czasu przekazania wskazanej osobie.

2. W opisie przedmiotów należy między innymi określić cechy charakteryzujące każdy przedmiot, w sposób umożliwiający identyfikację.

§ 65. Księgę depozytów rzeczowych prowadzi się według wzoru określonego w przepisach określających o postępowanie z depozytami rzeczowymi.

§ 66. 1. Księga ewidencji czynności z zakresu kontroli przestrzegania prawa i profilaktyki (PK) spełnia funkcję rejestracyjno-dokumentacyjną wszystkich czynności wykonywanych na podstawie przepisów określających szczegółowy tryb postępowania prokuratorów wojskowych przy wnoszeniu sprzeciwów i wystąpień oraz przeprowadzaniu kontroli przestrzegania prawa.

2. Wpisów do księgi dokonuje wyznaczony pracownik na polecenie prokuratora wykonującego daną czynność (bezpośrednio po jej wykonaniu),

3. Księga, o której mowa w ust. 1 dzieli się na cztery działy:

- Kontrola przestrzegania prawa.
- Profilaktyka.
- Nauczanie i popularyzacja prawa.
- Skargi, prośby, zażalenia.

§ 67. 1. Księgę ewidencji wizytacji i lustracji przechowuje kierownik sekretariatu.

2. Wpisów do księgi, o której mowa w ust. 1 dokonuje uprawniony prokurator

§ 68. Rejestr niejawnych akt spraw karnych służy do ewidencjonowania spraw o charakterze niejawnym, przechowywanych w kancelarii tajnej prokuratury.

§ 69. W repertorium spraw nadzorowanych (Nadz.) ewidencjonuje się - w wykonaniu stosownego pisemnego polecenia (dekretacji) prokuratora - sprawy karne objęte nadzorem prokuratury nadrzędnej. W repertorium tym rejestruje się ponadto sprawy, w których prokuratorzy i strony wnieśli zażalenia na orzeczenia sądów nie kończące postępowania.

§ 70. 1. Do repertorium apelacyjnego (Apl.) wpisuje się sprawy wpływające, w których wniesiono środki odwoławcze od nieprawomocnych orzeczeń sądów kończących postępowanie sądowe, a w wojskowych prokuraturach okręgowych ponadto wnioski o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem wojskowego sądu garnizonowego.

§ 71. Do repertorium kasacyjnego (Kas.) wpisuje się sprawy, w których wniesiono do Sądu Najwyższego Izby Wojskowej:

- 1) kasacje od wyroków sądów odwoławczych oraz kasacje na podstawie art. 521 k.p.k. od prawomocnych orzeczeń kończących postępowanie sądowe,
- 2) wnioski o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem wojskowego sądu okręgowego lub Sądu Najwyższego Izby Wojskowej
- 3) wnioski o stwierdzenie nieważności orzeczenia z mocy samego prawa, w sprawach zakończonych orzeczeniem wojskowego sądu okręgowego lub Sądu Najwyższego Izby Wojskowej.

§ 72. W repertorium spraw o odszkodowanie i unieważnienie orzeczeń (Żo./Un.) ewidencjonuje się dane o sprawach w związku z wniesionymi do wojskowych sądów okręgowych żądaniem odszkodowania za niesłuszne skazanie, aresztowanie lub zatrzymanie, a także wnioskami o stwierdzenie nieważności orzeczeń na podstawie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (D>z.U. Nr 34, poz. 149, z 1993 r. Nr 36, poz. 159, z 1995 r. Nr 28 poz. 143 oraz z 1998 r. Nr 97 poz. 604).

§ 73. W repertorium spraw o ułaskawienie (U) ewidencjonuje się sprawy, w których Naczelny Prokurator Wojskowy zajmuje stanowisko w kwestii ułaskawienia.

§ 74. W repertorium badania prawomocnych wyroków (BW) rejestruje się zakończone orzeczeniami sądów sprawy, których zbadanie zarządzono z urzędu lub w związku z wniesionymi prośbami. W razie

złożenia w tych sprawach kasacji, wniosku o wznowienie postępowania lub wniosku o ułaskawienie rejestruje się je w odpowiednim repertorium odwoławczym, o czym czyni się wzmiankę w repertorium (BW).

§ 75. W rejestrze wniosków o wyjaśnienie zagadnień prawnych (ZP) obok treści tych wniosków zamieszcza się treść uchwały Sądu Najwyższego zawierającej wyjaśnienia przepisów prawnych, które budzą wątpliwości, albo których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie.

§ 76. Dziennik korespondencji ogólnej (Og) przeznaczony jest do rejestrowania wpływających i wysyłanych pism (korespondencji) jawnych, które nie posiadają charakteru procesowego.

§ 77. 1. Skorowidze prowadzi się oddzielnie dla każdego repertorium. W razie potrzeby można prowadzić skorowidze do innych ksiąg. Na okładce skorowidza podaje się nazwę i rocznik księgi, której dotyczy.

2. Do skorowidza wpisuje się nazwiska, imiona podejrzanych oraz pokrzywdzonych (dodając w nawiasie wyraz „pokrzywdzony”) oraz liczbę porządkową księgi. W razie braku danych o podejrzanym i pokrzywdzonym - pod literą „Y” wpisuje się krótkie określenie zdarzenia, na przykład: „ zabór broni służbowej w JW. 1976”.

§78. 1. Do rejestru "ENA-P" wpisuje się informacje dotyczące wniosków o wydanie przez sąd na podstawie art. 607a k.p.k. europejskich nakazów aresztowania oraz dane dotyczące ich realizacji.

2. Do rejestru "ENA-UE" wpisuje się informacje dotyczące europejskich nakazów aresztowania wystawionych i skierowanych do Polski przez właściwe organy innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz dane o sposobie ich rozpoznania i wykonania w Polsce.

§ 79. 1. Odrębnej rejestracji - w urządzeniach ewidencyjnych kancelarii tajnej prokuratury - podlegają:

- 1) pisma uprawnionych organów skierowane do Naczelnego Prokuratora Wojskowego i do wojskowych prokuratorów okręgowych w celu uzyskania pisemnej zgody na wystąpienie z wnioskiem do sądu o zarządzenie kontroli operacyjnej,
- 2) przekazane prokuratorowi przez ŻW, Policję i inne uprawnione organy materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej z wnioskiem o wszczęcie postępowania.

2. Rejestracja materiałów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w repertorium i innych urządzeniach ewidencyjnych odbywa się na podstawie pisemnej decyzji kierownika jednostki lub prokuratora prowadzącego postępowanie. Przy ich wpisie należy umieścić adnotację o miejscu przechowywania materiałów w sprawie zawierających informacje niejawne.

§ 80. 1. Jeżeli połączono dwie lub więcej spraw prowadzonych w formie śledztwa lub dochodzenia, wpisanych do repertorium, należy je prowadzić dalej pod sygnaturą sprawy najwcześniejszej zarejestrowanej, wpisując w rubryce "uwagi" sygnatury akt tych spraw. Dołączone do niej sprawy należy zakreślić, dokonując w rubryce "załatwiono w inny sposób" wzmianki o włączeniu ich do innej sprawy, z podaniem sygnatury.

2. Niezależnie od kryteriów przyjętych w ust. 1, materiały dochodzenia dołącza się do akt śledztwa, a materiały dotyczące innych postępowań - do akt śledztwa wszczętego przez prokuratora.

3. Jeżeli połączeniu podlega sprawa, w której zastosowano tymczasowe aresztowanie, należy dołączyć do niej wszystkie inne sprawy, bez względu na daty ich wpisu do repertorium.

4. Przepisów ust. 1 - 3 nie stosuje się, jeżeli względy procesowe przemawiają za odmiennym sposobem zarejestrowania sprawy.

5. Przy łączeniu spraw wpisanych do innych repertoriów i rejestrów stosuje się odpowiednio zasady określone w ust. 1.

§ 81. 1. Do spraw nowych, poza wpływającymi po raz pierwszy, zalicza się:

- 1) sprawy wyłączone ze spraw wcześniej zarejestrowanych,
- 2) sprawy, które uprzednio były zakończone, a następnie z jakichkolwiek powodów powinny być ponownie prowadzone,
- 3) przejęte z dochodzenia do śledztwa,
- 4) w których podjęto postępowanie zawieszono w ubiegłym roku lub wcześniej,
- 5) zakończone umorzeniem postępowania, w których w roku następnym lub później Naczelny Prokurator Wojskowy uchylił postanowienie o umorzeniu postępowania karnego (art. 328 kpk), albo podjęto lub wznowiono postępowanie na podstawie art. 327 § 1 i 2 kpk.

2. Nie wpisuje się jako nowe, w danej prokuraturze wojskowej, spraw wyłączonych, przekazywanych według właściwości innym jednostkom lub innym organom oraz spraw ponownie podjętych, które podlegają połączeniu z innymi, zarejestrowanymi uprzednio sprawami będącymi w toku.

3. Ponowne zarejestrowanie sprawy powinno być odnotowane w rubryce "uwagi", z uwzględnieniem dotychczasowej i nowej pozycji repertorium lub rejestru.

§ 82. 1. Jako zakończone zakreśla się w repertorium lub rejestrze sprawy, w których:

- 1) skierowano do sądu: akt oskarżenia, wnioski o warunkowe umorzenie postępowania karnego, wnioski o umorzenie postępowania i zastosowanie środków zabezpieczających, wnioski o zastosowanie amnestii, wnioski lub inny środek prawny o rozstrzygnięcie sprawy w postępowaniu sądowym, albo przekazano sprawę właściwemu dowódcy z wnioskiem o wymierzenie kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych,
- 2) skierowano do sądu wniosek o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności za czyny zabronione pod groźbą kary,
- 3) przekazano sądowi materiały z czynności zleconych w trybie art. 397 § 1 k.p.k.,
- 4) umorzono śledztwo lub dochodzenie, w tym umorzono dochodzenie i wpisano sprawę do rejestru przestępstw (art. 325f k.p.k.), albo poinformowano zainteresowane strony o braku podstaw do wniesienia do właściwego sądu wniosku o ukaranie w sprawach o wykroczenia,
- 5) umorzono postępowanie na podstawie art. 11 § 1 k.p.k.,
- 6) wydano postanowienie o zawieszeniu postępowania na podstawie art. 11 § 2 k.p.k. lub art. 22 § 1 k.p.k., a także art. 7 ustawy o świadku koronnym i art. 72 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
- 7) odmówiono wszczęcia śledztwa lub dochodzenia,
- 8) sąd odmówił wydania europejskiego nakazu aresztowania lub uzyskano informację o jego realizacji przez państwo wezwane ("ENA-P"), uzyskano informację o przekazaniu osoby objętej europejskim nakazem aresztowania państwa obcego albo o innym wykonaniu tego nakazu ("ENA-UE"),

2. Zakreślenie sprawy w repertorium lub rejestrze jako zakończonej, skierowanej do sądu z aktem oskarżenia, wnioskiem o warunkowe umorzenie postępowania karnego, wnioskiem o umorzenie postępowania i zastosowanie środków zabezpieczających, przekazanej właściwemu dowódcy z wnioskiem o wymierzenie kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych, wnioskiem o zastosowanie amnestii lub innym środkiem prawnym o rozstrzygnięcie sprawy w postępowaniu sądowym, następuje z datą pokwitowania przez sąd przyjęcia takiej sprawy lub datą nadania jej w urzędzie pocztowym.

3. Zakreślenie sprawy w repertorium lub rejestrze jako zakończonej, przekazanej innej prokuraturze celem dalszego prowadzenia postępowania, następuje z datą zawiadomienia o przyjęciu jej przez tę prokuraturę lub z datą rozstrzygnięcia sporu kompetencyjnego przez prokuratora nadrzędnego.

4. Zakreślenie sprawy jako zakończonej, innej niż wymienione w ust. 2 i 3, następuje z datą podpisania przez prokuratora decyzji kończącej postępowanie w formie wymaganej dla doręczeń stronom procesowym.

5. Wykonanie wszystkich czynności kancelaryjnych związanych z decyzją o której mowa w ust. 4, w tym zawiadomienie stron procesowych i innych osób uprawnionych o jej wydaniu (art. 305 § 4 k.p.k.), a także przesłanie odpisu tej decyzji stronom, ich obrońcom i pełnomocnikom oraz innym osobom uprawnionym do jej otrzymania, wskazanym w zarządzeniu prokuratora o doręczeniu, powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu siedmiu dni od daty podpisania tej decyzji.

6. Zakreślenie w repertorium lub rejestrze pozostałych spraw, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie pisemnego zarządzenia prokuratora.

§ 83. W celu zapewnienia terminowego wykonywania czynności pracownicy odnotowują daty zaplanowanych czynności w terminarzach bądź układają chronologicznie akta według terminów. O czynnościach, których nie podjęto w określonym terminie, zawiadamia się niezwłocznie przełożonego lub zwierzchnika.

§ 84. Poza systemem rejestracji spraw określonym w §51 i §52 w prokuraturze może być prowadzony elektroniczny system rejestracji spraw i przetwarzania danych o prowadzonych postępowaniach oraz o innych podejmowanych czynnościach dla celów sprawozdawczości, statystyki, analizy kryminalistycznej i kryminologicznej lub kontroli przestrzegania prawa i profilaktyki.

Rozdział 5

Dowody rzeczowe oraz przedmioty poręczenia majątkowego i innych środków zapobiegawczych

lub zabezpieczających

§85.1. W postępowaniu z dowodami rzeczowymi, przedmiotami stanowiącymi poręczenie majątkowe i innymi przechowywanymi przedmiotami, poza przepisami o biurowości, stosuje się również odpowiednio przepisy o postępowaniu z depozytami rzeczowymi, o likwidacji nie podjętych i nie odebranych rzeczy, oraz o orzekaniu o przejściu depozytów na własność państwa.

2. Dowody rzeczowe w sprawach umorzonych wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa oraz w sprawach, w których postępowanie zawieszono należy przechowywać do czasu przedawnienia karalności.

§ 86. Czynności związane z postępowaniem, o jakim mowa w § 85 ust.1 wykonuje pracownik na pisemne polecenie prokuratora.

§ 87. Obowiązek prowadzenia książki przechowywanych przedmiotów, księgi depozytów rzeczowych oraz odpowiedzialność za przechowywanie przedmiotów pozostających w prokuraturze (poza aktami) powierza się kierownikowi sekretariatu lub wyznaczonemu pracownikowi. Przyjęcie i przekazanie obowiązków w tym zakresie następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

§ 88. 1. Przyjęcie przedmiotów na przechowanie potwierdza się wydaniem kwitu depozytowego:

- w czterech egzemplarzach (dla doręczającego, do akt głównych, do akt nadzoru, do opakowania przedmiotów), jeżeli dotyczy przedmiotów zaliczonych do wartościowych lub stanowiących dokument w toczącym się postępowaniu; kwit czytelnie podpisuje również doręczający (przekazujący) przedmioty,
- w trzech egzemplarzach (dla doręczającego, do akt głównych, do akt nadzoru) w odniesieniu do innych przedmiotów.

2. W odniesieniu do przedmiotów wartościowych i stanowiących dokument w toczącym się postępowaniu szczegółowy opis przedmiotów w kwicie depozytowym powinien być zgodny z zapisem w książce przechowywanych przedmiotów, a także w księdze depozytów rzeczowych.

3. Przyjęte przedmioty oznacza się na ich opakowaniu nazwą prokuratury, sygnaturą akt sprawy i pozycją książki przechowywanych przedmiotów (księgi depozytów rzeczowych).

4. Wydanie przedmiotów z miejsca przechowywania i przekazanie ich między pracownikami prokuratury może nastąpić tylko po pisemnym potwierdzeniu odbioru tych przedmiotów.

5. Przedmioty uznane za dowody rzeczowe przekazuje się i wydaje odpowiednim organom lub uprawnionym osobom tylko na podstawie postanowienia prokuratora i we wskazanym przez niego terminie.

§ 89. 1. Przedmioty wartościowe i stanowiące dokument w toczącym się postępowaniu, a także krajowe środki płatnicze, które powinny być zachowane w konkretnych egzemplarzach, należy przechowywać w depozycie banku, jako depozyt zamknięty.

2. Przedmioty określone w ust. 1 podlegają dodatkowemu ewidencjonowaniu w księdze depozytów rzeczowych.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli przewiduje się krótkotrwałe (do 15 dni) przechowywanie w prokuraturze przedmiotów o niewielkiej wartości.

4. Opakowywanie i otwieranie opakowania przedmiotów wartościowych, składanych i podejmowanych z banku, odbywa się komisyjnie z udziałem pracownika sekretariatu i kierownika jednostki lub wyznaczonego prokuratora.

5. Pracownik odpowiedzialny za dowody rzeczowe wydaje je innym upoważnionym pracownikom lub prokuratorowi za pokwitowaniem. Do jego obowiązków należy przestrzeganie terminowego zwrotu dowodów rzeczowych wydanych do wykorzystania w toku czynności procesowych.

6. Po wykorzystaniu w toku postępowania dowodu rzeczowego podjętego z banku pracownik odpowiedzialny za dowody rzeczowe ponownie składa go do banku.

§ 90. W razie przewożenia lub przenoszenia poza siedzibę prokuratury przedmiotów wartościowych lub dowodów rzeczowych o wyjątkowym charakterze i znaczeniu dla sprawy - należy im zapewnić należytą ochronę, a w razie potrzeby wystąpić o wyznaczenie odpowiedniego konwoju ŻW lub innego uprawnionego organu.

§ 91. 1. Krajowe środki płatnicze, które nie muszą być zachowane w konkretnych egzemplarzach, przekazuje się do kasy najbliższego wojskowego organu finansowego z zaleceniem zatrzymania kwoty do dyspozycji prokuratury.

2. Broń, amunicję, materiały wybuchowe lub łatwopalne, materiały radioaktywne, substancje trujące, duszące lub parzące, środki odurzające, substancje psychotropowe lub prekursorzy - przechowuje się w sposób i miejscu określonym w przepisach w sprawie szczegółowych zasad i miejsca przechowywania tych przedmiotów, substancji, materiałów i prekursorów oraz warunków oraz sposobu ich zniszczenia, wydanych na podstawie art. 232a § 4 k.p.k.

3. Prawo jazdy należy niezwłocznie, nie oczekując na decyzję kończącą postępowanie w sprawie, przekazać do właściwego wydziału komunikacji, chyba że stanowi dowód w sprawie.

4. O wydaniu postanowienia w przedmiocie dowodu rzeczowego, przyjęciu poręczenia, a także o wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym w odniesieniu do książeczki oszczędnościowej bądź innego dokumentu uprawniającego do dysponowania kontami lub depozytami bankowymi, zawiadamia się niezwłocznie właściwy oddział banku,

§ 92. 1. Przedmioty stanowiące dowody rzeczowe mogą być przechowywane w aktach sprawy we wszytej do akt kopercie, jeżeli ich rodzaj, rozmiar i wartość oraz znaczenie dla sprawy na to pozwalają.

2. Przy przesyłaniu akt do innej prokuratury lub do innego organu przedmioty wymienione w ust. 1 mogą być, na podstawie zarządzenia prokuratora, wyłączone z akt sprawy, a następnie załączone do akt po ich zwróceniu.

3. Przedmioty nie dołączone do akt sprawy i nie przekazane do innego organu, przechowuje się w prokuraturze (w metalowej szafie) w odpowiednio zabezpieczonym miejscu lub pomieszczeniu.

4. Przepis ust. 1 - 3 przepisy poprzednie stosuje się odpowiednio w razie przechowywania nośników informacji, na których utrwalono obraz lub dźwięk z przebiegu czynności procesowych (stanowiące załączniki do odpowiednich protokołów).

§ 93. 1. Niezależnie od obowiązków kierownika sekretariatu, pracownik prowadzący księgi powiadamia o przechowywaniu w prokuraturze lub w innym miejscu przedmiotów odnoszących się do spraw, w których zakończono już postępowanie, a zwłaszcza o braku w orzeczeniu rozstrzygnięcia co do dowodów rzeczowych lub innego przechowywanego przedmiotu.

2. Prawidłowość ewidencji, jej zgodność z rzeczywistym stanem przechowywanych przedmiotów oraz warunki przechowywania podlegają zbadaniu podczas każdej wewnętrznej kontroli sekretariatu, wizytacji lub lustracji.

Rozdział 6

Czynności związane z doprowadzaniem podejrzanych do prokuratury

§ 94. W skierowanym do organów ŻW, Policji albo innych organów uprawnionych zleceniu konwojowania podaje się powód zatrzymania osoby, której nie przedstawiono zarzutu popełnienia przestępstwa lub kwalifikację prawną czynu jej zarzucanego i ogólną charakterystykę tego czynu, a także szczegółowe wskazówki dotyczące konwojowania (postępowania z konwojowanym) i termin wykonania zlecenia.

§ 95. Zlecenie konwojowania dostarcza się właściwemu organowi ŻW, Policji albo innym organom uprawnionym, najpóźniej na dwa dni przed terminem konwojowania. Zlecenie bezzwłocznego konwojowania może dotyczyć tylko wypadków, których nie można było wcześniej przewidzieć. Konwojowanie następuje po porozumieniu się prokuratora z właściwym komendantem ŻW, Policji albo innego organu uprawnionego.

§ 96. Prokurator lub kierownik sekretariatu odnotowuje w nakazie konwojowania datę i godzinę przybycia i odejścia konwoju. Dla doprowadzonych do prokuratury należy przeznaczyć odpowiednie, oddzielne pomieszczenie, a w razie braku takiej możliwości, wydzielić najmniej ruchliwe miejsce w korytarzu lub innej części budynku prokuratury.

§ 97. Przy realizacji postanowień niniejszego rozdziału stosuje się przepisy dotyczące organizacji i zasad działania konwojów.

Rozdział 7

Czynności sekretariatu w sprawie opłat i innych wydatków poniesionych w postępowaniu

§ 98. W sprawach zarejestrowanych w repertorium sporządza się zestawienie opłat i innych wydatków poniesionych w postępowaniu, którego oryginał załącza się do akt głównych, a jego kserokopię do akt nadzoru.

§ 99. Opłaty i inne wydatki poniesione w toku postępowania i w związku z jego prowadzeniem nanosi się na formularzu zestawienia wskazanego w §98 sukcesywnie, wraz z wpływem rachunków oraz innych dokumentów będących podstawą naliczania kosztów tego postępowania i po zatwierdzeniu przez prokuratora wynikających z nich należności do wypłaty.

§100. 1. W zestawieniu, o którym mowa w §98, dolicza się ponadto wydatki wynikające z dokumentów wpływających do prokuratury po zakończeniu postępowania, a także ryczałt z tytułu doręczenia odpisów końcowej decyzji merytorycznej i innych pism podmiotom uprawnionym do ich otrzymania.

2. W sytuacji, w której zestawienie opłat i innych wydatków w postępowaniu, sporządzone przez ŻW, Policję lub inny organ uprawniony do prowadzenia postępowania, nie nasuwa uwag merytorycznych i formalnych, a koszty tego postępowania w prokuraturze ograniczają się tylko do doręczenia odpisów decyzji merytorycznej kończącej postępowanie podmiotom uprawnionym do ich otrzymania, można poprzestać na załączeniu do akt głównych i nadzoru wymienionego zestawienia, z dodaniem jednakże kosztów poniesionych przez prokuraturę.

§ 101. 1. Akta główne sprawy zawierają wszystkie dokumenty będące podstawą naliczenia opłat i innych wydatków poniesionych w postępowaniu.

2. Zasady i sposób dołączenia do akt głównych dokumentów, o których mowa w usM oraz przesyłania ich w ślad za sprawą regulują przepisy części I - rozdziału 4.

§102. 1. W sprawach zakończonych aktem oskarżenia, wnioskiem o warunkowe umorzenie postępowania karnego, wnioskiem o umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego lub inną końcową decyzją merytoryczną kierowaną do sądu sporządza się zestawienie opłat i innych

wydatków poniesionych w postępowaniu, z podaniem łącznej ich sumy oraz wskazaniem, na podstawie posiadanych dokumentów, wysokości wydatków poniesionych przez sąd w tym postępowaniu.

2. W sytuacji, w której rachunki i inne dokumenty nie mogły być uwzględnione w zestawieniu opłat i innych wydatków przesłanych wraz z aktami sprawy do sądu, należy je wykazać w uzupełniającym zestawieniu, przekazanym z wymienionymi dokumentami w ślad za aktami sprawy.

§ 103. 1. W sprawach zakończonych inną decyzją niż wymieniona w § 102 ust. 1 sporządza się zestawienie opłat i innych wydatków poniesionych w postępowaniu, bez sumowania łącznych kosztów tego postępowania.

2. W przypadku dokonania w sprawach wymienionych w ust. 1 dalszych czynności procesowych bądź podjęcia na nowo lub wznowienia postępowania, w sporządzonym uprzednio zestawieniu opłat i innych wydatków poniesionych w tym postępowaniu nanosi się pozostałe koszty wynikające z dokonania określonych wyżej czynności.

§ 104. W zestawieniu, o którym mowa w § 98 nanosi się odrębnie opłaty i wydatki poniesione w nim przez prokuraturę, a zatwierdzone przez prokuratora do wypłaty, oraz opłaty i wydatki poniesione przez ŻW, Policję lub inny organ prowadzący postępowanie, wraz z adnotacją o numerach kart w aktach sprawy, na których znajdują się rachunki i inne dokumenty potwierdzające poniesione koszty postępowania w tej sprawie.

§105.1. Należności z tytułu powołania biegłych, kosztów czynności związanych z podejrzeniem przestępczego spowodowania śmierci, wydatki z tytułu wykonania postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, należności świadków, wynagrodzenia tłumaczy oraz opłaty za parkingi i holowanie zabezpieczonych pojazdów ponoszone przez prokuraturę wykazuje się wyłącznie na podstawie przedstawionych rachunków i faktur, zatwierdzonych do wypłaty przez prokuratora.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, ponoszone przez ŻW, Policję i inne organy uprawnione do prowadzenia postępowań wykazuje się na podstawie zestawień sporządzonych przez te organy oraz załączonej do akt sprawy dokumentacji.

§ 106. Koszty przechowywania zajętych i zabezpieczonych przedmiotów wykazuje się w zestawieniu w wysokościach uzależnionych od miejsca przechowywania takich przedmiotów - jako ryczałt w przypadku przechowywania ich w składnicy organu prowadzącego postępowanie, który uwzględnia się przy zasądzeniu kosztów procesu (art. 626 k.p.k.) lub według rachunku - w przypadku przechowywania ich poza składnicą organu prowadzącego takie postępowanie.

§107. Koszty konwojowania osób wykazuje się w zestawieniu w wysokościach uzależnionych od liczby osób konwojowanych i warunków dokonywania takiej czynności - jako ryczałt w przypadku konwojowania jednej osoby w granicach jednej miejscowości lub jako wydatki obliczane według wzoru wynikającego z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.) w związku z konwojowaniem wzmocnionym lub do innej miejscowości.

§108. W przypadku kosztów postępowania mediacyjnego uwzględnia się zarówno ryczałt za doręczenie wezwań i pism w tym postępowaniu, jak i ryczałt za jego przeprowadzenie, w wysokości wynikającej z § 4 ust. 2 rozporządzenia wymienionego w § 107.

§109. Opłaty za uzyskanie informacji o osobie wykazuje się w wysokości wynikającej z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 r. w sprawie określenia wysokości opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. Nr 151, poz. 1468).

§ 110. W zestawieniu, o którym mowa w § 98, wykazuje się również ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu w sposób i w wysokościach określonych w § 1 rozporządzenia wymienionego w § 107 oraz pozostałe koszty poniesione w związku z jego prowadzeniem.

§ 111. 1. Za wydanie na wniosek osób uprawnionych oraz za zgodą prokuratora uwierzytelnionych odpisów, zaświadczeń oraz innych dokumentów sporządzonych na podstawie akt sprawy sekretariat pobiera opłaty kancelaryjne na zasadach określonych przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości opłaty za wydanie kserokopii dokumentów oraz uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy (Dz. U. Nr 107, poz. 1006).

2. Za wydanie na wniosek osób uprawnionych oraz za zgodą prokuratora kserokopii dokumentów z akt sprawy pobiera się opłaty kancelaryjne w wysokości określonej przepisami rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Opłaty kancelaryjnej nie pobiera się od osoby, której należy z urzędu doręczyć odpis postanowienia lub zarządzenia (art. 100 § 2 w zw. z art. 16 k.p.k.) oraz od podejrzanego, któremu na jego żądanie wydano odpis postanowienia (art. 157 § 1 k.p.k.).

4. O wydaniu dokumentów, uwierzytelnionych ich odpisów lub kserokopii z akt sprawy oraz o wysokości pobranych opłat sporządza się adnotację w aktach nadzoru lub notatkę urzędową którą załącza się do tych akt.

§112. 1. W poszczególnych prokuraturach prowadzi się wykaz kontrolny dotyczący ponoszonych przez jednostkę kosztów postępowań przygotowawczych.

2. W wykazie wskazanym w ust. 1 sumuje się w systemie półrocznym i rocznym poszczególne koszty takich postępowań ponoszone przez prokuraturę.

3. W przypadku kosztów doręczenia wezwań i innych pism w wykazie kontrolnym odnotowuje się w odrębnych kolumnach zarówno naliczoną sumę ryczałtu w poszczególnych sprawach, jak i koszty z tytułu doręczenia pism tej prokuratury naliczane przez pocztę.

Rozdział 8

Sprawozdawczość i statystyka

§113.1. W prokuraturach sporządza się w systemie półrocznym i rocznym sprawozdania z działalności tych jednostek ujęte w formularzach MS-P1Kwojsk.

2. Niezależnie od sprawozdań, o jakich mowa w ust.1, prokuratury sporządzają informacje i zestawienia statystyczne dla potrzeb kierownictwa Sił Zbrojnych RP oraz dowódców obsługiwanych jednostek wojskowych w oparciu o dane statystyczne ujęte w formularzach statystycznych systemu informatycznego Naczelnej Prokuratury Wojskowej - ProkStat.

§ 114.1. Sprawozdanie MS-P1Kwojsk. z działalności prokuratury dotyczące ewidencji spraw i czynności procesowych prokuratora w sprawach karnych wypełniają odrębnie w zakresie swojej właściwości rzeczowej:

- wojskowe prokuratury garnizonowe,
- wojskowe prokuratury okręgowe,
- Oddział ds. Przestępczości Zorganizowanej Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

2. Formularze statystyczne systemu informatycznego Naczelnej Prokuratury Wojskowej - Prostat, wypełniają odrębnie w zakresie swej właściwości rzeczowej:

- wojskowe prokuratury garnizonowe,
- wojskowe prokuratury okręgowe,
- Oddział ds. Przestępczości Zorganizowanej Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

3. Informacje i zestawienia statystyczne, o jakich mowa w §113 ust.2, w zakresie właściwości rzeczowej Oddziału ds. Przestępczości Zorganizowanej Naczelnej Prokuratury Wojskowej sporządza się w tym Oddziale.

§115. Sposób, tryb i termin wypełnienia formularzy sprawozdawczych, o których mowa w § 113 ust.1, jest określany zgodnie z wydanym na podstawie art. 18 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439 z późn. zm.) rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie programu badań statystyki publicznej na określony rok.

§ 116. Sposób, tryb i termin wypełniania formularzy sprawozdawczych, o których mowa w § 113 ust.2 jest określony zgodnie z Tymczasową Instrukcją o prowadzeniu ewidencji przestępczości i wykroczeń oraz wyników postępowania karnego w prokuraturach na bazie systemu ProkStat, wprowadzonej do użytku rozkazem Naczelnego Prokuratora Wojskowego Nr 4 z dnia 24 stycznia 2003 roku.

§ 117. W zależności od potrzeb kierownictwa prokuratury i kierownictwa Sił Zbrojnych RP oraz dowódców obsługiwanych jednostek wojskowych, na polecenie Naczelnego Prokuratora Wojskowego

lub jego Zastępcy, mogą być sporządzane inne, niż wskazane powyżej, tematyczne informacje i zestawienia statystyczne.

Rozdział 9

Biblioteki

§118. Przy prowadzeniu bibliotek mają zastosowanie odpowiednio przepisy ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 1997 r. Nr 85, poz. 539 z późn. zm.) i wydane na ich podstawie przepisy wykonawcze Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie zasad i ewidencji materiałów bibliotecznych, a także przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie zasad organizacji obsługi bibliotecznej w jednostkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej oraz zasad współdziałania bibliotek publicznych w wykonywaniu tej obsługi (Dz.U. nr 35, poz 297).

§ 119. W prokuraturach wojskowych prowadzi się biblioteki podręczne.

§ 120. 1. Księgozbiory bibliotek podręcznych powinny być ujęte w odpowiedniej księdze inwentarzowej biblioteki Naczelnej Prokuratury Wojskowej, wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych.

2. Książki i czasopisma oznacza się kolejnymi numerami księgi inwentarzowej.

§ 121. Biblioteki podręczne wypożyczają książki i czasopisma za pokwitowaniem.

CZĘŚĆ III

ARCHIWIZACJA

Rozdział 1

Ogólne zasady archiwizacji

§ 122. 1. Sprawy z zakresu archiwizacji w prokuraturach prowadzone są na podstawie jednolitych rzeczowych wykazów akt, ustalonych w uzgodnieniu z dyrektorem Centralnego Archiwum Wojskowego.

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, określają słownie i cyfrowo hasła klasyfikacyjne wszystkich rodzajów spraw prowadzonych w prokuraturach oraz ich kwalifikacje do kategorii materiałów archiwalnych

lub dokumentacji niearchiwalnej, stosownie do przepisów ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U z 2006r.,Dz. U. Nr 97, poz. 673 z późn. zm.) oraz wydanych na jej

podstawie zarządzeń Ministra Obrony Narodowej.

3. Rzeczowe wykazy akt ustala z dyrektorem Centralnego Archiwum Wojskowego:

- Naczelny Prokurator Wojskowy - w odniesieniu do akt naczelnej prokuratury wojskowej,
- wojskowy prokurator okręgowy - w odniesieniu do akt wojskowej prokuratury okręgowej i podległych mu wojskowych prokuratur garnizonowych.

Rozdział 2

Akta i teczki

aktowe

§ 123. 1. Materiały spraw ostatecznie załatwionych, objętych wspólnym hasłem klasyfikacyjnym, zgodnie z rzeczowym wykazem akt, przechowuje się w "teczce aktowej", oznaczonej na zewnętrznej stronie okładki słownie i cyfrowo hasłem klasyfikacyjnym przyjętym dla danego rodzaju spraw.

2. Teczki aktowe przechowywane są w sekretariatach odpowiednich prokuratur przez okres dwóch lat, licząc od roku następnego po roku, w którym teczkę założono, a następnie przekazuje się je do archiwum zakładowego na podstawie spisu zdawczo-odbiorczego.

§ 124. 1. W wypadku, gdy po dwuletnim okresie od założenia teczki aktowej nie zostały załatwione wszystkie sprawy w niej zawarte, przed przekazaniem teczki do archiwum zakładowego sprawy niezakończony przekazuje się do założonej na rok bieżący teczki aktowej.

§ 125. 1. Teczki aktowe przechowywane są w sekretariatach (komórkach) prokuratury przez okres 2 lat, po czym przekazywane są do archiwum zakładowego.

2. Łączny okres przechowywania teczek aktowych w prokuraturach, w tym po ich przekazaniu do archiwów zakładowych, wynosi 5 lat.

Rozdział 3

Organizacja archiwów zakładowych

§ 126. Dokumentację powstającą w wyniku działalności prokuratur przechowywane są po jej wykorzystaniu w archiwach zakładowych.

§ 127. Do zakresu działania archiwum zakładowego, kierowanego przez wyznaczonego pracownika, należy w szczególności:

- 1) przyjmowanie dokumentacji z poszczególnych komórek organizacyjnych prokuratury,
- 2) przechowywanie i zabezpieczenie przejętej dokumentacji oraz prowadzenie jej ewidencji,
- 3) udostępnianie przechowywanej dokumentacji osobom upoważnionym,
- 4) przygotowywanie i przekazywanie dokumentacji stanowiącej materiały archiwalne zaliczane do kategorii "A" do właściwego archiwum wojskowego,
- 5) inicjowanie brakowania dokumentacji niearchiwalnej zaliczanej do kategorii "B" i udział w jej komisyjnym brakowaniu oraz przekazywanie wybrakowanych materiałów (w stanie uniemożliwiającym ich odtworzenie) na makulaturę,
- 6) utrzymywanie stałych kontaktów z Centralnym Archiwum Wojskowym.

Rozdział 4

Podział zasobu archiwum zakładowego

§ 128. Dokumentacja podlegająca przechowaniu w archiwum zakładowym dzieli się na kategorie oznaczone symbolami A i B. Dokumentację niearchiwalną ze względu na okresy przechowywania, oznacza się:

- 1) symbolem B z dodatkiem cyfry arabskiej określającej liczbę lat przechowywania podlegającą po upływie okresu przechowywania, ekspertyzie kwalifikacji i brakowaniu;
- 2) symbolem BE z dodatkiem cyfry arabskiej określającej liczbę lat przechowywania podlegającą po upływie okresu przechowywania, ponownej kwalifikacji po przeprowadzeniu ekspertyzy archiwalnej;
- 3) symbolem Bc oznacza dokumentację mającą wyłącznie przydatność praktyczną podlegającą ekspertyzie kwalifikacji po ustaniu jej przydatności.

§ 129. 1. Podział dokumentacji na kategorie określony jest:

- 1) w części IV niniejszego zarządzenia w odniesieniu do akt prokuratora i urzędzeń ewidencyjnych tych akt,
- 2) w rzeczowych wykazach akt, o których mowa w § 122, w odniesieniu do akt z zakresu administracji Naczelnego Prokuratora Wojskowego oraz wojskowego prokuratora okręgowego i wojskowego prokuratora garnizonowego.

2. Naczelny Prokurator Wojskowy i wojskowy prokurator okręgowy, w porozumieniu z dyrektorem Centralnego Archiwum Wojskowego może uzupełnić - stosownie do zmieniających się potrzeb - jednolity rzeczowy wykaz akt, oznaczając dla poszczególnych akt kategorii i okresy przechowywania, zaliczyć część dokumentacji kategorii "B" do kategorii "A" lub zmienić okresy przechowywania dokumentacji kategorii "B".

§ 130. 1. Materiały archiwalne zaliczane do kategorii "A", określone w rzeczowych wykazach akt, przechowywane są w archiwum zakładowym przez 25 lat. Okresy przechowywania innych materiałów archiwalnych określa § 156.

2. Po upływie okresów przechowywania, o których mowa w ust. 1, materiały archiwalne przekazuje się do Centralnego Archiwum Wojskowego.

3. Okresy przechowywania dokumentacji kategorii "B" są oznaczone cyframi arabskimi umieszczonymi obok symbolu "B", np.: "B-5". Po upływie tych okresów akta podlegają brakowaniu.

Rozdział 5

Przyjmowanie i ewidencjonowanie dokumentacji archiwalnej

§ 131. 1. Archiwum zakładowe przyjmuje dokumentację zgromadzoną w teczkach aktowych, zakładanych odrębnie dla kategorii "A" oraz dla akt kategorii "B" z jednakowym okresem przechowywania.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba łączenia w jednej teczce akt kategorii "A" z aktami kategorii "B", całą zawartość teczki zalicza się do kategorii "A". W przypadku połączenia akt w jednej teczce kategorii "B" o różnych okresach przechowywania - całą zawartość teczki zalicza się do najdłuższego z ustalonych okresów przechowywania.

§ 132. 1. Dokumentacja przejmowana przez archiwum zakładowe powinna być uporządkowana przez przekazujące komórki organizacyjne prokuratury. 2. Uporządkowanie dokumentacji polega na:

- ułożeniu pism w poszczególnych aktach spraw zgodnie z przepisami o biurowości oraz ułożeniu akt w teczkach, w kolejności zgodnej z numeracją zapisów we właściwym urzędzeniu ewidencyjnym (repertorium, rejestrze itp),
- opisanu teczek na tytułowej stronie,
- zszyciu lub trwałym złączeniu w inny sposób pism znajdujących się w teczkach akt kategorii "A" i ponumerowaniu zapisanych stron w tych aktach,
- usunięciu z akt części metalowych (zszywki, spinacze, złącza skoroszytowe),
- zagięciu arkuszy o wymiarach większych od formatu "A-4", równolegle do brzegów pozostałych kart.

§ 133. Klauzulę o zakwalifikowaniu akt znajdujących się w teczce do odpowiedniej kategorii w odniesieniu do dokumentacji określonej rzeczowym wykazem akt, podpisuje kierownik jednostki lub komórki organizacyjnej, w której akta powstały. Podpisywanie klauzul na aktach prokuratora regulują przepisy części IV niniejszego zarządzenia.

§ 134. Prokuratury i ich komórki organizacyjne przekazują uporządkowane akta na podstawie spisu zdawczo-odbiorczego. Spisy zdawczo-odbiorcze sporządza się osobno dla każdej kategorii akt.

§ 135. 1. Po sprawdzeniu prawidłowości uporządkowania akt i sporządzenia spisu zdawczo-odbiorczego wyznaczony pracownik sekretariatu archiwum potwierdza swoim podpisem odbiór akt, po czym rejestruje spis w wykazie spisów zdawczo-odbiorczych w kolejności wpływu i nadaje im numery bieżące wykazu.

§ 136. 1. Materiały archiwalne zaliczone do kategorii "A" przechowuje się na oddzielnych regałach.

2. Układ teczek (akt) i ich segregacja na poszczególnych półkach powinny zapewnić sprawne wyszukiwanie akt i sukcesywne ich brakowanie.

3. W razie potrzeby dokumentację poddaje się zabiegom konserwacyjnym.

4. Pomieszczenia archiwum zakładowego powinny odpowiadać kryteriom zapewniającym warunki właściwego przechowywania dokumentacji i jej zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych.

§ 137. 1. Dokumentacja przechowywana w archiwum zakładowym objęta jest prowadzoną na bieżąco ewidencją.

2. Ewidencję zasobu archiwum zakładowego stanowią:

- 1) spisy zdawczo-odbiorcze materiałów przekazanych do archiwum,
- 2) wykazy spisów zdawczo-odbiorczych,
- 3) kartoteka udostępnienia akt,
- 4) spisy zdawczo-odbiorcze materiałów archiwalnych przekazanych do Centralnego Archiwum Wojskowego,
- 5) spisy akt wybrakowanych i przekazanych do zniszczenia wraz z protokołami brakowania akt kategorii "B" i wydanymi przez Centralne Archiwum Wojskowe zezwoleniami na zniszczenie akt.

3. Karty udostępnienia akt przechowywane są w archiwum przez okres dwóch lat, pozostałe urządzenia ewidencyjne wymienione w ust. 2 stanowią dokumentację kategorii "A" i przechowywane są w archiwum.

§ 138. Spisy zdawczo-odbiorcze dokumentacji przyjętej na przechowanie prowadzi się w oddzielnych teczkach dla kategorii "A" i kategorii "B" w dwóch zbiorach.

Rozdział 6

Udostępnianie dokumentacji archiwalnej

§139. 1 Dokumentacja dla celów służbowych i naukowo-badawczych może być udostępniana w zasadzie w pomieszczeniach archiwum zakładowego, a poza to archiwum może być wypożyczona tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

2. Materiały archiwalne dla celów innych niż służbowe i naukowo-badawcze udostępnia się - zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (tekst jednolity z 2006r., Dz. U. Nr 97, poz. 673 z późn. zm.) - po upływie 30 lat od ich wytworzenia, jeżeli nie narusza to prawnie chronionych interesów państwa i obywateli.

3. Warunki wcześniejszego udostępnienia materiałów archiwalnych (przed upływem 30 lat od ich wytworzenia) regulują przepisy rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie określenia szczególnych wypadków i trybu wcześniejszego udostępnienia materiałów archiwalnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 116 z późn.zm.).

4. Osoby ubiegające się o udostępnienie materiałów archiwalnych w wypadkach wskazanych w ust. 1, 2 i 3 winny złożyć we właściwej wojskowej jednostce organizacyjnej prokuratury wnioski z podaniem swego imienia i nazwiska oraz wskazaniem nazwy jednostki organizacyjnej ubiegającej się o udostępnienie dokumentacji archiwalnej, a także typu materiału archiwalnego bądź tematu, którego on dotyczy oraz celu i przewidywanego sposobu wykorzystania tego materiału.

5. Zarządzenie w przedmiocie udostępnienia materiałów archiwalnych w wypadkach wskazanych w ust. 1, 2 i 3 wydaje kierownik jednostki, w której przechowywane są wymienione materiały. Zarządzenie powinno określać rodzaj i zakres materiałów archiwalnych, które mają być udostępnione, oraz sposób ich udostępnienia osobie wskazanej w ust. 4.

6. Zarządzenie o odmowie udostępnienia materiałów archiwalnych wymaga uzasadnienia i pouczenia osoby wskazanej we wniosku o możliwości, trybie i terminie jego zaskarżenia. Środki zaskarżenia na odmowę udostępnienia materiałów archiwalnych w zakresie wskazanym w ust. 1 i 2 wnosi się na zasadach ogólnych, a w wypadku odmowy wcześniejszego udostępnienia materiałów archiwalnych - w trybie wskazanym w § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego wymienionego w ust. 3.

7. Udostępnienie materiałów archiwalnych odnotowuje się w kartach udostępnienia, sporządzanych przez wyznaczonego pracownika sekretariatu prowadzącego archiwum zakładowe.

§140. W przypadku zagubienia, stwierdzenia braków lub uszkodzenia materiałów archiwalnych, wypożyczonych poza archiwum zakładowe, sporządza się protokół w trzech egzemplarzach, który podpisują: wypożyczający materiały, jego bezpośredni przełożony i pracownik odpowiedzialny za archiwum zakładowe.

§141. W odpowiednim miesiącu każdego roku wyznaczony pracownik sekretariatu odpowiedzialny za archiwum zakładowe przedstawia kierownikowi jednostki wykaz wypożyczonych materiałów archiwalnych, niezwróconych w ciągu ostatnich trzech miesięcy, z przygotowanymi ponagleniami o zwrot wypożyczonych materiałów.

Rozdział 7

Brakowanie akt oraz przekazywanie akt do archiwum państwowego

§ 142. 1. Brakowanie akt odbywa się komisyjnie. W skład komisji wchodzi: bezpośredni przełożony wyznaczonego pracownika odpowiedzialnego za archiwum zakładowe lub wyznaczony przez niego prokurator, przedstawiciel komórki organizacyjnej prokuratury, której akta poddawane są brakowaniu oraz pracownik odpowiedzialny za archiwum zakładowe.

2. Do zadań komisji należy:

- 1) zakwalifikowanie do zniszczenia wydzielonych akt kategorii "B", w przypadku których minął okres ich przechowywania,
- 2) sporządzenie protokołu brakowania akt oraz spisu tych akt.

§143. Komisja do spraw brakowania akt w uzasadnionych przypadkach może dokonać zmiany kwalifikacji akt z kategorii "B" na kategorię "A" lub przedłużyć pierwotnie ustalony okres przechowywania akt kategorii "B".

§ 144. 1. Po uzyskaniu zezwolenia na brakowanie dokumentacji niearchiwalnej należy:

- 1) wyłączyć z akt przeznaczonych do zniszczenia oryginały dokumentów osobistych (metryki, świadectwa, umowy, akty notarialne itp.),
- 2) doprowadzić akta do stanu uniemożliwiającego ich odtworzenie,
- 3) przekazać uzyskaną w ten sposób makulaturę do odpowiedniej składnicy surowców wtórnych wraz z jednym egzemplarzem zezwolenia archiwum wojskowego na zniszczenie akt.

2. Wyłączone z akt dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przechowuje się w archiwum zakładowym i zwraca za pokwitowaniem na żądanie uprawnionych osób do ich odbioru.

§ 145. Materiały archiwalne w postaci akt zaliczonych do kategorii "A", po upływie okresu ich przechowywania w archiwum zakładowym, przekazuje się do Centralnego Archiwum Wojskowego, lub innego archiwum wojskowego wskazanego przez Centralne Archiwum Wojskowe, w uzgodnionym z tym archiwum terminie. Materiały archiwalne przekazuje się do archiwum wojskowego na podstawie spisu zdawczo-odbiorczego.

§ 146. Szczegółowe zasady postępowania przy przekazywaniu akt i brakowaniu akt określa, odpowiednio, rozdział 3 i rozdział 4 zarządzenia nr 3/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 lutego 2005r. w sprawie zasad i trybu postępowania z materiałami archiwalnymi i inną dokumentacją w resorcie obrony narodowej.

CZĘŚĆ IV

OKRESY PRZECHOWYWANIA, WARUNKI NISZCZENIA I PRZEKAZYWANIA DO ARCHIWUM AKT SPRAW

§147. 1. Akta spraw i urzędzenia ewidencyjne dzieli się na materiały archiwalne zaliczane do kategorii "A" i dokumentację niearchiwalną zaliczaną do kategorii "B" oraz ustala okres ich przechowywania, z uwzględnieniem wymogów procesowych i wynikających z zasad organizacyjnych prokuratury.

2. Po upływie okresów przechowywania w prokuraturze akta kategorii "A" przekazuje się do Centralnego Archiwum Wojskowego lub innego archiwum wojskowego wskazanego przez Centralne Archiwum Wojskowe, a akta kategorii "B" - do zniszczenia.

§ 148. Okres przechowywania akt w prokuraturze liczy się od początku roku kalendarzowego następującego po roku, w którym ukończono czynności procesowe lub związane z:

- 1) wykonaniem postanowienia lub zarządzenia kończącego postępowanie, a gdy nie zachodzi potrzeba wykonania, okres ten liczy się od uprawomocnienia się postanowienia lub zarządzenia,
- 2) uprawomocnieniem się orzeczenia sądowego w sprawach skierowanych przez prokuratora do sądu lub w sprawach, w których prokurator zgłosił swój udział w postępowaniu przed sądem,
- 3) rozpatrzeniem przez uprawnione organy sprzeciwu lub innego środka prawnego wniesionego przez prokuratora,

- 4) odmową wniesienia nadzwyczajnego środka prawnego, wniosku o ułaskawienie lub wniosku o wznowienie postępowania,
- 5) załatwieniem sprawy w inny sposób.

§ 149. 1. Prokurator wykonujący końcowe czynności w sprawie zalicza akta do odpowiedniej kategorii i ustala okresy ich przechowywania w archiwum zakładowym.

2. Kategorie i okres przechowywania urzędzeń ewidencyjnych i innych urzędzeń biurowych określa wyznaczony prokurator w porozumieniu z kierownikiem sekretariatu prokuratury.

§ 150. 1. Zarządzenia o przekazaniu akt do archiwum wojskowego lub przekazaniu ich do zniszczenia wydają kierownik właściwej wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

2. Komisji powołanej do brakowania akt przewodniczy wyznaczony prokurator. W skład komisji wchodzi: kierownik sekretariatu oraz dwóch pracowników sekretariatu przez niego wyznaczonych. Komisja może dokonać zmiany kwalifikacji akt kategorii "B" na kategorię "A" lub przedłużyć okres przechowywania akt kategorii "B".

§151. Nie mogą być przekazane do Centralnego Archiwum Wojskowego lub do zniszczenia akta spraw, w których nie ukończono wszystkich czynności związanych z wykonaniem orzeczenia (zarządzenia), a w przypadku umorzonych spraw karnych - przed upływem okresu przedawnienia karalności.

§ 152. W sprawach karnych do kategorii "A" zalicza się:

- 1) akta umorzonych śledztw lub dochodzeń w sprawach:
  - a) o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości oraz zbrodnie wojenne,
  - b) o przestępstwa wymienione w rozdziale XVII, XXIV i XXXI oraz w art. 253, 256-258 i 265 k.k.,
  - c) o przestępstwa wymienione w Dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 września 1944r. Kodeks Karny Wojska Polskiego (Dz.U. z 1944r., Nr 6, poz.27 z późn.zm.) oraz w Dekrecie Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz.U. z 1946r., Nr 30, poz.192 z późn.zm.),
  - d) o przestępstwa wymienione w art. 46 ust. 1-6, art. 47 ust 1, art. 48 ust. 1-4 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. z 1981 r. Nr 29, poz. 154 z późn. zm),
  - e) o wyjątkowym znaczeniu ze względu na zebrany materiał w śledztwie lub dochodzeniu bądź występujące w sprawie osoby,
- 2) akta nadzoru:
  - a) nad wykonaniem kary w sprawach o zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości oraz w sprawach, w których na podstawie obowiązujących uprzednio przepisów prawomocnie orzeczono karę śmierci, a obecnie karę dożywotniego pozbawienia wolności,
  - b) w sprawach, w których Prokurator Generalny:
    - wystąpił do organów państw obcych o ściganie zbrodni wojennych lub zbrodni przeciwko ludzkości popełnionych na szkodę Narodu Polskiego albo o wydanie sprawców takich przestępstw, przeciwko którym prowadzi się postępowanie w Polsce,
    - wniósł rewizję nadzwyczajną lub kasację, żądając rehabilitacji osób niesłusznie skazanych za przestępstwa popełnione z pobudek politycznych.

§ 153. Do kategorii "A" zalicza się również:

- 1) urzędzenia ewidencyjne (repertoria i rejestry) przeznaczone do ewidencjonowania akt spraw,
- 2) akta spraw, w których Prokurator Generalny wystąpił do Prezesa Rady Ministrów lub ministrów z wnioskiem o usunięcie stwierdzonych uchybień lub usprawnienie działalności administracji lub gospodarki.

§ 154. Akta spraw niewymienione w §152 i §153 zalicza się do kategorii "B".

§ 155. Ustala się następujące okresy przechowywania akt spraw zaliczanych do kategorii "B":

- 1) dla akt śledztw umorzonych z innych przyczyn niż określone w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.:
  - w sprawach o zbrodnie zabójstwa - 40 lat,
  - w sprawach o inne zbrodnie - 30 lat,
- 2) dla akt spraw umorzonych, gdy czyn stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności powyżej 5 lat - 25 lat,

- 3) dla akt spraw umorzonych, gdy czyn stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności powyżej 3 lat - 20 lat,
- 4) dla akt spraw umorzonych o pozostałe występki, a także akt nadzoru oraz wykazów kart rejestracyjnych i zapytań do Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych -10 lat,
- 5) 10 lat dla:
  - a) akt śledztw i dochodzeń umorzonych warunkowo przed 1 września 1998 r. oraz umorzonych na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. w sprawach o zdarzenia ze skutkiem śmiertelnym, akt zakończonych odmową wszczęcia postępowania o zdarzenia ze skutkiem śmiertelnym, w których prokurator przekazał informację o pobraniu ze zwłok komórek, tkanek i narządów,
  - b) akt nadzoru w sprawach, w których prokurator:
    - kierował skargę do ministra oraz skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego lub Naczelnego Sądu Administracyjnego,
    - podejmował czynności w ochronie praworządności na wniosek Sejmu, Senatu i ich organów, Prezydenta RP i Prezesa Rady Ministrów,
  - c) akt głównych i nadzorów spraw, w których prokurator podejmował czynności lub skierował wniosek do sądu o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności za czyny zabronione pod groźbą kary,
- 6) 5 lat dla:
  - a) akt śledztw i dochodzeń umorzonych na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., z wyłączeniem spraw o zdarzenia ze skutkiem śmiertelnym,
  - b) akt śledztw i dochodzeń umorzonych na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.,
  - c) akt spraw zakończonych odmową wszczęcia śledztwa lub dochodzenia, z wyjątkiem spraw o zdarzenia ze skutkiem śmiertelnym, o których mowa w § 5a,
  - d) akt nadzoru śledztw i dochodzeń, z wyłączeniem spraw umorzonych z powodu niewykrycia sprawców, które przechowuje się w okresach przewidzianych w § 47,
  - e) akt nadzoru prokuratora nadrzędnego nad prowadzonymi w podległych prokuraturach postępowaniami w sprawach karnych, cywilnych, administracyjnych oraz w sprawach związanych z wykonaniem wyroków,
  - f) akt dotyczących:
    - rozpatrzonych wniosków o kasacje (rewizję nadzwyczajną) oraz udziału prokuratora w postępowaniu kasacyjnym,
    - udziału prokuratora w postępowaniu apelacyjnym (rewizyjnym),
    - rozpatrzonych wniosków o wydanie przez prokuratora postanowienia o wyznaczeniu cudzoziemcowi miejsca przymusowego pobytu,
    - zastosowaniu przez sąd tymczasowego aresztowania w celu wydalenia,
    - postępowania ułaskawieniowego,
    - akt nadzoru w sprawach, w których prokurator podejmował czynności w celu ochrony praworządności, z wyłączeniem spraw wymienionych w pkt 3,
  - g) spraw wpisanych w rejestrze "Oz"
- 7) 2 lata dla akt spraw nie wymienionych w §154, §155, §156 pkt 2 oraz w pkt 1-4 niniejszego przepisu oraz pomocniczych urzędzeń ewidencyjnych.

§156. Zaliczane do kategorii "A" repertoria i rejestry, po zakończeniu w nich wpisów zgodnie z wymogami wynikającymi z części III zarządzenia, nie wcześniej niż po upływie 5 lat od daty dokonania ostatniego z nich, przekazuje się do archiwum zakładowego, w którym przechowuje się je przez okres 50 lat, a akta spraw - przez 30 lat. Po tych okresach wymienione urządzenia ewidencyjne i akta przekazywane są do właściwego archiwum wojskowego.

CZĘŚĆ V

WARUNKI I ZASADY PRZETWARZANIA DANYCH O PROWADZONYCH POSTĘPOWANIACH W SYSTEMIE INFORMATYCZNYM PROKURATURY

§ 157. 1. W prokuraturach może zostać wdrożony System Informatyczny Prokuratury, polegający na rejestrowaniu spraw w urządzeniach ewidencyjnych, wskazanych w części II zarządzenia oraz gromadzeniu danych dla potrzeb analitycznych, sprawozdawczości, statystyki oraz statystyki kontroli przestrzegania prawa i profilaktyki, w formie zapisu elektronicznego.

2. Wdrożenie systemu informatycznego w określonych prokuraturach zarządza Naczelny Prokurator Wojskowy. Wdrożenie tego systemu może również nastąpić na wniosek właściwego wojskowego prokuratora okręgowego, jeżeli w tych prokuraturach zostały spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wprowadzenie danych do systemu informatycznego następuje na stanowiskach włączonych do sieci komputerowej,
- 2) serwer bazy danych oraz sieć informatyczna spełniają wymagania techniczne zapewniające prawidłową ich eksploatację oraz bezpieczeństwo danych,
- 3) prokuratura zatrudnia co najmniej jednego pracownika posiadającego odpowiednie umiejętności w zakresie informatyki, wykonującego obowiązki administratora systemu informatycznego,
- 4) użytkownicy systemu informatycznego zostali przeszkoleni w zakresie obsługi oprogramowania i zapoznani z instrukcją jego użytkowania oraz zasadami pracy w systemie,
- 5) użytkownicy systemu informatycznego zostali przeszkoleni w zakresie zasad bezpieczeństwa teleinformatycznego.

3. Naczelny Prokurator Wojskowy może ograniczyć wdrożenie systemu informatycznego do wybranych wydziałów lub działów danej prokuratury albo do wybranych repertoriów, rejestrów lub wykazów kontrolnych.

4. Kierownik jednostki, w której wdrożono system informatyczny, może zarządzić dodatkowe prowadzenie, przez czas oznaczony, urządzeń ewidencyjnych zgodnie z zasadami określonymi w części II zarządzenia.

§158. 1. Po upływie 6 miesięcy od dnia przystąpienia do wdrożenia systemu informatycznego właściwy wojskowy prokurator okręgowy przesyła Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu sprawozdanie dotyczące oceny prowadzenia urządzeń ewidencyjnych w formie zapisu elektronicznego, uwzględniając w szczególności:

- 1) prawidłowość prowadzenia urządzeń ewidencyjnych w zakresie poprawności i terminowości wprowadzania danych do systemu,
- 2) przestrzeganie zasad bezpieczeństwa pracy w systemie,
- 3) efektywność przyjętej organizacji pracy.

2. Naczelny Prokurator Wojskowy po zapoznaniu się ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 1, zleca wojskowemu prokuratorowi okręgowemu podjęcie stosownych czynności mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

§ 159. Szczegółowe zasady prowadzenia urządzeń ewidencyjnych w formie zapisu elektronicznego zostaną uregulowane w odrębnych przepisach.

§160. Do czasu wdrożenia systemu informatycznego we wszystkich prokuraturach mogą być stosowane dotychczasowe zasady i techniki rejestracji danych oraz techniki informatyczne wykorzystujące oprogramowanie umożliwiające prowadzenie odpowiednich repertoriów, rejestrów i wykazów określonych w zarządzeniu.

§161. Naczelny Prokurator Wojskowy może zarządzić przeprowadzenie pilotażowego wdrożenia systemu informatycznego w określonych prokuraturach na czas niezbędny do ich przygotowania do wdrożenia tego systemu.

CZĘŚĆ VI**PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE**

§ 162. 1. Akta spraw zakończonych przed dniem wejścia w życie zarządzenia kwalifikuje się według dotychczasowych przepisów, z wyjątkiem spraw, w których bieg przedawnienia określa § 155 pkt 1 — 4.

2. Do czasu ustalenia przez dyrektora Centralnego Archiwum Wojskowego, w porozumieniu z właściwym prokuratorem, wykazów rzeczowych akt obowiązują dotychczasowe wykazy, nie dłużej jednak niż 6 miesięcy.

§ 163. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc dotychczas obowiązujące przepisy wewnętrzne sprzeczne z treścią tego zarządzenia.

§ 164. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty jego ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

UZASADNIENIE

Projekt zarządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 18 ust. 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39), zwanej dalej ustawą.

Projektowany akt normatywny reguluje zakres działania sekretariatów i innych działów administracji w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, w tym biurowość w sprawach prowadzonych przez te jednostki, archiwizację dokumentacji oraz warunki i zasady przetwarzania danych w systemie informatycznym. Dotychczas zagadnienia te były regulowane częściowo w drodze decyzji Ministra Obrony Narodowej Nr 50/MON z dnia 29 marca 2000 r., wprowadzającej do użytku

w prokuraturach wojskowych „Przepisów o biurowości prokuratur wojskowych w sprawach karnych” – Spr. 59/2000, częściowo zaś w decyzjach wewnętrznych Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

Celem wydania niniejszego zarządzenia jest wprowadzenie do systemu prawnego, w drodze zarządzenia, omawianej wyżej regulacji dotyczącej wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Z założenia omawiane przepisy zmierzają do ujednoczenia zakresu działania sekretariatów i innych działów administracji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury z powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury, do których zastosowanie mają przepisy zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 września 2007 r. w sprawie zakresu działania sekretariatów i innych działów administracji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury (Dz. Urz. MS Nr 7, poz. 33).

Niektóre z regulacji zawarte w projektowanym zarządzeniu są ściśle związane z działalnością wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, które zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy wchodzi w skład Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedmiotowy projekt składa się z sześć części podzielonych na rozdziały.

Część I dotyczy organizacji i zakresu działania sekretariatów. W przepisach ogólnych stanowi się między innymi, że w każdej prokuraturze wojskowej działa sekretariat. Kontrolę biurowości we wszystkich prokuraturach wojskowych wykonują kierownicy sekretariatów. W zakresie organizacji sekretariatów ustala się, że sekretariaty mogą być tworzone w oddziałach, wydziałach lub działach. W skład sekretariatu będą wchodzić: archiwum zakładowe, biblioteka oraz może wchodzić biuro podawcze i hala maszyn. W odniesieniu do zakresu działania sekretariatów ustala się, że podstawowym zadaniem sekretariatu jest wykonywanie czynności biurowych i pomocniczych, na podstawie ustaw oraz aktów wykonawczych. Przepisy zarządzenia precyzyjnie ustalają wymienione wyżej zadania.

Kolejne rozdziały normują czynności sekretariatu w sprawach karnych i o wykroczenia oraz postępowanie w sprawach związanych z zastosowaniem środków zapobiegawczych.

W części II określone zostały zasady prowadzenia biurowości w sprawach prokuratorskich. Zasady ogólne regulują ogólny sposób postępowania z wpływającą do prokuratury oraz sporządzaną w niej korespondencją, w tym sposób posługiwania się pieczęciami urzędowymi. Przepisy kolejnego

rozdziału zawierają wskazania dla pracowników sekretariatu w trakcie wykonywania czynności związanych

z przyjmowaniem i wysyłaniem korespondencji. Następny rozdział poświęcony jest zakładaniu i prowadzeniu akt. Ustala się rodzaje napisów używanych na aktach głównych i nadzoru oraz sposób prowadzenia tych akt. Osobny rozdział poświęcony jest prowadzeniu urzędzeń ewidencyjnych w postaci repertoriów, wykazów, ksiąg, książek, rejestrów, dzienników i skorowidzów. W szczególności każdemu repertorium nadane jest odrębne oznaczenie literowe. Przepisy omawianego rozdziału dokładnie regulują sposób prowadzenia każdego repertorium oraz innych urzędzeń ewidencyjnych.

Następny rozdział dotyczy dowodów rzeczowych oraz przedmiotów poręczenia majątkowego i innych środków zapobiegawczych lub zabezpieczających – w aspekcie czynności sekretariatu. W rozdziale tym między innymi precyzyjnie określa się sposób postępowania z różnego rodzaju dowodami rzeczowymi, w tym bronią palną i amunicją.

Bardzo ważne z punktu widzenia działalności prokuratury wojskowej są również czynności związane z doprowadzaniem podejrzanych do prokuratury oraz postępowanie sekretariatu w sprawie opłat i innych wydatków poniesionych w postępowaniu. Zarządzenie reguluje między innymi zasady sporządzania zestawienia opłat kancelaryjnych i innych wydatków poniesionych w postępowaniu.

Jeden z rozdziałów traktuje o sprawozdawczości i statystyce sporządzanych w systemie półrocznym i rocznym. Każda wojskowa jednostka organizacyjna prokuratury sporządza odrębne sprawozdania w zakresie swojej właściwości. Podobne zasady dotyczą sporządzania formularzy statystycznych systemu informatycznego Naczelnej Prokuratury Wojskowej ProkStat. Na koniec omawianej części kilka przepisów dotyczy zasad prowadzenia biblioteki.

Część III zatytułowana jest „Archiwizacja”. W myśl zasad ogólnych sprawy z zakresu archiwizacji prowadzone są na podstawie jednolitych rzeczowych wykazów akt, ustalonych w uzgodnieniu z dyrektorem Centralnego Archiwum Wojskowego. Dalsze przepisy poświęcone są sporządzaniu i przechowywaniu akt i teczek aktowych, a także organizacji archiwów zakładowych, podziałowi zasobu archiwum zakładowego, przyjmowaniu i ewidencjonowaniu dokumentacji archiwalnej, udostępnianiu dokumentacji archiwalnej, brakowaniu akt oraz ich przekazywaniu do archiwum państwowego.

Przepisy zarządzenia bardzo dokładnie ustalają okresy przechowywania oraz warunki niszczenia i przekazywania do archiwum akt sprawy. Omawianym zagadnieniom poświęcona jest część IV projektu zarządzenia.

Natomiast w części V stanowi się o warunkach i zasadach przetwarzania danych o prowadzonych postępowaniach w systemie informatycznym prokuratury. Omawiany system informatyczny prokuratury stanowi innowację działalności prokuratur wojskowych i w początkowym okresie stosowania użytkowany będzie równoległe z tradycyjnymi sposobami prowadzenia urzędzeń ewidencyjnych.

W myśl przepisów końcowych zarządzenie powinno wejść po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia zarządzenia

Projekt zarządzenia wprowadza do systemu prawnego przepisy traktujące o sekretariatach prokuratur wojskowych i prowadzonej w nich biurowości w sprawach karnych. Tym samym należy się spodziewać uporządkowania systemu źródeł prawa wszystkich jednostek organizacyjnych prokuratury.

2. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu normatywnego

Zarządzenie dotyczy przede wszystkim działalności wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury (prokuratorów, asesorów, aplikantów, urzędników oraz innych pracowników) z punktu widzenia czynności sekretariatów, w szczególności zaś stosowania przepisów o biurowości prokuratur wojskowych w sprawach karnych.

3. Konsultacje

Zakres przedmiotowy zarządzenia nie uzasadnia konieczności przekazania projektu do konsultacji społecznej.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia, w zakresie bieżącej działalności prokuratur wojskowych, nie spowoduje zwiększenia wydatków z budżetu resortu obrony narodowej, albowiem dotychczasowa działalność tych jednostek organizacyjnych de facto nie zostaje poszerzona o czynności, które wymagałyby dodatkowych nakładów finansowych.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy:

Wejście w życie zarządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wejście w życie zarządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów:

Wejście w życie zarządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

8. Zgodność regulacji w prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja została zamieszczona na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2008 r.

w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości i Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby

Na podstawie art. 50 ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 i Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w **Prokuraturze Generalnej lub** Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, zwanym dalej "Krajowym Centrum";
- 2) tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu;
- 3) tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 2-6 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, zwanej dalej "ustawą".

§ 2. 1. Prokurator Generalny deleguje prokuratora do **Prokuratury Generalnej** na wniosek dyrektora właściwego departamentu lub biura **Prokuratury Generalnej**, a do Krajowego Centrum - na wniosek Dyrektora Krajowego Centrum.

2. Prokurator Generalny, na wniosek Ministra Sprawiedliwości, deleguje prokuratora do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej jemu podległej.

3. W odniesieniu do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanie następuje po zasięgnięciu opinii właściwego prokuratora apelacyjnego i okręgowego - w wypadku delegowania prokuratora prokuratury okręgowej, bądź prokuratora prokuratury rejonowej, a właściwego prokuratora apelacyjnego - w wypadku delegowania prokuratora prokuratury apelacyjnej.

4. W odniesieniu do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanie następuje po zasięgnięciu opinii Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 3. 1. Prokurator delegowany do **Prokuratury Generalnej lub** Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum może sprawować funkcję oskarżyciela publicznego przed sądami, w wymiarze określonym przez **Prokuratora Generalnego**, po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego departamentu lub biura **Prokuratury Generalnej, Ministra Sprawiedliwości** albo Dyrektora Krajowego Centrum.

2. Prokuratorowi delegowanemu do **Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości** nie powierza się czynności w odniesieniu do spraw, w których prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze.

§ 4. 1. Prokurator delegowany do innej miejscowości niż miejscowość, w której znajduje się miejsce pełnienia służby prokuratora, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, składa do kierownika jednostki będącej miejscem delegowania, zwanego dalej "kierownikiem jednostki", pisemny wniosek o nieodpłatne zakwaterowanie albo o zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania w jednej z form określonych w art. 50 ust. 5 pkt 1 ustawy.

2. Jeżeli nie istnieje możliwość nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji jednostki organizacyjnej prokuratury będącej miejscem delegowania,

kierownik jednostki zawiadamia o tym niezwłocznie prokuratora, który dokonuje wyboru formy zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania.

§ 5. 1. Nieodpłatne zakwaterowanie następuje na podstawie:

- 1) skierowania wydanego przez kierownika jednostki - w wypadku zakwaterowania na okres nieprzekraczający miesiąca;
- 2) umowy zawartej pomiędzy prokuratorem a kierownikiem jednostki - w wypadku zakwaterowania na okres powyżej miesiąca.

2. Prokurator delegowany na czas nieokreślony lub czas określony powyżej sześciu miesięcy może złożyć wniosek o zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych, pozostających w dyspozycji jednostki będącej miejscem delegowania prokuratora, wraz z członkami rodziny. Kierownik jednostki uwzględnia wniosek w przypadkach uzasadnionych, jeżeli istnieje możliwość takiego zakwaterowania, określając warunki tego zakwaterowania w umowie, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 6. 1. Zwrot kosztów zamieszkania faktycznie poniesionych w wysokości określonej w fakturze nie może przekraczać:

- 1) 200 % kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora, gdy miejscem delegowania jest miasto stołeczne Warszawa;
- 2) 150 % kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora, gdy miejscem delegowania jest miasto będące siedzibą wojewody;
- 3) 100 % kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w wypadku delegowania do innej miejscowości.

2. Wypłata podlegającej zwrotowi kwoty faktycznie poniesionych kosztów zamieszkania następuje w terminie tygodniowym od dnia przedstawienia faktury kierownikowi jednostki.

§ 7. 1. Wysokość miesięcznego ryczałtu, o którym mowa w art. 50 ust. 5 pkt 1 lit. b ustawy, wynosi:

- 1) 150 % kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora, gdy miejscem delegowania jest miasto stołeczne Warszawa;
  - 2) 100 % kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora, gdy miejscem delegowania jest miasto będące siedzibą wojewody;
  - 3) 80 % kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w wypadku delegowania do innej miejscowości.
2. Wypłata miesięcznego ryczałtu następuje z dołu, do 5. dnia następnego miesiąca.

§ 8. 1. Zwrot kosztów przejazdów i dojazdów, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 2 i 6 ustawy, następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie tygodniowym od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu odbytych przejazdów i dojazdów oraz oświadczenia o wysokości poniesionych kosztów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W wypadku gdy okres delegowania jest dłuższy niż miesiąc, zwrot kosztów, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 6 ustawy, nie może przekraczać równowartości biletu miesięcznego na dojazdy środkami komunikacji publicznej.

§ 9. Wypłata ryczałtu, o którym mowa w art. 50 ust. 5 pkt 3 ustawy, następuje w terminie tygodniowym od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu dni przepracowanych w danym miesiącu.

§ 10. 1. Wypłata diet, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 4 ustawy, następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie tygodniowym od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu dni pobytu w miejscu delegowania w danym miesiącu.

2. Diety nie przysługują w wypadku:

- 1) zapewnienia prokuratorowi delegowanemu nieodpłatnego całodziennego wyżywienia;
- 2) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy;
- 3) zwolnień od pracy bez prawa do wynagrodzenia;
- 4) urlopu wypoczynkowego, urlopu bezpłatnego bądź płatnego urlopu dla poratowania zdrowia;
- 5) podróży służbowej, z tytułu której prokurator otrzymał diety w pełnej wysokości;
- 6) pobytu w szpitalu.

§ 11. 1. Na wniosek prokuratora delegowanego kierownik jednostki przyznaje prokuratorowi zwrot kosztów, o których mowa w art. 50 ust. 5 pkt 5 ustawy.

2. Zwrot kosztów następuje na podstawie umowy o używanie pojazdu do celów służbowych, zawartej pomiędzy prokuratorem delegowanym a kierownikiem jednostki, na warunkach określonych w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

§ 12. W odniesieniu do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury uprawnienia i obowiązki kierownika jednostki przewidziane w § 4, § 5, § 6 ust. 2, § 8 ust. 1, § 9, § 10 ust. 1 i § 11 przysługują odpowiednio właściwemu kierownikowi wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 50 ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39).

Projekt określa tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Prokuraturze Generalnej lub Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczału, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe i czasowo przenoszonym oraz konieczność zapewnienia warunków do prawidłowego wykonywania obowiązków i powierzonej prokuratorowi funkcji.

Projekt rozporządzenia ma na celu dostosowanie treści tego aktu prawnego do zmian wprowadzanych w ustawie o prokuraturze.

W szczególności w projekcie określa się zasady delegowania prokuratora do pełnienia czynności służbowych także w Prokuraturze Generalnej – na dotychczas określonych zasadach delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości. Co istotne, prokurator delegowany do Prokuratury Generalnej może sprawować funkcję oskarżyciela publicznego przed sądami, w wymiarze określonym przez Prokuratora Generalnego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływało na jednostki prokuratury, które będą musiały dostosować swoje funkcjonowanie do wymogów zmienionych regulacji w przedmiotowym zakresie w ustawie o prokuraturze.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje negatywnych skutków dla budżetu Państwa oraz nie wpłynie na budżet samorządów terytorialnych, na rynek pracy, na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

Materia projektowanego rozporządzenia leży poza zakresem spraw regulowanych przez prawo Unii Europejskiej.

7/06/em

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2008 r.

w sprawie szczegółowych warunków delegowania urzędników sądów do wykonywania obowiązków służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokości dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania oraz szczegółowych warunków i zakresu świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników sądów poza stałe miejsce pracy

Na podstawie art. 11a ust. 12 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki delegowania urzędników sądów, zwanych dalej "urzędnikami", do wykonywania obowiązków służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania oraz szczegółowe zasady i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy.

§ 2. 1. Do wykonywania obowiązków służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości deleguje się urzędnika wyróżniającego się wysokim poziomem wiedzy w zakresie wewnętrznej organizacji i zakresu działania sekretariatów i innych działów administracji sądowej oraz organizacji i funkcjonowania sądów, a także posiadającego odpowiednie doświadczenie zawodowe.

2. W okresie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości do 35 % najniższego wynagrodzenia zasadniczego urzędnika sądów.

§ 3. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje:

- 1) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejscowości delegowania;
- 2) zwrot kosztów przejazdu odbywanego nie częściej niż raz w tygodniu, z miejscowości delegowania do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem.

2. Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 1, przysługuje urzędnikowi w przypadku, gdy delegowanie trwa dłużej niż 14 dni i urzędnik delegowany zamieszkał w miejscowości delegowania, która nie jest miejscem jego stałego zamieszkania.

3. Zwrot kosztów przejazdu następuje w wysokości faktycznie poniesionej kwoty, nie większej niż równowartość ceny przejazdu liniami Polskich Kolei Państwowych, w wagonie II klasy pociągu InterCity, z uwzględnieniem przysługującej urzędnikowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

4. Na uzasadniony wniosek urzędnika delegowanego, Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości - w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, a w pozostałych przypadkach delegowania - organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, może wyrazić zgodę na przyznanie urzędnikowi delegowanemu zwrotu kosztów przejazdu w kwocie stanowiącej równowartość ceny przejazdu w wagonie I klasy pociągu InterCity, z uwzględnieniem przysługującej urzędnikowi delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, na wniosek urzędnika delegowanego, Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości - w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, a w pozostałych przypadkach delegowania - organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, może wyrazić zgodę na przyznanie urzędnikowi delegowanemu zwrotu kosztów przejazdu samochodem lub innym pojazdem mechanicznym, w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, z 2007 r. Nr 64, poz. 432, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959 oraz z 2008 r. Nr ....., poz. ....

kilometrów oraz stawki za jeden kilometr przebiegu, ustalając tę stawkę w wysokości nie wyższej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381).

6. Jeżeli urzędnik delegowany nie stawił się do pracy w ustalonym terminie bez uzasadnionej przyczyny, zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie przysługuje.

§ 4. 1. Diety przysługują za każdy dzień delegowania, jeżeli urzędnik delegowany zamieszkał w miejscowości delegowania, która nie jest siedzibą sądu, w której urzędnik jest zatrudniony, lub miejscem jego stałego zamieszkania.

2. Należność z tytułu diet oblicza się przy odpowiednim zastosowaniu § 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. Nr 236, poz. 1990, z 2004 r. Nr 271, poz. 2686, z 2005 r. Nr 186, poz. 1554 oraz z 2006 r. Nr 227, poz. 1661).

3. Diety nie przysługują w przypadku:

- 1) zapewnienia urzędnikowi nieodpłatnego całodziennego wyżywienia;
- 2) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy;
- 3) zwolnień od pracy bez prawa do wynagrodzenia;
- 4) urlopu wypoczynkowego lub bezpłatnego;
- 5) podróży służbowej, z tytułu której urzędnik otrzymał diety w pełnej wysokości;
- 6) pobytu w miejscu stałego zamieszkania;
- 7) pobytu w szpitalu.

§ 5. 1. Zwrot kosztów noclegu albo ryczałt za nocleg przysługuje urzędnikowi delegowanemu, rozpoczynającemu wykonywanie obowiązków w miejscu delegowania, jeżeli urzędnik delegowany zamieszkał w miejscowości delegowania, która nie jest miejscem jego stałego zamieszkania, w zakresie nieprzekraczającym 14 noclegów, chyba że urzędnik delegowany ma zapewnioną możliwość bezpłatnego zakwaterowania.

2. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu.

3. Zwrot kosztów noclegu przysługuje w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

4. Jeżeli urzędnik delegowany uprawniony do zwrotu kosztów noclegu nie przedłożył rachunku, przysługuje mu ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150 % diety.

5. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰.

§ 6. 1. Jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia oraz zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego przysługują delegowanemu urzędnikowi, który przeprowadził się do miejscowości delegowania z zamiarem stałego pobytu, w przypadku delegowania na czas nieokreślony.

2. Ryczałt z tytułu przeniesienia wypłaca się delegowanemu urzędnikowi przeprowadzającemu się bez rodziny w wysokości 50 %, a urzędnikowi przeprowadzającemu się wraz z rodziną w wysokości 100 % jednomiesięcznego wynagrodzenia przysługującego za miesiąc, w którym przeprowadzenie się nastąpiło, obliczonego jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

3. Koszty jednorazowego przewozu urządzenia domowego (opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych, transportu) zwraca się na podstawie przedstawionych rachunków.

§ 7. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem, należnych urzędnikom od dnia 1 października 2007 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 11a ust. 12 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia ma na celu dostosowanie treści tego aktu prawnego do zmian wprowadzanych w ustawie o pracownikach sądów i prokuratury oraz w ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39).

Także zmiana w zakresie delegacji ustawowej w art. 11a i 11b ustawy o pracownikach sądów i prokuratury spowodowała konieczność wydania projektowanego aktu prawnego dotyczącego pracowników sądów.

Projekt określa szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływało na jednostki sądów, które będą musiały dostosować swoje funkcjonowanie do wymogów zmienionych regulacji w przedmiotowym zakresie w ustawie o pracownikach sądów i prokuratury.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje negatywnych skutków dla budżetu Państwa oraz nie wpłynie na budżet samorządów terytorialnych, na rynek pracy, na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

Materia projektowanego rozporządzenia leży poza zakresem spraw regulowanych przez prawo Unii Europejskiej.